STYCKAT LAND
Anders Dernback
Fantasi om hur Sverige styckas upp. Norra Sverige blir Ryssland, mellersta Norge och södra delarna blir Danmark. Sverige var historiskt inget land, men blev ett enat land. Sverige och Finland var ett enda land i över 600 år. Danmark ägde delar av södra Sverige fram till 1600-talet. Ryssland har haft nära överhöghet över Finland, med början under 1800-talet. Sverige efter Karl den XII:s död i Norge var slutet på en "Stormaktstid". År 1905 bröts Norge ur en tidigare union med Sverige. Visst tror ett fåtal att Sverige skulle kunna försvinna som nation? Därför är det särskilt fängslande att läsa om hur risken för det skulle kunna öka.

STYCKAT

LAND

Anders Dernback

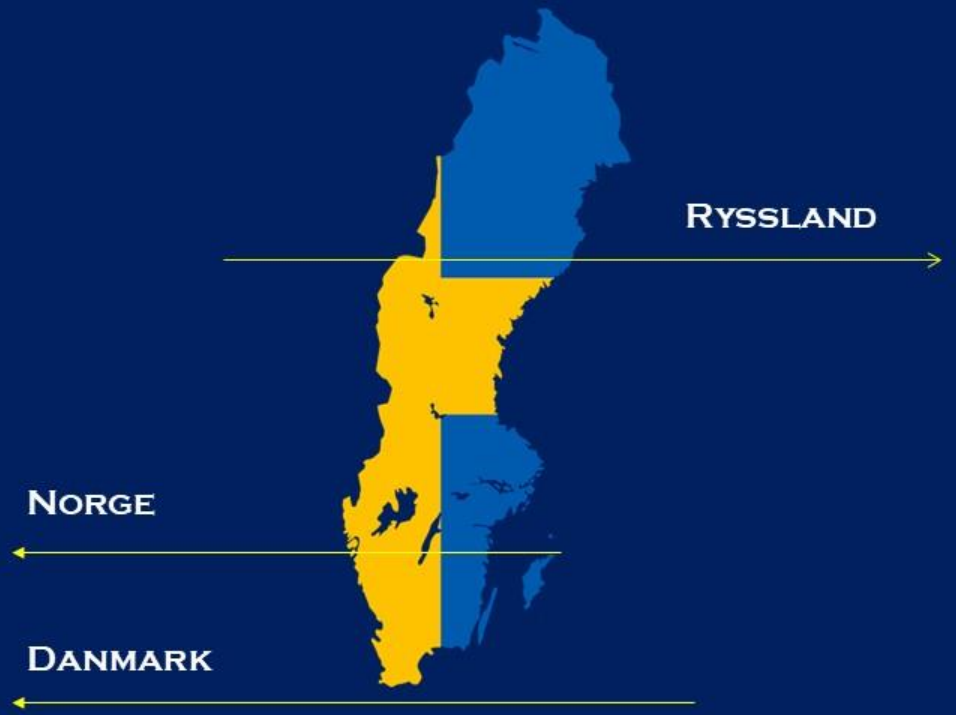

# STYCKAT LAND

Anders Dernback

I huvudet på en Diktator
Ryssland ökade sin aptit för landområden trots det redan till ytan är Världens största land. Sverige blev en munsbit
Valpåvekan Avgjorde Sveriges öde
Ryssland fick en del av Sverige

# Bakgrund

STYCKAT LAND
Anders Dernback
Fantasi om hur Sverige styckas upp. Norra Sverige blir Ryssland, mellersta Norge och södra delarna blir Danmark. Sverige var historiskt inget land, men blev ett enat land. Sverige och Finland var ett enda land i över 600 år. Danmark ägde delar av södra Sverige fram på 1600-talet. Ryssland har haft nära överhöghet över Finland, med början under 1800-talet. Sverige efter Karl den XII:s dödar i Norge var slutet på en "Stormaktstid" År 1905 bröts Norge ur en tidigare union med Sverige. Visst tror ett fåtal, att Sverige skulle kunna försvinna som nation? Därför är det särskilt fängslande att läsa om hur risken för det skulle kunna öka.

INTRODUKTION

FIXARNA & TRIXARNAS RIKE
Sverige, landet där flera medborgare genom fixande, och trixande försökte undvika märkliga och extrema skatter. Där extrema bidrag, och lösa regler fick andra konsekvenser.
Vi får följa en familj med fyra bröder, och deras vidare öden genom livet. Händelserna börjar ganska städat, men under ytan kokar problemen. Dessa växer allt mer, tills allt går över styr. Landet Sverige kommer in i en politisk kris, och till slut sker det närmast otänkbara. Landet styckas genom politiska beslut efter en folkomröstning. Norrland tillfaller Ryssland. Norge får de mellersta delarna, samt Göteborg och Stockholm. Danmark får tillbaka Skåne, Halland, Blekinge och får även Småland.

# Före 1658

**1814 krigade vi mot Norge. Det blev en union 1814-1905**

**Danmark 1219. Gult markerar områden erövrade av Danmark fram till detta år.**

Sverige
Sverige styckades upp

Styckat Land
Det otänkbara
händer!
Sverige upphör att
vara ett land när
det styckas upp
mellan tre andra
länder

# Kartor

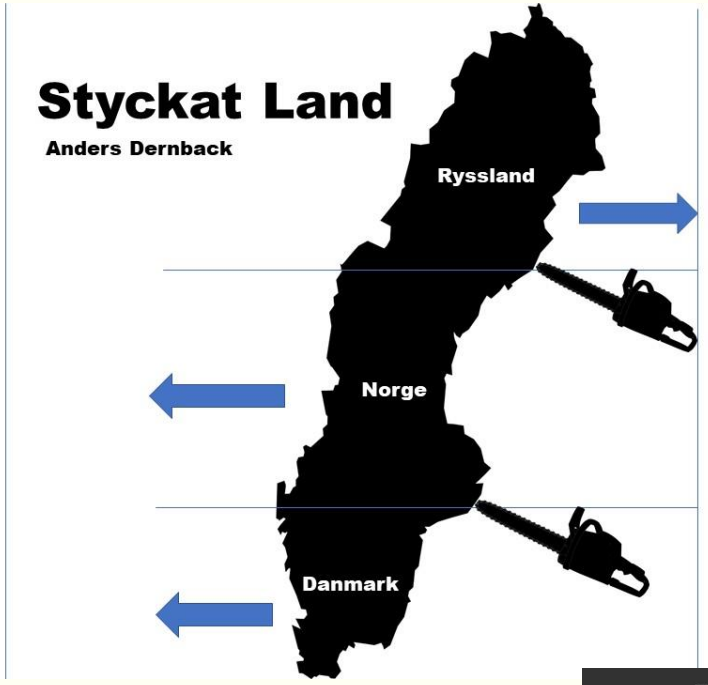


Sverige styckas

Två nordiska länder försvinner

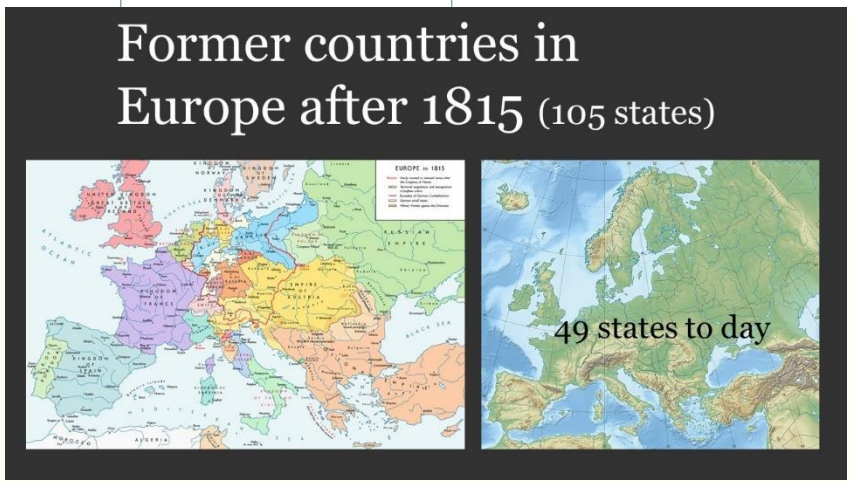


Av 105 stater från år 1815 finns 49 stycken kvar idag. Hela 56 har upphört att finnas till.

# Före år 1815 fanns 105 länder i Europa efter fanns 49 kvar

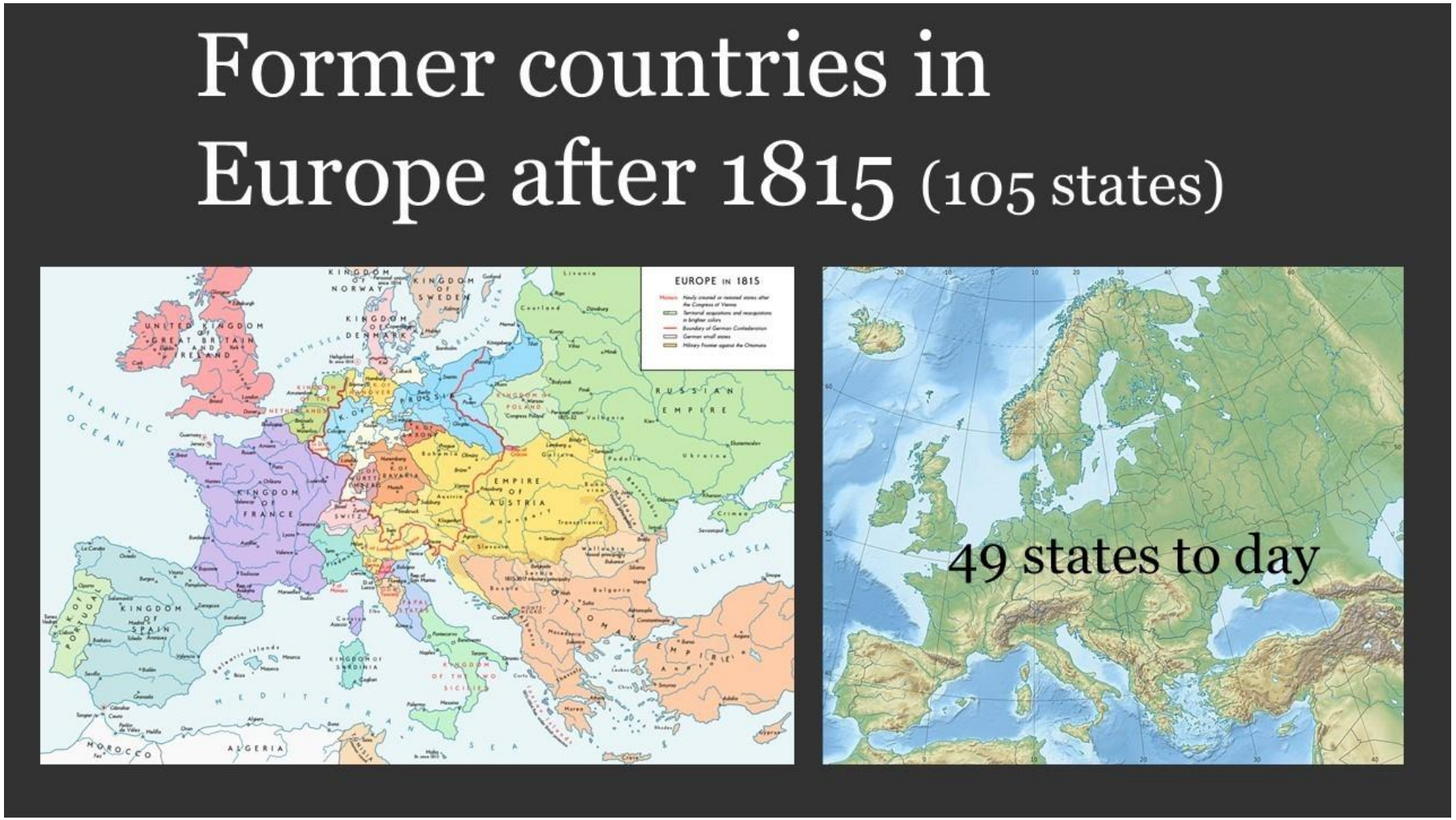

# Sveriges Styckning: En Politisk Fantasi

## FIXARNA & TRIXARNAS RIKE

## En Familjs Öde i ett Delat Sverige

I en alternativ verklighet där Sverige står inför en omvälvande förändring, följer vi familjen Göransson. De fyra bröderna, uppvuxna i ett land där fixande och trixande varit en del av vardagen, står nu inför en nationell kris som kommer att förändra allt de känner till.

# Personer och företag som kommer att nämnas

Statsminister (Sverige) Per Göransson
Rådgivare Melker Göransson (bror till Per, Styrbjörn, Peter-Niklas)
Annika Göransson (fru till Melker Göransson)
Winny Göransson (Andra fru till Per Göransson (Första Karin Nilsson))
Ek.dir Petter Larsson, Fondbolaget Scandinavia
Styrbjörn Göransson (bror till Per, Melker, Peter-Niklas)
Svetlana Dovbroskie (född Jankowski) (sambo med Styrbjörn Göransson)
Mårten Malmström (Partiledare Östdanska Frihetspartiet)
VD Ole Brams (Norsk Oljefund A/S)
Partiledare Thorstein Brams (Norsksvensk Allians) (Norge)
Partiledare Pia Sörgaard (Dansk Folkeparti) (Danmark)
Doktor Sten Fylkmark (öknamn Docktor Promille)
Krummer & Viberg (aktiemäklarföretag)
Carl Krummer (aktiemäklare)
Philip Viberg (aktiemäklare)
Stockholms Läkarkår & Tandläkarkår (förening)
Bo Raslund (ägare av firma för bilhandel)
Fridolf Lillhagen (vän till Bo Raslund och FL arbetar på AMS)
Sally ”Suget” Nilsson (mångsysslare, även prostituerad)
Putte ”Sprängare” Pettersson (kompis med Sally Nilsson (PS är tjuv))
Åklagare Petter-Niklas Göransson (bror till Per, Mekler, Styrbjörn)
Bostadsminister Freja Larsson
Igor Dovbroskie (hyr ut arbetskraft från Riga. Bror till Svetlana D.)
Irina (bekant till Igor D.)
Byggmästare Erik Åshög (Byggmästare)
Försvarsminister Stig Wennerlös (Sverige)
Säpochef Stig Bergsjö
Fastighetsmäklare Stig Duvsjö
Polis Fredrik Bengtsson
Polis Olle Bengtsson (mördade Svetlana genom att knuffa henne över kajen)
Säkerhetsfrågor vid avlyssning (Säpo) Strömbad
Partisekreterare SAP Harry Gobbles
Arbetsmarknadsminister Bert Parkinson
Läkare Stefan Münster (född i Tyskland)
VD Bodil Lund (Försäkringsbolaget Skandia)
Doktor Anne Marie Pilgren (expert på demografi i Sverige, Lunds Universitet)
Professor Axel Steenskov (Dansk Folkeparti, grundare)
Statminister Jens Otto Christensen (Danmark) (Venstre Liberale)
Journalist Jörgen Lumby (arbetar på Berlinske Tidene) (alias Jörgen Mikkelsen)

# Personer och företag som kommer att nämnas

Gill Bates (rikast i Världen)
Industrispion Olle Nilsson
Hagberg & Quislingstrand (aktiemäklarfirma)
Partiledare Lars Linstal (Vänsterpartiet) (Sverige)
Pekka Koivisto (tänkt som Guvernör för Delrepubliken Finland)
Partiledare Ole Brams (Arbetarpartiet, Norge)
Säpoagent Sverker Eriksson
Säpoagent Gert Svensson
Kemist Günther Walters (Köpenhamns Universitet)
Stina Larsson (Peter-Niklas Göranssons fru)
Jordbruksminister Berry Fält (Sverige)
Arbetsmarknadsminister No Less (Sverige)
Tao Less (farbror till No Less)
Lars Schmitt (ägare till Utbildningshuset Ugglan)
Stefan Stallander (arbetar på Statistiska Centralbyrån)
Sven Grassman (nämns som historisk person är avliden)
Bert Winter (Regionchef för ett Försäkringsbolag) (vän till Melker Göransson)
Okänd mördare (inhyrd för mordet på Melker Göransson)
Malmöpoliser med öknamn Bill och Bull
Polischef Måns Turesson (Malmöpolisen)
Patrik Lindgren (chef för Falsterbo golfbana)
Polisutredare Peter Orre (Stockholmspolisen)
Polisinspektör Nils Persson (Stockholmspolisen)
Albert Orre (far till Peter Orre, och Albert tog livet av sig)
Per-Olov Carstam (arbetar på EON)
Elly Carstam (dotter till Per-Olov Carstam)
Sydsvenska Försäkringsbyrån KB (företag som säljer försäkringar)
ÖB Olof Hägg (Sverige)
Bent Strid (arbetar på MUST)
Tony Nielsen (alias för Stybjörn Göransson)
Bente Pedersen (sjuksköterska och chef för Norden (Polsk firma))
Läkare Ole Pedersen (far till Bente Pedersen)
Läkare (plastikspecialist) Justyna Pawlic
Professor Zygmont Persinski
Polis Fredrik Göransson (son till Per Göransson)
Peter Jankowski (Svetlana D:es far)
Sara Jankowski ( - ”- )
Karin Nilsson (Fredrik Göranssons mamma)
Polis Mats Svensson (Fredrik Göranssons vän på Malmöpolisen)
Maria (Sjuksköterska i Poznan arbetar på en plastikkirugiklinik)
Sjukskötare Claus Brescht (svensktysk utbildad sjukskötare)
Erik Holst (Förare av husbil på väg genom Europa Poznan till södra Italien)

# Personer och företag som kommer att nämnas

**Polisinspektör (SÄPO) Olof Eklöv**
**Polisinspektör (SÄPO) Karin Hellgren**
**Major General Roman Koslowski (Högt befäl hos Polisen i Poznan)**
**Fastighetsmäklare Olle Karlsson**
**Benny Lundström (Anställd på SÄPO)**
**Vice partilledare Ulrika Horn**

# Kapitel 1

**Per Göransson gillade det inte. Varför skulle Melker tvunget hålla hela det här kalaset?**
**Skärgården var visserligen vacker vintertid, men gården i Sörmland var ju klar redan i nästa vecka.**
**”Melker, har du en öppnare?”**
**”Har lite magsyra att skölja bort, du vet ju att stressen med Freja Larsson tog hårt.”**
**”Fick misstanke om brott i miljölagen kring bygget i Sörmland också.”**
**”Visst, jag har en öppnare här, fick den av Dag, du vet, efter safarin i Sydafrika förra året.”**
**”Vad fräckt med en kniv i noshörningshornet.”**
**”Melker, hur har du det med Petter Larsson?”**
**”Det var ett hårt slag.”**
**”Ja, händerna i syltburken, blir tufft med varumärket Fondbolaget Scandinavia.”**
**”Du, Melker, såg du landningen med försvarets helikopter? Så nära vi lyckades komma flygelbyggnaden?”**
**”Jo, men du Per, jag var på Kastrup i förra veckan.”**
**”Danskarna är för kul, hörde hur en ganska överviktig rödhårig kille i 30-årsåldern drog en vits för sin kvinna; hon liknade ett russin i ansiktet.”**
**”Jo, vad är det för likhet mellan att råna en värdetransport och att råna en transport av Per Göransson?”**
**”Den du, Per, kan du?”**
**”Nja, det är väl något med att det är svårt att veta tidtabellen?”**
**”Nä, om man rånar en värdetransport får man tag på 12 miljoner i kontanter, och om man rånar Per Göransson så får man bara 12 miljoner i skuld.”**
**”Va, men det är ju inte en likhet.”**
**”Hur menar du, Melker?”**

**Per Göransson, den äldsta brodern, kände en djup oro inför den kommande folkomröstningen. Han hade alltid varit familjens stöttepelare, men nu kunde han inte skydda dem från de politiska vindar som hotade att riva sönder deras hemland.**

**”Jo, Per, det är ju efter händelsen helt klart att i båda fallen är man skyldig 12 miljoner, eller hur?” skrattade Melker fram.**
**”Djävla danskar, först dumpar man yngre invandrare i Skåne, och nu sprider man dynga genom dåliga vitsar.”**
**”Men Per, lugna dig, tänk på hjärtat, det var ju en bit att gå till sviten på Sandhamns hotell!”**
**”Vi får gå in till tjocka släkten igen, inte för att vi hade blivit saknade eller vad tror du, Per, om vi gått genom isen som Karl den X, du vet?”**
**”Vad menar du, Melker?”**
**”Hur har han med Sandhamn att göra?”**
**”Kom nu Per, så går vi in. Glöm det där sista, det tar för lång tid att förklara!”**
**”Nä, Melker, kom igen. Har man sagt B får man säga A.”**
**Sällskapet hade intagit stora delar av Sandhamns Hotell på Melkers bekostnad, och Melker tänkte lite på Fondbolaget Scandinavia; ingen visste egentligen var fakturan kunde sändas. Ekonomidirektören Petter Larsson hade just nu en förundersökning på halsen. Som tur var fanns ju Peter-Nicklas, bröder är ju bra ibland. Åklagarebror var väl en tillgång, om nu bara Petter kunde snacka med Peter-Nicklas innan problemen fick mer fart. Det är obegripligt att Petter skulle ha tagit ut extra förmåner på över tre miljoner, bara på fyra månader. Hans lön var ju ändå tre gånger mer än Pers synliga lön.**
**Stora matsalen hade stängts av för andra gäster, så när Per och Melker äntligen hade luftat sig färdigt, så var julmaten välkommen. Styrbjörn och Svetlana glufsade i sig laxen och ålen. Melker var inte förtjust över, att behöva se paret vid bordet, men Annika är så jäkla orienterad mot välgörenhet. Även mot familjens värsta svarta får. Ta bara vårens händelse i Södertälje. Polisen sög in ”Rattnalle” till förhör kring det stora rånet mot SEB:s bästa kontor. Vilka bekanta dom har.**
**”Hur är det frågade Melker, Styrbjörn, gick tågresan bra?”**
**”Du lillebror, den var som ett derby mellan Hammarby och Djurgården lika tråkigt.”**
**” När man kan se IFF IFF di ljusblå.”**
**”Får inte vi från landet flyga, hade Du slut på stålarna i slutet på månaden?”**

**”Har Du inte hört talas om Malmö Avi..Ah Malmö Av jag Du vet där är en stor jävla röd pippi på stjärten på planen.”**
**”Så, ta nu det lugnt, vem har sagt att du överhuvudtaget fick komma, tacka Annika för tågbiljetterna, och att du och Svetlana är här. Ni ser inte ut att vara jättehungriga precis, så skippa skitsnacket.”**
**”Per bröt in så där lite HSB-aktigt och drog Melker åt sidan, hur i hela fridens namn kan du?”**
**”Vad tänkte du på?”**
**”Vet du inte att det är valår i år? Har du inte ett enda uns känsla för vad som kan hända när Styrbjörn passerar över 40 cl starksprit innanför den där skitiga tröjan?”**
**”Tänk om en ’Paparazzi’ dyker upp när han pinkar, eller spyr i inomhuspoolen.”**
**”Förresten, nämn inte att här finns pool och bastu.”**
**”Försök att få iväg honom i helikoptern fortare än kvickt.”**
**”Per, det är faktiskt Annika du borde ta upp frågan med. Jag har ju inte tagit upp frågan om Winny med dig.”**
**”Vilken fråga, Melker?”**
**”Ja, varför dyker Winny fortfarande upp på Systembolagets lönelista, efter strax under hundra mutkolvar i den organisationen?”**
**”Du, nu får du ge dig Melker, Winny har faktiskt,**
**”Hej Melker”,**
**nästan sjöng Winny fram, det var nästan som rösten kom från en sjuåring, som just skrålade fram ”Den blomstertid nu kommer”. Hur kan en så liten röst få plats i en så pass kort, men ändå fullvuxen kvinna, tänkte Melker?**
**”Vill Du och Annika vara med på vår vinprovning nästa månad den 30:e januari, så får ni se vår ”lilla gård”, ja du vet, frågade Winny.”**
**Melker harklade sig. Visst är det nästan så man får för sig att man själv tappar rösten, när andra nästan inte har sin kvar. Eller aldrig haft någon, som Bosse Hansson på sporten.**
**”Nej tyvärr så ska Annika och jag till London.” ”Tony Blair håller en middag för vissa utvalda.” ”Jag vill inte avslöja mer.”**

”Du, Melker stönade nästan Per fram, Du får fatta någon form av beslut kring Styrbjörn.” ”Antingen så sätter du honom på kl. 17.00 Waxholmsfärjan, eller så får det bli helikoptern.” ”Han ska bara bort, innan någon tar en bild på honom och mig för skvallerpressen.”
”Nu går jag till sviten och ringer, se till att han och Svetlana packar ihop allt.”
”Hur i helvete tänkte du när du gav honom en egen lägenhet här?”
”Dubbelrum hade väl räckt!”
”Du, Per, lägenheterna kostar faktiskt bara 1 150 kr och dubbelrummen 1 790 kr, så du är väl som vanligt dåligt påläst, men du bär dig åt som du vet bäst, din lilla skit.”

## Kapitel 2

I Ystad hade just Mårten Malmström blivit ordförande i Östdanska Frihetspartiet.
Det hela hade egentligen förvånat lokalbefolkningen i Ystad. Valet var inte helt okontroversiellt. Det hade diskuterats länge och väl i pressen, men även i stadens mer informella kretsar för makteliten, Siriusordern och Rotary. Även bland högt uppsatta poliser. Från början var ju inte Mårten Malmström från Ystad. Han var ju ”Malmöpåg”, alltså inte fin nog, men klart från det tidigare ”Östdanmark”. Mårten var inte direkt blyg, när han utan tvekan hade bjudit över på gården. En högt uppsatt svensk statstjänsteman missade köpet av Griffelgården. Griffelgården var rena klenoden, enligt Ystads stadsarkitekt Jesper Jensen. Jesper hade dokumenterat det mesta kring den historiska ägarbilden.
Mårten Malmström som ny ägare, nja, det var väl inte direkt klockrent. Bättre hade det varit med Polismästare Roger Håkansson, en riktig ”Ystad-son.” Mårten Malmström svängde ut sin Volvo V70 på Hagagatan i riktning mot Kristianstadsvägen. Hjärtat hade behövt en undersökning på Ystad Lasarett. Mårten tänkte på hur otroligt utvecklingen rullat på. Nästan 15 % av landets väljarkår röstade nu enligt Temo på Mårtens parti, och vilken utveckling. Kurt Wallander i Mankells böcker var uppvuxen i Malmö, Klagshamn, men här fanns nu Mårten Malmström, en Malmöpåg i verkligheten, och snart mer känd än sin idol i fantasin, den riktige ”Underdoggen” Wallander. Mårten svängde lite ryckigt in på Lingsgatan och drog in bilen mellan en stadsjeep och en rostig Saab. Fridolfs konditoris stora danska wienerbröd var favoritköpet, och Mårten

**Styrbjörn på väg från tåget**

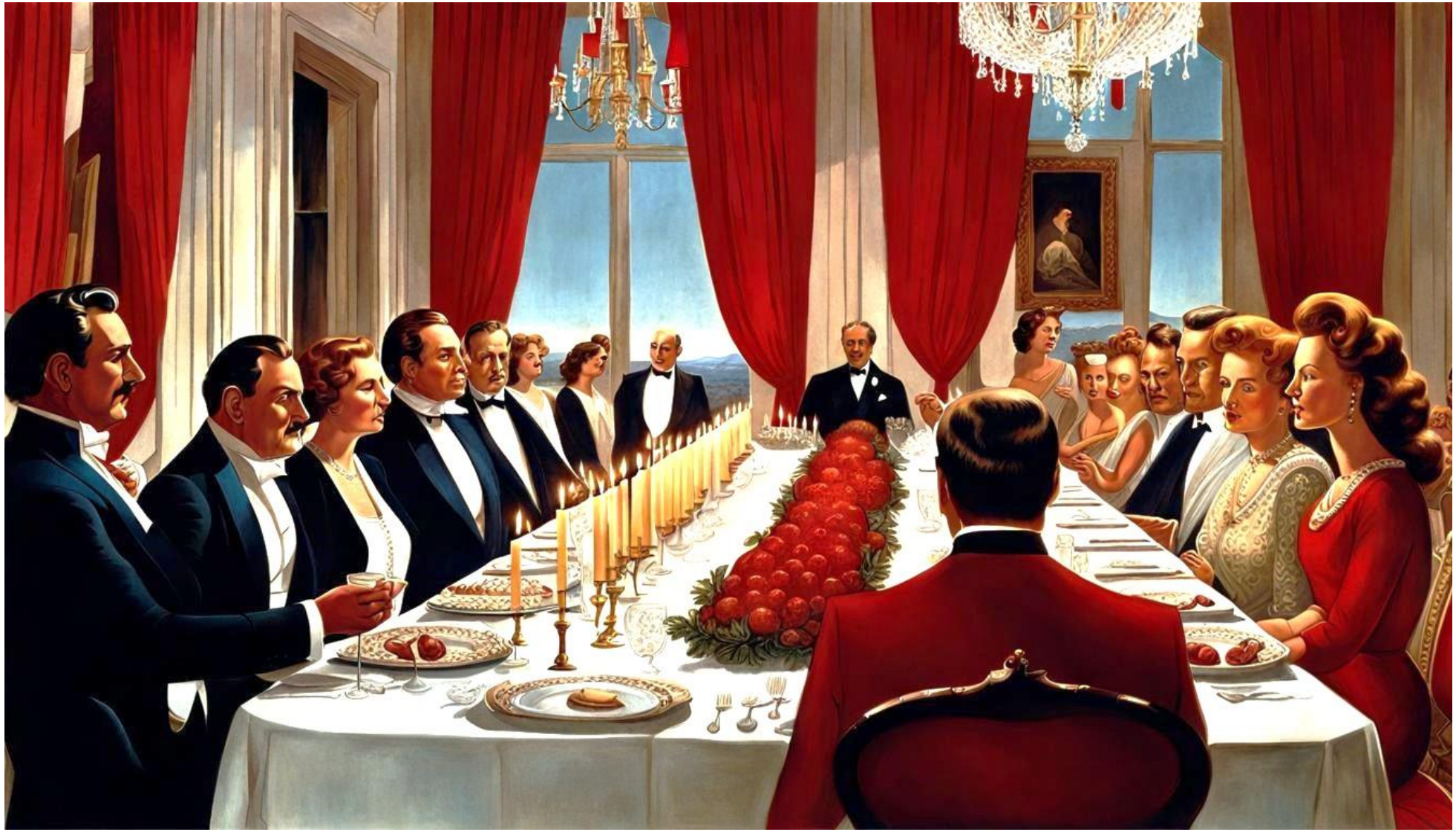

**Under en sammankomst på familjens gods, där skratt och gamla anekdoter blandades med en underton av desperation, försökte Melker Göransson lätta på stämningen med en vits han hört i Danmark. Men skratten fastnade i halsen när nyheterna rapporterade om folkomröstningens resultat.**

**ville bjuda Peter Hög, partisekreteraren, på lite mer än vad han brukade plocka fram.**
**Mårten packade in sig i bilen igen, Peter väntade utanför partihögkvarteret på Griffelgränd.**
**”Hej Mårten,” hälsade Peter när Mårten lite ansträngt böjde sig fram för att plocka upp påsen, när den föll ur handen. Mårtens känsel var lite svag i högerhanden. Mårten hade aldrig nämnt det för någon.**
**”Du, nu ska du få lite mer till kaffet, Peter. Ta påsen, jag har alla pärmarna att ta in från bilen. Strategiplanerna, du vet!”**
**”Okej, jag har den. Var är nycklarna så kan jag öppna upp?”**
**”Vet du om Irma kommer?”**
**”Nej, Peter, det är bara vi som vet den skarpa planen.”**
**”Vi kan inte räkna med att den inte kommer ut så småningom, Peter, men just nu tror jag vi två kan ta det hela till nästa nivå.”**
**”Har du följt upp samtalen vi förde med Pia i Danmark? Jag menar om hon tror att egen majoritet närmar sig, och om hon bedömer det där, du vet, som troligt.”**
**”Du menar om hon får med frågan om att godta Skåne, Halland, Blekinge och Småland som tilltänkt nytt landskap Östdanmark, när vi når slutmålet.”**
**”Dämpa dig inte så högt, Peter, vänta tills vi kommer innanför dörrarna.” Peter såg lite tillrättavisad ut, men han visste hur retlig Mårten brukade vara när blodsockerhalten behövde fyllas på. Allt brukade ju bli bättre redan efter några feta wienerbröd och en stor kanna svart kaffe Skåne rost.**
**”Vi sitter väl i köket, Peter, duka fram lite koppar, så sätter jag på det enda jag får sätta på nuförtiden.”**
**”Du vet, Peter, personalen, alltså den kvinnliga under 30 år, har tyvärr blivit fulare med åren.” ”Ja, du vet väl Maja, hon som fyllde 26 år när vi hade resan till London 1995.”**
**”Fick nästan åka in på lasarettet efter tre nätter med henne på Marbel Arche Hotel.”**
**”Hon sög i, kan man säga, Peter.”**
**”Läpparna var bredare än en sosseröv.”**

**När beskedet kom att Norrland skulle tillfalla Ryssland, mellersta Sverige Norge, och södra delarna Danmark, brast det för familjen Göransson. De hade levt sina liv i tron att Sverige var evigt, men nu skulle deras värld delas mellan främmande makter.**

I skuggan av den nationella krisen kämpade familjen Göransson med sina egna interna strider. Styrbjörn, den yngsta brodern, hade alltid varit familjens vilda kort, och hans senaste skandal hotade att dra familjens namn genom smutsen precis när de behövde stå enade.

**Konflikten mellan Per och Styrbjörn eskalerade när det stod klart att Styrbjörns affärer kunde äventyra familjens företag. Medan Sverige stod inför en osäker framtid, var Göranssons tvungna att konfrontera sina egna demoner och besluta om de skulle stå samman eller falla isär.**

**”Läpparna var bredare än en sosseröv.”**
**”Du, Mårten, vi kanske skulle se om vi kunde bjuda över Pia och vännerna snarast för nästa riksdagsval.”**
**”Jag menar för att förankra vårt nästa program som berör Danmark.”**
**”Även om det krävs en sensation för att Pia ska få bilda regering, så vet man aldrig.”**
**”Hur kunde hon piska upp en så kraftig nationalism med så lite, att egentligen vara missnöjd med i Danmark?”**
**”Jo, Peter, hon är bra på att förstora nästan ingenting till ett jätteproblem.”**
**”Fyra tusen invandrare om året till Danmark är ju inte direkt en hotbild för en vanlig dansk.”**
**”Skit samma, Peter, det gynnar oss.”**
**”Vem vill bli utsugen av nollåttor och sossar som har styrt som blinda hönor sedan 80 år?”**
**”Håller med Mårten, det med utsugen på Londonresan kan väl ha varit skönare,” skrattade Peter.**
**”Se nu här, Peter,” sa Mårten medan han vecklade ut hela projektplanen för att återförena Östdanmark med.**
**”Nu steg ett Peter, vi måste bara driva på Runar Vestgard för att få fart på sina nya oljefyndigheter och rättigheterna i Stockholms och Göteborgs skärgårdar.”**
**”Vi behöver deras bidrag för röstköpen nästa gång.”**
**”Du vet ju vad det kommer att kosta att köpa Mr. X.”**
**”Han vill bli både finansminister i Norge, eller som vi säger, Nya Stor-Norge med Stockholm, Göteborg och mellan Sverige som norskt.”**
**”Jo Mårten, det ryktas om 10 % av aktierna i Norsk Oljefund A/S.”**
**”Ja Peter, noll åttor har dyra prislappar, men det går att köpa dem.”**
**”Mr. X har ett enormt kontaktnät och ordern 1905 var ju ett lysande drag.”**
**”Att låta ett medlemskap ge optioner per mängd krigskassa för bidragen till nästa valkampanj.”**

**”Få köpa in sig i Norsk Oljefund A/S är ju som att få köpa det mesta av Norges totala oljerättigheter.”**
**”Bara nu Runar inte blir för girig igen.”**
**”Hur menar du då Mårten?”**
**”Jo, Runar kan mycket väl begära för mycket för alla de svenska fyndigheterna.”**
**”Han har även familjen Landin att sälja till.”**
**”Håller med dig Mårten, Runar har varit duktig med Ole Brams VD på Norsk Oljefund, och inte minst med Thorstein Brams ordförande för Norsksvensk Allians.”**
**”Som det partiet gick fram!”**
**”På ett så pass enkelt program för norska folkets medelklass.”**
**”Tänk att triumfen, att slakta Sverige, som ett bolag med värdefulla tillgångar, fick sådan kraft.”**
**”Man skulle tro att upplösningen 1905 var mer glömd.”**
**”Jo, men tror du inte det handlar om mer än så.”**
**”Vadå hur då Mårten?”**
**”Jo när Norge gör om sin nya socialstruktur, och med tanke på sin helt skuldfria nation, så kommer man att halvera både sjukpenningen och arbetslöshetsförsäkringen, efter Wisconsin-modellen, du vet Clintons modell från USA, med 250 000 stycken arbetslösa av 289 000 stycken som fick börja på helt riktiga jobb.”**
**”Ja Mårten, det var inte illa, hela jäkla**
**bidragsträskets ”Fanklubb” fick riktiga jobb och man gillade det visst så bra i enkäter att man inte ville byta tillbaka till bidragsberoendet.**
**”Frågan är Peter, man kan väl inte sända alla ”Sossefansen” till norska oljeplattformar?”**
**”Nej, det är visst inte så man har tänkt det hela.”**
**”Runar, Thorstein och Ole tror att kring 300 000 personer från det tidigare Sverige kommer att emigrera till lite olika länder inom EU.”**

**”Även till Thailand, du vet, priset på bostäder är lågt, och jäkligt mycket bättre sjukvård där än här.”**
**”Man tror att lönerna kommer att falla för folk i mellersta landet, och där får man inte mycket att välja på. Lägre standard och kostnader för bidragssvängen.”**
**”Skatterna på marginalen var ju 70 % i snitt i 35 år, så med 10 % skatt i Frankrike får många sina sniglar och Bourgogne på bordet.”**
**”Otroligt vad Frankrike ger våta drömmar för en del, Peter.”**
**”Ja, Mårten, begriper det inte; språket är rena pinan, så man har ju inte en chans mer än med teckenspråk, du vet, två fingrar upp.” för två flaskor till.”**
**”Ja, Mårten sticker alla 300 000, så kostar det övriga befolkningen + 25 % högre inkomstskatt, det är ju inkomsteliten som reser ut först.”**
**”Hemliga kontakter har ju redan tagits Mårten, med Kina för, att få vårdkostnaden låg.”**
**” Jaha du menar flygburen socialtjänst Peter?”**
**”Språkutbildade kinesisk ”stjärttorkarpersonal” för, kring 20 % av nuvarande kostnaden för ett svensk / ukrainskt vårdbiträde, Mårten.”**
**” 4 000 kr i månaden kanske?”**
**”Ja Peter det ska bli intressant att få se det nya program som kommer.”**
**”Kan du slå upp lite mer kaffe!”**

# Kapitel 3

Pia Sörgaard hade just hört sin bästa nyhet på länge. Inte den nyheten, att dottern äntligen hade träffat en trevlig Skåning, efter att ha dumpat en iransk student. Nej faktum, att valmaskineriet var uppe på högvarv. Pia tittade ut över kajen där hon satt på ”Nyhamn 17” tuborgen smakade bra ”Ver gang”. Planen fungerade perfekt, danskarna gick på hela skiten, som Pia brukade säga till den närmaste kretsen. Danskar gillar det kända, och vill ”Hygge”, men inte ”Hygge” med vem som helst. Pia gillade inte ens folket från ”Sönder Jylland”, eller från Bornholm.
Pia läppjade på sin Tuborg. Hur skulle det gå till? Hur skulle dessa nya ”Östdanskar” kunna integreras i Hygget? Svenskarna fick ”Göingarna” lite stökiga på sin tid, och när ”smågrisarna” till svenskar tog Östdanmark från oss.

**Egentligen gällde det bara att säga vad Mårten ville höra. Vilken dåre Mårten var. Hur kunde han tro att jag ens gillar halvdanskar? Malmöbor är ju enbart patetiska, och deras barn kommer hit och spyr över halva Tivoli. Vilka ”skiderövar” hela bunten. Men tänk så fint med allemansrätten och ett sommartorp till våra riktiga danskar. Förköpsrättslagen är redan skriven. Vid lika budgivning går huset i Skåne och Småland alltid till en äkta dansk. Två generationer krävs, bakåt som danskar, och ingen jäkla blandning. Bron över sundet mellan Helsingör och Helsingborg och den nya alldanskan, med MFF i ledet, skulle väl ge många lite annat att tänka på. Och tydligen hade Runar, Thorstein och Ole en skarp plan för svenska AMS-personal och deras kunder.**
**Bantning med 85 % av verket, hela 8 500 stycken, som sedan kan överföras till Nya Gräns & Tullverket. Sänkta löner med 30 % för den svenska kronan avskaffas, och den växlas in med sämsta tänkbara kurs mot den danska riktiga kronan. Nya partibostäder längs nya guldkusten, på den exproprierade marken i Höllviken, Falsterbo och Skanör. Ytterligare mark längs med kusten mellan Malmö och Båstad kan lösas in. Pias glasögon började imma igen. Hon var inne på sin tredje Hoff. Kanske det var dags för kontaktlinser inför nästa TV-duell med den allt svagare sittande trojkan. Styrbjörn hade vid det här laget inget val. Kraftiga armar från Pers egen bevakningsgrupp närmast släpade "Rattnalle" och sambo Svetlana Dovbroskie mot 17.00-färjan.**
**”Jevla kukskalle,”**
**skrek Svetlana när Olle Bengtsson råkade greppa Svetlanas högre bröst av rent misstag. Tanken var att lyfta henne under armhålan, men just som greppet skulle tas, så vred hon sig som en kålmask. Olle, som brukade retas för sina ”Dasslock” till händer, fick plötsligt ”Polsk silikon full hand.” Svetlana fick tag i Olles höger öronsnibb och bet av den tvärt. Olle reagerade för starkt och gav henne en plötslig knuff. Svetlana föll rakt mellan Waxholmsfärjan och kajen, fångades upp som om hon var en fender, och hon krossades som en fallskärmshoppare utan skärm.**
**Ljudet lät som att trampa på en vattenfylld ballong. Hela färjans nedre skrov, och på tre meters bredd färjades rött av Svetlanas blod. Styrbjörn blev helt vit i ansiktet och spydde som en kalv, rakt över byxorna på sin bevakare. Per fick beskedet samtidigt med Melker. Man hade dödförklarat Svetlana redan kl. 18.00. Waxholmsfärjan hölls fortfarande kvar, och polis höll förhör med de få passagerare som såg händelsen tydligast. Man tog upp namn, adress, telefonnummer, och delade upp folk i grupper. Man hade fått låna ett kontor**

**Svetlana föll rakt mellan Waxholmsfärjan och kajen, fångades upp som om hon var en fender, och hon krossades som en fallskärshoppare utan skärm.**

# Tragedin vid Kajen

**Svetlana föll rakt mellan Waxholmsfärjan och kajen, fångades upp som om hon var en fender, och hon krossades som en fallskärshoppare utan skärm.**

Svetlana föll rakt mellan Waxholmsfärjan och kajen, fångades upp som om hon var en fender, och hon krossades som en fallskärshoppare utan skärm.
POLIVE
26

**Konsekvenserna av en Olycka**

**Per fick beskedet samtidigt med Melker. Man hade dödförklarat Svetlana redan kl.18.00.**

# Doktor Fyllkmarks Dilemma

**Doktor Sten Fyllkmark kunde man lita på i svåra lägen. Sten hade flugits ut till Sandhamn med helikopter. Det här gällde Per Göranssons bror, och sambo enligt det första beskedet.**

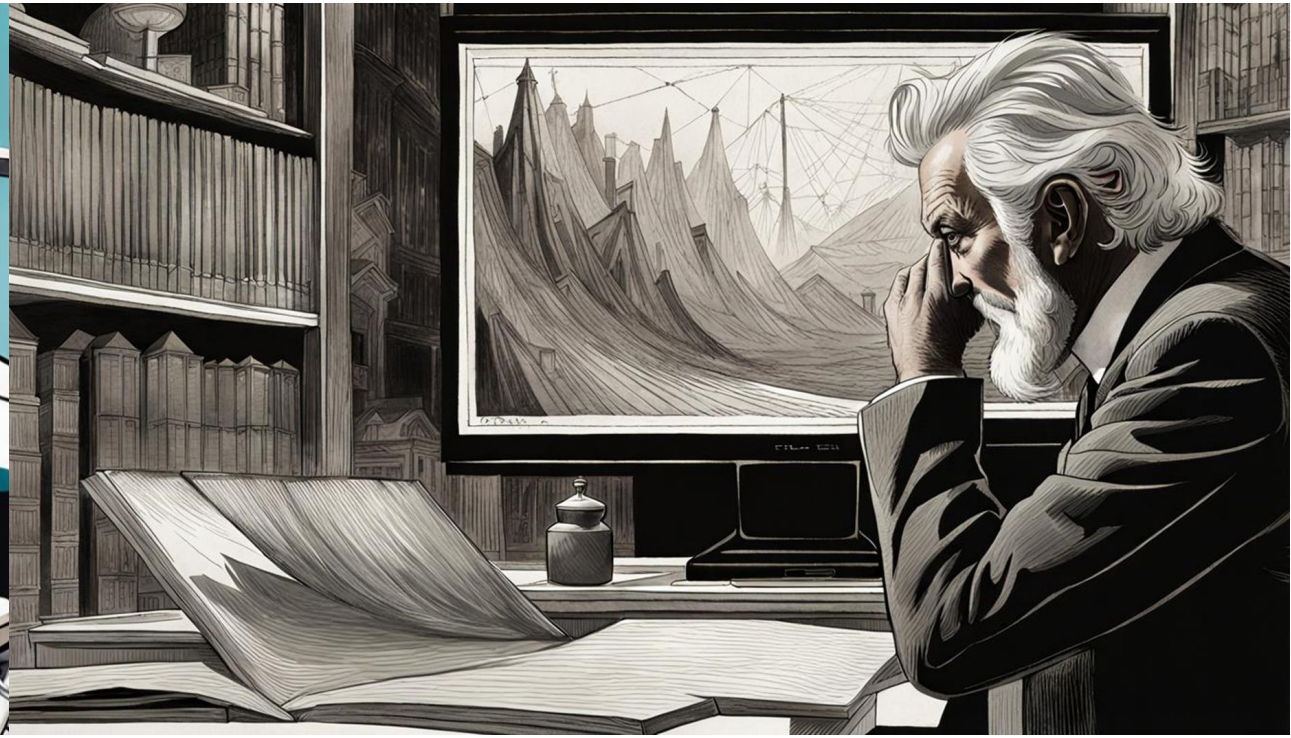

**Förlusten och Bitterheten**

**Sten Fyllkmark blev kund den förste mars år 2 000, och den 6 mars investerades 10 miljoner i Carl och Philips heta Telekommuikationsfond, föll med 95 % i värde till oktober 2002.**

**uppe på hotellet, där man förde ytterligare samtal med passagerare, som hade lämnat uppgifter om att man tillhörde SAP som parti.**
**Per hade begärt den här lite märkliga uppdelningen, vilket senare skulle visa sig vara ett stort misstag. Styrbjörn hade fått läkarvård och hölls nedsövd för tillfället. Doktor Sten Fyllkmark kunde man lita på i svåra lägen. Sten hade flugits ut till Sandhamn med helikopter. Det här gällde Per Göranssons bror och sambo enligt det första beskedet. Doktor ”Promille” Fyllkmark brukade även hjälpa Stockholmspolisen med deras blodprov. Han hade ställt upp i över 30 år, och det hade varit enkla pengar, men bra service. Ibland ringde telefonen mitt i natten, och det var bara att ställa upp.**
**Tyvärr hade dessa, ändå svettiga ihop arbetade fem miljonerna, efter alla skatter, överlämnats i händerna på Krummer & Viberg, den kända aktiemäklarfirman. År 1999 hade firman startat, efter en utbrytning från SE-banken. Carl Krummer, en av de bästa analytikerna, och Philip Viberg hade mer eller mindre tågat ut med 20 års kundstock. Visst blev det en del rättssaker, men det kostade väldigt lite, när väldigt få kunder klagade och få vittnade. Halva Tandläkarkåren och Läkarkåren i Stockholm med omnejd verkade ha nappat på Krummer & Vibergs nya fond för sektorn Telekommunikation.**
**Fonden steg kraftigt under 1999 och kunderna jublade. Varken Sten Fyllkmark eller Stockholms Läkarkår & Tandläkarkår hade tid med att sköta pengar. Man hade lite studieskulder, lite ärvda pengar och bra med naturvetenskapliga kunskaper. Många trodde att Carl Krummer hade helt andra kunskaper om hur man handskades med alla 30 % som blev över efter skatt. Sten Fyllkmark blev kund den första mars år 2000, och den 6 mars investerades 10 miljoner i Carl och Philips heta Telekommunikationsfond, som föll med 95 % i värde till oktober 2002.**
**Sten Fyllkmark gjorde rättssak av det hela och förlorade även där. Rättegångskostnaden blev dryg, men tydligen var det inte brottsligt att vara inkompetent; man fick själv växla fonder till vad man gissade på, och tydligen var varken Carl eller Philip skyldiga till mer än att köpa vad fonden fick köpa massor med Ericssonaktier. Bitterheten hade präglat Sten efter dessa upplevelser; han gillade helt enkelt inte aktiemäklare, vad dessa än föreslog. Dessutom hade den hemska upplevelsen fått Sten att börja ta genvägar. Femtusen för ett snabbt läkarintyg var taxan, och efterfrågan låg kring tio stycken i veckan.**

**Doktor Sten Fyllkmark kunde man lita på i svåra lägen. Sten hade flugits ut till Sandhamn med helikopter. Det här gällde Per Göranssons bror och sambo enligt det första beskedet. Doktor ”Promille” Fyllkmark brukade även hjälpa Stockholmspolisen med deras blodprov. Han hade ställt upp i över 30 år, och det hade varit enkla pengar, men bra service. Ibland ringde telefonen mitt i natten, och det var bara att ställa upp.**

Som tidigare förtroendeläkare hos Försäkringskassan var Sten mycket säker på hur det skulle stå; ryggen, magen, utbränd var mycket effektiva ord. Bo Raslund, en mycket stor arbetsgivare inom begagnad bilhandel, hade i princip inga kostnader för arbetskraften, som till stora delar gick på sjukskrivning. Flera telefonlinjer var noterade som bilmekanikernas telefon till bostaden, och genom en sinnrik vidarekoppling hade man passning med kvinnlig personal, så kontrollsamtalen var lätta att besvara från bilfirman. I bostaden hade många webkameror i tittögat till dörren, så okända filmades vid påringning. Allt lagrades med datum och tid, så förklaringar och alibi var inga problem; man måste ju få åka och handla. Kring femtio småföretagare hade handskrivna kvittoblock vid akuta behov av uppbackning. Det förekom få fall av fysiska hembesök från Försäkringskassans sida. Ofta när det ändå hände fixades kvitton fram; man hade köpt en lampa, pärmar, mat, djurfoder, kebab, godis, ja, listan på vad man egentligen inte köpt var mycket lång.

Allt var mycket väl organiserat. Systemet innehöll även A-kassans ledighetssystem, och Bo Raslund hade byggt ett eget dataprogram som höll reda på den optimala varianten för varje ny arbetskraft.

Skattekilen i Sverige var 1 000 kr per 100 kr i fickan på hantverkare. Köparen av tjänster fick dra in lönen, 1 000 kronor, för att 100 kronor netto skulle hamna i fickan på vilken hantverkare som helst. Bo Raslund hade mycket liten omsättning i sin bilverkstad enligt deklarationen. Skattekilen, den var bara för underbar, tyckte Bo; affärerna gick mycket bra, för många har tummen mitt i handen, som Bo brukade skämta om. Senast när Sten lämnade in sin BMW, som Sten fortfarande trodde hade körts bara 5 000 mil, men som var behandlad med vanliga metoden, från verkliga 15 000 mil. Bo hade köpt in den från Fridolf Lillhagen, en gammal kompis som jobbade på AMS. Fridolf brukade berätta en hel del värdefullt från AMS senaste grepp.

## Kapitel 4

Sally ”Suget” Nilsson och Putte ”Sprängaren” Pettersson hade just ätit upp sin ”dagens rätt” i Stadshusets slitna lunchrestaurang. Man gick hit lite då och då.

Bara att ta för sig hur mycket man orkade äta, och hyfsat käk. Sally berättade att hon kommit över en del ny information. Peter-Niklas Göransson hade klart in fru Stina, men vissa önskemål kunde inte mer än köpas på bordell, så Sallys verksamhet passade honom väl. En av Sallys flickor som brukade sköta piskandet undrade lite över varför Peter-Niklas ofta skrek och stönade åh Freja, Freja.

**På något vis verkar det som att Utrikesministern Freja Larsson är Peter-Niklas älskarinna.**
**”Kan vi dra nytta av det på något vis, Putte?” undrade Sally.**
**”Nej, jag vet inte, Sally, men om någon vill köpa informationen, så säg till mig.”**
**”Du menar om någon får honom som åklagare i något fall?”**
**”Ja, ungefär så, Sally.”**
**”Hörde du att Styrbjörn och Svetlana skulle få träffa fina släkten, Sally?”**
**”Nej, när och hur då?”**
**”Jo, som Styrbjörn berättade när han körde vid senaste jobbet i Södertälje, så verkade det som han fått inbjudan från sin svägerska Annika Göransson.”**
**”Du vet, den där fisförnäma brorsan som jobbar på något ’Pengabolag’ kring Stureplan. Tjocka släkten skulle visst till hotell Sandhamn och käka jullunch på Melkers bekostnad. Undrar om Styrbjörns bror dyker upp där ute?”**
**”Det måste bara vara hjärnsläpp att släppa in Styrbjörn och Svetlana bland fina gänget.”**
**”Hörde du, Putte, att Svetlanas bror Igor hyr ut arbetskraft från Riga?”**
**”Irina jobbar ju hos mig, så hon behöver någon att prata med ibland.”**
**”Irina hörde det om att Igor hyr ut arbetskraft från Riga genom sin kund Erik Åshög.”**
**”Vem är Erik Åshög, Sally?”**
**”Jo, det är byggmästaren som byggde om Freja Larssons hyresrätt på sin tid. Du vet, Freja gjorde kring en miljon när det blev bostadsrätter i hela huset.”**
**”Men varför tror du att jag bryr mig om vem Åshög bygger till eller vad han sysslar med?”**
**”Putte lilla, Åshög har tydligen ett inte allt för litet kassaskåp i källaren i sin villa, och Irina har haft Åshög som kund.”**
**”Du vet, en del tänder på sjuksköterskeuniformer.”**

”Irina är säker på att det ligger massor med svarta pengar, och väntar på någon som både är bra på larm och skåp.”
”Irina kanske kan bli hembjuden hos Åsbrink, eller vad tror du, Sally?”
”Kanske,” sa Sally. ”Han brukar hålla lite herrträffar med Olle Duvgren, du vet, fastighetsmäklaren, och några kompisar från Siriusordern, Tommy Cederkvist och Malte Kornblick.”
”Alla är med på min kundlista och jag vet vad man vill ha.”
”Inte dåligt, Sally. Du har stora öron och trång mus. Du, vi ska nog sticka, hämta kläderna så sticker bums.”

## Kapitel 5

Försvarsminister Stig Wennerlös och Säpochefen Stig Bergsjö hade blivit uppringda av Per Göransson, som informerade om olyckan med Svetlana.  Polischef för Stockholm hade i sin tur fått ett samtal från Stig Bergsjö.  Stig hade känt Fredrik Bengtsson i över tjugofem år.  Det var inte utan att Stig hade tagit åt sig lite av äran för hur Fredrik, sakta men säkert, klättrade till nivån strax över sin kompetensförmåga. Men Per Göransson agerade ofta märkligt med sina egna utnämningar inom hela Sveriges förvaltning. Så Fredrik var väl egentligen inte sämst bland gänget i den jämförelsen. Han gav mindre hjälp än vad Per gav sina bästa vänner. Fredrik fick uppdraget att dels tysta pressen och mörka läget.  Att fixa så att inte Olle Bengtsson överilade, för kraftiga knuffen av Svetlana över kajen försvann som problem.Fredrik började med att ringa åklagare Peter-Nicklas Göransson. Han brukade ringa honom vid särskilda fall.
”Hej Peter,” hälsade Fredrik efter fyra signaler, ”hur är det?”
”Ja, det är så där, Fredrik. Kunde varit bättre, exempelvis om Per fallit över kajen.”
”Hur menar du då, Peter?”
”Jo, om du kommer ihåg mötet med Pia, Mårten, Ole, Runar med flera i 1905-sällskapet, så ligger vi lite efter i planerna med operation 'Stycka Sverige'.
”Vi skulle ha behövt en lite kraftigare politisk kris.”

**Stig Wennerlös**
**och**
**Stig Bergsjö**

**”Man jobbar på för att skapa en sådan kris.”**
**”Jag menar bara att krisen hade kunnat uppstå lite så där gratis och med lite mer tur, men med mindre otur för Svetlana 'Jumper', eller vad nu det är för efternamn.”**
**”Du, Peter, hoppas inte 'Buggminstern' Strömbod fått alla avlyssningar klara.”**
**”Du borde inte nämna sådant över mobilen, vad tänker du på? Sluta upp med den här typen av skämt.”**
**”Okej, Fredrik. Vi har fått ut doktor 'Promille', du vet, och Styrbjörn Göransson har vaknat till.”**
**”Han är helt vansinnig och hotar hela tiden med att fixa Per på något vis.”**
**”Det finns kanske något du kan sätta dit på Styrbjörn?”**
**”Ja, kanske han kan få tre år till åtta år för väpnat rån. Ska se om jag kan få fram bra vittnen som pekar ut honom för Södertälje-jobbet.”**
**”Tack Fredrik, dig kan man lita på i alla väder, men hur gör vi med Styrbjörn egentligen, Han bara lyfter luren även från fängelset.”**
**”Risken ökar för Pers hälsa, om du förstår vad jag menar.”**
**”OK Peter, men då höjer vi väl säkerheten och ser samtidigt till att Styrbjörn får god tillgång till en mobiltelefon innanför murarna.”**
**”Det kan ge oss det vi vill snabbare, om du förstår vad jag säger.”**
**”Du Fredrik, Per har sorterat vittnen efter partibok här ute.”**
**”Har du någon gång träffat på något liknande?”**
**”Nej, jag bara hörde om hur man gick till väga på 1930-talet i Tyskland.”**
**”Hur då Fredrik?”**
**”Jo, man såg vad man ville och såg inte när man ville inom hela Nazistorganisationen.”**
**”Så nu har Per trampat fel igen, Fredrik.”**
**”Men det är bara jag och Melker som hört det så högt upp och Säpokillen Olle Bengtsson också.”**
**”Sossevittnena får vi räkna med kommer ihåg exakt vad Per vill att man ska komma ihåg , eller så fick man vinden i ögat just då?”**

# Kapitel 6

Per Göransson ville till nästan varje pris tysta läckor, så han ringde redan strax efter händelsen till Partisekreterare för SAP, Harry Gobbles. Harry hade ett sammanträde med
Arbetsmarknadsminister Bert Parkinson. Harry hade order från Per , att öka trycket på handläggare, att övertala klassade arbetslösa till , att nappa på erbjudande om att bli sjukpensionärer istället eller hoppa på arbetsmarknadsjobben.
Det var ju valår, och även om många hade hört , att en miljon personer, mellan 24 till 65 år inte kunde klassas som att ha riktiga jobb, så var det jäkligt viktigt att föröka, att inte passera 390 000 stycken öppet arbetslösa. Det hade dykt upp lite mycket insändare om just ämnet. Många upplevde redan pressen stor och TV ”Insiders” hade gjort ett reportage. Harry krävde mer kreativitet från Berts sida. Det behövdes en ny metod som inte TV tagit upp och den behövdes nu. ”Du, det här är Per, kan du tala öppet Harry?” ”Ja, Per inga problem jag går ut till ett annat rum så inte Bert hör.” ”Vi har talat om det du ville, du vet få tryckt undan lite mer av den öppna arbetslösheten.” ”Ja, det är bra Harry, men nu behöver jag din hjälp igen.”
”Svårt läge, följande har hänt, min bror Styrbjörns sambo Svetlana trillade mellan Waxholms båtens plåt, och kajkanten är vår förklaring utåt.” ”Jag har låtit alla lämna in sina mobiler med kamera, och alla övriga kameror.” ”Har tagit in vårt nya akutsekretessavtal, som alla skrivit på, både passagerare och andra som kan ha sett hur det egentligen gick till.”
”Så Harry, vad tänker du göra nu?”
”Ja, Per, jag kör akutlistan till mina kontakter inom Media och lägger ut en romantisk bild på en Waxholmsfärja.”
”Sedan ser jag till så att pressmeddelandet omfattar tillräckligt med upprepningar.”
”Ordet olycka, hala kajkanter är bra.”
”Skulle sedan någon på Waxholmsbolaget vilja bråka, då tar jag till orden osaltade gångvägar vid färjeplatsen.”
”Ok Harry, gör som du brukar och inte som du gjorde under Tsunamikrisen.”

# En Skuggvärld av Fusk

**Allt var mycket väl organiserat. Systemet innehöll även A-kassans ledighetssystem, och Bo Raslund hade byggt ett eget dataprogram, som höll reda på den optimala varianten för varje ny arbetskraft.**

**Bert Parkinson hade fått jobbet nästan för enkelt. Ibland funderade han på sin egen kompetens, och ofta som nu när han körde bil. Han var på väg till socialminister Letty Flod.**

**”Det var nog bottennappet för dig Harry. Jag vill inte se fler misstag nu, Harry.”**
**Bert Parkinson hade fått jobbet nästan för enkelt. Ibland funderade han på sin egen kompetens, och ofta som nu när han körde bil. Han var på väg till socialminister Letty Flod för att göra en gemensam plan med Letty som skulle dölja synligt arbetslösa. Flertalet väljare tittade ändå mest på storleken på avin och inte så mycket var den kom ifrån.**
**Mer än en miljon vuxna av Sveriges befolkning ville, kunde inte, eller hade inte riktiga jobb. Två miljoner med jobb bidrog varje sekund med stora delar av sin egen arbetsbörda till det personliga välståndet hos en miljon personer, som för dem var helt okända. Experter hade beräknat att kring 50 miljarder gick från de med jobben till de andra. Inte konstigt att folket klagade på 60–75 % skattetryck. Tur att många bara såg 32 % skattetryck på löneavin. Bert hade bestämt möte hemma i villan, och Letty väntade troget.**
**”Hej Letty!” ropade Bert när han steg ur sin Volvo V 70. ”Hej Bert.” ”Kom så går vi in, Letty, vi måste jobba snabbt, det verkar som det hänt något där ute på Pers släktmöte på Sandhamns Hotell.” ”Vadå Bert, vad tror du har hänt?”**
**”Vet inte ännu, Harry Gobbles fick ett samtal och gick iväg, men han ändrar rösten varje gång Per ringer, så jag tror det var Per som ringde, och Harry fick rusa med en gång.”**
**”Något måste ha hänt, vi får väl se på TV snart.”**
**”OK Bert, vad vill du nu att jag ska göra?”**
**”Reglerna för hur läkarna beviljar nya sjukpensioner behöver förbättras för alla doktorer. Inte ska en läkare behöva få dåligt samvete, bara för att han/hon skapar underlag för 75 % marginalskatt, ju fler han/hon går med på att klassa som sjuka, med tillhörande ekonomiskt understöd.”**
**”Det här har inte varit något problem på trettio år.”**
**”Nu har den där ’överlöpande’ läkaren Stefan Münster från Tyskland visat att svensken är dubbelt så sjuk som EU-snittet, men har nästan högst medellivslängd och goda levnadsförhållanden.”**
**”Du måste hitta något motmedel, Letty, vi kan inte fortsätta så här.”**
**”I Tyskland skriver tidningar redan om Sverige som Europas största skyddade verkstad.” ”Landet där man belönas om man inte arbetar och bestraffas för övertid.”**

**Han var på väg till socialminister Letty Flod för att göra en gemensam plan med Letty som skulle dölja synligt arbetslösa. Flertalet väljare tittade ändå mest på storleken på avin och inte så mycket var den kom ifrån.**

**”Hej Letty!” ropade Bert när han steg ur sin Volvo V 70. ”Hej Bert.” ”Kom så går vi in, Letty, vi måste jobba snabbt.**

**”Inte konstigt att vi har problem med Mårtens nya inkomstskatteförlag med platt skatt på 20 %.”**
**”Okej, Bert, vi kan göra så att jag börjar med att dra in Münsters tjänst i Kiruna; jag begriper faktiskt inte hur någon ens vill bo där.”**
**”Jag kan lägga fram ett nytt förslag som vi kan arbeta igenom senare.”**
**”Vi inför en ny ”Granskningsnämnd” som ett nytt mellanled vid sjukskrivning.”**
**”Vi kletar in några prominenta läkarnamn och forskarnamn.”**
**”Det finns många i Lund och Uppsala som tycker att sina statslöner är för små jämfört med de i den privata sektorn.”**
**”Ja, du har nog rätt; Bodil i Lund fick det inte lätt efter Skandia-debaclet med Petterssons höjda bonustak.”**
**”Måste vara riskfriare att sitta i vår nya nämnd.”**
**”Ja, och den är ju inte tänkt att egentligen arbeta så mycket, bara glänsa och tysta EU-röster.”**

## Kapitel 7

**Anne-Marie Pilgren hade doktorerat och var stolt över avhandlingen. Lund var en härlig stad. Nu var det bara att trycka ut avhandlingen på Internet. Hon hade studerat olika strukturer i Ryssland, Finland, Sverige, Norge och Danmark. Utgångspunkten hade varit mycket svår att försvara. Sverige hade nyss ändrat reglerna för bidrag för oliktänkande. Tidigare var yttrandefriheten mycket klar. Man fick forska fritt inom ämnen och hur man ville i grova drag. Sedan två år hade Sverige ändrat i regelverket för hur mycket, och vem som fick tillräckligt stöd. Lunds Universitet riskerade mer än man kunde vinna, så Anne-Marie hade fått sina pengar till sitt personliga uppehälle genom sina kontakter inom svenskt näringsliv. När hon visade vad hon tänkte kartlägga, strömmade bidragen in. Man hade även bildat en stiftelse för att Anne-Marie inte skulle få för höga skatter eller för många frågor från skattemyndigheten. Vad Anne-Marie egentligen hade gjort under de senaste två åren var att kartlägga en enda övergripande fråga. Vilket av länderna var sämst körande, om det kom till en folkomröstning som gällde att få tillhöra ett grannland. Ämnet var absurt för massor med svenskar. Andelen personer som upplevde frågeställningen som absurd hade kartlagts. Kartläggning gjordes in i minsta detalj. Kartor med olika färger visade, justerat för standardavvikelser, hur man tänkte i det området.**

**Anne-Marie Pilgren hade doktorerat och var stolt över avhandlingen. Lund var en härlig stad. Nu var det bara att trycka ut avhandlingen på Internet. Hon hade studerat olika strukturer i Ryssland, Finland, Sverige, Norge och Danmark. Utgångspunkten hade varit mycket svår att försvara. Sverige hade nyss ändrat reglerna för bidrag för oliktänkande.**

**Kostnaden hade varit närmast osannolik, att ge alla dessa studerande så mycket pengar som grupp. Det var tur att Stiftelsen hade sätet i Zug i Schweiz. Ingen eller nästan ingen visste vem som utfört alla dessa enkäter och genomfört alla dessa små möten med svenskar. Anne-Marie hade hört att ryktet handlade om en bra bit över 700 miljoner.**
**CSN hade också pekat på märklig statistik. Studerande med ekonomiska problem hade nästan försvunnit bara på två år. Resultaten i avhandlingen skulle läggas ut på Internet, och med en kodad sida. Bara med koden fick läsaren tillgång till slutledningen, och naturligtvis hela utredningen på över tusen sidor.**
**Att en kod utfärdades innebar en personlig registrering i stiftelsens register i Schweiz. För säkerhets skull hade servern, och Internetsidans ursprung, gjorts hemligt. Den hade inte sin hemvist i varken Schweiz eller Sverige.**
**Man räknade inte med mer än 700 personer som hade anmält sitt intresse för koder. Priset var 1,5 miljoner per person. Resultaten kunde ju tänkas ändra börsens värden och fastighetsvärden. Egentligen fanns det inte mycket i Sverige som inte kunde ändra pris, när eller om det hände, som just blev avhandlingens slutledning. Sverige riskerade, jämfört med övriga länder, att bli STYCKAT för att införlivas i övriga länder som Norge, Danmark och Ryssland. Finland riskerade att få ingå i Ryssland. Det hade uppstått en helt laglig och sanktionerad andrahandsmarknad för handel med koder. Den var strikt reglerad av stiftelsens styrelse. Alla nya personer som inträdde eller lämnade möjligheten att få kod fick skriva under tysthetslöften och ett trettio sidor långt avtal som innehöll långtgående skadeståndskrav vid brott mot avtalen.**
**Handeln hade startat redan för en månad sedan, och redan nu låg priset kring tio miljoner för att få en kodnyckel. En intressant detalj med Ann-Marie Pilgrens avhandling var inte bara detaljrikedomen, utan bevisen, och att hon även hade tidsuppskattningar som intervall när olika händelser borde kunna hända. Hon hade även utvecklat simuleringar av konsekvenser för olika sektorer av företag, privatpersoner från olika bakgrunder och ur jobbsynvinkel, hur privatekonomin skulle förändras på fem och tio års sikt för varje nivå i utveckling. Förhandsinformationen för en person med mycket stora värden i Sverige skulle kunna vara extremt mycket mer värt än 10 miljoner. Men buden hade bara rullat i en månad.**
**Ännu visste maximalt 800 personer i Sverige vad som var på gång. Anne-Marie hade haft det jobbigt. Anne-Marie blev tvungen att ständigt ha fyra personer i närheten, som sitt personliga livvaktsskydd, dygnet runt i över två år.**

**Lysrören i Stadshusets lunchrum surrade, ett konstant irriterande surrande som tycktes spegla stadens underliv. Sally "Suget" Nilsson, med sitt hårt hoprullade blonda hår och ögon som aldrig missade något, petade i sitt gråa mystiska kött.**

Förhandsbedömningen ur risksynvinkel låg på hela trettio potentiella mördare, bara bland registrerade medlemmar inom Socialdemokratin; sedan fanns det även andra kategorier.

## Kapitel 8

Professor Axel Steenskov hade varit med från början, när Dansk Folkeparti hade bildats. Axel hade ungefär samma politiska bakgrund som Pia Sörgaard, som redan i mitten av 1980-talet hade varit medlem i Fremskrittspartiet.
Axel hade sin egen plats i Folketinget, så Pia och han hade kring 1,11 % av rösterna, som Axel brukade skämta om, två platser av 179. Mindre styrka än en vanlig Hoff-pilsner, men snart skulle Danmark få så på en riktig Aalborg med 40 % styrka. Tiden arbetade för Dansk Folkeparti. Försvagningen var tydlig. Sittande statsminister Jens Otto Christensen med sitt Venstre Liberale hade bara fått 29 % av rösterna i det senaste valet. Stödet från Mogens Lykkevej, ledaren för Socialdemokraterna, var starkt vikande. Venstres drag, att starkt bidra till den nya lagstiftningen mot unga, som råkade bli förälskade och ville gifta sig med fel person, var ändå helt i Dansk Folkepartis smak.
Axel och Pia var inte helt överens, Pia ville gå ett steg längre och stänga gränsen mot Sverige. Som det var nu åkte bara de berörda paren till Sverige. Man fick som nordisk medborgare flytta fritt till Sverige, utan att vare sig ha eller behöva söka uppehållstillstånd. Så gifte sig paret i Sverige, fick även partner som inte var välkomna i Danmark hela fem års uppehållstillstånd i Sverige. Redan efter två år beviljade Sverige svenskt medborgarskap, och så åkte man tillbaka till vårt "yndige" Danmark. Tyvärr får man ju vara gift med vem som helst som svensk medborgare, och EU-reglerna ger tyvärr maken rätt till uppehållstillstånd. Pia hade även upptäckt ett annat kryphål som hon nämnde för Axel förra veckan, när paret hade besökt Nya Operan och passade på att njuta av deras smörrebröd.
Axel hade valt rökad lax på vitt bröd med citron och ”spenat à la crème en cocotte” och en ”Gamle Ole på rugbröd med krydderfedt, sky och rödlök”. Axel kunde fortfarande känna lukten av den starka osten på fingrarna, men det måste vara ren inbillning. Visst var det svårt att tvätta bort den där lukten på fingrarna som av misstag ibland gick igenom toapapper på ”skidehuset”. Pia hade berättat att ”Dansken” med sin blivande fru kunde enkelt flytta till Sverige och jobba; sedan var det bara att för dansken söka jobb eller utbildning i Danmark, och enligt EU-regler gick det inte att stoppa.

**Bara för Sverige har så tokiga regler och öser över alla bidrag utan motkrav. Visserligen har danska staten blivit stämda för diskriminering, men lite skit under naglarna får man ta, som Pia brukade säga. Kanske Pia hade fått lite skit under naglarna, men det var tveksamt, trodde Axel. Det verkade mer som färg på naglarna än under.**
**Pia var ju dotter till en färghandlare från Köpenhamn. Visst hade hon hatat färglukten. Inte bättre än vad Axel gillade lukten av Gamle Ole Osten, men smaken den var ju underbar, som smaken av makten som snart skulle vara deras. Axel var sen till mötet med Pia på Hotel D´Angleterre på Kongens Nytorv 34. Där satt hon redan när Axel ursäktande nämnde att det var den iranske taxiförarens felkörning som var orsaken, helt fel vägval från Njalsgade 102, Historiska SAXO – Institutet.**
**”Har du beställt redan?” Pia frågade Axel.**
**”Nej, tror du jag är helt utan uppförandekod?” svarade Pia.**
**”Nej, jag bara undrade, ta det lugnt. Jag har ju sagt att det var otur med valet av taxi,” fick Axel fram.**
**”Ja, vi glömmer det. Här är ’Frokostmenuen’, jag har redan bestämt mig. Jag tar ’Fjordrejer med mayonnaise och dill’, sedan lammeskank med krydderier och morotspuré.”**
**”Tror jag avslutar med en sorbet.”**
**”OK. Pia, jag tar ’Rökt lax från Daniel Letz med créme double med lime och anis’ och tre sorters ostar med aprikoschutney och valnötter.”**
**Paret fick snabb service och Pia tittade gillande på den unge servitören. Han såg ut att vara både över 24 år och verkade självförsörjande. Axel kände ingen honom från universitetet.  Danska ungdomar kan, om de bara vill. Det var annat än i förortsgettot, där bidragen flödade fritt innan mitten på 1990-talet. Pia tänkte lämna extra mycket dricks till den blonde, trevlige unge Linus, hette han visst.**
**”Du, Pia,” harklade sig Axel, “nu har jag gjort en del förarbete för den skarpa planen som Danskt Folkeparti beslutade om.”**
**”När det gäller Skåne, så har jag hittat en bra inkörsport där området i Nordöstra Skåne jäser med missnöje.”**
**”Menar du det, Axel? Det är ju utmärkt.”**

# Integration av 'Östdanskar'

**Hur skulle dessa nya ”Östdanskar” kunna integreras i Hygget? Svenskarna fick ”Göingarna” lite stökiga på sin tid, och när ”smågrisarna” till svenskar tog Östdanmark från oss.**

**Förköpsrättslagens Effekter**

**Förköpsrättslagen är redan skriven. Vid lika budgivning går huset i Skåne och Småland alltid till en äkta dansk. Två generationer krävs, bakåt som danskar, och ingen jäkla blandning.**

**Pia Sörgaard hade just hört sin bästa nyhet på länge. Inte den nyheten, att dottern äntligen hade träffat en trevlig Skåning, efter att ha dumpat en iransk student. Nej faktum, att valmaskineriet var uppe på högvarv.**

# Planen i Full Blom

**Pia tittade ut över kajen där hon satt på ”Nyhamn 17” tuborgen smakade bra ”Ver gang”. Planen fungerade perfekt, danskarna gick på hela skiten, som Pia brukade säga till den närmaste kretsen.**

# Pias Intriger och Skånes Framtid

**”Hur kan vi inbilla folket där att de får det bättre som danskar igen?”**
**”Jo, Pia, det är en fråga om hur stödet har fördelats inom Skåne, och under många år.”**
**”Du menar, Axel, att de har fått för lite?”**
**”Du är snabbtänkt, Pia, det har jag sagt hela tiden.” Axel brukade ”smöra” lite då och då för Pia. Axel hade på känn att Pia som ung inte fått så mycket kärlek och uppmärksamhet från sina föräldrar. Den här ”glödande kvinnan” bar på en form av bitterhet, och Axel var förvånad över hur Pia kunde flytta allt det här känslomässiga till radikala lagförslag.**
**”Ja, missnöjet är både på det ekonomiska området, när det gäller bidrag, och även hur man sköter arbetsmarknadsfrågor.”**
**”Det är rena torkan på arbetstillfällen i Nordöstra Skåne sedan mycket länge.”**
**”Befolkningen behöver inte så många feta köttben ifrån vårt program, för Östdanmarks nya lista över, ja som du har myntat.**
**”Multistan för nya halvdanskar”.**
**”Ja, Axel, se hur Småland kunde integrera 85 % av utlänningarna när Malmö mest verkar förvara dem i Rosengårdsgettot.”**
**”Ja, Pia, svenskarna kallar det ”Gnosjöbältet”.**
**”Det är min analys också, att stödja nytt småföretagande i Nordöstra Skåne, och sedan dessutom slå samman regionen med Småland.”**
**”Gör vi detta kommer inom tio år, andelen arbetslösa i Nordöstra Skåne, eller ska vi säga södra Småland, att vara ett minne blott.”**
**”Helt rätt tänkt, Axel, jag tycker planen är lysande. Vi skulle även kunna krydda det hela med ett snabbtåg från Malmö till Kristianstad, och på så vis kunde vi få upp huspriserna även där.”**
**”Ja, Pia, det är ju redan nu 7 000 kronor billigare för våra lite mer arbetande danskar att jobba kvar i Danmark och bo i Malmö, och det blir ännu billigare om de kan lockas till Nordöstra Skåne.”**
**”Sverige kräver ändå hela 4 timmar pendling för folk med ungar över tio år.”**
**”Vadå kräver, Axel?”**
**”Jo, Pia, för att få betalt för att inte arbeta, deras arbetslöshetsförsäkring.**

**”Oj, fyra timmar ger ett snabbtåg två timmar enkel, att nå ”Nya Södra Småland”. Det här börjar se ”dejligt ud”, Axel.” Pia brukade då och då ge Axel lite beröm. Hon hade upptäckt att Axel fått för lite under sin uppväxt. Han hade även haft en far som gav honom stryk. Inte konstigt att Axel ofta lät andra få skulden för sina personliga missar. Men Axel var partiets klippa när det gällde att dra nytta av tidigare historiska misstag mellan Sverige och Danmark. Skåne var tydligen ur bådas synvinkel ”Juvelen i Kronan”, ungefär som Indien för Storbritannien på sin tid.**

**Pia hade tagit del av trenderna; hela 96 % av danskarna som flyttade till Skåne trivdes utmärkt med att bo där. Utvecklingen skulle bli dramatisk, bara hela planen kunde genomföras i tid. Pia, här är lite priser: en villa i Fredriksberg kostar kring 30 000 dkr per kvm och en i Kristianstad går på kring 8 000 dkr, bara 27 %.**

**”Pia, man räknar med 3,9 miljoner invånare i Öresundsregionen till år 2025. Vi vet att Danskt Folkeparti styr dem bäst, eller hur Pia?”**

**”Solklart, Axel, men vi får gå igenom övriga punkter för danskar som vill flytta till Östdanmark.”**

**”Vad gillar man med nuvarande Sverige, Axel?”**

**”Ja, bostäder är billigare, bilar, standarden på bostäder, billigare allmänna levnadsomkostnader, mer tillgång till natur och fritidshus, bra miljö för barnen.”**

**”Men Axel, hur får vi folket runt Malmö att rösta bort den svenska misslyckade politiken?”**

**”Ja, Pia, det var redan år 1332 som Magnus Eriksson köpte Skåne och Blekinge för 34 000 mark; det blir inte lika billigt den här gången.”**

**”Ser vi det lite mindre dramatiskt och lite historiskt, så styrde redan Erik av Pommern Danmark, Norge och Sverige under Kalmarunionen, så det är ju inte något nytt det här med att slå samman tre länder till ett.”**

**”År 1457 hade vi Kristian den förste som kung över hela Skandinavien.”**

**”Ja, Axel, men varken danskar eller svenskar kommer ihåg ens sista riktiga försöket det åren 1675–1679 att återta Skåne.”**

**”Eller hur vi fick överlämna Norge till Sverige år 1814.”**

**”Nej, Pia, men 1905 sällskapet som jag vet gör ett bra arbete.”**

**”De har kokat upp stämningen bra i Norge och hjälpt till med den svenska avdelningen. Ole Brams har redan en given kandidat till den där viktiga uppgiften, du vet, Per Göransson måste ju plockas bort.”**
**”Och vem då frågade Pia?”**
**”Det är inget du bör känna till, Pia.”**
**”Axel hade ansvaret, och partiet var inom den inre kretsen helt överens. Bara Axel visste detaljerna. Axels tankar gick till statsministerns bror, fantastiskt vilken tur man haft. Styrbjörn Göransson var fylld med mycket hat, och tillräckligt för att utföra dådet. Men en plan B skulle behövas.**
**”Håller med dig, Axel, det här mötet handlade om helt andra punkter, du har väl som jag memorerat dessa, och skriver även upp det på både den synliga projektlistan och den eventuella reseräkningen, även om taxin körde fel. Jag tar notan nu, Axel, så kom nu iväg till din kära fakultet.”**
**”Jag tar bussen, så är det lite mer inkognito på vägen hem.”**
**”Och vem då frågade Pia?”**
**”Det är inget du bör känna till, Pia.”**
**”Axel hade ansvaret, och partiet var inom den inre kretsen helt överens. Bara Axel visste detaljerna. Axels tankar gick till statsministerns bror, fantastiskt vilken tur man haft. Styrbjörn Göransson var fylld med mycket hat, och tillräckligt för att utföra dådet. Men en plan B skulle behövas.**
**”Håller med dig, Axel, det här mötet handlade om helt andra punkter. Du har väl som jag memorerat dessa och skriver även upp det på både den synliga projektlistan och den eventuella reseräkningen, även om taxin körde fel? Jag tar notan nu, Axel, så kom nu iväg till din kära fakultet.”**
**”Jag tar bussen, så är det lite mer inkognito på vägen hem.”**

**Bara på ren känsla hade hon nästan backat in på toa, dragit ned sina trosor, tagit upp en Libresse och packat in den tunna kameran, och rättat till trosorna. Det såg ut som fel vecka vid en ytlig besiktning. Bilderna var ganska tryggt förvar, skulle det visa sig.  Helle skulle för övrigt aldrig ha gått med på svenska fingrar innanför sina trosor; ett visst grundlagsskydd fanns ännu i den svenska lagstiftningen. Att bilderna visade Styrbjörn framgick även för Jörgen, och Helle hade hört hans skrikande på hämnd, riktad mot sin egen bror Per Göransson. Jörgen kom också snabbt in på priset för en intervju, och exklusivt för Berlinske.**

# En Ny Bros Tid

**Bron över sundet mellan Helsingör och Helsingborg, och den nya alldanskan, med MFF i ledet skulle väl ge många lite annat att tänka på.**

**Dramat vid Nyhamn 17**

**Styrbjörn hade vid det här laget inget val. Kraftiga armar från Pers egen bevakningsgrupp närmast släpade ”Rattnalle”, och sambo Svetlana Dovbroskie mot 17.00 färjan.**

**Hundra tusen danska kronor var mer än Styrbjörn ägt på länge. Visst ville Styrbjörn äta lunch och få bra betalt för att sitta och småprata.**
**Jörgen bara lämnade ett kuvert, efter att ha krävt att båda gick in på Grands välstädade toalett. Styrbjörn hade genast räknat sedlarna som visade sig vara motsvarande svenska sedlar, fast med en hundratusen, för den danska kronan hade ett högre värde än den svenska.**
**Jörgen ville inte heller att Styrbjörn skulle behöva plåtas hos Forex där svenskar brukade växla inför både sina utlandsresor med både vita och svarta pengar.**
**Jörgen hade i sin tur fått en nyckel med posten till ett förvaringsfack på Centralen, och där låg sedlarna. 1905 sällskapets avdelning i Stockholm förvarade ständigt en kassa med sedlar som hela tiden behandlades med varsamhet i klass; ingen DNA fanns från berörda på sedlarna. Jörgen fick Styrbjörn att komma in på just hämnd för Svetlanas död. Styrbjörn tvekade inte, det var Pers fel helt och hållet. Så Jörgen hade ytterligare ett förslag, att intervjun skulle rundas av på ett av Grands rum. Styrbjörn, som nu var både lite mätt och svagt berusad, tvekade lite. Var Jörgen bög tro? Styrbjörn mindes med fasa sin senaste runda på Hall.**
**Få vågade ens böja sig fram i duschen, tvålen fick bli liggande. Men hur mycket Styrbjörn än hade kämpat, så var det tre på en gång. Plötsligt fanns två män som höll honom, och en tredje hade kört in en flaska i röven på honom, och sedan kom han inte ihåg mer. Man hade hittat honom blödande från "anus". Ingen hade sett något. Jörgen fick anstränga sig ordentligt. "Du Styrbjörn, jag vill bara överlämna mer pengar." "Jaså, varför då?" "Jo, vi ger inte ut hela informationen från början om hela arvodet, vi vill få hela historien berättad. Okej, det lät bra med mer pengar." Så Jörgen åkte upp med hissen själv. Rummet var hyrt med falskt pass.**
**Jörgen fick inte vänta länge. Styrbjörn hade fått ta brandtrappan upp.**
**"Kom in Styrbjörn, har två iskalla Tuborg Guld uppslagna. Bra, för jag börjar bli lite törstig efter allt jäkla pratande."**
**"Slå dig ner, nä, inte på sängen och inte ligg nu!"**
**"Ville bara testa sängarna för fan."**
**"Ja, men sitt nu här så avslutar vi."**
**"Var är pengarna Jörgen?"**

**”Va fan säger du, Jörgen? Varför tar du inte uppdraget själv om det är så mycket pengar?”**

**Jörgen tog sig fram i Stockholm och till fots och genom kollektivt åkande. Flygresan hade inte blivit försenad, så tiden räckte väl till. Snart var även paketet till Styrbjörn på plats i boxen på Centralen. Nu gällde det att Styrbjörns hat mot Per var verkligt äkta, och att det hade ännu mer kraft än att få betalt för att inte utföra något.**
**Jörgen skulle försäkra Styrbjörn om att deras organisation skulle leta upp honom både i Sverige eller i något annat land och om Styrbjörn bara försökte blåsa dem. Lagom piska och morot brukade hjälpa.**
**Det mest effektiva budskapet i en enda mening var alltid hotet och hoppet blandat i samma mening. Vad skönt att ha en egen bror som var reklamkille.**

**"Här är femtiotusen svenska kronor till, vad hade du sagt om att få fem miljoner istället, Styrbjörn?"**
**"Va, fem miljoner?"**
**"Vilken jävla story skulle det vara för?"**
**"Vad tror du, Styrbjörn?"**
**"Tja, skulle nästan gissa på ett bankrånarjobb eller något sådant, men jag har inte fler storys just nu."**
**"Nej, det är inget sådant, Styrbjörn."**
**"Ville bara få med dig på ett annat uppdrag."**
**"Jag vet inte själv vad det är, men här ligger en nyckel till ett förvaringsfack på Centralen." Jörgen plockade upp en liten plastpåse med självförslutande påse, och höll den med pincett, la den på bordet.**
**"Jag tänker lämna dig nu, Styrbjörn, men jag har fått information om att boxen innehåller någon form av skriftlig information, och fem miljoner i sedlar som inte är på någon spårningslista."**
**"Va fan säger du, Jörgen? Varför tar du inte uppdraget själv om det är så mycket pengar?"**
**"Nä, det är tydligen så att uppdragsgivaren anser att du är bättre för grejen."**
**Styrbjörn visste knappt hur han skulle sitta stilla; han bara stirrade på den lilla plastpåsen.**
**Solen träffade metallen, så nyckeln tycktes glöda i eftermiddagssolens varmare ljus.**
**"Stopp nu, Jörgen, ge mig dina handskar."**
**"Jag chansar inte här för fingeravtryck."**
**"Ok, du kan ta dem, slita dem med hälsan, bara om du lovar att kasta dem eller bränna dem sedan."**
**"Ok, det kan jag väl, men ska du inte iväg nu, Jörgen?"**
**"Jörgen tog brandtrapporna till lobbyn och checkade ut med sitt falska pass."**
**"I Malmö hade just en mycket snarlik person skrivit in sig som Jörgen Lumbye. Styrbjörn hade, som han trodde, träffat Jörgen Mikkelsen från Berlinske Tidene.**

**Mikkel Mortensen var faktiskt mycket lik Jörgen Lumbye, där han just fyllde badkaret på Hotell Mäster Johan på gamla väster i Malmö. Han beundrade den höga standarden, förgyllda kranar och mycket mer. Vilken tur att få en gratis övernattning av partiet, bara han i alla väder klarade att upprepa att han aldrig varit där.**

# Kapitel 9

Anne-Marie Pilgren hade doktorerat och var stolt över avhandlingen. Lund var en härlig stad. Nu var det bara att trycka ut avhandlingen på Internet. Hon hade studerat olika strukturer i Ryssland, Finland, Sverige, Norge och Danmark.
Utgångspunkten hade varit mycket svår att försvara. Sverige hade nyss ändrat reglerna för bidrag för oliktänkande. Tidigare var yttrandefriheten mycket klar. Man fick forska fritt inom ämnen och hur man ville i grova drag. Sedan två år hade Sverige ändrat i regelverket för hur mycket, och vem som fick tillräckligt stöd.  Lunds Universitet riskerade mer än man kunde vinna, så Anne-Marie hade fått sina pengar till sitt personliga uppehälle genom sina kontakter inom svenskt näringsliv. När hon visade vad hon tänkte kartlägga, strömmade bidragen in. Man hade även bildat en stiftelse för att Anne-Marie inte skulle få för höga skatter eller för många frågor från skattemyndigheten.
Vad Anne-Marie egentligen hade gjort under de senaste två åren var att kartlägga en enda övergripande fråga. Vilket av länderna var sämst körande, om det kom till en folkomröstning som gällde att få tillhöra ett grannland. Ämnet var absurt för massor med svenskar. Andelen personer som upplevde frågeställningen som absurd hade kartlagts. Kartläggning gjordes in i minsta detalj. Kartor med olika färger visade, justerat för standardavvikelser, hur man tänkte i det området. Kostnaden hade varit närmast osannolik, att ge alla dessa studerande så mycket pengar som grupp. Det var tur att Stiftelsen hade sätet i Zug i Schweiz. Ingen eller nästan ingen visste vem som utfört alla dessa enkäter och genomfört alla dessa små möten med svenskar. Anne-Marie hade hört att ryktet handlade om en bra bit över 700 miljoner. CSN hade också pekat på märklig statistik. Studerande med ekonomiska problem hade nästan försvunnit bara på två år. Resultaten i avhandlingen skulle läggas ut på Internet, och med en kodad sida. Bara med koden fick läsaren tillgång till slutledningen, och naturligtvis hela utredningen på över tusen sidor.
Att en kod utfärdades innebar en personlig registrering i stiftelsens register i Schweiz. För säkerhets skull hade servern, och Internetsidans ursprung, gjorts hemligt. Den hade inte sin hemvist i varken Schweiz eller Sverige. Man räknade inte med mer än 700 personer som hade anmält sitt intresse för koder. Priset var 1,5 miljoner per person. Resultaten kunde ju tänkas ändra börsens värden och fastighetsvärden. Egentligen fanns det inte mycket i Sverige som inte kunde ändra pris, när eller om det hände, som just blev avhandlingens slutledning.

**Vad Anne-Marie egentligen hade gjort under de senaste två åren var att kartlägga en enda övergripande fråga. Vilket av länderna var sämst körande, om det kom till en folkomröstning som gällde att få tillhöra ett grannland. Ämnet var absurt för massor med svenskar. Andelen personer som upplevde frågeställningen som absurd hade kartlagts. Kartläggning gjordes in i minsta detalj.**

**I Köpenhamn hällde professor Axel Steensskov upp ett glas stark dansk ale. En veteran från Dansk Folkeparti, han var en slug politisk aktör, mycket medveten om de skiftande vågorna i allmänhetens känslor. Han hade sett den långsamma men stadiga urholkningen av det traditionella politiska landskapet, det växande missnöjet med status quo.**

**Mikkel Mortensen var faktiskt väldigt lik Jörgen Lumbye, där han precis fyllt badkaret på Hotell Mäster Johan i gamla västra Malmö. Han beundrade den höga standarden, förgyllda kranar och mycket mer. Vilken tur att få en gratis övernattning från festen, om han bara kunde upprepa i alla väder att han aldrig varit där.**

**Snart skulle alla bli ännu mer förvånade när Ole Brams nästa vecka skulle röstas in som ny ordförande för Arbeiderpartiet och deras kandidat till statsministerposten i nästa norska val.**

# Stefan Stallander

Sverige riskerade, jämfört med övriga länder, att bli STYCKAT för att införlivas i övriga länder som Norge, Danmark och Ryssland. Finland riskerade att få ingå i Ryssland. Det hade uppstått en helt laglig och sanktionerad andrahandsmarknad för handel med koder. Den var strikt reglerad av stiftelsens styrelse. Alla nya personer som inträdde eller lämnade möjligheten att få kod fick skriva under tysthetslöften och ett trettio sidor långt avtal som innehöll långtgående skadeståndskrav vid brott mot avtalen.
Handeln hade startat redan för en månad sedan, och redan nu låg priset kring tio miljoner för att få en kodnyckel. En intressant detalj med Ann-Marie Pilgrens avhandling var inte bara detaljrikedomen, utan bevisen, och att hon även hade tidsuppskattningar som intervall när olika händelser borde kunna hända. Hon hade även utvecklat simuleringar av konsekvenser för olika sektorer av företag, privatpersoner från olika bakgrunder och ur jobbsynvinkel, hur privatekonomin skulle förändras på fem och tio års sikt för varje nivå i utveckling. Förhandsinformationen för en person med mycket stora värden i Sverige skulle kunna vara extremt mycket mer värt än 10 miljoner. Men buden hade bara rullat i en månad. Ännu visste maximalt 800 personer i Sverige vad som var på gång. Anne-Marie hade haft det jobbigt. Anne-Marie blev tvungen att ständigt ha fyra personer i närheten, som sitt personliga livvaktsskydd, dygnet runt i över två år. Förhandsbedömningen ur risksynvinkel låg på hela trettio potentiella mördare, bara bland registrerade medlemmar inom Socialdemokratin; sedan fanns det även andra kategorier. Kapitel 8 Professor Axel Steenskov hade varit med från början, när Dansk Folkeparti hade bildats. Axel hade ungefär samma politiska bakgrund som Pia Sörgaard, som redan i mitten av 1980-talet hade varit medlem i Fremskrittspartiet. Axel hade sin egen plats i Folketinget, så Pia och han hade kring 1,11 % av rösterna, som Axel brukade skämta om, två platser av 179. Mindre styrka än en vanlig Hoff-pilsner, men snart skulle Danmark få så på en riktig Aalborg med 40 % styrka. Tiden arbetade för Dansk Folkeparti. Försvagningen var tydlig. Sittande statsminister Jens Otto Christensen med sitt Venstre Liberale hade bara fått 29 % av rösterna i det senaste valet. Stödet från Mogens Lykkevej, ledaren för Socialdemokraterna, var starkt vikande. Venstres drag, att starkt bidra till den nya lagstiftningen mot unga, som råkade bli förälskade och ville gifta sig med fel person, var ändå helt i Dansk Folkepartis smak. Axel och Pia var inte helt överens, Pia ville gå ett steg längre och stänga gränsen mot Sverige. Som det var nu åkte bara de berörda paren till Sverige. Man fick som nordisk medborgare flytta fritt till Sverige, utan att vare sig ha eller behöva söka uppehållstillstånd. Så gifte sig paret i Sverige, fick även partner som inte var välkomna i Danmark hela fem års uppehållstillstånd i Sverige.

Redan efter två år beviljade Sverige svenskt medborgarskap, och så åkte man tillbaka till vårt "yndige" Danmark. Tyvärr får man ju vara gift med vem som helst som svensk medborgare, och EU-reglerna ger tyvärr maken rätt till uppehållstillstånd. Pia hade även upptäckt ett annat kryphål som hon nämnde för Axel förra veckan, när paret hade besökt Nya Operan och passade på att njuta av deras smörrebröd.

Axel hade valt rökad lax på vitt bröd med citron och ”spenat à la crème en cocotte” och en ”Gamle Ole på rugbröd med krydderfedt, sky och rödlök”. Axel kunde fortfarande känna lukten av den starka osten på fingrarna, men det måste vara ren inbillning. Visst var det svårt att tvätta bort den där lukten på fingrarna som av misstag ibland gick igenom toapapper på ”skidehuset”. Pia hade berättat att ”Dansken” med sin blivande fru kunde enkelt flytta till Sverige och jobba; sedan var det bara att för dansken söka jobb eller utbildning i Danmark, och enligt EU-regler gick det inte att stoppa.

Bara för Sverige har så tokiga regler och öser över alla bidrag utan motkrav. Visserligen har danska staten blivit stämda för diskriminering, men lite skit under naglarna får man ta, som Pia brukade säga. Kanske Pia hade fått lite skit under naglarna, men det var tveksamt, trodde Axel. Det verkade mer som färg på naglarna än under. Pia var ju dotter till en färghandlare från Köpenhamn. Visst hade hon hatat färglukten. Inte bättre än vad Axel gillade lukten av Gamle Ole Osten, men smaken den var ju underbar, som smaken av makten som snart skulle vara deras. Axel var sen till mötet med Pia på Hotel D´Angleterre på Kongens Nytorv 34. Där satt hon redan när Axel ursäktande nämnde att det var den iranske taxiförarens felkörning som var orsaken, helt fel vägval från Njalsgade 102, Historiska SAXO – Institutet.

”Har du beställt redan?” Pia frågade Axel.

”Nej, tror du jag är helt utan uppförandekod?” svarade Pia.

”Nej, jag bara undrade, ta det lugnt. Jag har ju sagt att det var otur med valet av taxi,” fick Axel fram.

”Ja, vi glömmer det. Här är ’Frokostmenuen’, jag har redan bestämt mig. Jag tar ’Fjordrejer med mayonnaise och dill’, sedan lammeskank med krydderier och morotspuré.”

”Tror jag avslutar med en sorbet.”

”OK. Pia, jag tar ’Rökt lax från Daniel Letz med créme double med lime och anis’ och tre sorters ostar med aprikoschutney och valnötter.”

# Kapitel 10

**Paret fick snabb service och Pia tittade gillande på den unge servitören. Han såg ut att vara både över 24 år och verkade självförsörjande. Axel kände ingen honom från universitetet.  Danska ungdomar kan, om de bara vill. Det var annat än i förortsgettot, där bidragen flödade fritt innan mitten på 1990-talet. Pia tänkte lämna extra mycket dricks till den blonde, trevlige unge Linus, hette han visst.**

**”Du, Pia,” harklade sig Axel, “nu har jag gjort en del förarbete för den skarpa planen som Danskt Folkeparti beslutade om.”**
**”När det gäller Skåne, så har jag hittat en bra inkörsport där området i Nordöstra Skåne jäser med missnöje.”**
**”Menar du det, Axel? Det är ju utmärkt.”**

**”Hur kan vi inbilla folket där att de får det bättre som danskar igen?”**
**”Jo, Pia, det är en fråga om hur stödet har fördelats inom Skåne, och under många år.”**
**”Du menar, Axel, att de har fått för lite?”**

**”Du är snabbtänkt, Pia, det har jag sagt hela tiden.” Axel brukade ”smöra” lite då och då för Pia. Axel hade på känn att Pia som ung inte fått så mycket kärlek och uppmärksamhet från sina föräldrar. Den här ”glödande kvinnan” bar på en form av bitterhet, och Axel var förvånad över hur Pia kunde flytta allt det här känslomässiga till radikala lagförslag.**

**”Ja, missnöjet är både på det ekonomiska området, när det gäller bidrag, och även hur man sköter arbetsmarknadsfrågor.”**
**”Det är rena torkan på arbetstillfällen i Nordöstra Skåne sedan mycket länge.”**
**”Befolkningen behöver inte så många feta köttben ifrån vårt program, för Östdanmarks nya lista över, ja som du har myntat.**
**”Multistan för nya halvdanskar”.**

**”Ja, Axel, se hur Småland kunde integrera 85 % av utlänningarna när Malmö mest verkar förvara dem i Rosengårdsgettot.”**
**”Ja, Pia, svenskarna kallar det ”Gnosjöbältet”.**
**”Det är min analys också, att stödja nytt småföretagande i Nordöstra Skåne, och sedan dessutom slå samman regionen med Småland.”**

**”Gör vi detta kommer inom tio år, andelen arbetslösa i Nordöstra Skåne, eller ska vi säga södra Småland, att vara ett minne blott.”**
**”Helt rätt tänkt, Axel, jag tycker planen är lysande. Vi skulle även kunna krydda det hela med ett snabbtåg från Malmö till Kristianstad, och på så vis kunde vi få upp huspriserna även där.”**

**”Ja, Pia, det är ju redan nu 7 000 kronor billigare för våra lite mer arbetande danskar att jobba kvar i Danmark och bo i Malmö, och det blir ännu billigare om de kan lockas till Nordöstra Skåne.”**
**”Sverige kräver ändå hela 4 timmar pendling för folk med ungar över tio år.”**
**”Vadå kräver, Axel?”**
**”Jo, Pia, för att få betalt för att inte arbeta, deras arbetslöshetsförsäkring.**
**”Oj, fyra timmar ger ett snabbtåg två timmar enkel, att nå ”Nya Södra Småland”. Det här börjar se ”dejligt ud”, Axel.” Pia brukade då och då ge Axel lite beröm. Hon hade upptäckt att Axel fått för lite under sin uppväxt. Han hade även haft en far som gav honom stryk. Inte konstigt att Axel ofta lät andra få skulden för sina personliga missar. Men Axel var partiets klippa när det gällde att dra nytta av tidigare historiska misstag mellan Sverige och Danmark. Skåne var tydligen ur bådas synvinkel ”Juvelen i Kronan”, ungefär som Indien för Storbritannien på sin tid.**
**Pia hade tagit del av trenderna; hela 96 % av danskarna som flyttade till Skåne trivdes utmärkt med att bo där. Utvecklingen skulle bli dramatisk, bara hela planen kunde genomföras i tid. Pia, här är lite priser: en villa i Fredriksberg kostar kring 30 000 dkr per kvm och en i Kristianstad går på kring 8 000 dkr, bara 27 %.**
**”Pia, man räknar med 3,9 miljoner invånare i Öresundsregionen till år 2025. Vi vet att Danskt Folkeparti styr dem bäst, eller hur Pia?”**
**”Solklart, Axel, men vi får gå igenom övriga punkter för danskar som vill flytta till Östdanmark.”**
**”Vad gillar man med nuvarande Sverige, Axel?”**
**”Ja, bostäder är billigare, bilar, standarden på bostäder, billigare allmänna levnadsomkostnader, mer tillgång till natur och fritidshus, bra miljö för barnen.”**
**”Men Axel, hur får vi folket runt Malmö att rösta bort den svenska misslyckade politiken?”**
**”Ja, Pia, det var redan år 1332 som Magnus Eriksson köpte Skåne och Blekinge för 34 000 mark; det blir inte lika billigt den här gången.”**
**”Ser vi det lite mindre dramatiskt och lite historiskt, så styrde redan Erik av Pommern Danmark, Norge och Sverige under Kalmarunionen, så det är ju inte något nytt det här med att slå samman tre länder till ett.”**

**”År 1457 hade vi Kristian den förste som kung över hela Skandinavien.”**
**”Ja, Axel, men varken danskar eller svenskar kommer ihåg ens sista riktiga försöket det åren 1675–1679 att återta Skåne.”**
**”Eller hur vi fick överlämna Norge till Sverige år 1814.”**
**”Nej, Pia, men 1905 sällskapet som jag vet gör ett bra arbete.”**
**”De har kokat upp stämningen bra i Norge och hjälpt till med den svenska avdelningen. Ole Brams har redan en given kandidat till den där viktiga uppgiften, du vet, Per Göransson måste ju plockas bort.”**
**”Och vem då frågade Pia?”**
**”Det är inget du bör känna till, Pia.”**
**”Axel hade ansvaret, och partiet var inom den inre kretsen helt överens. Bara Axel visste detaljerna. Axels tankar gick till statsministerns bror, fantastiskt vilken tur man haft. Styrbjörn Göransson var fylld med mycket hat, och tillräckligt för att utföra dådet. Men en plan B skulle behövas.**
**”Håller med dig, Axel, det här mötet handlade om helt andra punkter, du har väl som jag memorerat dessa, och skriver även upp det på både den synliga projektlistan och den eventuella reseräkningen, även om taxin körde fel. Jag tar notan nu, Axel, så kom nu iväg till din kära fakultet.”**
**”Jag tar bussen, så är det lite mer inkognito på vägen hem.”**
**”Och vem då frågade Pia?”**
**”Det är inget du bör känna till, Pia.”**
**”Axel hade ansvaret, och partiet var inom den inre kretsen helt överens. Bara Axel visste detaljerna. Axels tankar gick till statsministerns bror, fantastiskt vilken tur man haft. Styrbjörn Göransson var fylld med mycket hat, och tillräckligt för att utföra dådet. Men en plan B skulle behövas.**
**”Håller med dig, Axel, det här mötet handlade om helt andra punkter. Du har väl som jag memorerat dessa och skriver även upp det på både den synliga projektlistan och den eventuella reseräkningen, även om taxin körde fel? Jag tar notan nu, Axel, så kom nu iväg till din kära fakultet.”**

**”Jag tar bussen, så är det lite mer inkognito på vägen hem.”**
**Bara på ren känsla hade hon nästan backat in på toa, dragit ned sina trosor, tagit upp en Libresse och packat in den tunna kameran, och rättat till trosorna. Det såg ut som fel vecka vid en ytlig besiktning. Bilderna var ganska tryggt förvar, skulle det visa sig. Helle skulle för övrigt aldrig ha gått med på svenska fingrar innanför sina trosor; ett visst grundlagsskydd fanns ännu i den svenska lagstiftningen. Att bilderna visade Styrbjörn framgick även för Jörgen, och Helle hade hört hans skrikande på hämnd, riktad mot sin egen bror Per Göransson. Jörgen kom också snabbt in på priset för en intervju, och exklusivt för Berlinske. Hundra tusen danska kronor var mer än Styrbjörn ägt på länge. Visst ville Styrbjörn äta lunch och få bra betalt för att sitta och småprata.**
**Jörgen bara lämnade ett kuvert, efter att ha krävt att båda gick in på Grands välstädade toalett. Styrbjörn hade genast räknat sedlarna som visade sig vara motsvarande svenska sedlar, fast med en hundratusen, för den danska kronan hade ett högre värde än den svenska.**
**Jörgen ville inte heller att Styrbjörn skulle behöva plåtas hos Forex där svenskar brukade växla inför både sina utlandsresor med både vita och svarta pengar.**
**Jörgen hade i sin tur fått en nyckel med posten till ett förvaringsfack på Centralen, och där låg sedlarna. 1905 sällskapets avdelning i Stockholm förvarade ständigt en kassa med sedlar som hela tiden behandlades med varsamhet i klass; ingen DNA fanns från berörda på sedlarna. Jörgen fick Styrbjörn att komma in på just hämnd för Svetlanas död. Styrbjörn tvekade inte, det var Pers fel helt och hållet. Så Jörgen hade ytterligare ett förslag, att intervjun skulle rundas av på ett av Grands rum. Styrbjörn, som nu var både lite mätt och svagt berusad, tvekade lite. Var Jörgen bög tro? Styrbjörn mindes med fasa sin senaste runda på Hall.**
**Få vågade ens böja sig fram i duschen, tvålen fick bli liggande. Men hur mycket Styrbjörn än hade kämpat, så var det tre på en gång. Plötsligt fanns två män som höll honom, och en tredje hade kört in en flaska i röven på honom, och sedan kom han inte ihåg mer.**

**Styrbjörn Göransson bror till  Per Göransson.**

**100 000 danska kronor låter för din tid?**

**Styrbjörns ögon vidgades. Han hade inte haft så mycket pengar på flera år. Han kände en våg av hänsynslöst hopp. Han kunde äntligen lägga mer avstånd mellan sina tidigare misstag. 100 000 danska kronor? Det var ett oväntat fall.**

**"Du har en deal för dig själv," sa han med en rovgirig glimt i ögonen.**
**Helle, chockad över scenens intensitet, hade snabbt insett den potentiella betydelsen av hennes oavsiktliga bilder.**

**Man hade hittat honom blödande från "anus". Ingen hade sett något. Jörgen fick anstränga sig ordentligt. "Du Styrbjörn, jag vill bara överlämna mer pengar." "Jaså, varför då?" "Jo, vi ger inte ut hela informationen från början om hela arvodet, vi vill få hela historien berättad. Okej, det lät bra med mer pengar." Så Jörgen åkte upp med hissen själv. Rummet var hyrt med falskt pass. Jörgen fick inte vänta länge. Styrbjörn hade fått ta brandtrappan upp.**
**"Kom in Styrbjörn, har två iskalla Tuborg Guld uppslagna. Bra, för jag börjar bli lite törstig efter allt jäkla pratande."**

**"Slå dig ner, nä, inte på sängen och inte ligg nu!"**
**"Ville bara testa sängarna för fan."**
**"Ja, men sitt nu här så avslutar vi."**
**"Var är pengarna Jörgen?"**
**"Här är femtiotusen svenska kronor till, vad hade du sagt om att få fem miljoner istället, Styrbjörn?"**
**"Va, fem miljoner?"**
**"Vilken jävla story skulle det vara för?"**
**"Vad tror du, Styrbjörn?"**
**"Tja, skulle nästan gissa på ett bankrånarjobb eller något sådant, men jag har inte fler storys just nu."**
**"Nej, det är inget sådant, Styrbjörn."**
**"Ville bara få med dig på ett annat uppdrag."**
**"Jag vet inte själv vad det är, men här ligger en nyckel till ett förvaringsfack på Centralen." Jörgen plockade upp en liten plastpåse med självförslutande påse, och höll den med pincett, la den på bordet.**
**"Jag tänker lämna dig nu, Styrbjörn, men jag har fått information om att boxen innehåller någon form av skriftlig information, och fem miljoner i sedlar som inte är på någon spårningslista."**

**”Va fan säger du, Jörgen? Varför tar du inte uppdraget själv om det är så mycket pengar?”**
**”Nä, det är tydligen så att uppdragsgivaren anser att du är bättre för grejen.”**
**Styrbjörn visste knappt hur han skulle sitta stilla; han bara stirrade på den lilla plastpåsen.**
**Solen träffade metallen, så nyckeln tycktes glöda i eftermiddagssolens varmare ljus.**
**”Stopp nu, Jörgen, ge mig dina handskar.”**
**”Jag chansar inte här för fingeravtryck.”**
**”Ok, du kan ta dem, slita dem med hälsan, bara om du lovar att kasta dem eller bränna dem sedan.”**
**”Ok, det kan jag väl, men ska du inte iväg nu, Jörgen?”**
**”Jörgen tog brandtrapporna till lobbyn och checkade ut med sitt falska pass.”**
**”I Malmö hade just en mycket snarlik person skrivit in sig som Jörgen Lumbye. Styrbjörn hade, som han trodde, träffat Jörgen Mikkelsen från Berlinske Tidene.**
**Mikkel Mortensen var faktiskt mycket lik Jörgen Lumbye, där han just fyllde badkaret på Hotell Mäster Johan på gamla väster i Malmö. Han beundrade den höga standarden, förgyllda kranar och mycket mer. Vilken tur att få en gratis övernattning av partiet, bara han i alla väder klarade att upprepa att han aldrig varit där.**

# Kapitel 11

Doktor Fyllkmark kunde inte göra mycket mer på Sandhamn. Efter en övernattning på statens bekostnad, fast på Seglarhotellet, bekostades hemfärden med färja.
Sandhamn var byggd 2004 och gjorde teoretiskt 12 knop, men inte mer än maximalt 8 knop så här vintertid. 135 kronor enkel var långt mindre än traktamenten som hade fixats genom den här brandkårsutryckningen. Svetlanas kropp hade flugits med helikopter till Karolinska för obduktion. Kroppen var illa sargad, men ärendet var avslutat för Doktor ”Promille” Fyllkmark.
Fyllkmark sjönk ned i den duvblå soffan och väntade på att serveringen skulle komma igång.
En timme till Stavnäs. Övriga passagerare hade redan lämnat sin färja utan uppståndelse. Ingen press hade funnits på kajen. Händelsen skulle inte slåss upp stort i massmedia. En ren olycka helt enkelt och visserligen ett visst band kopplat till Per Göransson. Men massmedia hade mycket tyngre saker att skriva om i veckan. Finland hade under det senaste året fått uppleva den mest omstörtande tiden sedan år 1917. Finska aktiebörsen hade fallit sedan Telekommunikationsbolaget ENOK hade köpts upp av Kinesiska Telekommunikationsbolaget World Point. Kina hade nästan obegränsat med köpkraft, sedan flera år. Wal-Mart och flera andra bolag köpte billiga Kina-varor som sedan såldes till den allt fattigare amerikanska medelklassen. Centralbanken i Kina och en rad företag i Kina bågnade av pengar.
US dollarn som försvagades för varje år som gick, medan guldpriset bara steg på oron för vart det skulle sluta med denna smygande värdeminskning för den gröna valutan. Uppköpsvågen var global. World Point hade mer eller mindre köpt ledningen för ENOK. Värdet på hela paketet med optioner, framtida optionsavtal, pensionsavtal och rena löneavtal, samt direkta överpriser på ledningens redan befintliga innehav var det mest absurda världen skådat någonsin. Det låg på nivåer så att tidigare VD Olli Jormalainen kunde köpa sig ett par stater i Afrika och några öar i Västindien. Men Olli hade fått något annat

**också. Gill Bates, en av världens rikaste, hade sålt sin villa till World Point, som även förlänade Olli den här skapelsen. Olli drog sig tillbaka i USA. Likt en dominoeffekt började kapitalet att lämna Helsingforsbörsen. Inte lika snabbt som på 2000-talet för Argentina, men tillräckligt snabbt för en värdeminskning på 70 % över bara tre månader.**

**Svenska massmedia hade även noterat att Ericssonaktien hade halverats under samma tid. Industrispionen Olle Nilsson hade mer eller mindre lämnat ut det bästa av det bästa till det kinesiska bolaget World Point. Alla visste hur duktiga Kina var på att kopiera och att ändra tillräckligt mycket från den ursprungliga uppfinningen för att klara patentintrång. Nu hade man Ericssons bästa ritningar på bordet och en arbetskraftskostnad som låg kring 10 % av Ericssons anställdas medellöner i Sverige. Inte konstigt att aktien föll som en sten. Ericssonaktien hade tidigare stigit med 21 000 % åren 1988 till 2000. Svenska småsparare hade fångats in i Börsmanin och köpte Ericssonaktier ungefär som dessa höll på att ta slut och att det var extrapris. Så aktien steg för mycket på för kort tid. Redan åren 1900 till 2001 hade Sverige rekordet i årlig medelränta för att äga aktier och 7,6 % per år.**

**En del folk med lite koll på ränta-på-ränta-effekter insåg att 21 000 % sedan år 1988 var en långt snabbare kursökning än man kunde eller borde förvänta sig. Men hos Hagberg & Quislingstrand sålde man fortfarande till sina småsparare, men gav råden till sina rikaste depåkunder att blanka Ericsson. Spekulera i värdefall, helt enkelt.**

**Så det gick både bra och dåligt för H & Q-kunderna. Halvering av värdet för småsparare och en femtioprocentig uppgång för depåkunder. Naturligtvis efter cirka 3 % arvoden från småsparare via fonder och 0,45 % för courtage från depåkunder. Besvärande nog hade pressen fått tag på metoden, och den var inte direkt olaglig, men rent moraliskt så knådade en journalist enkelt till degen, en riktig ”surdeg” för hela ”finanseliten” kring Stureplan. Stockholms aktiebörs var inte immun, utan föll oavbrutet. Småsparare som förlorade 70 % av sina pengar i den stora kraschen år 2000 – 2002 var som förlamade.**

**Värre skulle det bli. Finland som hade rest sig ur Rysslands grepp, under efterverkningar av att ha varit en del av Sverige i mer eller mindre 600 år, gick politiskt allt mer politiskt mot Moskva. Ett nytt Rysslandsvänligt parti hade fått**

majoritet och hade klarat konststycket att utlösa folkomröstning kring frågan om att få tillhöra Ryssland. Om tre veckor skulle valet hållas i Finland.
Svenska massmedia var fyllda med olika åsikter om att åter få den något otrevligare grannen Ryssland i närheten. Lars Linstal ledaren för Vänsterpartiet jublade. Inläggen i den egna tidningen och insändare i andra tidningar på temat medborgarlön till alla och återinför statsägda företag inom en rad områden duggade tätt.
Lars Linstal hade ambitioner, men var realist. Makten kunde inte uppnås i ett Sverige som det såg ut i dag. Därför hade han redan gjort upp med Ole Brams, Pia Sörgaard, Mats Mårtensson och Pekka Koivisto, den tilltänkte nye guvernören över delrepubliken Finland i det ryska riket. Gränsen för delen av Sverige och just Norrland skulle få rösta om att få både medborgarlön (20 000 kr per månad till alla) och att få tillhöra Finland.
Insiders läcker hur man än gör, så aktierna för bolagen i gruppen Ski Star föll som furor på den svenska börsen. Ryktet om inlösenpris kring 25 % av dagens marknadsvärden för Åres skidanläggningar och Bolidens guldgruvor var redan ute. Även mäklarna kring Norrlands stora skidområden rapporterade att prisbilden på fjällstugor hade börjat falla helt utan förklaring. Det var nu köparens marknad.
Lars Linstal hade ambitioner, men var realist. Makten kunde inte uppnås i ett Sverige som det såg ut i dag. Därför hade han redan gjort upp med Ole Brams, Pia Sörgaard, Mats Mårtensson och Pekka Koivisto, den tilltänkte nye guvernören över delrepubliken Finland i det ryska riket. Gränsen för delen av Sverige och just Norrland skulle få rösta om att få både medborgarlön (20 000 kr per månad till alla) och att få tillhöra Finland.
Insiders läcker hur man än gör, så aktierna för bolagen i gruppen Ski Star föll som furor på den svenska börsen. Ryktet om inlösenpris kring 25 % av dagens marknadsvärden för Åres skidanläggningar och Bolidens guldgruvor var redan ute. Även mäklarna kring Norrlands stora skidområden rapporterade att prisbilden på fjällstugor hade börjat falla helt utan förklaring. Det var nu köparens marknad.
Ännu mörkare var det för det tidigare så stolta Socialdemokratiska partiet. Få visste det, men Moderaterna från toppen till botten i ledningens olika hierarkier hade redan sina optioner i bankfacken. Norsk Oljefond och Ole Brams hade gjort upp; alla kunde köpas för rätt pris. Snart skulle alla bli ännu mer förvånade

**Per Göransson lät normalt granska sina privata brev. Det fanns inget pulver eller andra ämnen i det enkla kuvertet som var handskrivet av Stefan Stallander. Per hade länge haft stort förtroende för Stallander. De hade känt varandra sedan värnplikten, tänkte Per. Per öppnade kuvertet och läste brevet tre gånger.**

# Kapitel 12

Säpo hade höjd beredskap kring Per Göransson. Styrbjörn Göransson hade inte kunnat omnämnas som ett direkt hot, men Per Göransson var ändå lite skakad över Styrbjörns hot mot honom, även om Per trodde det var uttalat i hastigt mod och eftersom händelsen var så som den var med Svetlana.
Säpo skulle skydda Styrbjörn Göransson, hette det från högre ort så att säga. Där fanns nu Sverker Eriksson och Gert Svensson på Centralen.
”Skydda en koling”, sa Gert till Sverker, ”vad tycker du om det?”
”Du borde kanske sänka rösten, Gert”, sade Sverker.
”Men visst har jag funderat över uppdraget, men det är ju släkten Göransson som gäller som ny höjd beredskap.”
”Jo, men vad tycker du egentligen, Sverker?” Ja, alla är födda fria, du vet, och har samma rättigheter, men visst, jag har väl haft mer spännande i mina dagar än just nu.”
”Hungrig som fan är jag också.”
”Då har vi något mer än samma arbetsgivare gemensamt, Sverker.”
”Vi kanske skulle kunna få fritt synfält från Hamburgerbaren?”
”Om du vill kan jag gå först och beställa vad du vill ha, jag bjuder, så hala upp en hundring, Sverker.”
”Gert stegade iväg mot den osande ”Burgarbaren”, medan Sverker hade uppsikt över Styrbjörn som mest verkade irra kring bland förvaringsboxavdelningen.”
”Sverker ville inte sprida felaktiga rykten om det minsta med sin hälsa.”
”Tyvärr misstänkte han att den svidande känslan och extremt påträngande ”pissbehovet” hade sin förklaring i en spräckt kondom.”
”Varför, så jäkla onödigt och i baksätet på tjänstebilen, gjort var gjort.”
Nöden har ingen lag, Sverker tänkte inte pissa på stengolvet på Centralen och rusade mot toan. Tre minuter är inte länge, men det tog bara Styrbjörn en minut att öppna boxen och två minuter att lämna Centralen. Sverker hade just fått fram ”snorren” och riktade den mot pissrännan.

Osökt kom han att tänka på den gamle kollegan Sune Mattson, som lite raspigt brukade fnissa fram ”Du vet väl att det är bättre att pissa i stuprännan än stupa i pissrännan.” Efter tre minuter hade Gert kommit fram i kön och beställde två ”Meal.” Efter två minuter stod både Gert och Sverker där man skulle, men utan Styrbjörn i sikte.
”Hur fan kunde du stönade Gert?”
”Blev akut skitnödig du vet, jag chansade tyvärr, så vi får enas om en bättre förklaring.”
”Vi brukar ju fixa det Gert.”
”Kommer du inte ihåg hur jag backade upp dig ute på Värmdö?”
”Både jag och du, men inte din fru vet vad du bevakade i en timme.”
”Visserligen var du kanske hos tandläkaren, men det var inte hon som fyllde något hål, eller hur Gert?”
”Hur är det Gert med sexlivet?”
”Ah, sluta nu Sverker, kom så rapporterar vi förlusten av objektet som vanligt.”
Jürgen och Styrbjörn var redan på väg mot Grand Hotell.
Grand Hotel i Oslo öppnade år 1871 av konditor Julius Fritzner. Kvarteret där det låg hade från början egentligen varit tre gårdar och Heiberg Gården fick bli hotell. Julius bekanta arkitekt Jacob Nordan och dekorationsmålare Wilhelm Krogh medverkade till förbättringar.
Spegelsalen med orkester drog till sig både akademiker och utländska diplomater redan år 1894. Drottning Maud och kung Haakon höll hov med ”Balselskabets Forening”.
År 1912 hade den hjälteförklarade Roald Amundsen sin ”Kom hem från Sydpolen” fest här. Namnet Grand kom till för att byggnaden var så stor. På den tiden fanns 120 rum och 50 bad. Möjligen lät Julius sig inspireras av Grand Hotell hos tidigare storebror i Stockholm. Nu i modern upplaga hade Grand Oslo 51 stycken sviter. Thorstein Brams hade passat på att välja Nobelsuiten för det viktiga planeringsmötet. Alfred Nobel hade en mycket passande historik kring namnen Ryssland, Sverige, Danmark och Norge. Pia Sörgaard var först på tur. Det fanns en offentlig förklaring till mötet och en som var den verkliga. I grunden var den verkliga ”Operation Stycka Storebror”; Sverige kallades sedan länge för Storebror.

**Det var inte konstigt med tanke på att självbilden hos många svenskar inte riktigt hade med verkligheten att göra. Betydelsen av Sverige var klart överdriven. Landet Sverige hade fått ett trendbrott just i Norge, och när krigarkungen Karl den XII blev skjuten. Sveriges tid som erövrare av andra länder övergick år 1932 till att omvända dem till trogna socialdemokrater. Det började bra med över fyrtio år i svit. Hackade till lite på vägen som en dödsryckning. En bättre förlorare kunde inte önskas än Per Göransson.**
**Självgod som få och dessutom svensk, och vad hade han utfört på senare tid för Sveriges folk? Varken det ena eller det andra, mer än sänkt standarden för flertalet svenskar. Men inte för sin egen del. Visst var det nytt rekord i privatbostad för en socialdemokrat vid rodret, och visst var det en fru med stora pensionsfonder, och visst hade lilla frun fått jobbet som en förläning.**
**Ren och skär maktutövning på gränsen till vad den hårt beskattade medelklassen tålde. Läget kunde inte ha varit bättre för en ommöblering av den skandinaviska kartan, tänkte Thorstein Brams, där han väntade på Pia Sörgaard i Palme restaurangen. Man hade valt att köra fram den skottsäkra Volvon till baksidan av hotellet. Pia kom lite sent, men hälsade glatt på Thorstein.**
**”Det var en dejlig tur.”**
**”Tack för inbjudan, Thorstein.”**
**”Slå dig ned, Pia, vi kan väl börja med lunch.”**
**”Har sedan tänkt att vi flyttar oss vidare till Nobelsuiten.”**
**”Dejligt, Thorstein.”**
**”Vad tror du kan smaka dig, Pia?” ”Kanske smörrebrödsbuffet med dessert och kaffe?”**
**”Gärna, Thorstein, jag känner mig redan som hemma.”**
**”Pia, får jag föreslå en Bollinger Special Cuvée Brut?”**
**”Den kan nog passa, eller vad tycker du, Pia?”**

**”Det är inte bara Danmark som är ett ”yndigt land”, Thorstein.”**
**Under tiden kostade en 6-pack Carlsberg i Oslo 165 norska, och 56 svenska i Stockholm.**
**Bollingern på bordet däremot gick på 1030 norska per flaska, men notan gick på den smorda oljenotan som Thorstein brukade skämta om.**

**Redan år 2000, när den svenska aktiebörsen startade sitt börsfall, drog Norge in 340 miljarder norska kronor, hela 23 % av BNP. Även utan oljan var Norge 10 % över EU-standard för köpkraft, men Thorstein visste att Danmarks var högre, och Sveriges lägre. Men varför man räkna utan olja? Bara Luxemburg i Europa hade högre BNP per invånare än Norge.**

**Från ett av Europas fattiga länder 1969 till ett av de rikaste, en riktig saga, och jämfört med Sverige som dribblade bort 650 miljarder för alltid, från år 1970. Thorstein mindes en utredning om Sveriges ekonomiska politik efter år 1970.**
**Tjugo fel av tjugo möjliga vägval från svenska politiker. Paret Pia och Thorstein hade just kommit tillbaka från en lagom lunch, och notan gjorde inte något mätbart hack i kurvan för nettot som Norsk Oljefond skapade. Värre skulle det bli när alla svenskar som ”var köpta” skulle lösa in sina nya optioner mot aktier. Den tiden, den sorgen, man får offra lite om man köper ett halvt land.**
**Den första svåra frågan var hur det norska folket skulle få motiv för att hjälpa Sverige. Sverige hade ju nu rätt räknat 1,5 miljoner människor mellan 24 och 65 år som försörjdes av kring 2,5–3 miljoner som hade sysselsättning med arbetsinkomster, egen pension eller motsvarande.**
**Pia menade att det hade fungerat i Danmark, att uppfinna problem och göra dessa till stora frågor. Små frågor brukar bli stora frågor i små hjärnor, som hon ibland nämnde efter för mycket "bajer". Svenskarnas invandring till Norge var ju inte något att dra upp. Kring 4–5 000 personer per år.**
**"Jo Pia, jag vet, men har du inga förslag?"**
**"Jag tror på Sveriges billiga bostäder och tillgång till dessa genom Operation Stycka Storebror."**
**"Det kan även komma en tid efter oljan, och svenskarna är ju mer diversifierade på andra näringsgrenar än rederi, fiske och olja."**
**"Norges oljepengar smörjer ju redan delvis den svenska nationen, eller hur Thorstein?"**
**”Visst, det ligger väl något i det.”**
**”Samtidigt får Norges folk se på hur svenskar står med mössan i hand och ber om att Norge ska ta hand om ett antal av dessa 1,5 miljoner personers kringkostnader, från kadern ej arbetande.”**
**”Nej, där missar du lite, Pia. Norrland är ju tänkt att bli en del av Finland, och Lars Linstal tänker försöka driva fram medborgarlöner kring 20 000 kr per månad.”**
**”Det kommer att betyda omflyttningar inom Sverige.”**

**Snart skulle alla bli ännu mer förvånade när Ole Brams nästa vecka skulle röstas fram som Arbetarpartiets nye ordförande och deras kandidat för statsministerposten i nästa norska val.**

**”Måste få säga det lite grovt tilllyxat, Pia. Lata och andra som gillar 40 000 kr i månaden för ett vuxet par drar sig nog inte för att köra snöskoter i framtiden.”**
**”Även om de kommer under styre från en viceguvernör vid namn Lars Linstal, med flaggor med röd botten som nytt landskapsflagga.”**
**”Ja, det verkar troligt Thorstein. Vi får kanske även några från Östdanmark att röra sig norröver, innan muren byggs mellan forna Norrland och nya Norges land från förra Sverige.”**
**”Ja Pia, vad förvånad många ska bli när muren börjar byggas. Inte ens Lars Linstals hjärna har räknat med det.”**
**”Eller vad tror du Pia?”**
**”Nej, men man vet inte egentligen. Han kanske kommer att gilla tanken på att ha det ungefär som på gamla tiden. Du vet, Östtyskland var väl ett av Lars Linstals stående exempel på framgångsrika länder för arbetsmarknadsfrågor.”**
**”Det kräver ju en ganska sjuk hjärna för att komma fram till en sådan slutledning, eller hur Thorstein?”**
**”Jo, men nu handlar det om att få Norrlands befolkning och postkommunister, samt lite ledighetstänkande, till rätt valurnor för frihet år Norrland.”**
**”Ta fram lite statistik Thorstein, på BNP för Stockholm, Göteborg och för Östdanmark, så ser vi säkert hur Norges BNP inte kommer att lida mycket av att få införliva midjan på Sverige.”**
**”Östdanmark kommer att må bra av att ingå i Danmark.”**
**”Ja, Pia, och för sent inser nog Lars att 40 000 kr i månaden för ett tidigare svenskt par som blir ett ryskt-finskt par, inte får behålla den standarden över.”**
**”Ryssland går ju bara med på det under 12 månader, sedan när allt är klart hamnar standarden som ungefär i nya Finland, och den är inte 480 000 kr per år för kreti och pleti som är 100 % lediga.”**
**”Thorstein, jag köper vad du säger.”**
**”Kan nämna att läget är bra vad gäller Temo-undersökningen senast, och Östdanska Frihetspartiet som går kraftigt framåt.”**
**”Bra Pia, här fick vi i Arbetarpartiet nästan 33 % förra gången, men med Fremskridspartiet kan vi räkna med att få över 55 % av rösterna.”**

**”Det är klart alltid osäkert kring hur en folkomröstning ska sluta, men det mesta är ju bara en fråga om propaganda. Norsk Oljefond har stakat ut målet. Huvudkontoret ska bli Stockholms Slott.”**

# Kapitel 13

**Professor Axel Stensskov var även intresserad av kemi. Men som flertalet gör, specialiserar man sig inom den akademiska världen. Så en del kunskaper fanns även om kemi, och dessa kom till nytta när han fick höra talas om Günther Walters.**
**En klarare, lysande stjärna på Köpenhamns Universitet fick man leta efter. Att Axel kom över formeln för det på konstgjord väg tillverkade giftet var tur. Giftet var i princip omöjligt att spåra. Det framkallade samma symtom som dödsfall i hjärtinfarkt, och i 99 % av fallen.**
**Günther hade en förkärlek för att driva med folk, och han var även tävlingsinriktad. Axel och Günther hade besökt Café Sorgenfri, nära Gammeltorv Nytorv i Köpenhamn. Det var gångavstånd från universitetet.**
**Sorgenfri var ett gammalt sjömansvärdshus från 1797. Varje år låg mängden serverad fleskestek på 10 ton, om även rödkålen fick räknas med. Mycket små priser och små bord med rutiga dukar var ett annat adelsmärke.**
**För att ens kunna få plats med alla faten var det standard med stålrörshyllor uppe på borden. Då kunde faten staplas i ett plan till. Gästerna kunde, genom att höja blicken lite från ölen, se även rätter i ögonhöjd.**
**Axel trängde sig före nedför halvtrappan. Röken låg som en dimma från 1632 i Lützen.**
**Jo, då två platser var kvar, så Axel tittade ut genom ytterdörren och vinkade in Günther.**
**Fleskestek fick det bli för 70 danska, och lite till för ölen. Man fick inte dricka för mycket före eftermiddagens föreläsningar, inte mer än fyra öl per man.**
**”Du har väl hört Günther, att vår käre statsminister Jens Otto Christensen nu har varit uppe på slottet och fått sin egen ’Elefantorden’?**
**”Jo, men visst Axel, men jag tänker då på**
**”Det Konglige Skydeselskab”, när medlemmen författaren P.A. Heiberg läste sin senaste text, ja det var redan 1790, du vet.”**

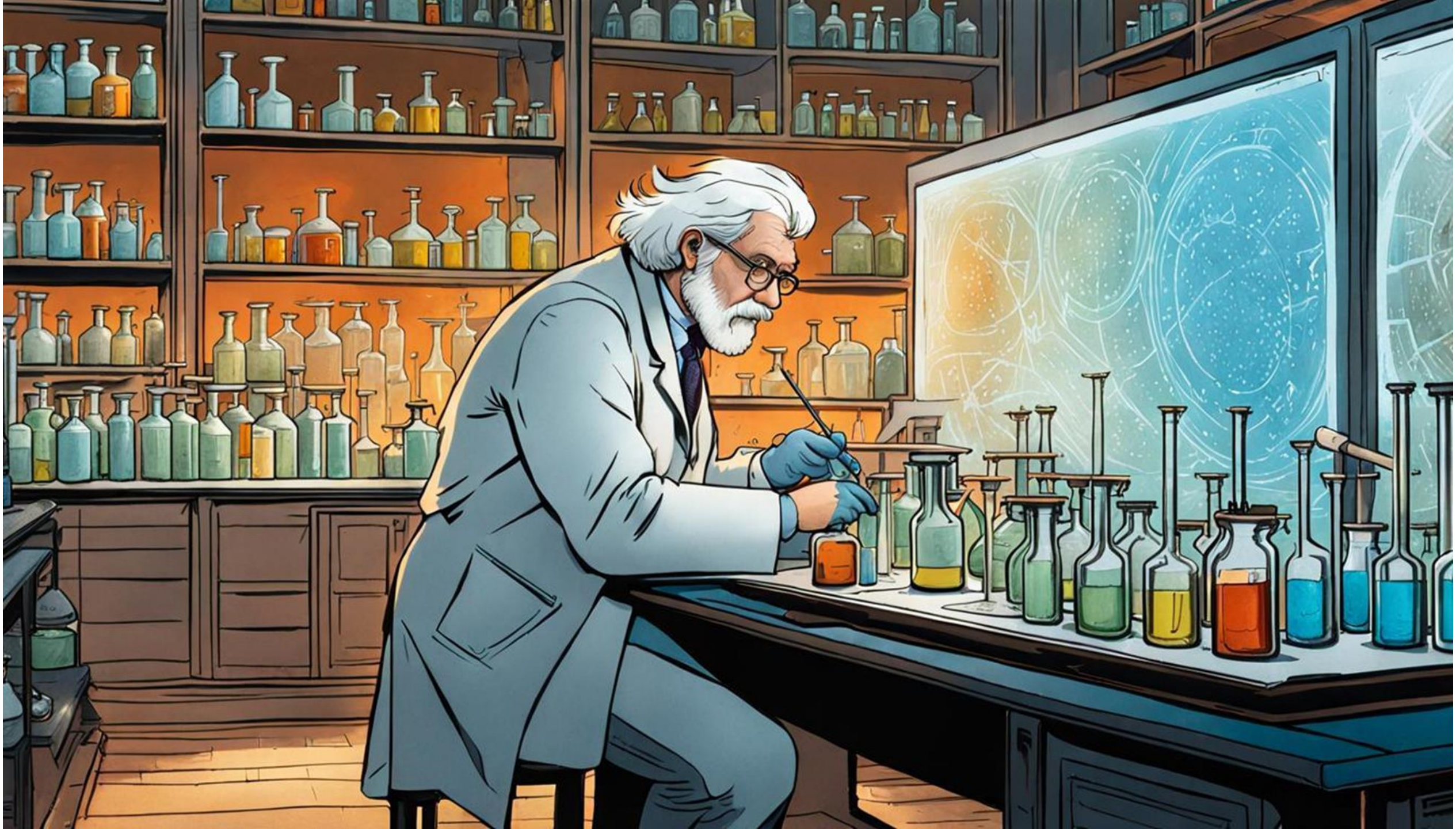

**”Du vet, det var ju tryckfrihet som för Jyllandsposten minst.”**
**”Men man fick inte skämta för mycket om kungen.”**
**”P.A. Heiberg reciterade Heiberg en nyskriven dikt med:**
**”Ordner hänger man på idioter**
**Stjerne og bånd man kun adelen gir**
**Dog har man hjerne**
**Kan man jo gerne**
**Undvare orden og stjerne”**
**”Ja, du vet säkert Axel, det infördes censur, och två år senare var Heiberg förvisad på livstid, och stackars karln dog 42 år senare i Paris.”**
**”Är det något sådant du önskar Jens Otto?”**
**”Nej, inte efter 42 år Axel, gärna snabbare om jag får rösta.”**
**”Ja, Günther, du åker ju ofta till Sydamerika, så där har man väl särskilda gifter till pilar, du vet blåsrörspilar.”**
**”Lustigt du nämner det Axel, hade inte tänkt berätta för någon ännu, men jag fick ett nytt genombrott nyligen.”**
**”Aha?”**
**”Hur då, Günther?”**
**”Ja, det var en ren slump egentligen.”**
**”Molekylkedjan jag letade efter ställdes upp helt fel, spegelvänd, och när jag testade så stämde den med det curareliknande naturgiftet jag hade kvar från förra resan till Sydamerika.”**
**”Så då menar du, Günther, att du gjort det igen utan att ännu ha lyckats få en egen ’Orden’ ta en Elefantöl på min bekostnad, Günther!”**
**”Du tror mig inte, Axel, så kom till labbet vid sextiden, så ska du få se en liten vit mus dö av hjärtinfarkt.”**
**”Jo, det är nog den enda mus jag kommer i närheten av nu för tiden. Studenterna, och särskilt alla dessa söta kvinnliga, verkar ha blivit mycket yngre på trettio år.”**

**"Så här ser ett friskt mushjärta ut, inga blodränder, men titta på det här."**
**Günther knuffade nästan de två dissekerade delarna av hjärtat mitt framför Axels läsglasögon.**
**"Kan du se skillnaden? Hjärtat krampade och slutade pumpa och några små blodkärl sprack inuti muskeln."**

”Kom nu, din gamle bock, vi kommer för sent. Axel, drick inte den sista ölen, så hinner vi tillbaka.”
Axel lyckades med hjälp av stor rutin leda eftermiddagens lektioner. Som tur var fanns det en pratglad skåning bland studenterna. Axel var professor i nordisk historia. Tolkningar kring hur man hade uppfattat erövringen av Skåne och vid olika tillfällen hade varit ämnet för dagen. Typiskt hade Lars Persson, den pratglade skåningen, sina egna hörsägner.
Propaganda var även effektivt på 1600-talet, och olika händelser uppfattades helt olika bara över Öresund. Äntligen var klockan fem, och Axel hade en timme till att rätta den senaste skrivningen. Tiden kändes som alltid kort när Axel gick in i ”flow”, eller som han brukade säga, sin egen ”mugga upplevelse”. Plötsligt stod han där flinande.
”Okej, Axel, hänger du med till labbet så avlivar jag den där musen med mitt nya gift.” Axel hoppades det var sant som Günter beskrev det. Av säkerhetsskäl var labbet extra starkt byggt och bevakat. Passerkorten var speciella, och koderna ändrades ofta. Det luktade som vanligt skarpt från olika syror och andra kemikalier. En viss stank från djurens burar blandade sig med den övriga lukten.
Här Axel, ska du se. Günter grabbade tag i en liten vit mus och höll den som om det var ett löskokt ägg. Försiktigt och trots sina extra stora händer. Günter släppte musen på en glasyta och det var närmast som en hög rund glascylinder för att vem som stod runt omkring skulle kunna studera objektet.
”Se nu här Axel, Günter hade just kommit tillbaka från ett kassaskåp.” Han hade en halv sockerbit på ett fat och från en flaska som mest liknade näsdroppsfär som tog han upp en pipett. Axel kunde inte se mängden vätska men Günter nuddade vid sockerbiten med öppningen av glasröret.
”Axel titta nu noga, det kommer att hända ganska snabbt.”
”Luta dig fram så du ser bättre.”
”Günter sänkte ned sockerbiten till den efter ett dygn utsvultna musen.”
”Den hade väl ätit det mesta och socker var nästan för bra för att vara sant.”
Det tog inte över en minut så låg den där död.
”Ok Axel, nu får jag även nytta av mina gamla kunskaper om att dissekera smådjur.” Musen placerades på en skärbräda av plast, och Günter skar upp den på magen och pillade ut hjärtat. ”Se nu här, Axel!” ropade Günter från en kyl lite längre bort i lokalen.

**Musen placerades på en skärbräda av plast, och Günter skar upp den på magen och pillade ut hjärtat.**
**”Se nu här, Axel!” ropade Günter från en kyl lite längre bort i lokalen.**
**”Det är ungefär som med TV-program för matlagning.”**

**”Så här ser ett helt friskt mushjärta ut, inga streck och inga prickar som här, se.”**
**Günter nästan tryckte upp bägge hjärthalvorna i närheten av Axels läsglasögon.**
**”Ser du, Axel? Hjärtat fick kramp och slutade pumpa, samtidigt brast en del blodkärl inne i muskeln.”**
**”Så ser det ut även på en människa, fast klart ändå lite mer likt, menar jag.”**
**”Ja, nu tror jag dig, men vem är det som knackar på dörren, Günter?”**
**En minut senare, när Günter fick rätt igen, det var ingen där. Axels hörsel var inte så bra som Günters, så hade Axel några droppar stulna i sin tidigare tomma nässprejflaska. Mängden gift hade räckt för att döda en häst. Per Göransson var inte lika tung, kanske mer som en stor galt.**
**Jörgen hade kommit till parkeringsplatsen på Kastrup. Ingen tänkte på männen i bilen.**
**Axel körde inte fram så folk kunde se in i bilen. Jörgen hade just ställt av sin bil på dygnsparkeringen. Nu klev han in i bilen och fick en liten plastcylinder med runda toppar.**
**Jörgen skulle bli tvungen att göra lite brunt jobb. Inga risker fick tas mer än nödvändigt.**
**Bara att trycka upp den där bak och inte käka något med lök på planet.**
**Allt tog några minuter och Jörgen skulle först till gamla stan i Stockholm. Ett paket med fem miljoner och klara instruktioner i ett brev.**
**Nu behövdes även den lilla plastbehållaren kastas och den något mindre specialgjorda flaskan skulle läggas in i samma låda som i sin tur skulle placeras i förvaringsboxen på Centralen.**
**Jörgen tog sig fram i Stockholm, både till fots och genom kollektivt åkande. Flygresan hade inte blivit försenad, så tiden räckte väl till. Snart var även paketet till Styrbjörn på plats i boxen på Centralen. Nu gällde det att Styrbjörns hat mot Per var verkligt äkta, och att det hade ännu mer kraft än att få betalt för att inte utföra något. Jörgen skulle försäkra Styrbjörn om att deras organisation skulle leta upp honom både i Sverige och i något annat land och om Styrbjörn bara försökte blåsa dem. Lagom piska och morot brukade hjälpa. Det mest effektiva budskapet i en enda mening var alltid hotet och hoppet blandat i samma mening. Vad skönt att ha en egen bror som var reklamkille.**

# Kapitel 14

Freja Larsson kände att hon hade haft tur. Peter-Niklas Göranssons fru Stina var klart sötare än hon var. Men att Freja hade blivit älskarinna till åklagare Peter-Niklas låg inte på det planet. Rent utseendemässigt såg Freja Larsson ut som en blandning av en afghanhund parad med en myrslok. För lång och böjd näsa och för lång blond lugg. Men ett bra ligg.
Peter-Niklas gillade även lite olika ”kinky” varianter. Sedan var det ju, det här med beundran.
Ingen kunde slänga en dörr lika hårt i huvudet på en undersökande journalist. Freja kunde verkligen konsten, men Peter-Niklas vågade inte. Pensionsavtalen var inte lika trygga som för en garvad politiker. Paret brukade låna antingen fastighetsmäklare Olle Duvgrens extra lägenhet eller byggmästare Erik Åshögs. Tyvärr för både Petter och Freja hade Erik tagit ut en extra försäkring för att skydda sin egen framfart i Stockholm. Det var otroligt vad små hål som kunde borras för filmkameror, och med anslutning till dator. Ingen tänkte på den under det sänkta sovrumstaket.
Kameran var även kopplad till en rörelsesensor i armaturen just ovanför den helt runda sängen. Både Freja och Petter-Nicklas blev, antingen de ville eller inte, filmade i 360 graders visning. Normalt brukade Erik föra över filmningen till DVD-format.  Det låg en del obehagliga skivor i Eriks kassaskåp.
Akten mellan Petter-Nicklas och Freja var nog det värsta Erik hade sett. En kopia till Petter och nästan vilket åtal som helst kunde försvinna precis som en DVD-skiva. Jordbruksminister Berry Fält och Arbetsmarknadsminister Bert Parkinson var helt klart på andra plats. Den filmen var nästan förvillande lik en nyligen Oscarsbelönad Hollywoodrulle. Men utan hästar, men med svarta Volvobilar i gränden. Tänk att Berry agerade den feminina parten. Tur också att sällskapet 1905 hade DVD-kopior på tre års förlustelser.
Freja Larsson var blank av svett i pannan. Luggen hade blivit rejält blöt när Petter ”Nicklas” sprutade för tidigt.
”Du Freja, när jag tänker på Britta Nilsson, 103 år, och hon har ägnat hela sitt liv åt sitt brinnande astronomiintresse.”
Freja var van vid att höra någon historia efter varje möte med Petter. Han var trogen medlem i Svenska Astronomiska Sällskapet.
”Jo, Freja, tänk, hon måste vara den äldste i sitt slag i Sverige.”

**Hon tittade på Peter-Niklas och måste erkänna att hon tyckte att han var märkligt övertygande, trots att han var gift.**

”Hennes dragning om Spiralgalaxen M101 senast var bara för skön.”
Freja tänkte på hur skönt det skulle vara utan allt babblande från Petter kring det här med stjärnor och planeter, men med hela sin kraft log hon mot honom som en politiker bara kan.
”Visst, Petter, det är fint.”
”103 år och klar i huvudet som Polstjärnan, menar du?”
”Ja, ungefär så menar jag.”
”Något annat?”
”Jo, hon är för bra på kosmiska strängar, du vet, i Big Bang-teorin.”
”Du, Petter, vi borde komma iväg nu.”
”Vi kan inte riskera alibit igen.”
”Inte för att jag tror det kommer någon flodvåg i kväll heller, men du vet.”
”Okej, en snabbdusch då, Freja.”
”Ja, men helst själv.”
”Du kan väl låsa när du är klar? jag måste bara hem till bostadsrättsföreningens sammanträde.”
”Stambyten kommer att sänka min miljonvinst från övergången från hyresrätten.”
Utbildningsminister No Less visste inte från början hela turordningen kring sin egen utnämning. Förklaringen från Statsminister Per Göransson hade låtit både naturlig och rättvis. Den mänskliga fåfängan var en av egenskaperna som Per Göransson brukade utnyttja. Risken att ett inflikat beröm vid en förklaring skulle betraktas som smicker? När det gällde Per Göransson var det närmast osannolikt att någon skulle tro annat än att det var ärligt menat. SAP behövde visa sin mångkulturella programförklaring. Här fanns ett parti som värnade om landets invandrare. Per Göransson hade inte ens dragit sig för att vid en fråga från en journalist, på frågan om han kunde tänka sig att bosätta sig i Malmö och ”Rosengård”, den helt varumärkesuppbyggda stadsdelen för ”Stor andel invandrare”, svarat glatt javisst. Det säger det mesta, med tanke på vilket mångmiljonbygge som växte fram i ”Sörmland” och många mil från den ”falafelångande” Rosengårds stadsdel. I No Less hade partiet hittat en kines i andra generationen, nästan bra svenska i tal och skrift. Lite svårigheter, som vid uttal av R, som ofta fick drag mot L. No Less hade egentligen fått sin nuvarande

## Kapitel 24: Premiärministerns spel

**Utbildningsminister, eller utbildningsminister, No Less visste att han inte hade varit förstahandsvalet. Eller till och med den andra. Kanske inte ens den tredje. Förklaringen från statsminister Per Göransson hade varit slät, nästan för slät, som oljat siden.**

**fru genom just den här lilla uttalsskillnaden. Vid en segeltur hade No Less skrikit tvärs över båten och stormens vinande – “Lut, jag kan inte L(Reva) utan dig.” Åtminstone så uppfattade Rut Svensson det så. No Less hade fått en mycket varm och kärleksfull behandling på det lilla hotellet i Dragör. Resten hade egentligen följt slag i slag. Man hade gift sig i Pauli kyrka i Malmö. No Less hade flest släktingar i Malmö. Farbror Tao Less ägde och drev en sliten kineskrog på Linnégatan. Farbror Tao hade velat stå för lokalen, men No visste hur ”snuskig” restaurangen var.**

**Den röda heltäckningsmattan hade säkert legat där i över 15 år och den hade åtskilliga fläckar av sötsur sås och kring trettio andra rätter. No fick rysningar bara han tänkte på det. Per Göranssons förklaring var att No Less, genom många år som duktig utredare i departementen och på olika nivåer, skulle bli en stor tillgång som Utbildningsminister. Vem kunde säga emot? Så SAP fick en ny galjonsfigur i tårtan med utnämningar, efter andra kriterier än duglighet. Föga visste Per Göransson att No Less segelbåt i Limhamn snart skulle vara finansierad av ett företag som var dominerande som förlag när det gällde Utbildningslitteratur. Där fanns han nu i Lars Schmitz Storebro. No Less brukade få sitt årliga privata bidrag vid den här tiden. Lars Schmitt ägde Utbildningshuset Ugglan. Han hade på kort tid delat ut en del bidrag till villiga mutbara, som Lars trodde skulle kunna få inflytande. Lars hade ägt sin Storebro Royal 33 från år 1983 då han köpte den helt ny. Namnet ”Orwell” fick det bli, efter Lars stora intresse för Orwells 1984. Storebro ser dig, som Lars brukade skämta. Lars hade redan lagt ut båten på nätet för drygt 550 000 kr och lagt ett bud på en Storebro 380 Biscaya till pris 2,3 miljoner. Här var nya order på väg till Lars företag UU. Lars fick No Less att äta från Lars egen hand. Hur kunde man begå ett sådant felgrepp hos SAP? Det var bortom Lars tankeförmåga. Tänkte Per Göransson aldrig på engelska? Nu hade No Less blivit rena skämtet i folkmun. En utbildningsminister som följde utvecklingstrenden även med sitt namn.**

**Svenska elever visste allt mindre. Jämförelserna med andra länder var närmast skrämmande. Jämförelser med Japan visade på otroliga 40 % lägre nivå. Lars undrade ofta om svenska elever överhuvudtaget läste alla dessa böcker som han lyckades sälja så himla enkelt, men relativt dyrt med tanke på tunga mutkonton. No Less skulle få köpa Lars Royal för 400 000 kr, och han fick även en liten väska med 500 000 kr i. Lars brukade göra överföringen inne på danska sidan. Det fanns överhuvudtaget inte några vittnen till deras årliga ritual. Lars och No brukade ligga lågt. Inte ens en liten öl på bryggan utanför restaurang Kajutan i Limhamn inmundigades. Kylväskan var packad med "Elefant öl"**

**Today, No Less would purchase the Royal for 400,000 kronor, a generous discount.**

**direktimporterade från Dragör. Både No och Lars var så där lite avslappnade efter vardera två öl, och man skymtade Dragör där borta. Pia Sörgaard väntade snart på krogen i Dragör. Lars och Pia kände varandra sedan länge och var helt invigda i den stora nordiska planen ”Stycka Sverige”. No Less dög som Lars skämtade kring den senaste knähunden nära Per Göransson.**
**”Du, Lars,” frågade No.**
**”Ja?”**
**”Jo, Lars, det har uppstått ett litet mysterium. CSN har bryderier.”**
**”Hur då, No?”**
**”Jo, man har fått den senaste utredningen från Statistiska Centralbyrån. Studenterna verkar ha mer pengar att röra sig med än på länge.”**
**”Tja, nej, man jobbar väl extra?”**
**”Nej Lars, det framgår inte, men det kan klart vara svartjobb.”**
**”Ja, nej, det är ju närmare 20 % av allt som det jobbas med som faller inom den svarta sektorn.”**
**”Jo Lars, men det förklarar inte den slutledning man kommer fram till.”**
**”Hur kan deras läge ha förbättrats så mycket på så kort tid?”**
**”Det är som om det fanns en okänd hand som vilade över hela den arbetsvilliga studentkåren.”**
**”Men nej, SCB måste väl ändå ha några hjärnor som kartlagt det hela och gissar något?”**
**”Jo, man har även upptäckt att telefonräkningarna blivit högre.”**
**”Man har gissat på enkäter över telefon.”**
**”Men man vet inte vem som, eller vilket företag, som kan ha skapat så mycket arbetstillfällen, och som svart ersättning.”**
**”Det är inte särskilt lätt att komma på.”**
**”Men varför frågar du inte Per Göransson om du vill?”**
**”Nja, hur ska jag motivera en utredning i den frågan, Lars?”**

**”Du kan väl som Utbildningsminister starta en utredning om exempelvis dagens studenters ekonomi och behov av högre eller lägre stöd rent ekonomiskt i ett framtidsperspektiv.”**
**”Bra Lars, då kan man ha med olika år med jämförelser och kan se när något trendbrott kom.”**
**”Kanske man kan se lokala förhållanden?”**
**”Ja, varför inte No.”**

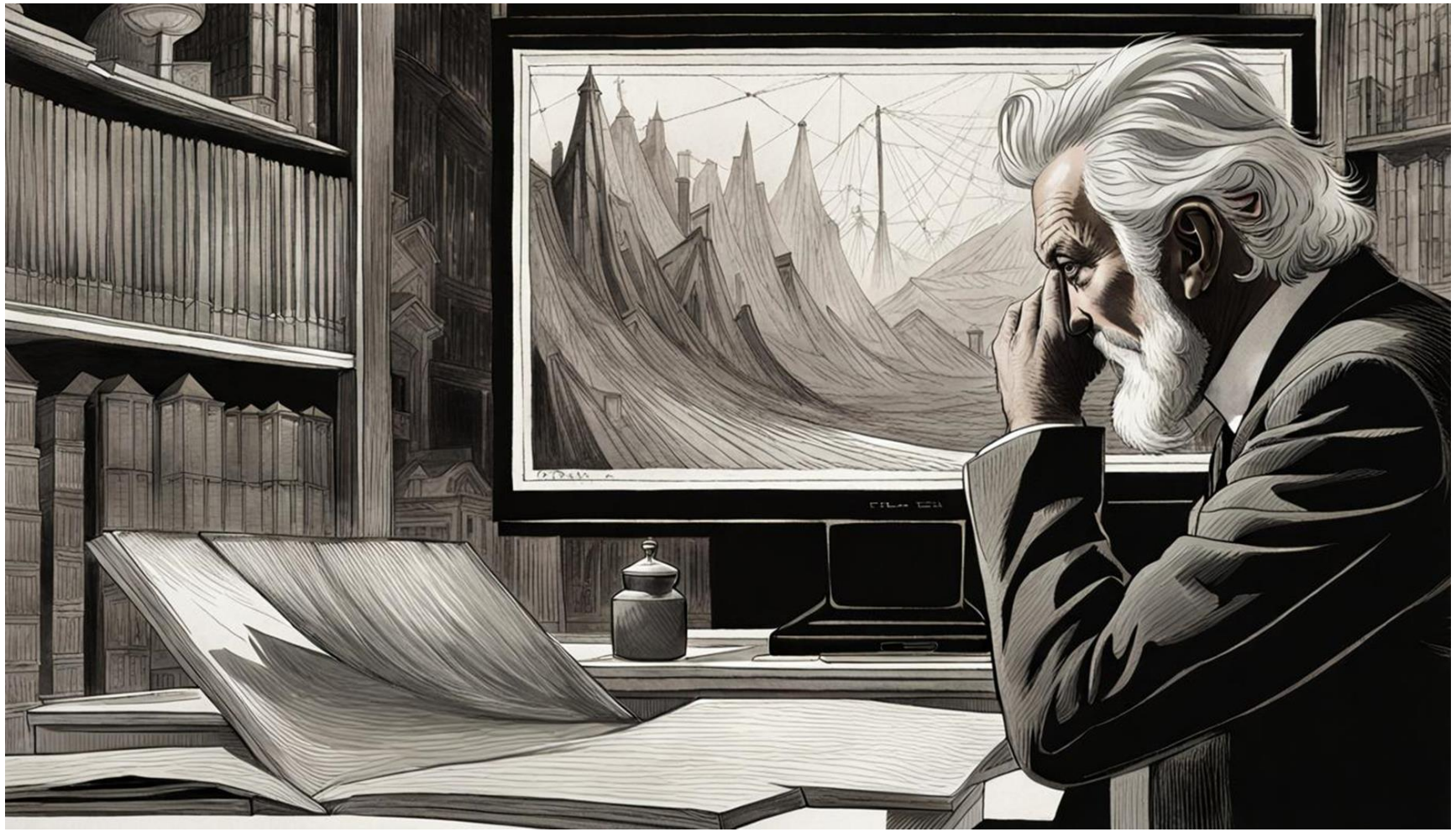

# Stefan Stallander

# Kapitel 15

Anne-Marie Pilgren hade med skrämmande framtidsblick fått rätt även under den senaste månaden. Vid den trettiodagarrapport som gavs ut till den inre kretsen hade inte trenderna ändrats till det bättre för att Sverige inte skulle råka bli ett före detta land.
Många var förundrade, men med mycket möda och besvär arbetade svenska studenter med sitt flitiga intervjuande. Kulturen med mer uteliv och krogliv rullade på som en trend, och studenter som arbetade hårt även med extra jobb kunde hålla en bra standard.
SAP hade korkat nog även testat lagstiftning mot deltidsarbete. Småföretagare var upprörda, och många med mer välutvecklade hjärnor svarade på remisser. Tummen ned för förslagen.
Sedan 1967 hade mer eller mindre den verkligt framgångsrika kadern med företagare sålt till stora företag eller flyttat till andra länder. Kvar var mest s.k. ”Tobakister”, små företag som mer var ett alternativ till en enda anställning. Där skapades inga nya jobb. Men vinsterna för Sverige var mycket stora. Ofta klarade sig många småföretagare med lägre stöd än för den typiske svensken, med 21 sjukdagar per år.
Ofta hade småföretagaren inte ens 21 sjukdagar under en tidsperiod av 10 år. Bara den skillnaden var värd 200 000 kr per ”skalle” och gånger 300 000 stycken, en så där 60 miljarder per 10 år. Anne-Marie Pilgren visste sedan länge att även Grekerna, så tidigt som före Kristi födelse, noterat att den kadern som var dåtidens småföretagare brukade ligga kring 20 % av landets arbetskraft.
Med hela Sveriges svarta sektor och den synliga företagarsektorn så var det ungefär likvärdigt i andel. I demokratier under Grekerna, så styrdes länderna av kadern 40 % som upptäckte att politiskt arbete eller att rösta rätt kunde minska det som är hårt. Att arbeta. 40-procentarna klarade sig i många år och lyckades behålla makten. Oftast ägde 5 % av de rikaste det mesta av både verklig makt och tillgångarna i landet.

Dessa brydde sig oftast inte särskilt mycket om vilken variant av politiskt system som gällde för tillfället. Demokrati och en stor medelklass var lugnt. Men i cykliska mönster så tröttade maktfullkomliga politiker ut medelklassen. Ofta över 50–80 år, så hade nästa fas en brutalare period. Diktatur när oket med skatter och stölder från folket blev så stora att delar av den nästan trogna 40-procentkadern förenade sig med den underlägsna 20-procentkadern som hantverkare och när 5-procentarna ville förnya. Det räckte med att 10 procentenheter vittrade från 40 till 30 för ett maktskifte. I Sverige verkade 30-procentgränsen närma sig med stormstyrka. Östdanska Frihetspartiet vällde fram som pesten på Medeltiden. Många socialdemokrater hade fått nog. Varför skulle Per Göransson imitera 5-procentarna och ostraffat? Per Göranssons dagar borde vara räknade, och det redan vid nästa riksdagsval. Anne-Marie Pilgren tittade ut över den nästan tomma lokalen, där hon åt dagens på Grand i Lund. Fisken var smakligt upplagd. Visst var det lite störande med fyra vuxna män runt samma bord. Men säkerheten var viktig, tyckte styrelsen i Schweiz. Läget hade skärpts. Tydligen hade SCB fått fram ett mönster. Säkerhetsteamet skötte hela sin kommunikation genom servicen Findmenever.com. Här fanns ett stort antal skyddade servrar, och här kunde Internetanvändare surfa utan risk för att kunna spåras. Det som var utmärkande som en bostadsadress, IP-nummer hos en Internetleverantör, var helt omöjligt att komma åt, eftersom Findmenever.com hade tänkt på allt. E-posten gick genom några av olika servrar runt om i världen. Dels växlades IP-adressen slumpartat, och dels krypterades e-posten med 128-bitars kodning.

Findmenever.com hade även anlitat ett betalningsföretag i Israel. Här lämnades minsta möjliga information om köparen, och efter fem dagar var det lilla som lämnats helt borttaget. Inte ens den snabbaste domstol i världen kunde spåra betalningarna. Findmenever.com hade även organiserat sig rent juridiskt, så att man inte kom att ligga bolagsmässigt inom varken USA eller EU-området.

När väl kunder för 99 USD köpt den årliga tjänsten, kunde inte ens CIA eller Homeland Security eller NSA spåra vem som sände vad från vilket land eller vem det var. För under 800 svenska kronor per år kunde vilken medelsvensson som helst, helt lagligt utnyttja sin rättighet att upprätthålla hundra procent anonymitet på Internet. Att Sveriges Justitieminister nu lagt fram långtgående förslag om avlyssning av telefontrafik och Internettrafik drabbade 99 % av folket som inte visste bättre än att utsätta sig och sina barn för den "Storebrorslika 1984 Orwells Eran" som nu svepte fram i spåren av den stora belgiska pedofilhärvan och 9/11 New York Busch eran.

Anne-Marie Pilgren kunde själv välja om det skulle se ut som e-posten sändes från Malaysia. Hon hade inte trådlösa nätverk och i lägenheten hade inrättats en särskild plats. Under gästtoaletten fanns ett utrymme för en bärbar dator. Där fanns den mest hela tiden och den hade ett automatiskt systemprogram som även rensade allt som sändes. Inget fanns på datorn mer än vanliga program. Det var en ren kommunikationsdator med hög säkerhet. Ann-Marie Pilgren visste att studenterna som grupp klart ville behålla sina uppdrag, men för säkerhets skull rensades det mycket i leden. Företagen som erbjöd uppdragen var baserade enbart som filial i Sverige, och för kortare uppdrag behövde endast dessa bolags hemländer erhålla skatt på verksamheten. Ännu var Ann-Marie Pilgren säker, men hur länge till? Stefan Stallander på Statistiska Centralbyrån var den som upptäckte sambandet. Han var nästan sjukligt road av att korsköra olika data och databaser mot varandra. På verket hade han fått smeknamnet ”Kollander”. Det var säkert den främste matematikern som verket haft på många herrans år. Inte sedan Sven Grassman krossades hade man haft någon bättre. Grassman hade räknat ut att Sverige inte hade ett gigantiskt underskott som politiker slog på trumman för. Sveriges nationalräkenskaper var felräknade. Valet att krossa den som kunde räkna var ett enkelt val. Grassman dog nästan glömd, medan kadern av ”felräknande” nationalekonomer med röd partibok klättrade i lönegrader och till nivån för sin inkompetens. Svenska ekonomin bromsades när LO-kollektivet trodde på att hålla igen sina krav på löneökningar. Sverige dignade tydligen under skulder. Falska upprepningar blir till slut dagens sanning. Egentligen var det bara Grassman själv och hans närmaste som visste den rätta beräkningen. Allt var egentligen tragiskt. Löntagare hade tvingats till för låg utveckling av löneökningar, medan kronan devalverades steg aktiebörsen åren 1980–2000 med 72 gånger. Det hade inte kunnat föras en bättre politik för den svenska 5-procentkadern. Den rikaste delen av befolkningen hade aldrig blivit rikare på så kort tid och med en socialdemokrat vid rodret. Medan lönens köpkraft åren 1980–2000 föll med hela 65 %, så steg lönen för aktiemaffian med 72 gånger. 100 000 kr år 1980 som löntagare föll till 35 000 kr och 100 000 kr som aktiekapital steg till värdet 7,2 miljoner. Om lönen på 50 000 kr per år skulle ha stigit lika mycket som Stockholmsbörsen åren 1980–2006, hade en vanlig lön varit 3,6 miljoner per tjänsteman. Då om någonsin hade Sven Grassman fått fel. Sverige hade varit nära bankrutt. Som det var nu fick man stå ut med de 35 000 svenskar som ägde merparten av värdet i aktier i Sverige. Vilken tur att en vanlig LO-anställd i hyreslägenhet som bostadsform inte visste ens vad han eller hon inte visste. Inte ens 95 % av medlemmarna i SAP kände till att man fört den mest perfekta

Moderata ekonomiska politiken sedan år 1980. Inte konstigt att alla Wallenbergare på krogen smakade riktigt gott dygnet runt. Inte sedan Danmark var bankrutt på 1800-talet hade ett folk i Norden blivit mer lurade. Stefan Stallander hade sedan flera år tillbaka sett sambandet. Han köpte aktier via sina utländska kontakter och valde att inte föra några samtal om ämnet. Fasaden på SCB var lagom. Ingen hade något intresse kring om Stefan var god för 1 miljard eller 1 miljon. Man visste inte vad man inte visste ens på SCB.
Stefan kunde ändå inte låta bli. Han skrev ett brev till Statsminister Per Göransson. Till Statsminister Per Göransson ”Skriver till Dig, med den kunskap jag har” Verksam som statistiker ser jag ett oroande mönster. Vid en datakörning över olika medborgares löner, köpkraft, levnadsförhållanden, studieresultat, bostadsförhållanden och en rad andra databaser som jag just nu inte vill nämna, Har följande framkommit: Studenter i vissa områden och kategorier verkar tjäna svarta pengar. Mängden svarta pengar har exploderat på kort tid. Det har inte hittats någon förklaring till detta. Jag har tidigare haft framgångsrika kvalificerade gissningar inom flera områden och kunnat stå till det socialdemokratiska partiets tjänst. Min gissning är att något omstörtande inom politiken är på gång. Av säkerhetsskäl föredrar jag att utveckla teorin personligt, öga mot öga. Jag har inte sparat beräkningar utan har dem i huvudet. Vänligen hitta på ett ärende av annan art som får mig att infinna mig på den vanliga platsen som vi hittills utnyttjat, som förra gången när jag förutsåg att en kinesisk andra generationens invandrare skulle påverka opinionen positivt. Med vänlig hälsning! Stefan Stallander

## Kapitel 16

Putte ”Sprängaren” Pettersson kände sig mogen att ta sig an Erik Åshögs villa och det kassaskåp som Sally hade nämnt efter att de båda hade käkat på Stadshuset. Åshög hade, vad Putte kunnat upptäcka, ingen hund.
Åshög var i själva verket rädd för hundar. Som sexåring hade han blivit illa biten av en Dobermann. Hunden hade hoppat på honom utan förvarning när han kom körande med sin nya cykel med stödhjul. Visserligen hade ett av stödhjulen kört över en av hundens tassar, och den hade därefter bitit Erik i ansiktet. Eriks nästa hade fortfarande ärr.
Åshög verkade inte särskilt intresserad av säkerheten. Det var ett äldre och billigt villalarm.

Inte ens någon direktkoppling till Securitas-vakterna. Inte heller hade något vaktbolag noterats som körde någon bevakningsrunda. Putte hade förbannat det svenska vädret under sina tidsödande spaningar mot Åshögs villa. Bästa intrånget skulle vara via grannens tomt.
Änkan i grannhuset hade både hög ålder och för lite pengar till underhåll av staketet. Svenska fastighetsskatten var av inget intresse för Putte, så han trodde det berodde på hög ålder att änkan inte lagat staketet. Men i verkligheten var pensionen mest till för energiräkningen och statens krav på konfiskation av villan. En tegelsten i veckan i takt, om man orkat göra en beräkning typ "Kollander".
Allt hade varit över på 45 minuter. Putte var klart upprymd. Adrenalinet hade pumpat ut i kroppen. Inte lika mycket som under det senaste värdetransportrånet i Södertälje, men ändå påtagligt. Tygsäcken innehöll vad det lilla skåpet hade innehållit. Varför blanda DVD-skivor med kontanter, undrade Putte. Vad kan det finnas på dessa? Var det verkligen som Sally nämnt? Filmade högre tjänstemän som utövade sexakter med helt andra än sina ordinarie partners? Putte ägde ingen DVD-spelare, så han ringde Sally. Hon var inte bara fullt utrustad innanför behån. Sally och Putte kunde inte önskat sig ett bättre ”startkit” för en långvarig bana som ”Utpressare”. Putte hoppades att Peter-Nicklas Göransson aldrig skulle lämna sin post som ”fordonsförbättrare”. Åklagare Peter-Nicklas organ i närbild när det, i fullt styvt tillstånd, gav Freja Larsson ny ”Hårbalsam”, var bara helt klart värt några miljoner över säg två år. Lagom i förhållande till en lönegrad som i hans fall. Sally hade tyckt det var tråkigt i slutet när Peter-Nicklas snackade mest om astronomi. Men vad spännande att även Justitieminister Strömbod fångats in med Sallys enda ”Negress”. Undrar om han kunde utnyttjas lika bra? Du Putte, ta det lugnt med planerna! Det blir jag som får ta skiten. Vem som helst av Peter-Nicklas och Tony har folk att sätta in för att få fram var det kunnat läcka ifrån.
” Ta det lugnt Sally, tre mille i sedlar räcker en bit. Det är ingen brådska. Funderar på att sälja paketet istället.”
”Ja, Putte du är väl inte så bra på utpressning som ”icke utlösning” lille gubben.
”Sluta Sally, du är inte kul med dina eviga ordlekar. Tror du det är kul.
”Ta det lugnt lilla gubben och ge mig nu en mille du vet.” Per Göransson fick normalt sina privata brev undersökta. Det var inget pulver eller andra ämnen i det enkla kuvert som var handskrivet av Stefan Stallander.

Både armsvetten och den lite småsvettiga ryggen på Per gick igång på alla cylindrar. ”Omstörtande inom politiken” Per kallade in sin trogne kamrat Harry Gobbles, som snabbt hittade på ett trovärdigt möte för Stefan Stallander.
”Per, vi måste höra mer detaljer.”
”Ja, vad förslår du vidare, Harry?”
”Tja, är det något som rör bara partiet eller rör det rikets säkerhet?”
”Hur ska Stefan veta det? Han bara har gissat, Harry!”
”Tror du att Stefan skulle skriva om han inte har mer på fötterna?”
”Du vet ju, förra gången hade han otroligt mycket detaljer och motiv.”
”Ja,” stönade Per fram, ”det viktigaste till nästan varje pris är att partiet behåller regeringsmakten.”
”Så mycket mer vi kan göra för väljarna.”
”Vi har ju det här med medborgarlön, fast på våra egna villkor.”
”Det kommer att kunna ge en del nya röster.”
”Per, vi måste kanske kalla in vår kamrat på SÄPO, men inte för tidigt.”
”Jag litar på ditt omdöme och på Stefans, bara se vilket fint tips på No Less.”

Melker Göransson tittade ut över fairway. Det var mycket svårt att nå green på nästa hål.
Bert Winter, en av bolagets regionchefer, hade bjudit Melker till Skåne. Trots att det var tidigt på året var Falsterbo banan spelbar. Bert hade Bokskogen som sin hemmabana. Han hade redan  för femton år sedan kommit över ett unikt litet sommartorp nära tionde hålet på stora banan. Pool hade grävts och stället blev snart rena festplatsen för bolagets utbildningsmöten. Ingen i Scandinavias historia hade överskridit sin kostnadsbudget under så många år som Bert. Att Melker överhuvudtaget hade valt att titta bort berodde delvis på resultaten i södra regionen. Trots ett klart bättre befolkningsunderlag för Stockholm med omnejd, så överträffade Berts pojkar bolagets övriga regioner med råge. Kostnadsbudgeten hade sprängts redan första månaden som Bert började som regionchef. Ett skrivbord för 80 000 kr med en direktimporterad glasskiva från Italien. Berts nya tjänsterum var omtalat i hela landet. Säljarna visste inte var de skulle hålla händerna. Bert såg rakt igenom både glasskivan och egentligen rakt

**Bert Winter, en av bolagets regionchefer, hade bjudit Melker till Skåne. Trots att det var tidigt på året var Falsterbo banan spelbar.**

**igenom varje bortförklarande underpresterande försäkringssäljare. Bäst var att knäppa händerna och be till Gud om ett kort möte i ”Oberstürmfürerns” näste.**
**”Du Melker, du kommer väl till sommaren, till 15-årskalaset” Melker såg Sveriges största utegrill framför sig.**
**”Vi grillar själva som vanligt, Melker.”**
**”Jo, men visst, jag kommer ensam, Bert.”**
**”Du brukar ju se till så att det är underskott på killar.”**
**”Ja, det är tur att jag får välja ut kontorsflickorna själv, Melker.”**
**”Hur blir det, Bert?”**
**”Är det stora tältet för 100 personer som vanligt?”**
**”Självklart, och vi kör femkamp som förra året, men förra året blev det en del klagomål när Ronald slog ut naken från tionde hålet.”**
**”Klubben hade besök från USA, några från Wasa-orden, och du vet moralen däröver.”**
**”Man är inte van vid fritt blås där, inte.”**
**”Jo, men Bert, det var väl lite väl mycket sprit med i bilden förra året.”**
**”Kan du inte dra undan lite eller hålla hårdare i nyckeln till spritboden?”**
**”Ska försöka att inte bjuda in Ronald och Åke, de är för jäkliga egentligen.” ”Visst dricker de mer än de är bra säljare.”**
**”Men vi måste nog ta med dem ändå.”**
**”Det är svårt att förklara varför alla andra är bjudna.”**
**”Kanske du borde säga upp Åke?”**
**”Varför nu”?**
**”Jo du Bert, VD:s fru har inte glömt Åkes händer kramandes sina stora bröst under Vikingafesten på årsmötet i Ålborg och sedan somnade ju Åke även i hotellets foajé.”**
**”Man tisslar om det ännu på HK, så du kanske kan hitta på en bra anledning för avsked före nästa fest.”**
**”Ok, jag kör med försäljningen som är väl klen.”**

**”Har varnat honom två gånger, så vill du det?”**

**”Ja, han borde egentligen redan vara ute, Bert.”**

**”Visst Melker, jag får ta på mig lite av det hela, jag fixar det hela i nästa vecka.”**

## Kapitel 17

Där låg han, svartklädd och lite frusen. Förberedelserna hade varit mycket grundliga. Uppdraget hade varit bekant i ett år. Men tillfället hade varit svårare att lista sig till.

Bara att komma över informationen om Melker Göranssons tidsplanering hade varit ett projekt inom det stora projektet. Uppdragsgivaren hade redan betalat in hälften av arvodet på ett skyddat nummerkonto i den schweiziska banken. Han hade tagit sig till fyren på det långa hålet och från havet. Ljudet från den svaga utombordaren hade drunknat i ljudet från vinden och havets brus. Skåpbilen var väl dold längre upp längs kusten. Ingen skulle träffa på honom landvägen. Bara nu inte ”Bill och Bull”, de två ökända lokala poliserna, råkade vara vakna och mot förmodan. Öknamnet på poliserna kom från boken om ”Pelle Svanslös”. Efter sju år med rattfulla golfspelare som korsade s.k. säkra grusvägar mellan golfbanans klubbhus och stora villan så tröttnade polisledningen i Malmö. Man skickade på ”Bill och Bull”, Måns Turesson, en riktig streber till polis. Första offret hade blivit en rådman från Lunds Tingsrätt, lite otur egentligen. En poliskontroll klockan tre på natten strax utanför Falsterbohus, även kallad ”Kliniken”. Måns Turesson hade själv slitit ut den spritdoftande rådmannen som hade två handikapp till. 18 i golf och så hörde han dåligt på höger öra. Den svartklädde höjde kikaren och studerade på avstånd Melker och Bert där Melker peggade upp.

”Du Melker,” fnissade Bert, ”ska vi säga tiotusen för vinst på hålet som vanligt?” ”Tja, du hade bara tur förra gången, så vi säger väl femton, så har du snart förlorat tusen kronor per tjänsteår, Bert.”

”Du, det budet tar jag, men räkna med förlust, Melker.”

”Jag går först, Bert.”

Melker var dålig på att inte hålla huvudet mot bollen och vred upp blicken lite tidigt. Bert var den ende som under en extremt kort tid av resten av sitt liv såg och hörde det ytterst obehagliga.

**Melker träffades rakt i pannan och utgångshålet i nacken var något större än en golfbolls diameter. Ljudet hördes som ett plaskande med en handflata mot en blank vattenyta. Bert kände något stänkande i ansiktet och såg hur Melker föll rakt baklänges och strax efter svartnade det helt. Både Melker och Bert kom att få exakt samma dödsdag.**

**Statsminister Per Göranssons mest betydelsefulla rådgivare, hans egen Bror Melker var nu borta från spelplanen. Östdanska Frihetspartiets senaste investering bar frukt. Varken Måns, Bill eller Bull hörde den svaga utombordaren från den svartkläddes gummibåt. Men alla hörde telefonen den morgonen. Någon hade blivit mördad på Falsterbos "Fyrtornshål" och tydligen hade mördaren skjutit från fyrens ljusrum.**
**Patrik Lindgren, chefen för banan, hade tagit emot beskedet från en banarbetare som skulle flytta hålet och flaggan på "Fyrhålet". Resten var mardrömslik. Banan stängdes och Malmöpolisens team var på väg.**
**Peter Orre, en utredare av klass, ett riktigt ankare hos Malmöpolisen med teamet, snittade 150 km i timmen, när man nästan missade avfarten på motorvägen från Malmö. Då har det hänt, tänkte Peter Orre. Man hittade tydligen Melkers tidsplanering i tid. Nu skulle jobbet med vilseledande slutledningar kring gärningsmannen ta vid. Peter Orre hade sedan många år varit medlem i Östdanska Frihetspartiet. Han skulle äntligen få lämna sitt eget bidrag till "Operation Stycka Sverige".**
**Per Göransson sänkte alla sina 120 kilo i det varma badvattnet. Han brukade alltid överskatta behovet av vatten. Med sin volym på kroppen skulle lite mindre vatten ha räckt. Följden brukade bli hala och blöta badrumsgolv. Det var inget som Winny tänkte på när hon rusade in i badrummet. Winny hade just korkat upp en extra flaska rött. Få visste att hon drack lite väl mycket. Inte ens Per visste att Winny hade spritproblem. Först tänkte inte Winny svara så här på lördagsmorgonen. Hon stuvade snabbt in flaskan längst in bakom paketen med gryn. Diskade glaset. Telefonen slutade inte att ringa.**
**”Hallå, det är Winny Göransson”**
**”Det här är Peter Orre, jag är polisintendent i Malmö”**
**”Ja, vad gäller det”**
**”Finns det möjlighet att nå statsminister Göransson nu?”**
**”Nej, ni får återkomma i nästa vecka under arbetstid” ”Jag är rädd för att det måste ske nu” ”Jag kan framföra det ni har att säga”**
**”Nej, jag måste tala med statsministern personligen”**

**Per Göransson sänkte alla sina 120 kilo i det varma badvattnet. Han brukade alltid överskatta behovet av vatten.**

**”Ni kan vara vem som helst, kan jag få ert telefonnummer så jag kan kontrollera vem Ni är?”**
**”Ok, då har jag inte mycket val, jag lämnar både beskedet och mitt telefonnummer.”**
**”Jag har en penna här.”**
**”Mitt nummer är 0705 – 667 94 56 och jag är polisintendent Peter Orre, jag ringer från Falsterbo golfklubb med besked av privat natur till Per Göransson.”**
**”Ja och… vilket besked?”**
**”Är det säkert att Per Göransson inte kan komma till telefonen?”**
**”Ja, helt säkert.”**
**”Ok, jag har tråkiga nyheter om ett dödsfall inom Per Göranssons släkt.”**
**”Nej, vad säger Du?” stönade Winny fram.**
**”Jag sa ju att det var viktigt.”**
**”Vänta kvar, jag kan hämta Per.”**
**Peter Orre kunde höra steg, springande steg i en trappa. Han tänkte på hur späd Winnys röst hade låtit redan i början av samtalet. Den hade nästan varit i falsett i slutet.**
**Peter undrade om de hade unnat sig en ”herdestund”, hon Winny och Per.**
**Under tiden hade Winny, efter en viss möda, noterat nytt personligt rekord i stora trappan till ovanvåningen. Hon slet upp badrumsdörren, men halkade så illa på det blöta golvet, att hon kastades bakåt och logs medvetslös mot toalettstolens kant. Per Göransson hade just tvålat in sig och han hörde en duns, tittade upp över badkarskanten. Där låg hon helt stilla. Varför rusade hon rakt in i badrummet? Per kastade sig ur badkaret och kände på Winnys hals. Pulsen slog. Han bar in henne till deras säng och fick tag i telefonen. Tonen verkade borta, så han tryckte bort samtalet och letade upp sin mobiltelefon och ringde efter ambulans. Peter Orre gav upp. Här slänger man på luren trots så viktiga samtal. Är det så landet också styrs? Man kan inte ens avgöra vad som är viktigt eller akut. I ambulansen med Winny visste därför Per Göransson ännu inte att han hade en bror mindre i livet. Snart skulle massmedia åter veta mer än vad statsministern visste, som vanligt med andra ord. Peter Orre sökte den lokala polisen närmast statsministerbostaden och ett bud gick iväg med polisbil mot den tomma bostaden.**

**På vägen fick polisbilen ett möte med en ambulans med blåljusen på.**
**Ambulansen var på väg till Regionsjukhuset Karsudden. Det var inget som Nils Persson, förste polisinspektör, hade någon aning om. Där han försjunken i tankar på väg mot Per Göranssons och Winnys nya gård funderade han på att göra samma skatteupplägg. Sörmlands Sparbank hade ju pytsat upp kring 13 miljoner av 19 miljoner för hela bygget.**
**Nils Persson tänkte på att han och frun hade lägre pensioner än de 2,3 miljoner som Per Göransson och Winny var garanterade. Kanske det gick att göra någon mindre variant på deras bygge? Lånekostnader på 38 000 kr i månaden hade gjort slut på hela lönen, så det gick inte att bara apa efter på den nivån. Å andra sidan fanns det ju inte någon anledning till avundsjuka på Per Göransson. Han kostade ju i annat fall den svenska staten drygt sju miljoner i kostnader för bara boende i olika former. Per Göransson pyntade bara ut med 15 000 kr per månad själv, så någon form av smart planering hade väl gjorts. Bara Per Göranssons pension var visst värd 13 miljoner och lilla fruns 1,3 miljoner.**
**Nils rycktes ur sina dagdrömmar när den lite väl ojämne föraren Tore Landskog bromsade in på den grusbelagda gårdsplanen på statsministerns nya gård.**
**”För fan, Tore, du kör som en bankrånare.”**
**”Ja, och du sitter och tänker på annat som vanligt, Nisse.”**
**”OK, jag får väl erkänna att jag funderade på hur i hela fridens namn en sosse går och bygger en ny gård för kring 20 mille.”**
**”Tja,” sa Tore, som var ”amatörhistoriker”, ”Jöran Persson, du vet, 1500-talet och bäste kompis med Erik XIV, som fick både gods och makt. Jöran Persson adlades under 1560-talet, och en av hans tidiga uppgifter var att upprätta register på gårdar som kronan snuvade av kyrkan.**
**Kung Erik öste över Jöran Persson gåvor och löneförmåner. Han blev även häradshövding i Trögds härad, där han lät andra sköta tjänsten.**
**”Tore, som jag ser det, försöker du hitta likheter med Per Göransson?”**
**”Jo, men håll med, Nils, drygt 500 år mellan dessa ’maktgossar’ och stora likheter.”**

**”Du vet, Jöran Persson hade en stor förkärlek för att förfölja adeln, och morden i Uppsala 1567 var inget adeln glömde. Jöran Persson brukade se till att i hemlighet avrätta fångar som klart hade klarat sig undan dödsstraff.”**
**”Men Tore, nu får du väl lugna dig lite; inte har väl Per Göransson gjort något sådant?”**
**”Nej Nils, men Jöran Persson hade även med ärelös och trolös i den dom som han fick, och där han sedan blev torterad och avrättad i september 1568. Man styckade hans kropp och hängde upp liket på Brunkeberg. Jörans mor dog på vägen när hon föll av sin häst, och Jörans fru begav sig till Åland. Även hon hade fått folket att hata henne.”**
**”Men Tore, vad hände med Jörans gårdar då?”**
**”Staten tog alla i beslag.”**
**”OK Tore, vi borde kanske fokusera på den gården vi har framför oss; den lär väl återgå först till Sörmlands Sparbank. Fast även vid 10 % ränta klarar paret Göransson sina 1,3 miljoner per år i räntor, även om det skulle svida.”**
**”Om du, Tore, kan se om SÄPO är kvar i den lilla byggnaden, så går jag och ringer på i huvudbyggnaden.”**
**”Får jag slå in dörren om ingen öppnar, Nils?”**
**”Skämtar du inte lite väl grovt nu, Tore? Det kan ju finnas en skjutglad SÄPO-byrå bakom dörren.”**
**”Jo, men vad är risken att bli skjuten av dem? Mindre än att gå över ’Plattan’ i Stockholm utan att bli skadad av någon langare.”**
**”Visst, Tore, återsamling vid bilen om ingen finns kvar.”**
**”OK, Nisse, bara det inte blir regn ovanpå allt. Du vet att jag egentligen skulle byggt på garaget idag!”**

**Ambulansen med statsministern och hans fru kom fram utan problem. Karsudden var kanske inte det lämpligaste sjukhuset ur den synvinkeln, att det var ett sjukhus med många psykiskt störda patienter.**
**Möjligen kanske storhetsvansinne var behandlingsbart, men flertalet vårdtagare var inte erfarna av för lång och överdriven maktutövning som i både Pers och Winnys fall.  Akutintagets personal stod där redan, och man tog väl hand om Winny.**

Man märkte redan på vägen mot undersökningsrummet att hon började vakna till.
Väl inne i undersökningsrummet hade Winny slagit upp ögonen och stönat fram:
”Jag är oskyldig.”
”Det var inte jag som tog emot Västindien-resan från Vin & Ölimporten.”
Per Göransson hade kört ut personalen och tycktes nu tala med sin fru.
”Winny, du måste sluta berätta för mycket om din betalda lyxresa, du har slagit i huvudet och är på sjukhus.”
”Men Per, det var inte jag som hittade på det med resan.”
”Så lugna dig nu, Winny. Jag går ut till läkaren igen och du får försöka spela förvirrad.”
Per Göransson fick tala med överläkare Arne Mellander och förklarade att Winny rabblade helt obegripliga fraser, bara så det var förstått. Inget av vad hon säger får läcka ut, kom ihåg det!
Efter undersökningar beslöts att Winny skulle stanna på sjukhuset.
Även Per Göransson stängde sin mobiltelefon på sjukhuset, så väl ute på parkeringen såg han att någon hade ringt till hans mobiltelefon. Det var ett skyddat nummer. Peter Orre hade talat in ett kort meddelande om att det var akut besked och ett telefonnummer att ringa.
Per Göransson visste, tyckte han, att vad som var akut ofta löste sig själv genom att inte agera för direkt. Så Per Göransson ringde inte, utan begav sig hemåt gården med hela SÄPO-svansen i hasorna. Akut var ett ofta missbrukat ord; det fick räcka med ett akut ärende idag. Winny verkade ha klarat sig bra; nu gällde det pressen och snickra på en förklaring. Per kände sig säker på hur han skulle skriva utkastet till texten.

## Kapitel 18

Peter Orre stod på Falsterbos 12:e hål. Mot himlen avtecknade sig fyren. Falsterbo golfklubb hade bildats redan år 1909, men först 1930 fanns en 18-hålsbana byggd. Klubben hade 1250 medlemmar. Fyrhålet var 370 meter från vitt utslag och banans andra svåraste hål. Man var tvungen att slå en bra drive över en liten ås, men fick då ändå dålig vinkel in mot greenen. Peter tänkte att

# Peter Orre på brottsplatsen

**det måste ha varit en skicklig skytt som under några sekunder avrättade både Melker Göransson och Bert Winter.**
**Peter stod och funderade på hur utredningen måste styras till att det rör sig om en galning, kanske någon hämnd för försäkringsbolagets olika skandaler med sparares pengar i samband med börskraschen år 2000 och några år framåt.**
**”Du Peter, vi hittar inte några spår på greenen,” sa Olle Svensson, Peter Orres bäste medarbetare.**
**”Nej Olle, det är jag inte förvånad över. Skjutandet har ju inte direkt lämnat rena fotspår på tee eller ens i närheten.”**
**”Vi får väl se om vi kan säkra några spår i och kring fyren, Peter.”**
**”Ja, Olle, det verkar vara en galning, eller vad tror du, Olle?”**
**”Varför tror du det, Peter?”**
**”Ja, du vet Olle, alla sparare som blev lurade på hundratals miljoner när säljare hos Scandinavia sålde kapitalförsäkringar till fel personer, till fel belopp och strax före 70 % börsfall.”**
**”Jo, visserligen, men nu gissar du väl helt enkelt, eller hur, Peter?”**
**”Vad tror du ligger närmast då, Olle?”**
**”Det är för tidigt att säga, men vi kan väl slå vad som vi brukar; ska vi säga en ”tusing” som vanligt, och närmast rätt gärningsmannaprofil vinner?”**
**”OK, Olle, jag går för ”galen småsparare kring + 50 år som förlorade det mesta på att köpa Scandinavia försäkringar för sent och för nästan alla sina sparpengar.”**
**”Då tar jag 30-årig yrkesmördare, Peter.”**
**”Va, varför det, Olle?”**
**”Jo, för skotten och avståndet från fyren till offren.”**
**”Det kräver skicklighet när det gäller att skjuta och förberedelsen med att ta sig till fyren och från den.”**
**”Du får klart förlora hur mycket du vill, Olle.”**
**”Tittar du inte på för mycket amerikanska TV-serier nu?”**
**”Tja, Peter, det har inte med min gissning att göra.”**

**”Så du säger att du är immun mot alla dessa överdrivna serier med seriemördare och agenter?”**
**”Visst kan jag ha blivit påverkad, men borde inte en galning bara ha rusat fram och knallat på med bössan?”**
**”Nja, Olle, det där med att ha förlorat alla sina besparingar på grund av felaktiga råd, det kan ligga och pyra länge.”**
**Du vet, min fars placeringar sköttes av Kristianstads Sparbank, och där köpte man mest Ericssonaktier kring 120 kronor kurs för hans depåpengar.**
**”Hur mycket står Ericsson i nu då, Peter?”**
**”Tror kring 20 kronor.”**
**”Hur har din far tagit det hela?”**
**”Han dog för en månad sen, men han var omväxlande galen, ledsen, förbannad och uppgiven.”**
**”Men Peter, varför har du inte berättat något?”**
**”Han begick självmord.”**
**”Va, självmord?”**
**”Varför?”**
**”Jag tror på grund av just det med alla förlusterna av förmögenheten och skammen att känna sig lurad.”**
**”Förstår varför du varit lite dämpad på senare tid, inget trevligt, beklagar Peter.”**

**Peter tänkte på sin lögn, visst dog inte Albert Orre på grund av självmord utan på grund av vanvård från det sjukhem som kommunen drev.**
**Risken att Olle skulle forska fram rätt dödsorsak fick vägas mot det frö till tvivel som Peter verkade ha planterat i hjärnan på Olle. Kan inte Olle ledas från yrkesmördarspåret skulle det bli mycket svårt att få med sig fler mot galningens profil. Inte för att det skulle lyckas i längden, men vissa förseningar gynnar alltid gärningsmannen vid resan ut från Sverige. Peter var säker på att den resan snart skulle börja, men utan att han själv var invigd i detta. Peter var klart imponerad av den hemliga organisationen som hade att utföra sina uppgifter utanför lagen.**

**Peter tänkte hålla sig helt på rätt sida om lagen. Det skulle snart ändå komma nya lagar att följa och inte Sveriges Rikes lag.**
**Både Peter och Olle stod kvar på parkeringen när bilen med liken körde iväg mot Malmö.**
**Polisens tekniker var inte klara med undersökningen av fyren, men Peter betvivlade att det skulle bli lättare att lösa detta dådet än ett mycket mer bekant från år 1986.**
**Peter bad Olle hoppa in i tjänstebilen för färd mot Universitetssjukhuset i Malmö.**
**Här gällde det för Peter att höra vad en rättsmedicinare skulle säga. I Lund hade under tiden Anne-Marie Pilgren börjat skriva på sin nya avhandling.**

**”Socialdemokratiska felinvesteringar i modern tid.”**
**Norr Botniabanan beräknas gå mellan Umeå och Haparanda. Pris: 15 miljarder kronor. Även 30 000 stycken nya lärartjänster!**
**Experter hade sågat projektet som tåg till ”Glesbygden” utan chans att någonsin bli lönsamt. Dessutm var det tydligt att Miljöpartiet fick inflytande. Röd & grön röra med andra ord.**
**12 miljarder för stängning av Barsebäck. 7,4 miljarder för Hallandsåstunneln. Rocca Gill-skandalen.**
**Anne-Marie hörde hur livvakterna stökade i köket, kaffetår så klart. Hon slogs av tanken hur skolan och eleverna kanske hade fått det mycket bättre än effekterna av att kunna åka tåg för 15 miljarder.**
**30 000 stycken nya lärare hade kunnat ge klasser med färre elever och mer stöd till invandrare och hjälpt till med integrationen. 3,8 miljarder för ”Trängselskattförsök i Stockholm.” 1,5 miljarder för PPM-systemet med för många fonder. 1,6 miljarder för kompensation när statliga myndigheter flyttas till orter för att ersätta jobb när militära förband läggs ned. Digital lekstuga för 320 miljoner; DAB-radion lades i malpåse. Frisering av budgeten år 2003, 12,7 miljarder i dröjsmålsräntor för EU-avgifter.**
**Kalax Cargo, 90 miljoner och projektet är dåligt genomtänkt. 600 miljoner för fusion mellan Karolinska och Huddinge sjukhus. Enligt dagens besked har antalet anmärkningar mot sjukhuset ökat efter sammanslagning. 10 000 fler på tre år inom statliga myndigheter. 20 miljarder extra sedan år 1996.**

**1,4 miljarder för friår och vikande intresse hos folket. Ledighetsförsäkring, dvs. ohälsan har ökat från 30 miljarder år 1997 till 110 miljarder år 2005.**
**Anne-Marie fingrade på sin miniräknare och kom fram till 40 miljarder på tio år som priset för galna eller kanske halvgalna projekt från Per Göranssons Regering.**
**Hon reste sig och gick till sin bärbara dator och tog fram sidan med den senaste kursen på förhandsinformation kring ämnet ”Styckat Sverige”. Kursen steg stadigt. Fler och fler bud hade börjat höja kursen dramatiskt.**
**Harry Gobbles tog med kraft itu med sin uppgift att försöka spåra varför ett så stort antal studenter kunnat förbättra sin ekonomi. Universiteten och på deras orter måste vara rätt plats att söka svaret. Harry behövde anställa ett antal nya medarbetare.**
**Tanken var att dessa skulle beblanda sig med ortens studenter och att fokusera på två centrala frågor.**
**1. Vem känner till något kring den förbättrade ekonomin hos studenter?**
**2. Vilket eller vilken är huvudförklaringen till studenternas oväntade förbättring av sin ekonomi?**

**Harry döpte tjänsten till intervjuassistenter. Anställda skulle lokalisera lämpliga studenter för en enkätundersökning. Koncentration på studenter som verkade ha fått en markant förbättring av sin ekonomi och med uteslutning av studenter som ärvt eller fått gåvor. Bara någon student blev lite lösmynt, så hade Harry mer att bygga kring. Harry beslöt att börja med tio medarbetare till Uppsala och tio till Lund. Han gjorde själv anställningarna. Inte något mellanled när det gäller säkerheten för ett varaktigt regeringsmandat. Per Göransson ville ha det så. Central makt med andra ord. Elly Carstam fick en lite central roll just för Lund.**
**Hon blev uppringd av en tjänsteman från Harrys kontor. Lite förarbete från Harrys sida hade resulterat. Per-Olov Carstam, en god vän från tiden när Harry spelade fotboll i Hammarby, hade en dotter som Harry visste studerat i Lund. Harry ringde Per-Olov och det visade sig att Elly nog sökt över hundra jobb och hon hade flyttat in i en trång etta på Södra Esplanaden i Lund.**
**“Hej, det här är Harry Gobbles.”**

**“Jag söker Per-Olov.”**
**“Ja, det är jag.”**
**“Hej PO, det var inte igår.”**
**“Va ringer du Harry, det var oväntat?”**
**“Ja, jag borde klart hört av mig oftare PO, men du vet man kommer från varandra.”**
**“Jo så är det klart, jag kunde själv ha ringt dig Harry.”**
**“Tror du själv på vad du säger nu PO?”**
**“Du menar du är finare än mig så jag skulle inte våga ringa dig?”**
**“Nej jag menar mest att det är svårt att "komma genom alla murar av medarbetare som tar mina telefonsamtal”**
**”Ok, du menar så.”**
**”Hur lever livet med dig då, PO?”**
**”Jo, tjänsten hos EON, du vet, gamla Sydkraft, har ju klart varit roligare än på senare år.”**
**”Du menar inte att du varit i korselden med underhållen på ledningsnätet?”**
**”Jo, du gissade helt rätt, Harry.”**
**”Det bästa hos människan är nog inte kunden utan hunden.”**
**”Det har varit jobbigt att förklara det som massmedia redan förklarat på sitt vis.”**
**”Du menar klart den bristande ersättningen och den långa väntetiden på mycket av era tjänster?”**
**”Se där, Harry, du verkar ha läst för mycket kvällstidningar redan.”**
**”Nja, jag har väl hört på TV mest.”**
**”OK, Harry, kom till saken, både du och jag vet att det var ingen 'artighetsringning', eller hur?”**
**”Nej, men det är kul att kanske kunna hjälpa till. Har Elly jobb eller studerar hon ännu?”**

**”Du får ursäkta, men vilken jäkla menlös arbetsmarknadspolitik du och kamrat Göransson bedriver.”**
**”Nu kan du väl inte skylla allt elände på mig, PO.”**
**”Jag har ett jobb till en vaken person som Elly”.**
**”Vad säger du Harry, hon har säkert sökt hundra jobb och trots det bara varit på femton intervjuer, trots att hon har en universitetsutbildning.”**
**”Då hade det väl varit kul med ett jobb där hon får mig som chef, eller hur PO?”**
**”Vad är det för tjänst Harry?”**
**”Det rör sig om socialantropologi.”**
**”Men det är ju perfekt, jag menar med Elleys 80 poäng bara i det ämnet.”**
**”Ja, det handlar om ett projekt i Lund. Bor Elly kvar ett halvår till i Lund?”**
**”Har inte hört något annat, så det tror jag.”**
**”Ok, tjänsten går ut på att identifiera studenter i Lund och där dessa fått en klart förbättrad ekonomi på senare tid. Elly får nio assistenter på fältet och får organisera deras arbete. Hon hamnar kring 28 000 kr per månad i lön.”**
**”Du har tur Harry, du kan själv prata med henne, hon är på besök.”**
**”Hej, det är Elly.”**
**”Hej Elly.” ”Jag skulle behöva en pålitlig person för att organisera och leda nio andra inom ett projekt i Lund. Att lokalisera lämpliga studenter för ett mer omfattande enkätarbete."**
**”Vi vill lokalisera studenter med klart förbättrad ekonomi på senare tid. Har du fortfarande kamrater som studerar”**
**Elly,svarade!**
**”Ja, säkert hälften läser på universitetet ännu.”**
**”Utmärkt, Elly. Är du intresserad av tjänsten? Den hamnar kring 28 000 kr per månad, och det tillkommer ett omkostnadskonto, för du måste nog vara redo för att fika en del på lämpliga ställen i Lund och på statens bekostnad.”**
**”Det låter ju nästan för bra för att vara sant, Harry.”**
**”Lugn, inte hela tiden. Du måste utbilda intressanta medarbetare också.”**

**”Vad är syftet, Harry?”**
**”CSN och Statistiska centralbyrån vill förbättra sitt underlag för sin statistiska beräkning kring dagens studenters ekonomi, helt enkelt. Och sköter du dig bra kan det bli tal om en fast tjänst.”**
**”Tycker det passar mig bra mot bakgrund av min specialutbildning.”**
**”Ja, jag hörde av Per-Olov att du sökt ett antal jobb.”**
**”Inte klokt, 27 år och ännu inget jobb, trots en halvmiljon i studieskuld, Harry.”**
**”Hoppas, Elly, att hjälpa till. Du verkar som klippt och skuren för detta jobbet.”**
**”Hur går vi då vidare Harry”?**
**”Vi sänder en flygbiljett inom fem dagar och ger dig en tid på mitt kansli, så skriver vi ett projektanställningsavtal över 6 månader med option till fast anställning.”**
**”Toppen Harry, jag ser verkligen fram emot att träffa dig, jag tänker inte göra dig besviken.”**
**”Det är jag inte det minsta rädd för Elly, pappa din har bara berättat gott om dig och vilka fina resultat i studierna som du fått. Arbetsmarknaden är som den är Elly, du vet.”**
**Harry visste mer än Elly och PO fick reda på. Elly skulle bli perfekt som gruppledare för den första vågen ”spioner”.**
**Per Göransson hade lämnat anslag till upp till 10 miljoner kronor i budget för att hitta rätt svar på frågorna kring studenternas nya oväntade inkomstkälla.**
**Studenterna kanske själva fått uppdrag att kartlägga något via telefonenkäter?**
**Elly kom snabbt in i den gamla rutinen med att sitta på Lunds populära fik.**
**USA-trenden med extrema priser för ovanliga sorters smak på kaffe och byggandet av varumärken som Starbucks i USA hade fått svenska kopior. Man hade även plankat färgen grönt och svart i logotypen. Det tog bara tre veckor, så började Elly se ett tydligt mönster. Helt klart rörde det sig om att ett stort antal studenter fått extra jobb hos en rad olika företag och för intervjuer per telefon. Totalt verkade ett tiotal företagsnamn dyka upp. Elly samlade in den totala informationen och kunde rapportera till Harry Gobbles.**

Hennes första fall och exempel, där verkade det som ett försäkringsmäkleri hade anställt studenter för att ringa och intervjua folk. Normalt var den typen av företag ville boka besök till sina säljare. Här hade Sara Larsson, som Elly kände, avslöjat en lite annorlunda teknik. Det bokades inga besök, utan det handlade om direkta frågor. Sara, som visste att arbetsgivaren varit övertydlig i sitt anställningsavtal, var försiktig. Avsked kunde ske om den anställde yppade affärshemligheter i någon form eller alla former. Förmodligen kände Sara att hon redan börjat ta den risken, men det var ju Elly.
Harry Gobbles fick med hjälp av namnet fram att det var inget försäkringsmäkleri. Sydsvenska Försäkringsbyrån KB hade inte tillstånden som försäkringsmäklare enligt Finansinspektionens register och företaget var bara registrerat i det vanliga bolagsregistret. Ägarna var två privatpersoner och ett aktiebolag. I aktiebolagets bolagsordning nämndes både försäkringsförmedling och enkätservice, och för övrigt hade alla skatter med mera betalats i tid. Alltså inga anmärkningar. Här krävdes mer arbete för att få reda på detaljer, och någon måste få en verklig anställning i Sydsvenska Försäkringsbyrån KB.
Elly hade inte kunnat få Sara att lämna mer än namnet och att företaget inte någonsin sökte personal som kände en tidigare anställd. Man sökte själv upp sin egen blivande personal.
Harry ville inte i detta läge röja sitt eget projekt. Vad Harry inte visste var att uppföljande personalsamtal mellan bolaget och anställda var ganska sofistikerade. Man hade en rad frågor som i sig inte var så ovanliga, men som tillsammans fångade upp nya aktiviteter eller nya trender även kring den enskilde anställde. Frågor som exempelvis:
- Har din tillvaro förändrats på senare tid? Exempelvis har du fått nya vänner eller mer uppmärksamhet från tidigare vänner?
- Har du i så fall uppfattningen att det beror på vårt projekt och att du då känner en glädje med den nya uppmärksamheten?
- Kan du ge ett konkret exempel på negativa och/eller positiva personer som du inte hade kontakt med för en månad sedan?
Anne-Marie Pilgren noterade att nu fanns det tusen nya köpare och 12 miljoner per certifikat för rätten till förhandsinformation inom ämnet "Styckat land och Sverige". Säkerhetsföretaget som även svarade för fyra livvakter hade just kunnat mäta upp en svag uppgång i just enkätsvaren som hade frågor för att

**vara effektiva varningssignaler för okända krafter som jagade deras intervjuande studenter.**
**Under tre veckor hade statistiken visat att fler nya fall av ny uppmärksamhet hade kunnat noteras. Ungefär tre av tio svarande hade klara tecken på att ha fått uppmärksamhet både från nya bekanta och återknytning till tidigare kända kontakter. Säkerhetsrutinerna skärptes i tre steg: grön, orange och röd nivå. Orange nivå utlöstes, vilket alltid innebar omedelbart avsked av personer som hade förhöjda värden på nya kontakter. Brevet till Sara var på väg redan efter det senaste personalsamtalet.**
**Ellys odlade nya kontakt, Sara, var på väg ut i kylan, utan att hon skulle komma att få reda på mer än att det rörde sig om skälet arbetsbrist. Även företagen avregistrerades och nya bildades med till synes legitim verksamhet. Det här var det första orange läget, men ingen uppmärksamhet kring Anne-Marie Pilgren hade tilltagit, så bevakningen låg kvar på den nuvarande redan höga nivån. Både i Lund och Uppsala hade samma effekter kunnat mätas upp och säkerhetsföretaget hade just startat sin plan "Fenix". I praktiken startades en undersökning av konkreta namn på personer som hade dykt upp som nya kontakter kring den just avskedade delen av intervjuarna.**
**Elly Carstams namn dök upp på listan och ytterligare tio namn. Säkerhetsföretaget skulle undersöka nya anställningsförhållanden genom att utge sig för att vara ett bemanningsföretag.**
**På så vis skulle frågan om anställning kunna besvaras och kanske den lite försåtliga frågan:**
**”Och vem blev den lycklige nya arbetsgivaren?”**
**Harry Gobbles hade glömt samma rutiner som säkerhetsföretaget. Han var säker på att ingen skulle granska honom. Egentligen hade inte mycket av den socialdemokratiska maktstrukturen granskats nämnvärt på 73 år. Makten korrumperar och absolut makt korrumperar alltid, som någon myntade. Ännu var det lagligt att bedriva enkätverksamhet för privata företag. Om staten skulle bedriva åsiktsregistrering, då skulle det vara olagligt.  Harry Gobbles fick snart rapport från Elly att Sara blivit av med sitt extra jobb och att Sara undvek henne.**

# Kapitel 19

Melker Göranssons och Bert Winters mördare färdades i en vit skåpbil av märket Ford Transit. Han valde avsiktligt småvägar från Falsterbo men var tvungen att köra motorvägen till Malmö. Mordet hade inte ens upptäckts när även färden över Öresundsbron var avverkad.
Han styrde bilen mot Zoo och där, på en tvärgata strax förbi Zoo, låg verkstaden som skulle montera ner bilen till reservdelar. Han hade av som extra säkerhet valt att bära en peruk och skägg vid avlämnandet av bilen.
Hela operationen var visserligen väl organiserad av uppdragsgivaren, men extra säkerhet ingick i hans egna rutiner. Han tänkte inte åka fast på rent slarv. Bilhandskar av tunt skinn och ett hårnät under den stickade mössan hade effektivt skyddat så inga hårstrån lämnades i bilen.
Väl inne i verkstaden hade fyra mekaniker mer eller mindre kastat sig över bilen och börjat montera bort väsentliga delar som kunde utnyttjas som reservdelar. Papper om skrotning började fyllas i. Det var en danskregistrerad bil som hade ägts tre led bort från bilverkstadens ägare. Han var inte frågvis av sig, och ett stort antal stulna bilar brukade passera hans verkstad. Den vita Forden började likna en bottenplatta på en bil och resterna skulle snart pressas till ett mindre paket på den intill liggande bilskroten. Mördaren löste för säkerhets skull biljett till Zoo, och han hade redan planerat att sedan ta bussen till Rådhusplatsen. En begagnad bil registrerad i Tyskland, en BMW 520, stod och väntade på en tvärgata.
Nycklarna var fästa med en seg fästmassa och under vänster framskärm. I handskfacket låg nya pass och ID-handlingar. Färden skulle gå via Danmarks brosystem över Jylland och in i Tyskland. Risken för att bli stoppad med laglydig hastighet och på väg till Tyskland hade kalkylerats som extremt låg. Det visade sig vara rätt antaget. Trafiken flöt som vanligt och han höll avstånden till framförvarande och gjorde inga stopp längs vägen. Väl i Flensburg kördes bilen till en bilhandlare som redan hade köpt bilen. Den skulle ställas på bilfirmans parkering och bilnycklarna skulle stoppas i ett kuvert med registreringsnummer noterat på utsidan. Ingen såg mördaren, allt var över på några minuter. Bilfirmorna låg som på pärlband och en ny bil var redan beställd.
Mördaren saknade inte geväret som skrotats med bottenplattan, där det fanns i en plåtkassett under bottenplattan.

**Tankarna gick till det förra jobbet i Sverige 1986 och summan på nummerkontot i Schweiz. Det här senaste uppdraget var mer en lågprisvariant. Styrbjörn Göransson hade bara just lämnat Centralstationen och vandrat upp längs med Kungsgatan. Nyckeln han hade fått av Jörgen brände i fickan. Vad hade han sagt? Fem miljoner i förvaringsfacket?**

# Kapitel 20

Det måste bara vara en fälla. Ingen betalar ut fem miljoner så enkelt. Styrbjörn ville inte hamna i TV i ett typ göra bort andra-program. Vem vet, han var kanske redan filmad som när Jörgen övertalade honom på hotellrummet. Styrbjörn stannade då plötsligt vid ett skyltfönster och tittade i det som om han var intresserad, men han använde glasytan som spegel för att se vem som gick förbi honom, just bakom.

Han började gå mot Centralstationen igen. Styrbjörn funderade på om han kunde få någon annan att gå fram till rätt förvaringsbox och öppna den. Om det gick kunde Styrbjörn hålla sig en bit ifrån och se så oskyldig ut som möjligt. Vem vet, det kunde vara något farligt också.

För fem miljoner så skulle väl de flesta springa och öppna boxen ganska omgående. Vem vet, det låg kanske en bomb i boxen som skulle utlösas när skåpsdörren öppnades. Så slog det honom.

Om alla fingrarna hade bandage så kunde han inte hålla i nyckeln och om han gick haltande så kunde det motivera att han fick sätta sig en bit bort från boxen.

Varför inte köpa gasbinda och sedan linda in händerna och köra med en vals om skadade händer? Ja, just det, i ett restaurangkök, men var? Nej, det frågade nog ingen efter, bara att fråga någon som såg snäll ut och om personen kunde göra den lilla tjänsten att öppna boxen och ta ut väskan till en taxi.

Styrbjörn var nu övertygad om att hans plan skulle fungera. Han masade sig iväg mot Klarabergsgatan och Apoteket C W Scheele, ett dygnet runt öppet apotek. Styrbjörn köpte en liten sax, gasbinda, plåster och en rulle sårtejp. Det här kan väl lura vem som helst, tänkte Styrbjörn. Väl tillbaka på Centralen lokaliserade Styrbjörn ungefär var boxen låg. Han gick inte fram till den utan försökte titta åt rätt håll, dvs. han tittade genom att stå felvänd, men inte så mycket utan att han kunde se i ögonvrån. Styrbjörn såg inte något oroväckande just nu.

Han uppsökte en toalett och låste in sig. Första handen var väl enkel att linda in helt, men när det kom till högerhanden så fick han ta hjälp av munnen och tänder. Efter mycket trixande tyckte han att både höger och vänster hand verkade helt omöjliga att använda för att ens hålla i en nyckel. Styrbjörn fick använda armbågarna, och som tur var låste han inte toalettdörren utan han hade bara parkerat foten mot dörrens nedre del. Ingen hade försökt komma in medan han fixade med bandagen.

Nu stod han där, ingen ganska nära boxarna. Var fanns nu den gode samariten? Och där fanns det perfekta offret. Styrbjörn kunde nästan inte hålla sig för skratt. Vem kommer inte gående rakt mot honom och boxarna? En livs levande nunna. Det här kunde bara inte vara sant.
”Ursäkta mig,”
stönade Styrbjörn fram när nunan var i jämnhöjd med honom”
”Ja”
”Jo förlåt men jag kan inte öppna boxen där borta, men har min nyckel i jackfickan.”
”Skulle du bara kunna hjälpa mig ut till taxin med min väska?”
”Visst lilla vän, så gör jag det. Då tar jag nyckeln, så ja, numret är, ja, det ser jag här.”
”Jag bara sätter mig lite här,” sa Styrbjörn,
”foten har fått sig en törn.”
”Ingen fara, jag kommer bort med väskan, så kan vi ta oss ut till taxin. Jag lovar, jag hjälper dig.”
”Oh, tack ska du ha.”
Styrbjörn såg hur Nunan gick mot raden med boxar och han tittade sig omkring. Det syntes ingen konstig aktivitet, utan det verkade inte som det fanns någon bevakning runt boxen. Nunan var nästan framme vid boxen när det hördes ett kraftigt ljud.
Styrbjörn blev så rädd att han släppte ut en liten men klart ljudlig fjärt. Han vred huvudet mot ljudet; en kille i femtonårsåldern hade just tappat en glasflaska med något drickbart på det stenhårda golvet.
Nunan tittade upp och satte just nyckeln i boxens dörr, öppnade dörren och tog fram en svart väska av den där mjuka typen väv och hjul och teleskophandtag för att rulla väskan. Så hon fällde upp handtaget och började dra väskan efter sig som man gör.
Styrbjörn tittade åt alla håll och han väntade nästan att någon okänd skulle kasta sig över nunan, som undrade om den stackars mannen även led av synproblem.
”Hej igen”
”Oj, tack”

**”Har jag nu ställt till en massa besvär för dig?”**
**”Åh nej, inte alls, men vad har hänt med dig och händerna?”**
**”Jo, jag jobbar i kök på restaurang, och så var det en lärling som hällde kokhet frityrolja rakt över händerna på mig.”**
**”Fy, vad hemskt, du måste ha haft fruktansvärt ont.”**
**”Ja, men jag lyckades nita honom.”**
**”Vad säger du? Nita?”**
**”Nej, jag menar Nicklas hette han,”**
**sa Styrbjörn som just kom på att han tog i för mycket.**
**”Aha, men var är nu taxibilarna?”**
**Styrbjörn släpade med högerfoten och började gå efter skyltarna Taxi.**
**”Jag ser vägen nu.”**
**Nunnan ställde väskan vid närmaste taxi och taxiföraren verkade hjälpsam när väskan baxades in i bagaget. Styrbjörn tackade nästan överdrivet igen och nunan log som bara nu. Hon visst såg Styrbjörn ut att ha varit både välutrustad under midjan och samtidigt så hjälplös. Hon skämdes för en sekund över sina tankar om sex.**
**Styrbjörn bara drog till med en adress en bit från sin lägenhet på Söder. Han gick den sista biten. Taxigubben hade inte haft något emot att rota själv i Styrbjörns plånbok. Faktum var att när Styrbjörn för några sekunder sysslade med sina händer, norpade taxiföraren en extra hundring. Riskfri dricks.**
**Styrbjörn mötte inga grannar i trappan, skönt att slippa massa frågor eller blickar på väskan. Fru Karlsson på tredje våningen kallades ju för ”Djungeltelegrafen”. Om man ville förmedla något viktigt till de flesta i samma trappa, så var det bara att berätta med lite viskande och hemlighetsfull röst för fru Karlsson. Hon hade överskott på tid som sjukpensionär.**
**Försäkringskassan ville hjärna hjälpa regeringen med bokföringen från arbetslös till statistiken för sjukpensionär. Så efter två års stämplande hade man frågat allt oftare om inte fru Karlsson kände sig deprimerad. Till slut blev det nästan självuppfyllande. Redan efter tre månader hade frågan slagit rot i hjärnan hos fru Karlsson.**

Visst, hon var nog jäkligt deprimerad. Mannen tog inte i henne ens och alla hans långa tjänsteresor som handelsresande. Deprimerande.
Försäkringskassan mer eller mindre fick som den inte önskade sig medan AMS fick som man ville. Ytterligare en person som inte var arbetslös. Fru Karlsson var däremot fullt upptagen med att snoka i alla andras liv.
Väl uppe på fjärde våningen verkade det som om han klarade sig utan några möten. Men så slogs dörren mitt emot upp och Tina, 14 år, tittade ut.
”Ska du ut och resa?”
”Nej, jag har varit och köpt en ny resväska.”
”Ska du resa då, till något varmt land?”
”Nej, jag har inte bestämt mig ännu.”
”Thailand är skönt, där har jag varit med mina föräldrar.”
”Jaså?”
”Du, jag har lite att göra, vi kan väl snackas vid en annan gång.”
”Ok.”
Styrbjörn kom in i hallen och tände upp i lägenheten. Per Göransson hade via sina kontakter fixat lägenheten, en liten tvåa utan balkong och med trångt kök.
Styrbjörns egna möjligheter att ordna en hyresrätt med förstahandskontrakt var ungefär som chansen för Per Göransson att få uppleva en ny egen födelsedag till. Styrbjörn hatade Per för vad han medverkat till. Hade han verkligen trott att han skulle slippa undan, så tog han helt fel. Styrbjörn hade verkligen haft starka känslor för Svetlana, starkare än han egentligen visste. Styrbjörn var inte den som förlät; han var den som jämnade ut.
Hans kalkyl var lika för lika, död för död. Väskan var låst, men inte ytterfacket där det låg två nycklar. Styrbjörn låste sakta upp väskan och lyfte locket. Blodet rusade till huvudet, och han fick sätta sig i soffan. Där låg i genomskinliga plastpåsar prydliga högar med sedlar. Hur ser fem miljoner ut som högar med sedlar? Det kunde vara så här.

Ett stort brunt kuvert fanns överst och ovanpå sedelhögarna. Strax bredvid låg en liten behållare i stål med någon typ av skruvlock. Styrbjörn öppnade det bruna kuvertet. Det fanns ett brev, en lång lista med nummer och punkter och två kartor. Han läste allt två gånger. Planen var helt otrolig och detaljerad. Allt verkade fruktansvärt genomtänkt in i minsta.

detalj. Även detaljen om att inte sätta in över 25 000 kr i bank som kontanter på en gång och alla dessa olika regler för hur han borde göra med pengarna tio år framåt för bästa säkerhet, för att inte få uppmärksamheten riktad mot sin person.
Han kunde inte låta bli att räkna pengarna. Det var lite svårt med även de tunna vantarna som hade bifogats med i väskan. Felräkningen första gången kom väldigt nära 5 miljoner, så andra gången slog det åt andra hållet, strax under 5 miljoner. Styrbjörn skulle ha utfört mordet för mindre, men nu tvekade han inte ens. Det skulle bli av, och den redan detaljstyrda planen framför näsan var ju nog uppgjord av någon väldigt smart person eller kanske flera personer. Men tydligen skulle väskan förvaras hos en särskild firma för lagring av bohag.
En del kontanter skulle förvaras i bankfack, och en del fick förvaras i lägenheten, och en del skulle tydligen betalas in till ett konto i Schweiz där betalningen gjordes till ett nummerkonto. Tur att det fanns en checklista med i väskan. Han var en nyckelperson i den stora planen "Styckat land". Mycket tidigt i projektet hade ledarna för projektet försäkrat sig om hans lojalitet.

Pia Sörgaard, med flera hade vid en fingerad skidresa träffat honom i Norge på en skidort som hans familj hade besökt.
Olof Hägg, Sveriges ÖB.
Olof Hägg hade norska rötter, inte en säkerhetsrisk. Försvaret hade ingen bra beredskap egentligen när det gäller bakgrunden hos högt uppsatta militärer. Man visste inte så mycket om deras personlighet eller tankar, att det egentligen var tryggt ur säkerhetssynpunkt.
Att hemvärnsmän då och då rusade ut och mördade, det inträffade så där någon gång per fem år. Att stycka Norden och ändra kartan kanske inträffade i snitt en gång per hundra år. Det närmade sig en ny förändring.
Olof Hägg var även hemlig hedersmedlem i 1905 års förening.
Redan farfar Hägg var hög militär på sin tid, men i Norge.

Olof mindes hur han fick följa med sin farfar till hans särskilda rum. Där förvarades klenoderna från farfars militärtjänstgöring som yrkesofficer. Unionsupplösningen med Sverige år 1905 hade fått sin egen plats.
Inramade svartvita bilder där trupper och farfar till häst skymtade mot den svenska gränsen. Långt senare hade Olof Hägg haft ett brinnande intresse för militärhistorien i Norge och Sverige. Det var inte svårt att få Olof Hägg att nappa på den stora posten med syntetiska optioner i Norsk Olje Fond AS. Alla har ett pris. Men det var inte bara den svindlande summan som optionerna hade i värde vid inlösen till aktier som fick Olof att känna hur rätt det var att tillföra mellersta Sverige till Norge.
Sverige hade mer eller mindre trampat Norge i skiten sedan Norge tillföll Sverige. Att Sverige ”fegade” ur krig med Norge 1905 var egentligen tradition. Senare vek man sig under det tyska hotet under ”Andra Världskriget”. Höjden av feghet att låta tyska trupper åka tåg genom Sverige till Norge. Den förhatliga transitlinjen Engelbrekt. Balterna som lämnades ut till Sovjet följde upp trenden och nu i modern tid bistod man USA med CIA-flygningar med personer som mer eller mindre kidnappades av CIA efter misstanke om inblandning i terrordåd eller förberedelser.
Sverige hade en både lång och feg tradition när det gällde att ”vika sig” för att bevara samförstånd med även en massmördare som styrde ett land. Ofattbart att gå i Hitlers ledband. Olof Hägg visste mycket väl hur försvaret hade skurits ned. Snart kunde fordonen inom armen få plats på parkeringen vid ett stort köpcentrum. Det enda som egentligen förstärkts på 30 år i försvaret var antalet generaler, från 33 till 43 stycken.
Sverige var inte ensamt om att öka antalet gubbar i administrationen. Ekonomen Parkinson i England hade visat statistik på hur personalen på tjänstemannasidan var som svulstigast mellan första och andra världskriget. Organisationen hade inom flottan i Storbritannien lägst antal skepp när man inte var i krig, så varför som mest tjänstemän då? Parkinson skapade en lag kallad ”Parkinsons Lag.” Man kunde skapa full sysselsättning utan att något egentligen tillverkades eller tjänster utfördes som hade värde. Efter ungefär sju år hade en persons tjänst utökats med sex nya tjänster. En tjänsteman som klättrade i graderna utsåg två nya medarbetare, och dessa utsåg senare vardera två under sig. Man var nu totalt sju personer som utförde det ursprungliga jobbet som en person klarade. Just nu hade ÖB i chefsgruppen, en generaldirektör, en stabschef, en chef för utveckling och inriktning, en för produktion och en för insats. Dessutom kunde en informationsdirektör, en personaldirektör och chefen för den militära underrättelse- och säkerhetstjänsten kallas in.

**Chefsgruppen hade till främsta uppgift att behandla de strategiska målen för Försvarsmaktens verksamhet. Olof Hägg hade arbetat extremt väl med sina underchefer. Ingen var utan en förmögenhet vid den slutgiltiga lösningen.**

**Säkerheten hade varit svår att lösa, men genom att Olof rekryterat chefen för den militära säkerhetstjänsten som en av de första lojala medarbetarna, hade säkerheten kunnat utökas. Omvärldsbevakningen hade i viss mån kunnat avledas från rörelse och mötesfrekvensen för vissa kombinationer av medarbetare.**
**Sverige hade drygt 11 000 stycken yrkesofficerare, mindre än tyskarna gasade i veckan i sina läger under utrotningen av judar och oliktänkande. Olof hade deras adresser krypterade på sin bärbara dator, och han hade lämnat ut listan till sina vänner i ledningsgruppen för projektet ”Styckat land”. Inte för att det förväntades någon kupp. Projektet var ett demokratiskt projekt, och styckningen skulle ske på grund av demokratiska val. Det innebar ändå en omfattande bevakning av personer som kunde vara ett hot när fakta var klara. Röstning ger Sveriges mellersta delar till Norge, södra delarna till Danmark och norra delarna till Finland, autonomt område styrt av Ryssland. Socialdemokraterna hade i själva verket tagit djupt intryck av den fredliga lösningen på upplösningen av unionen med Norge år 1905.**
**Man var övertygande om att arbetare i olika länder inte skulle starta krig mot varandra. Tala om naiv inställning.**
**Per Albin Hansson hade redan uttalat sig som 24-åring år 1909: ”Vi veta att landets resurser icke räcka till att skaffa det ett dugligt försvar.” Vi fråga då: Varför kasta bort de genom folkets svett och möda skapade resurserna till ett odugligt? Vi kräva ett slut på vanvett och att medlen användas till landets kulturella höjande. Pinsamt så det förslog. Landets kulturella höjande? Svenska Spel åt folket, fotboll och andra breda sporter och nästan inget till verkligt kulturliv, teater, konst och vetenskap. Per Albin Hansson låg bakom den stora nedrustningen inför Andra Världskriget. Sverige hade då 57 bombplan och 33 jaktplan som var stridsdugliga. När kriget var slut hade Sverige ett av Europas största och modernaste försvar. Tala om dålig timing. Olof Hägg var rasande över utvecklingen. Inte kunde man lägga ned brandkåren på orten bara för att det råkat brinna i staden en bit bort.**
**Nu var Sverige i samma läge som förr, och Norges övertagande av sin andel av Sverige skulle säkert gå bra. Olof kände sig mycket säker på sina nyckelnedarbetares lojalitet inför uppgiften. Olof hade även försäkrat sig om den viktiga SPF, Styrelsen för psykologiskt försvar.**

Den centrala myndigheten under Försvarsdepartementet som arbetar med Krisberedskapsmyndigheten, Post- och telestyrelsen, Radiobranschen, RAB, Räddningsverket, Sveriges Radio, Sveriges Television, Teracom, TT, Tidningsutgivarna och TV4. Man hade ett råd som svarade för frågor som rörde hur medier kunde fungera i kristider.
Olof hade diskuterat just sin uppfattning kring säkerheten för det forna Sverige. Med Norge som nytt land och med hela mellersta tidigare Sverige under Norge hade oljan en strategisk betydelse. USA skulle aldrig överge det nya ”Stor Norge” vid ett krig mellan Ryssland och Norge. Snacket om en hemlig försvarspakt, att USA skulle rädda Sverige från käftarna från ett kaotiskt. Ryssland är ju bara för naivt tänkt. USA skulle få ett mycket tyngre argument när det gäller att skydda Norge än det nuvarande Sverige. Med vinden kraftigt vänd mot att USA ska bedriva kostsamma krig globalt, så kanske bara de motiverade ned oljan på vågskålen skulle utföras. Olof och kamraterna var lika övertygade. Den nya tillvaron efter att Sverige skulle ha upphört att vara en enskild nation, skulle bli så mycket bättre och säkrare. Farfar Per Hägg skulle blivit stolt som en fjordlax om han hade vetat vad Olof höll på med.

## Kapitel 21

Listan över företag som Anne-Marie Pilgrens projekt med tidig varning för hur Sverige skulle upphöra att vara en enskild nation omfattade företag som visste att de skulle vinna mycket stora belopp om de visste i tid. När skulle det ske och hur?
Ett företag ägde en kedja med bensinstationer i Sverige, ett annat ägde stora markområden nära den norska gränsen, och ett annat företag var ett utbildningsföretag och förlag med inriktning på den norska och svenska marknaden. Där fanns företag som tillverkade reservdelar till oljeindustrin.
Att snabbt kunna dra nytta av den nya gemensamma marknaden och att kunna skära kostnader och skapa synergieffekter var det som trissade upp priset på rätt information. I det senaste nyhetsbrevet hade det framkommit att Olof Hägg, dvs ÖB, har bakgrund och rötter i Norge. Anne-Marie Pilgren hade knivskarp analyserat bakgrunden och släktskapet för familjen Hägg. Slutorden hade varit att det fanns en stor chans för att nuvarande ÖB skulle vara för en anslutning av delar av Sverige eller hela Sverige till Norge.  Bara den enstaka rapporten hade fått antalet dödsfall i hjärtinfarkt att öka inom den

socialdemokratiska svären. Vem vet, kanske även hos den överviktige statsministern Per Göransson?
Betydelsen av den eventuellt förlorade makten hos det svenska socialdemokratiska partiet och vid en omvälvande folkomröstning för anslutning till Norge var drivkraften för Harry Gobbles. Han visste att något konstigt var i görningen, och han var så desperat att han kunde gå hela vägen för att få behålla sin position. Det senaste brevet från Per Göransson, där nu Stefan Stallander på SCB gissade på att det rörde sig om enkätundersökningar kring hur Sverige skulle kunna upplösas eller erövras vid ett krig eller liknande, fick honom att känna illamående och hjärtsnörp. Tyvärr motiverade sig Stallander illa, och det verkade mer vara en gissning.
Kunde verkligen en organisation bedriva forskning kring hur det skulle kunna ske? Sverige är väl Sverige, inte kan landet Sverige, varken hamna i krig eller upphöra att vara land? Harry Gobbles gjorde upp med sig själv och mentalt började han att tänka på vem som rent fysiskt kunde värvas för ett uppdrag om likvidering. Även om det ännu inte fanns ett fysiskt mål, så kunde det vara bra att ha beredskapen och om det även visade sig finnas krafter som verkligen arbetade för en styckning av Sverige. Per Göransson hade vikt sig dubbel av skratt när han läste Stallanders nya gissning. Pers förtroende för Stallander hade samtidigt dalat jämfört med tidigare. Hela den här tanken hade Per helt avfärdat som befängd. Men Harry, som hade en klart livligare fantasi och kreativitet, hade inte kunnat släppa tanken. Vem i Sverige borde mer bli indragna om det här var krafter som verkade för att stycka Sverige?
Harry började tänka i banor som närmade sig polis, försvar, media, med flera andra sektorer. Vem är betydande nyckelmän och nyckelkvinnor? Hur skulle Harry börja och utan att skämma ut sig? Man kunde ju inte direkt ringa runt och fråga rent ut. Med Per som chef och som redan avfärdat det hela som närmast ett skämt var det ännu svårare. Då kom Harry att tänka på sin tidigare kamrat som jobbade inom ITSA, en underavdelning inom den militära säkerhetstjänsten MUST.
Harry slog numret till Bengt Strid.
”Hej Bengt!”
”Va, det låter ju som du, Harry?”
”Lita på det, ”Bengan”. Sitter du fortfarande och lyssnar på teletrafiken?”

**”Nej, jag har faktiskt tio killar och en tjej som gör det jag gjorde tidigare.”**
**”Det låter ju skönt, Bengt. Men hur är det med personliga samtal i en bil?”**
**”Ja, det är ju värre, Harry. Varför frågar du om det?”**
**”Jo Bengt, jag behöver ett enskilt samtal i en avlyssningssäker bil.”**
**”Oj Harry, det låter tungt. Förstår att det är något hemligt.”**
**”Jag kan vara utanför Grandhotell inom en timme, så se efter en blå V70 Volvo.”**
**Harry ursäktade sig på kontoret med att han måste ut på några ärenden.**
**Mycket punktligt stod den mörkblå Volvon på plats.**
**Bengt Strid verkade inte riktigt tro på hela historien. Det fordrades mycket övertalning från Harrys sida. Harry ville kolla upp ÖB på ett obemärkt vis, och frågan var hur ÖB ställde sig inför ett hypotetiskt krisläge kring att Sverige skulle annekteras av Norge.**
**Var ÖB pro Norge? Fanns det något annat eller några andra höga chefer som var pro Norge?**
**Kunde det hittas några samtalslistor eller utskrifter, så att någon form av bevis fanns som Harry kunde ta med sig till Per Göransson?**
**Harry fick gå så långt att Bengt Strids son omgående fick en tjänst på Harrys kansli. Det fick det vara värt, tyckte Harry.**
**”Det kommer att bli svårt och ta tid, Harry.”**
**”Tid har vi nog inte, så skynda på vad du kan.”**
**Sveriges riksdag hade nyligen röstat igenom ett nytt lagförslag som skärpte övervakningen över alla medborgarna. E-post och teletrafik som tidigare bara kunde avlyssnas genom beslut från en domstol kunde nu avlyssnas av militären. Man hade lagt ut en del sökord som olika meddelanden innehöll för att fångas upp. Det gick inte rent resursmässigt att läsa alla sms, e-post och lyssna på alla telefonsamtal. Men ganska billiga e-postkrypteringsprogram på 128 bits nivå hindrade ändå från att läsa just dessa e-post. Lagstiftningen kom till på grund av två huvudsakliga orsaker. Dels ville den svenska regeringen uppfylla en begäran från USA om att skärpa lagstiftningen, dels så ville man rent allmänt kunna övervaka medborgarna ännu mer. Sverige låg nu på 24:e plats av 25 i en jämförelse mellan olika länder, vad gäller dåligt**

skydd för medborgarens privatliv och rätten till ett sådant med integritet. Ännu hade posten inte börjat ånga upp vanliga brev. Men ett sådant förslag låg faktiskt på bordet hos Harry Gobbles. Det hade helt enkelt blivit trendigt att skärpa övervakningen över folk. Tänk vad drygt 2 800 stycken döda i World Trade Center den 11 september 2001, hade kunnat påverka trenden. Miljarder människor hade fått sitt privatliv inskränkt i takt med inskränkta amerikanska hjärnor hos deras president och närmaste krets. Proportionen på 2 800 döda i ett så kallat krig, jämfört med ett verkligt krig som andra världskriget och dess antal döda, pekade på att något måste ha spårat ut. USA föredrog att driva en imperiepolitik med inblandning i flera andra länders angelägenheter. Rädda amerikanska medborgare var även en tillgång för kretsen kring presidenten. Deras försvars- och oljeaktier hade ökat kraftigt i värde i takt med det skapade behovet av ökad trygghet. Nya undersökningar visade att USA istället hade hetsat upp den militanta delen av den där islamistiska extremdelen som låg bakom eländet med terrordåd.
Världen kunde med andra ord ha varit både tryggare och bättre om USA förtigit eller inte förstorat upp hotbilden. För få amerikaner hade dödats under sju år för att det skulle kunna klassas som krig. Mer rätt namn var konflikthärd eller liten konflikthärd.
Bengt Strid visste allt detta, men varför gå emot trenden? Han hade ju sitt levebröd att tänka på. Nu kunde även ungdomsarbetslösheten för sonen vara slut. Harry Gobbles kunde man verkligen lita på. Det var inte så svårt för Bengt Stridh att lista ut hur ÖB tänkte kring om Norge skulle annektera Sverige eller delar av Sverige. I det grabbgäng som brukade träffas och basta ingick även ÖB.
Bengt Strid ringde redan efter en vecka.
– Hej Harry, det är Bengt Stridh.
– Hej Bengt, vad har du på hjärtat?
– Jo, en liten biltur, du vet.
– Ok Bengt, hämtar du mig som vanligt, så kör vi ut på Djurgården.
– Ok, jag kommer efter lunch vid kvart över ett, vanliga stället, du vet.
– Ok Bengt, hej då.
Mötet i bilen mellan Harry Gobbles och Bengt Stridh hade verkligen oroat Harry. Märkligt nog hade ÖB en förvånansvärt positiv inställning till Norge och norrmän.

Visserligen hade väl han inte varit helt nykter efter tre burkar starköl och en lite för varm bastu. Normalt borde väl ÖB ha skrattat åt Bengts frågor. De var hypotetiska och nästan på skämt för att inte väcka för mycket uppmärksamhet. Något verkade fel. Vad var egentligen på gång? Tanken på statskupp for genom hjärnan. Sveriges högsta polisbefäl hade delat ÖB:s inställning till Norge.

Vilket jäkla sup gäng egentligen, tyckte Harry.

Anne-Marie Pilgren skulle nu medverka vid den slutgiltiga auktionen kring budgivningen på certifikaten, dvs rätten till en upplaga av hennes stora utredning kring risken för att Sverige skulle upplösas som enskild nation. Säkerheten var stor. Hela upplägget var en bluff när det gäller vad som syntes utåt. Upplägget var en till synes sluten auktion på svensk konst från 1700-talet och framåt.

Köparna eller budgivarna till konsten var personer som var utsända från de verkliga köparna till Anne-Marie Pilgrens utredning. Priset för tavlorna drogs bort från de 13 miljoner som slutbudet blev för certifikaten. För att inte ge för mycket uppmärksamhet, hade man hyrt hela Hemmeslöv Gård, strax utanför Båstad. Särskilt inbjudna gäster hade färdats med bil till Hemmeslöv. Det var ett av flera krav som omgav hela projektet med mötet. Inga hyrbilar fick användas och inga bilar med GPS-utrustning kunde godtas. Stängsel och en styrka på tio personer som undersökte alla bilar och passagerare gav en fingervisning om hög säkerhet. Gården hade fyra tillfartsvägar, så den var enkel att använda för det tänkta syftet. Allt såg på ytan ut som en vanlig konstauktion, men med högre säkerhet. Hemmeslövs Gård hade genom åren även varit ett pensionat och två bröder hade fått driva olika verksamheter på gården: lantbruk och pensionatverksamhet.

Under 60- och 70-talet hade pensionatet haft sina glansdagar, med både utomhusisbana och 50 meters swimmingpool. Den stora vita huvudbyggnaden hade grundligt undersökts för att utesluta förekomsten av någon form av avlyssningsutrustning. Medan konstauktionen hölls i den tillbyggnad som närmast var en stor vinterträdgård, hade de tillresta ombuden samlats i matsalen i huvudbyggnaden.

Projektledarna hade från början delat upp köparna, så dessa kunde köpa genom ombud som svarade för 20 köpares behov. Ombudets ansvar var att distribuera leveransen av exemplar av utredningen och att sköta betalningen,

**eller snarare bekräfta överföringen av de 13 miljonerna svenska kronorna per exemplarutredning. Säkra linjer med krypterad e-post och säkra datarutiner fanns på plats. Anne-Marie Pilgren hade en bra överblick över ombuden där de nu bänkat sig. Dukningen var U-formad kring hennes bord. Två livvakter stod bakom henne. – Välkommen till den här auktionen och försäljningen.**
**– Mitt namn är som Ni alla säkert vet Anne-Marie Pilgren.**
**– Min i vissa kretsar eftertraktade utredning har växt fram till en slutprodukt kring frågan om risken för hur Sverige skulle kunna upphöra att vara en enskild stat.**
**– Frågan är ju för flertalet svenskar närmast absurd. Ingen tänker i dessa banor.**
**– Så hur kan den här utredningen på drygt 500 sidor belysa verkligheten och hur stor är risken att Sverige upphör att vara Sverige som vi känner nationen Sverige?**
**– Utredningen visar både bakgrunden till de konkreta bevisen som kunnat visas och beaktats, och den visar även ungefär hur det skulle kunna gå till, samt ungefär när i tiden.**
**– Eftersom just tiden, dvs när det skulle kunna ske, ligger redan inom 6 till 12 månader, är det som vanligt en ren ”färskvara” den här utredningen.**
**– Den får inte kopieras, och ingen i salen lämnar sin plats före betalning och överlämnande av 20 exemplar till vartdera ombudet.**
**– Våra bärbara terminaler för att Ni ska kunna skriva in Er uppdragsgivares data för betalning kommer att ställas framför er med den lilla avskärmaren också.**
**– Vi kan börja från vänster till höger tills alla utfört betalningar, sedan läggs 20 exemplar av utredningen i väskor framför er på golvet. Ni kan behålla väskorna.**
**– Tack för ordet!**
**Det hela var över på en och en halv timme. Ren och skär affärsverksamhet och bevis på hur rätt typ av information var värt mycket pengar för vissa. Eftersom mötet var under en söndag, skulle inte den svenska aktiebörsen påverkas förrän nu på måndagen efter. Vissa sektorer av marknaden skulle falla och vissa skulle stiga.**
**Aktörer som köpt på sig en utredning för 13 miljoner kronor skulle i vissa fall kunna spela till sig tusen gånger mer än så, och genom att i tid sälja aktier i företag som definitivt skulle bli onödiga när Sverige gick i graven.**

**Utredningen omfattade även påverkan på varje börsbolag, så det var inte mer jobb på måndag än att försöka mörka sina order så bra som möjligt.**
**Kostnaderna låg redan på runt miljarden för hela projektet. Delägarna var en liten krets på 10 personer, och Anne-Maries belöning skulle bli 200 miljoner, Resten delades på olika vis av de 10 delägarna i proportion till investerat riskkapital.**
**Anne-Marie for iväg i sin elva år gamla VW Golf, och hon visste redan att en ny Toyota Prius hybridbil skulle bli en av de tre nya hon ville köpa. Svenska aktiebörsen hade fallit i värde med 70 % åren 2000 till 2002. Uppgången på över 6 000 procent sedan tidigt 80-tal hade till slut blivit helt övervärderd. Bankerna som flyttade vanligt folks banksparande till aktiefonder och med bravur under 90-talet, bad kunderna att behålla sina fonder. Ett förödande råd för de som inte köpt under 80-talet.**
**Motreaktionen när alla skrämda pengar rusade tillbaka till aktiebörsen blev en 200 % uppgång, men kurserna låg lägre än de historiskt högsta. Måndagens aktiehandel började med ett kursfall på fem procent den första timmen.**
**Telia föll med 39 % och ingen verkade ha någon som helst förklaring. Sura småsparare som via en miljardannonskampanj trodde de skulle bli rika hade köpt aktien för 84–85 kronor stycket. Nu var det tydligen en repris på år 2000-raset. Vid lunch hade börsen rasat med hela 20 % och handeln stoppades.**
**Kontakter togs med både regeringen, finansbolagen, försäkringsbolagen och bankerna. Stora feta rubriker skrek ut BÖRSRAS på kvällstidningarnas löpsedlar. Krisen var ett faktum, men inte för Anne-Marie Pilgren som lätt bulvaner blanka Telia för 100 miljoner. Nu hade hon totalt 239 miljoner från sitt lilla skrivuppdrag.**
**Per Göranssons förtroende som statsminister växte inte av måndagens händelse. Han hade predikat på gator och torg om hur bra det gick för Sverige. Folk samlades kring de första uppvärmningsmötena inför höstens nyval. Blixten från en klar himmel, så beskrev Per det hela, när hela regeringen kallades in akut.**
**Det kom även en del besvärande frågor kring Winnys tillstånd. Dagens möte gäller börskrisen, så bröder och systrar, jag lämnar ordet fritt.**
**– Ja, ordet är ditt No Less.**

**– Jo, nu när aktierna faller, så kan vi åter tänka på hur lite som läroböckerna innehåller om risker med aktier. Jag menar att vi mycket tidigare borde ha funderat på att lära ut vad som gäller, att aktier ofta inte stiger på 20 år till efter att de redan stigit i 20 år.**
**– Vad menar du No Less, stönade Per Göransson. Vad vet du överhuvudtaget om aktier?**
**– Jo, jag har det som hobby, aktiemarknaden svänger rent historiskt cykliskt.**
**– Visst, det vet väl många, replikerade Harry Gobbles, men nu gäller det andra saker.**
**– Nej, svarade No Less. Det hände ungefär samma sak i USA åren 1929 till 32; ett kraftigt fall på nästan 90 %, sedan över 300 % uppgång åren 1932 till 1937 och ett stort ras på 49 % år 1938. Det är… S**
**– Sluta nu, No Less, väste Per Göransson.**
**– Du får hålla föredrag en annan dag, vi måste göra något uttalande nu.**
**– Vad säger du som justitieminister, Freja? Om du var statsminister, vad skulle du vilja framföra?**
**– Jag förlorade över 65 % på min sverigeaktiefond år 2000–2002, jag kan inte se något ansvar från vår sida. Det går upp på börsen men det kan även falla i värde och ingen vet när det ena eller andra inträffar. Men vad jag fått reda på så är det bara vissa aktier som faller extra kraftigt just nu.**
**Vilket samband har dessa aktier med varandra? Finns det något samband och har vi funderat på detta? Eller har vi någon aktieexpert som vi kan fråga? Vi kan väl säga att det är normala marknadskrafter och att aktier alltid går upp på lång sikt.**
**– Nej, det gör de inte.**
**– No Less bad jag inte dig att hålla föredrag en annan dag, sa Per Göransson.**
**– Jo, men i USA år 1929, de som köpte då fick vänta till 1964 i vissa fall innan de fick tillbaka samma värde som de köpte för år 1929.**
**Sker det år 2000 så kan det ta till 2030 innan priset på Telia eller Ericsson är i samma nivå som år 2000.**
**– Struntprat No Less, sluta nu.**

**– Harry du får skriva ihop ett uttalande till pressen, så drar jag det hela för dem.**
**I Ystad hade kretsen kring Mårten Malmström med stor glädje noterat de senaste mätningarna när det gäller fördelningen av röster i ett svenskt höstval. Visserligen hade man haft hjälp av det senaste börsraset. Folk var lite sura och rädda. Man hade känt sig rikare än man var.  Östdanska partiets program som lovade en ekonomi ungefär som framgångssagan i Danmark klingade bättre än bara för en månad sedan.**
**Pia Sörgaard hade nu även kontrat med 24 års flyktingarna som blev svenska medborgare efter bara tre år i Sverige. De var ju fritt för dem att flytta till Danmark igen efter tre år i Sverige. Det stoppades nu genom en ny lag.  Mårten Malmström hade nu blivit lovad en ministerpost i den blivande nya regeringen i Danmark, efter det att Sverige upphört att vara ett land.**
**Egentligen hade Öresundsregionen mer med Danmark att göra än Stockholm. Det var enkelt att sälja högre tillväxt och mer köpkraft i valutan. Danska kronan var värd 25 % mer än den svenska. Köpenhamnsbörsen hade stigit med 10 % medan den svenska börsen föll kraftigt nu senast. Valarbetare hade rekryterats med inriktning på ungdom och gärna arbetslös från arbetarklassen. Pia Sörgaard hade via bulvaner även lyckats blanka Telia-aktien rätt. Mårten trodde nästan inte sina ögon när 25 miljoner överfördes bara till rena löner till valarbetare inför höstens val.**
**Främlingsfobi var verkligen en ny trend och den var stark. Hela Danmark och över partigränserna hade nu någon form av program för att begränsa invandrares möjligheter jämfört med bara för tio år sedan. I Danmark ville man verkligen inte dela sitt smörrebröd med kreti och pleti. Mårten tänkte på vilken fantastisk kvinna Pia Sörgaard var. Med nyrekrytering och kraftig mobilisering av valarbetare så kunde det bara bli seger till hösten.**
**Melker Sörlings begravning hade samlat en hel del människor från finansvärlden och naturligtvis, tack vare statsminister Per Göranssons bekanta, även den politiska eliten. Massmedia frossade ännu i det ouppklarade mordet. Polisen hade egentligen inga konkreta ledtrådar i fallet, vilket inte hindrade massmedia från att spekulera. TV-serier med tema "hitta brottslingen" efterlyste en vit skåpbil av okänt märke. Det var för tillfället det hetaste i fallet. Per Göransson hade personligen utfäst en belöning på 400 000 kr till den som kunde lämna så pass avgörande tips att mördaren kunde spåras och gripas. Men som det skulle visa sig var planeringen kring mordets genomförande så pass noga planerad att mördaren skulle gå fri.**

Förmögenhetsfördelningen i Sverige blev extremt koncentrerad, och 77 % av landets aktier ägdes nu av 5 % av befolkningen. Som väl var visste kring 99 % av folket inget om det här. Solen var lika stark i Turkiet som i Spanien, så lurade LO-medlemmar klagade inte jättemycket. Man fick gilla läget. Missnöjet var en allmän känsla av att det var bättre förr. I år 1970 års Sverige, och räknat på köpkraft, kostade det hela kring 600 miljarder i förlorad köpkraft, jämfört med övriga liknande länders utveckling sedan den tiden.
Per Göransson och betongsossarna hade kommit till vägs ände. Att det bäddat för att även upplösa Sverige som nation var en ytterligare effekt.
Under ytan grodde ett stort missnöje. Bara kring 20 % av det svenska folket kunde räkna sig som vinnare sedan år 1970. De 80 %:en hade rent köpkraftsmässigt jämfört med de 20 %:en fått sig en rejäl kallsup av kapitalförstöring i sina lönekronor.

## Kapitel 21

Trösten fanns för de med bostadsrätter och villor i storstäder. När aktiebörsen föll flyttades intresset till bostäder. TV visade inte efter år 2000 tävlingsprogram om att gissa rätt på bästa aktiefonden, utan nu gällde det bara tema bostaden. Styla den och sälj den så dyrt som möjligt efter lite lull och levande ljus på visningen. Bankerna fick automatiskt låna ut 200 % mer i takt med prisökningen på 200 %. Fastighetsmäklarna fick 200 % lönelyft med oförändrat procentarvode vid försäljning av 200 % dyrare bostäder. En miljon extra för att komma fram från köplats till nyckelfärdig nybyggd bostadsrätt var enkla pengar för nya mellanhänder mellan byggföretag och köpare nummer två. Billiga krediter kastade nytt bränsle på de redan inflaterade egendomspriserna. Bubblan gällde nästan all egendom relaterad till mark och bostäder och från år 2002 även aktier. Dansk och norsk köpkraft övertrumfade den svenska. Sverige blev den fattige kusinen i Norden. Sverige föll från 1970 i välfärdslistan bland världens länder och från bland de fem rikaste till kring lite så där i mitten på ligan. Sossarna sålde mer eller mindre ut sina egna väljare och de bara anande det.  De kände att något var fel, men de visste inte riktigt vad som gått fel; köpkraften sjönk. LO-arbetarens lön skulle ha varit 3,6 miljoner per år om lönen ökat lika med aktiebörsen.  Så 5 % av svenska folket fick 77 % av tillväxten. De 5 % som ägde aktierna.  95 % av folket fick dela på 33 %.

Inte i något nordiskt land hade så många betydande politiker mördats på så kort tid som i Sverige. Snart var det dags igen.
Styrbjörn Göransson hade påbörjat den slutgiltiga planen för att få giftet in i Per Göranssons kropp. Planen var att få en sockerbit med giftet i det kaffe som Per Göransson drack då och då. Myndigheterna avlyssnade både Styrbjörns och Pers telefoner.
Instruktionen var tydlig. Styrbjörn kunde inte boka något möte med sin bror statsministern via telefon, men ännu så länge fick privata brev sändas utan att myndigheterna läste statsministerns egen post.
Så Styrbjörn skrev ett brev på temat att reda ut saker kring Svetlanas död. Per Göransson trodde uppriktigt på texten i brevet från Styrbjörn. Inte märkligt egentligen. Projektledarna kring mordet hade låtit analysera Per Göranssons personlighetstyp kontra vilka ord som har effekt på den typen av personer. Den självsäkre, självgode och lite dryga typen, med andra ord.
Per ville trots detta ha en Säpo-agent närvarande vid mötet med Styrbjörn. Styrbjörn hade även fått en särskild förpackning till den förgiftade sockerbiten, och den tålde att ligga i Styrbjörns mun ca 30 minuter, men skulle på 3 sekunder lösas i kaffe. Styrbjörn skulle förvara sockerbiten under tungan, och han klarade även den begärda visitationen av säpoagenten.
– Tack för att du ville träffa mig, Styrbjörn.
– Du ville prata om det tragiska dödsfallet, stackars Svetlana.
– Jo, men du får bjuda på kaffe, Per, jag är jävligt kaffesugen.
– Tja, men räkna inte med någon sprit till kaffet, Styrbjörn.
– Varför tror du att jag vill ha sprit till kaffet, Per?
– Ha, jag bara försökte skämta.
– Fixa fram lite kaffe bara, Per.
– Ok, kan du säga till min sekreterare att ta in två koppar kaffe nu?
Säpo-agenten försvann för två minuter sedan från statsministerns kontor.
Det tog bara tre minuter, så kom fru Olsson med en liten bricka med kaffet.
Styrbjörn reste sig och samtidigt hostade han i handen. Gissa vad som råkade hostas ut. Nu låg sockerbiten med sitt dödliga gift i hans högerhand. Styrbjörn tog emot brickan från fru Olsson och lyfte genast på den sirliga porslinskannans lock och lät

**lock och lät sniffa på kaffet, samtidigt som han dolde hur sockerbiten gled ned i det varma kaffet. Kaffet var efter tre minuter ett dödligt gift.**
**-Nu tycker jag att din assistent och du ska smaka först, så det inte är någon sprit i kaffet.**
**-Nä, nu… som jag sa, skämtade jag bara, Styrbjörn.**
**-Ok, då går jag, Per.**
**Styrbjörn reste sig och började gå mot dörren.**
**Ja, ja, kom tillbaka, vi ska smaka först.**
**-Hämta en kopp till Nilsson.**
**Nilsson var tillbaka på ett ögonblick, och han och Per smakade på en skvätt kaffe innan Per slog upp en full kopp till Styrbjörn.**
**– Tack, Per. Smakade du något konstigt i kaffet?**
**– Nä!**
**– Ursäkta mig, Per, jag är jävligt pissnödig.**
**– Det är tredje dörren i korridoren utanför min sekreterares rum.**
**– Styrbjörn, försök att skynda dig lite. Jag har maximalt en halvtimme till vårt möte.**

**Styrbjörn var inte på väg till någon toalett utan gick så snabbt han kunde från byggnaden. Om några minuter skulle både Sveriges statsminister och en okänd Säpo-agent vara döda.  Styrbjörn tog en taxi till sin bostad. Väskan med pengar stuvades in i en svart Volvo S60 som projektledarna för mordet lät vänta på gatan.**
**Transporten gick vidare ut mot Värmdö, där en helikopter väntade för färd till ett fartyg i Östersjön. Styrbjörn skulle även senare plastikopereras i ansiktet. Man hade hittat en lämplig klinik i Polen. Inga besvärliga frågor ställdes på den kliniken. Styrbjörns nya identitet och nya hemland skulle visa sig vara ett tillräckligt bra skydd resten av hans liv.**
**Trodde han! Men det skulle visa sig att han trodde helt fel.**

# Kapitel 22

Styrbjörn transporterades till Polen. Helikoptern hade landat på det gamla servicefartyget för oljeplattformar. Fartyget hade en liten men effektiv landningsplatta för helikoptrar. Styrbjörn mådde inte så bra efter färden med helikoptern. Vindförhållandena var minst sagt svåra och helikoptern krängde i vinden.
Tyvärr, för Styrbjörn fick han kräkas i en plastpåse. Piloten var märkbart störd och lukten av Styrbjörns spya var inte helt isolerad i plastpåsen. Lite spya hade hamnat på vänster knä på Styrbjörns byxor. Helikopterns relativt lilla utrymme hade ganska omgående fått den där bekanta lukten från en fyllekvart.
Landningen med helikoptern blev något dramatisk, för den lilla plattan var just det, liten, och den kändes mindre i den starka vinden. Piloten kom ohälsosamt nära kanten som vette mot havssidan. Två besättningsmän rusade fram till helikoptern med en vajer som man sedan förankrade i helikopterns ena med, den som var närmast skeppets innerdäck.
Sjömännen talade polska och Styrbjörn förstod inte något, men kroppsspråket var tydligt. De slet ut Styrbjörn på däcket och greppet om hans armar var starkt, likt greppet man ser poliser ta om personer som tagits i förvar för fylleri.
Polska eller vilket språk som helst, så förstod Styrbjörn kroppsspråket. Kaptenen på skeppet verkade frånvarande. Han hade fått order att inte visa sig. Styrbjörn överrumplades av att man drog en svart tygpåse över hans huvud. Ingen mer än de två sjömännen hade sett Styrbjörn. Sedan kom det att visa sig att Styrbjörn inte såg fler ansikten överhuvudtaget. Säkerheten var hög. I sin trånga hytt fanns en sovplats, en frystoalett, en stol och ett väggfast bord. Maten kom på en vagn som man ställde utanför dörren till hytten. Dörren till hytten hade en bred lucka nere vid slutet av dörren och den öppnades utåt. Brickan med tallrik, glas, koppar och bestick och matrester hade man sagt skulle sättas ut på golvet utanför dörren. I princip var Styrbjörn fängslad. Troligen för att skydda alla inblandade. Utan vittnen skulle ett förhör med någon från besättningen inte leda någon vart. Besättningen hade fått en särskild ersättning för denna tur. Visserligen hade de skrivit på ett kontrakt om tystnad. Men efter en träff med personerna som skötte hela rekryteringen, så förstod flertalet att det skulle kunna bli skrämmande konsekvenser för "golare".
Fartyget var på väg till hamnstaden Gdynia i Polen. Staden som hade en kvartsmiljon invånare hade en ovanligt lång strandlinje. Det skulle underlätta för den vidare transporten av Styrbjörn.

**Transporten gick vidare ut mot Värmdö, där en helikopter väntade för färd till ett fartyg i Östersjön. Styrbjörn skulle även senare plastikopereras i ansiktet. Man hade hittat en lämplig klinik i Polen.**

**Här var valet av landstigningsplats stort och den som valts var bland de mest diskreta man kunde välja.**
**Men man krånglade inte till det hela; Marina Gdynia skulle duga. Med en lagom stor gästhamn skulle ingen lägga märke till en ny segelbåt som gled in och betalade för en gästnatt. Styrbjörn skulle helt döljas under färden från det stora skeppet. Växlingen där Styrbjörn fördes över till segelbåten gjordes under natten. Väl ombord mötte Styrbjörn bara helt maskerade ansikten. Han fick en sovplats där han fick befinna sig mestadels av tiden. Här fanns en egen kabyss som var ännu mindre än den han nyss hade lämnat. Från en cell till en annan, ungefär. Här var det även plats för en frystoalett.**
**Styrbjörn var ganska trött och somnade i sin hytt. Fartyget hade nu kommit nära mötespunkten med en segelbåt som skulle ta Styrbjörn till marinan i Gdynia.**
**Segelbåten skulle kunna ta sig dit medan det ännu var mörkt. Nu var det ont om tid och Styrbjörn väcktes med en tidig frukost. Inte mycket mer än två smörgåsar, en med skinka och en med ost. Drick bara ett glas mjölk.**
**Styrbjörn hade fått ett nytt pass som var danskt. Han blev tvungen att läsa in en elva sidor lång berättelse om bakgrunden till den påhittade personen, Tony Nielsen. Tony Nielsen var född på Bornholm och i den största staden Rönne. Bakgrunden var ganska detaljerad. Men det förväntades inte så många direkta frågor till Styrbjörn. Han skulle transporteras vidare till Polens femte största stad, Poznań.**
**Där fanns en lämplig klinik för ett ingrepp som skulle ändra Tonys utseende eller, mer rätt, Styrbjörns. Kliniken i Poznan drevs av en privat ägare med ett bra rykte. Nya kunder kom till kliniken från hela Europa. Man hade en ansvarig person för Norden. Tjänsten bestod i att bistå nya patienter som kom till Poznan. Det var en del att ta hänsyn till: tidigare historiska fakta om personliga medicinska problem, om det fanns; mediciner och vilka de var; biverkningar och om dessa passade in med nya som skulle bli aktuella i samband med operationen och bedövningsmetoder, även med tanke på eftervården.**
**Bente Pedersen var utbildad specialistsjuksköterska och hon var född på Bornholm. Föräldrarna Ole Pedersen och Caren Pedersen hade tidigt lämnat ön och flyttat till Ystad. Man kände sig lite mer hemma där. Bornholm hade sina begränsningar. Med Ystad fanns närhet till utbildning på orter som Lund och Malmö för att nämna bara två städer.**

**Landningen med helikoptern blev något dramatisk, för den lilla plattan var just det, liten, och den kändes mindre i den starka vinden. Piloten kom ohälsosamt nära kanten som vette mot havssidan.**

**Bente var bara sex år när familjen hade flyttat och pappa Ole hade en avslutande utbildning framför sig. Läkare var slutmålet när det gällde hans utbildning. Bente hade börjat småskolan i Ystad. Hennes dialekt blev mer och mer skånsk. Dialekten på Bornholm var mer lik den skånska dialekten än någon annan dansk dialekt. Det kan bero på den närhet som Bornholm hade till Skåne. Östdanmark med Halland, Skåne och Blekinge omfattade även Bornholm. Ön hade år 1658 via freden i Roskilde blivit svenskt. Men det varade inte länge. Öns befolkning ville inte bli svenskar. Det ville inte många i Östdanmark överhuvudtaget. Kung Karl X Gustav hade överraskat med att gå över isen i ett berömt krig. Danmark hade förlorat hela Östdanmark. Nya krig utbröt, och det gick lite bättre för Danmark. Svenskarna lyckades inte att inta Köpenhamn. Nederländerna skickade räddning i form av en flotta. Man ville inte se Sverige mäktigare.**

**Karl X Gustav hade detaljerade planer på att inta hela Danmark och avsluta landets historia vad gäller självständighet. Planerna var detaljerade och långa lister med namn på personer inom den danska adeln, skulle belönas eller bestraffas. Namn på ledande befattningar i det nya lydriket var redan klart.**

**Men så dog Kungen 1660 i Göteborg. Allt kom av sig, och freden i Köpenhamn år 1660 hade återbördat Bornholm till Danmark, eller mer rätt till den danske kungen som ägde ön privat. I fredsvillkoren köpte den danske kungen Bornholm och lämnade 18 gods och slott från Skåne som betalning, även några beslagtagna slott från förrädare. Bornholms lösen hette affären.**

**Ole Pedersen ville att dottern skulle bli läkare som han själv var. Familjen flyttade från Ystad till Malmö. Med adress Fersens väg hade Ole en kort cykelväg till Malmö Allmänna sjukhus. Namnet piffades upp till UMAS när man fick med ordet Universitet före. Ole specialiserade sig på plastikkirurgikliniken i Malmö. Nu hade Bente raka vägen till sitt yrke, kände Ole. Bente hade snart blivit klar med Naturvetenskapliga linjen på Pildammsskolan. Verkligheten kom ikapp Bente. Betygen för att passa in i pappa Oles planer för henne, räckte inte till, för intagningskraven var hårda när sållningen till läkarlinjen började. I princip fick man ha ett snitt på fem av fem som högsta betyg. Visst var det kanske fyra i hennes klass som fick fem i avgångsbetyg.**

**En blev verkligen läkare och blev tandläkare, hade Bente senare konstaterat. Ole Pedersen hade klart också noterat att Bente inte hade samma chanser.**

Ole kände väl en liten tröst när Bente hade klarat sin utbildning till sjuksköterska. Ole var inte så där imponerad av sjuksköterskans roll om man jämför med läkarens. Han tillhörde den äldre generationen som odlade den myten. Det är många läkare som aldrig tar sig ur det mindre Gudskomplexet. Man råder inte över liv och död, utan bistår bara underlättande medan livet planeras på annat vis. DNA och genetiska kombinationer och miljö styr längd på liven, och läkaren är med på ett hörn. Läkare kan överskatta sin totala betydelse och underskatta sjuksköterskans roll. Lönesättningen har gjort detsamma. Läkarlönen har lite mer guldkant än sjuksköterskans, men specialisering, som Bente hade klarat, gav en bra inkomst.
Nu hade hon en lön värdig en läkares, och hon hade tagit det ekonomiska steget förbi pappa Oles lön. Hon var nöjd i smyg. Däremot talade hon gärna om löner med pappa Ole och gärna under helger och kring en släktmiddag.
Tony Nielsen var Bentes nya klient. Hon träffade honom på kliniken i Poznan.
Bente hade en hyreslägenhet i Poznan på gatan Polna och hade nära till kliniken på gatan Bukowska. Hennes arbetsgivare Justyna Pawlic hade gjort en formidabel utbildning. Medicinlinjen på Poznans universitet hade avslutats med fantastiskt resultat. Med följande praktik på flera olika kliniker hade hon turen att få en nära beskyddare i form av professor Zygmont Persinski.
Bente tog emot Styrbjörn på kliniken. Redan när hissdörren öppnades med automatik, stod hon där och väntade i den väl tilltagna foajén. Inredningen var lite väl klinisk, men Justyna ville att det skulle vara det första intrycket som klienterna skulle se. Styrbjörn kände det som om han kom in i ett sjukhus, så det var syftet med Justynas plan. Men möblerna var exklusiva i väntrummet. Det var inget som Styrbjörn nyttjade. Bente lotsade genast Styrbjörn till ett ganska lyxigt sjukrum. Här kunde man ana att slutpriset för operationer inte var lågt. Det var omfattande förändringar som skulle göras med Styrbjörn. Han installerades och fick lämna sitt pass till Bente. Passet visade Tony Nielsens data men med ett lite mer ungdomligt foto. Styrbjörn hade nu hunnit fylla 43 år. Planerna var att passa på och att försöka få Styrbjörn att mer se ut som 35 år.
Styrbjörns åldrande var ändå lite märkbart. Han hade inte spottat i glaset och spritkonsumtionen, och kombinationen med lite för lite träning av kroppen hade påverkat hans utseende. Han såg väl ut som strax innan man var femtio år gammal. Målet med att se ut som 35 år, det fick revideras till målet 40 år.

**Hur skulle du vilja se ut? frågade Bente. Har du några egna tankar kring detta? Jag har tio olika förslag här, se på dessa bilderna, sa Bente och räckte över dem till Styrbjörn.**
**Styrbjörn tittade genom förslagen, och han hade fått låna en spegel för att jämföra med sitt nuvarande ansikte.**
**Jag vet inte, sade Styrbjörn. Har det betydelse om jag kan välja så få operationer som möjligt?**
**Nej, sade Bente. Det är ungefär samma mängd arbete, men dessa två är det något mindre med. Hon sorterade bort åtta foton.**
**Då väljer jag denna, sade Styrbjörn och räckte Bente en bild. Bente tänkte på vad som skulle göras. Hon hade varit med på många operationer. Styrbjörns näsa hade en viss tendens till uppnäsa, och man skulle behöva förändra både näsbenet och mellanväggen mellan näsborrarna. Lite överflödig vävnad på nästippen fick man avlägsna. Sedan skulle påsarna under ögonen stramas upp. Pannan skulle se lite yngre ut med ett snitt som skulle döljas under håret; då kunde skinnet spännas något och tillräckligt för att få en slätare panna. Kindknotorna skulle framhävas mer, så att ansiktet skulle se lite rundare ut. Underläppen var väldigt smal, och proportionerna skulle ändras till en bredare modell. Jo, det var en del att göra, insåg Bente.**
**Hur lång tid tar operationen? frågade Styrbjörn.**
**Vi får ta det i flera steg, och det kan delas upp i fyra olika operationer. Läkningen har vi inte helt klart för oss, så det kan bara bli ett intervall, men som helhet kan det vara klart över två veckor. Du behöver en eftervård på ytterligare två veckor, så du flyttas till vår lägenhet för eftervården. Vi har en trerumslägenhet som har specialutrustning och som även har sjuksköterska på plats dygnet runt. Lägenheten ligger på gatan Prusa och mycket nära sjukhuset.**
**Låter ju bra, sade Styrbjörn!**
**Ja, sade Bente, det är ett bra upplägg som går långt kring tryggheten för dig. Läkningen kan få problem, och det är därför vi valt ett läge på lägenheten nära sjukhuset. Vi kan nog få dit dig på femton minuter. Men vi har bra med utrustning på plats. Vill inte överdriva behovet, men EKG, hjärtstartare och annan utrustning finns i lägenheten som mer liknar en del av ett sjukhus än en vanlig lägenhet.**

Där är inte så mycket biltrafik heller nedanför lägenheten. Hämtmat får det bli i två veckor och vi har flera alternativ nära, och du kan påverka valet innan. Du kan få vällagad mat eller pizza, men vi går inte med på att du äter pizza en vecka i rad. Kosten får bli bättre som mix över två veckor.
OK, sade Styrbjörn, soppa kanske gäller om du nu tänker skära i min underläpp?
Inte omöjligt att du har rätt, Tony, sade Bente. Med sugrör också.

## Kapitel 23

Både statsministern Per Göransson och hans bror Melker Göransson var döda.
Dödsorsaken för Melker Göransson var tydlig. Ett kulhål genom huvudet är tydligt och skrämmande. Men det var ännu otydligt vad Per Göransson hade avlidit av. Giftet som hade funnits i en sockerbit och som Styrbjörn Göransson hade lyckats lägga i kaffet i koppen som hans bror skulle dricka, den hade diskats av Styrbjörn och den stod i skåpet där den brukade finnas. Giftet som användes lämnade inga spår i kroppen. Obduktionen visade att det mest misstänkta var just att det inte gick att hitta dödsorsaken. Kända gifter finns som inte lämnar spår, det är känt. Att bevisa att Per Göransson blev förgiftad var svårt. Misstänkt fall var det än så länge.
Melker Göransson hade man kunnat lämna begrava, och begravningen hölls enkel och med få begravningsgäster. Valet av kyrkogård hade blivit Skogskyrkogården i Stockholm. Den hade utvecklats redan från 1920-talet. Den var så unik att den var ett världsarv. Här fanns 100 000 gravplatser, och de var näst flest för kyrkogårdar i Sverige. Skogsmiljön och den särskilda uppdelningen av området var ovanlig. Det gick en ringmur runt området, och med sina 4 000 meter var det en något längre mur jämfört med Visbys ringmur. Men den var klart inte lika hög som den i Visby; inga anfall väntades mot Skogskyrkogården som i Visby.
Där massakrerade danskar en skara bönder. Borgarna i Visby tittade på. Man släppte inte in denna bondehop med dålig utrustning. Med ryggen mot ringmuren blev det rena slakten. Fynd i modernare tider visade på svärdshugg rakt mot ansikten.

**Med på begravningen av Melker Göransson var Fredrik Göransson, brorson till Melker. Fredrik var polis i Malmö, och han hade rest upp till Stockholm med tåg. Misstanken om ett dubbelmord var solklar i Fredriks värld. Sannolikheten att två bröder dör så tätt intill tidsmässigt och utan förklaringar var mycket liten.**
**Polishjärnan arbetade för högtryck. Fredrik tyckte för lite gjordes och för långsamt. Det kom mycket lite nyheter kring Per Göranssons obduktionsresultat.**

**Nu hade även Styrbjörn Göransson inte kunnat kontaktas. Visserligen hade det hänt mycket ofta. Med sina missbruksproblem kunde perioder finnas då alkoholintaget var på en så hög nivå att Styrbjörn både tappade minnet och uppfattningen om var han egentligen vistades. Troligen hade han fått bestående skador av alla årens missbruk. Han saknade även sin tidigare kärlek som krossades mellan en fartygsplåt och kajkanten. Nya kamrater eller supbröder hade dykt upp. Många i släkten tyckte att det var skönt att han inte dök upp. Fredrik hade träffat Styrbjörn och Svetlana Dobrowska (född Jankowski) kanske fem gånger. Det var under släktträffar. Svetlanas föräldrar bor i Poznań och Styrbjörn hade lärt känna dem.**
**Flera resor hade gjorts till Poznan och kostnaden för övernattning var 0 kr. Familjen Jankowski hade en ganska stor trerummare i centralt läge. Tydligen hade pappa Peter Jankowski arbetat på stadens fastighetskontor.**
**Svetlanas död vid olyckan hade varit oväntad och det dödsfallet var svårt att koppla till dödsfallen nu senare. Pappa Pers var ännu okänd och ingen förklaring ens efter en omfattande obduktion. Melker var mördad. En olycka, ett okänt fall och ett mord. Oddsen för det var ovanligt höga; om man spelade på det hade man blivit rik.**
**Fredrik undrade om Styrbjörn kanske rest till Poznan för att träffa Svetlanas föräldrar. Han var säkert välkommen. Sorgen var säkert stor efter Svetlanas död. Styrbjörn kunde säkert fylla i mer detaljer kring olyckan. Men Fredrik hade hört att Styrbjörn anklagade Per för det mesta. Men det var nog inte så enkelt att bara tro att hatet växt på kort tid. Per såg verkligen inte Styrbjörn som någon jämlik, och han visade det lite för ofta även under släktträffar. Hela tiden dessa skämt och sarkastiska kommentarer kring den där Styrbjörn och Svetlana. I Malmö hade Fredrik vid ett tillfälle hjälpt till med att köra Styrbjörn och Svetlana till färjan i Ystad.**

Han tänkte på hur Svetlana pratade nästan konstant under resan. Hon verkade ha en hel lista i huvudet om vad de skulle göra, köpa och detaljer om vilka krogar de skulle besöka och var ölen var billigast. Föräldrarna, mamma Sara och Peter, kom på tal. Tydligen flyttade de ut och sov i en bäddsoffa och lät gästerna ta sovrummet. Fredrik Göransson hade vuxit upp i Malmö. Mamma Karin Nilsson hade varit Per Göranssons första fru, och Fredriks födsel var inte så noga planerad. Pers studier var inte helt slutförda. Juridikstudier i Lund gav en del resande mellan Malmö och Lund. Turligt nog hade familjen krånglat till sig en trång tvårummare på Gamla Väster på Gråbrödersgatan, och det var cykelavstånd till Malmö Centralstation för vidare färd med tåg till Lund.
Per Göransson hade drygat ut sina studielån med en del sporadiska uppdrag. Bröderna Olssons Auktioner var ett företag som rensade ut lägenheter efter dödsbon. Per höll i det där med listor och hyreskontrakt och kontakter med uppdragsgivare. Det skulle även kontrolleras så att inga testamenten fanns kvar bland papper kvarlämnade i lägenheten. Senast datum på ett testamente gjorde att det skulle gälla före testamenten som hade tidigare datering. Arvsrätten kunde i vissa fall vara krånglig och uppdraget att kasta alla möbler kanske inte var juridiskt bindande. Syskon var inte överens alla gånger.

Per kom ihåg hur han hade besökt den lägenhet som han nu själv hade kontrakt på. Det var mycket arbete med det juridiska och ett oväntat testamente hittades, och det råkade gynna personen som även hade hyreskontraktet. Nu ville kvinnan hellre bo i en stor enrumslägenhet, för hon hade bara en liten garantipension att leva av, och lägsta möjliga hyra var viktigt.
Per föreslog ett byte, hans stora enrummare vid Rådmansvången mot hennes lägenhet. Hyresvärdarna kontaktades för ett lagligt byte. Värdarna hade inget att invända mot bytet. Även om man hade nekat, hade man troligen förlorat i Hyresnämnden.
Gamla Västers miljö och utbud i centrala Malmö och närheten till Slottsparken och huvudbiblioteket var fantastiskt som kombination. Det fick det hela att fungera, ett barn var på väg. Älskade Fredrik kom som en kärleksgåva. Banden till Fredrik knöts tidigt och det varade, och det kändes även för Fredrik. Ögonstenen kallade han honom. Senare började Pers förhållande med hustrun Karin att förändras till det sämre. Det fanns många olika skäl. Pers ambitioner att klättra på samhällsstegen kändes. Frånvaron med fler och fler resor och uppdrag. En sen kväll kom Per hem till en öde lägenhet, och på köksbordet fanns ett ark med text och handskriven. Hej, jag behöver miljöskifte och har åkt med Fredrik till mamma i Hässleholm.

Men det blev i verkligheten med tiden ett avsked för gott. Per var förtvivlad, för han hade egentligen sitt hjärta hos Fredrik på högre nivå än jämfört med hos Karin. Båda var nu längre borta. Skilsmässan gav delad vårdnad. Så kontakten med Fredrik höll i sig.
Fredrik funderade på hur Per hade avlidit. Man hade hittat honom i soffan i vardagsrummet. Ensam, och han satt upp men hade fallit på sidan när en tekniker råkade slå till likets högra axel. Men Fredrik kom ihåg att pappa Per i de flesta fallen, och om han var ensam, aldrig satt i soffan, utan det självklara valet var att han satt i sin stora, breda och dyra stol.
Fällbar och med en pall framför. Fredrik hade råkat testa den en julhelg, men blev bortkörd när pappa Per kom för att nu bänka sig för Kalle Anka på TV kl. 15.00 på julafton. Men med gäster hände det att pappa flyttade över till soffan om det vankades kaffe och kakor. Då kunde en vuxen få låna hans favoritfåtölj. Men det var alltid efter en förfrågan; det var känt att stolen var "Pers stol".
Rimligen hade pappa Per haft besök ganska kort före sin död. Han hade klart flyttat över till sin favoritstol omgående när en besökare hade lämnat honom ensam. Det betyder en väldigt kort tid från oförmåga att flytta sig för egen maskin till döden och sedan någon fysiskt hade lämnat lägenheten. Disken då efter kaffe och kakor eller bara kaffe?
Pappa Per var ingen stor hjälpreda i köket, kanske han hade kryddat någon köttgryta på slutet. Men att diska en eller två kaffekoppar, nej, dessa ställdes alltid i diskhon. Så varför var där ingen disk enligt polisrapporten? Varför fanns det inga spår efter en besökare för övrigt? Inga anteckningar i hans almanacka. Ingen på hans kontor hade några anteckningar om något väntat besök. Besöket måste ha varit avtalat på mycket kort tid. Hur många kunde göra ett sådant besök? Man skulle nog börja leta först i släktledet.
Fredrik började ringa runt. Svaret var nej, ingen han kom fram till hade besökt pappa Per den dagen. Styrbjörn var den siste att få tag i, men ingen verkade veta var han fanns. Kunde han ha rest iväg till Poznan för några veckors helt gratis boende med mat och husrum? Styrbjörns svärföräldrar tog aldrig betalt, vad Fredrik hört. Föräldrarna hade inga starka skäl att inte ta emot Styrbjörn, däremot måste det vara bra för dem att få mer information från Styrbjörn om hur det kunde ske att deras dotter plötsligt kunde klämmas till döds mellan en båt och en kajkant. Med en så stor säkerhet i bevakningen kring svenska statsministern. Hur kunde det hända egentligen och varför anklagade Styrbjörn Per för att inte ha hindrat olyckan eller var det hjälpen som inte kom, sjukvården dröjde för länge, varför? Fredrik beslutade sig för att själv undersöka vad han kunde. Det var för tidigt att ta kontakt och berätta om vad han trodde.

**Det skulle man tycka vara för svårt att väga in i utredningen.**
**Valet av sittplats i ett vardagsrum som ledtråd. Fredrik hade blivit närmast utskrattad. Risken var att tappa i trovärdighet, och det låg även en risk i att blotta sig som privatspanare när man var närstående. Läkare brukar inte operera sina nära släktingar. Poliser har inte heller fri tillgång till utredningar, och särskilt inte där man är jävig. Det skulle kunna hända att Fredrik skulle bli vittne vid en framtida rättegång. Nu gällde det att bara gå via informella kontakter, och bästa kompisen på polisstationen var Mats Svensson. De brukade även göra gemensamma träningsrundor i Rörsjöparken, som ju låg några hundra meter bort. Båda gillade även bowling, som det var gångavstånd till. Att riskera Mats anställning kom inte på fråga, utan högsta försiktighet måste gälla.**
**Mats skulle aldrig bryta ett förtroende mellan honom och honom. Det var guld värt.**
**Fredrik skulle ta reda på telefonnumret till Jankowskis i Poznan och ringa dem för att höra om de vet något om var Styrbjörn kan vara. Är han kanske på besök?**
**Fredrik hittade gatan Glazowa i Poznan och 0048 som landsnummer och 61 som riktnummer till Poznan. Där låg även ett hotell ganska nära, Hotel Zielony.**
**Fredrik slog rätt nummer till familjen Jankowski och väntade,**
**” Halo, jest u Jankowskiego, to Sara”**
**”Fredrik” do you speak English?**
**“Sara” yes I do!**
**“Fredrik” This is Fredrik Göransson and I am Styrbjörn Göransson's nephew.**
**“Sara” I understand, and how can I help you?**
**“Fredrik” Right now I need to get in touch with Uncle Styrbjörn, but I can't find him, so I just guessed that maybe he had gone to visit you?**
**“Sara” No he doesn't live here with us yet, but I know he is here now in Poznan. He went here for cosmetic surgery**
**“Fredrik” It was unexpected, how can you know this?**

**“Sara” He just called last Tuesday and we talked about Svetlana and I mentioned that he was always welcome to visit us. Then he mentioned that he was still going to Poznan for plastic surgery.**
**“Fredrik” Really, I know that such things are cheaper in Poland than here in Sweden, but doesn't Farbror Styrbjörn have the money to spend on something like that?**
**“Sara” I wondered the same thing and then he replied that he had been very lucky gambling on horses and he didn't mention how much money he had won.**
**“Fredrik” Admittedly he has a prominent nose and sorry I don't mean to be rude but does it all sound strange?**
**“Sara” Agree, I haven't heard that Styrbjörn cares about his appearance, more about where the beer is best in Poznan.**
**“Fredrik” Did he mention the name of the clinic and where it was located?**
**“Sara” Apparently the clinic is on Bukowska street and he mentioned a contact Bente Pedersen she seemed to be a nurse.**
**“Fredrik” Do you know if he has finished surgery?**
**“Sara” No I don't know, but the dates he mentioned, so I guess it must be going on, but the time in days it takes I don't know. Guess he'll call us when it's all done?**
**“Fredrik” I intend to fly to Poznan as soon as possible. Because I have to talk to Uncle Styrbjörn about an important matter concerning the family**
**“Sara” I can call if I hear anything, so please leave a mobile number I can call.**
**“Fredrik” I ask to call you when I have landed in Poznan and then maybe you will know more?**
**“Sara” Of course you can call at any time, and we will hear from you within a few days!**
**“Fredrik” Thank you for taking the time with my questions, it would be nice to meet you and your husband.**
**“Sara” Both Peter and I had thought it would be nice to talk to you, have a good trip, see you, bye!**
**“Fredrik” bye!**

Märkligt men vem vet vad folk har önskningar om? Oväntat att Farbror Styrbjörn skulle fixa en operation till sig själv. Men ensam igen och utan Svetlana, inget att förlora på att se yngre ut om nu det var hans planer. Det måste klart vara en del pengar som han har vunnit. Om nu det stämmer? Styrbjörns vänner kände Fredrik till om att det i vissa kretsar sker en del skumma affärer. Särskilt en figur kom Fredrik att tänka på, men han hade flyttat till Malmö, så det var kanske bra. Risken var stor att Styrbjörn skulle förbruka mycket pengar på kort tid. Operationen kan väl kosta minst 100 000 kronor eller mer. Det beror klart på vad som ska åtgärdas. Fredrik ordnade med en flygbiljett. Stockholm till Poznań-Ławicas. Flygplatsen ligger en halv mil väster om Poznan. Hotell bokades också.
Hotell Zielony och fakta som gick att få fram var att det var trestjärnigt, så ingen lyx. Läget var 6,5 km från Poznańs centrum och Gamla stan. Huvudvägen mellan Poznań och Wrocław samt motorväg A2 ligger båda i närheten av hotellet. Så ganska bra läge.
Adress: ul. Przełęcz 21A, Wilda, 60-115 Poznań.
Fredrik tog ut en veckas sparad semester.

## Kapitel 24

Fredrik började studera en del kring plastikoperationer. Om han skulle kunna spela patient i Poznań.
Han fick fram dessa fakta:  En näsplastik är ett relativt komplicerat ingrepp som ställer stora krav på erfarenhet och återhållsamhet hos den opererande kirurgen.
Ingreppet som tar 1–2 timmar utförs normalt sett i lokalbedövning i kombination med lugnande medicinering. Genom ett snitt inne i näsan friläggs näsans mjukdelar som sedan formas innan huden återdraperas över den nya underliggande strukturen och sys ihop. Sedan förses näsan med en skyddande skena och tejp varpå patienten får vila för att sedan återvända hem. Oftast redan samma dag. Efter cirka en vecka avlägsnas stödskenan och det i stort sett slutgiltiga resultatet kan betraktas. Den efterföljande läkningen förbättrar ytterligare resultatet och patienten får för säkerhets skull komma på upprepade återbesök för kontroll av takten på läkning.  Fredrik noterade de viktigaste punkterna.

**Ögonlocksplastik utförs vid hängande ögonlock eller påsar under ögonen. Den korrigerar ej nedfallna ögonbryn eller rynkor i yttre ögonvrån (kråksparkar). När man gör en ögonlocksplastik på de övre ögonlocken avlägsnas överskottshud och eventuellt fett tas bort eller omfördelas. Detsamma gäller vid en operation av de undre ögonlocken för att avlägsna påsar under ögonen.**
**Fredrik använde en spegel och såg på sitt eget ansikte. Det var inte mycket behov för egen del. Möjligen kunde näsan vara ett skäl. Den hade varit knäckt efter ett stökigt gripande. En drogpåverkad hundrakilosman skulle bojas och han slog ut snabbt med armen som knäckte Fredriks näsa. Men nu hade fem år gått, så Fredrik hade inte orkat åtgärda det hela. Jobba och träna kom före.**
**Ansiktslyftning är ett plastikkirurgiskt ingrepp som utförs i syfte att minska förekomsten av rynkor och slapp hud i patientens ansikte. Ingreppet utförs oftast på patienter mellan 45 och 60 år och går i korthet ut på att sträcka ansiktshuden bakåt och därefter avlägsna det hudöverkott som uppkommer. Vid operationen som utförs i lokalbedövning i kombination med lugnande medicinering eller i narkos lägger kirurgen ett snitt i håret, ned bakom örat och till nacken. Därpå friläggs ansiktshuden och underliggande muskulatur och fettvävnad justeras. Därefter sträcks huden, hudöverskott avlägsnas och snittens sys ihop. Efter ca två veckor brukar patienten kunna återvända till sitt arbete.**
**En av orsakerna till att ansiktet blir rynkigt är att med åren minskar hudens elasticitet samtidigt som lagret av underhudsfett blir tunnare.**
**Läppförstoring är ett plastikkirurgiskt ingrepp där läpparna förstoras eller ges ett fylligare utseende. Detta kan åstadkommas som ett permanent ingrepp med hjälp av implantat (Allo Derm, Gore-Tex) eller med injektion av fett eller hyaluronan.**
**De idag vanligaste metoderna är:  Att med injicering eller med kirurgiskt ingrepp lägga in kroppseget fett som man utvunnit med fettsugning eller kirurgi.**
**Injicering med hyaluronsyra. Läpparna kan också få ett fylligare utseende genom att flytta fram munnens skinn, med en metod som kallas V-Y-plastik. Kroppseget material av läderhud med fett som läggs in i läppen kan också ge mer volym.**
**Fettsugning, är en plastikkirurgisk operationsmetod som används för att avlägsna lokala ansamlingar av fett på kroppen. Vanligen är det frågan om områden där fettet påverkas mycket litet av en allmän viktnedgång.**

**Typiskt är yttersidan på låren hos kvinnor och buken hos män. Det kan även finnas ärftliga orsaker att fett ansamlas exempelvis under hakan trots att man är normalviktig i övrigt. Det skall understrykas att fettsugning inte är en viktminskningsmetod eller alternativ till bantning utan skall ses som ett komplement till generella viktminskningsmetoder. Fettsugning utförs under narkos, lokalbedövning eller ryggbedövning beroende på vilket och hur stort område som skall behandlas samt hur mycket fett som skall avlägsnas. Efter operationen är området ofta missfärgat under ett par veckor. För att få ett bra resultat skall man under några veckor efter fettsugningen komprimera området som behandlats exempelvis med hjälp av speciella åtsittande plagg (till exempel gördel efter sugning av magen och cykelbyxor om det är låren som behandlats). Risken för komplikationer till följd av en fettsugning ökar i förhållande till antalet områden som behandlas samtidigt och mängden fett som avlägsnas.**

**Kombinationen av ovanstående faktorer ökar sekventiellt risken för infektion, förlängd läkeprocess, bildande av fett- eller blodproppar (som kan vandra till lungorna och orsaka dödsfall), omfattande vätskebrist som i sin tur kan leda till chock, vätskeansamling som måste dräneras ut, brännskador till följd av friktion, skador på huden, nerver eller inre organ och överreaktioner på mediciner.**

**Vid fettsugning med laser används en millimeter tunn kanyl som innehåller laserfibrer förs in det fettområdet som skall behandlas. Efter det aktiveras lasern enligt ett jämnt systematiskt mönster. Energin från lasern slår sönder fettcellerna, fettcellens innehåll läcker då ut i form av en oljig vätska i området. När lasern har gjort sitt sugs den oljiga vätskan ut alternativt lämnas kvar i kroppen. Om den lämnas kvar tar kroppen själv hand om den och bryter ned den. Det som bland annat skiljer fettsugning med laser mot en traditionell fettsugning är att patienten aldrig blir nedsövd med narkos. Istället använder man lokalbedövning med lättare sedering. Detta är ett kirurgiskt sätt att lokaliserat ta bort oönskat fett. De fettceller som väl är borttagna återbildas inte vid viktuppgång. Att komplikationer uppstår vid fettsugning med laser är väldigt ovanligt. Det som i vissa fall kan uppstå är att huden inte är helt jämn, det vill säga en oregelbundenhet i huden.**

**Misslyckade plastikoperationer kan leda till livshotande infektioner och långa sjukhusvistelser.**

**Det finns inga säkra procedurer och ingrepp  Varje ingrepp som involverar en människa är farligt om du inte känner till människans anatomi eller hur man utför ingreppet korrekt och säkert.**

**Hårtransplantation innebär att man avlägsnar hud med permanent hårväxt från t.ex. bakhuvudet. De små transplantaten placeras sedan på det tunnhåriga området på huvudet varsamt så att befintliga hårsäckar inte skadas. En del kliniker delar upp vävnaden i hårsäcksgrupper (1–4 hårsäckar) och större hårsäcksgrupper (3–6 hårsäckar) med hjälp av mikroskop medan andra kliniker inte gör den skillnaden utan sorterar hårsäckarna beroende på hår många hårstrån den har. Metoden med väldigt små hårsäckstransplantat gör det möjligt för kirurger att skapa hårväxt som ser väldigt naturlig ut istället för det ojämna utseendet som ofta var resultatet av äldre transplantationer.**

**Fredrik kände sig ganska nöjd med texterna. Troligen skulle han kunna spela en person som undersökt tekniken för att känna till mer om operationerna och före en operation. Medicinska turister väljer Polen för en låg fettsugningskostnad. Jämfört med länder som Storbritannien, USA, Irland, Sverige, Norge eller Tyskland är fettsugning i Polen cirka 2-3 gånger lägre. Så, hur mycket kostar fettsugning i Storbritannien och hur mycket kostar det i Polen?**

**Den genomsnittliga kostnaden för fettsugning på magen är 3000 GBP i Storbritannien, medan magfettsugning i Polen i genomsnitt kostar 1400 GBP. Fredrik ville att Mats Svensson och hans bäste vän på Malmö polisen skulle veta vad Fredrik hade undersökt och vilka teorier han trodde på. Inget skriftligt och inga lyssnare. Så bilen och en tur till brofästet. Man kör ut till Limhamn, genom Limhamn, och fortsätter mot Hammars Park och förbi, och snart möter man vägen till vänster som går rakt västerut. Bara omkring 500 meter så når man en parkeringsplats med utsikt över Öresund och bron. Det är bara naturligt att stanna och sitta kvar i bilden och njuta av utsikten. Öresundsbron syns till vänster. Med en civilbil skulle ingen tänka på att de sett en bil vid en vanlig utsiktsplats. Fredrik ringde Mats och han ställde upp samma dag.**

**Fredrik hämtade Mats framför det kända huset ”Knackwürst Huset” som låg några hundra meter från polishuset. Namnet på huset var mer ett skämt om hur dyra hyrorna blev för de som flyttade in i det nybyggda huset för massor med år sedan. Eric Sigfrid Persson var en känd byggmästare och något före sin tid. Han hade patent på Perspektivfönstret och husen vid Ribershus som låg längs med Limhamnsvägen hade just denna typen av fönster.**

**Enorma fönster som gav ljusa lägenheter. Enkla att putsa, för man bara vände utsidan innåt före putsning. Upphängningen i centrum av fönsterkarmen till höger och vänster. Snurra utan mycket kraft.**
**Mats var i tid och på bra humör. Kan vinsten över Fredrik vid senaste bowlingkvällen ha påverkat, vem vet.**
**”Fredrik” Hallå Mats, allt väl?**
**”Mats” Inga problem, bara fint.**
**”Fredrik” Då kör vi väl till brofästet, men jag drar några punkter på vägen.**
**”Mats” Beklagar än en gång din pappas död, det måste kännas hemskt, ni var ju nära, förstår jag.**
**”Fredrik” Tack, det är hemskt trist och märkligt, något är fel.**
**Han har nog haft besök av Styrbjörn, min farbror, strax före sin död. Kommer tillbaka med detaljer när vi står still med bilen.**
**”Mats” Hur menar du med fel?**
**”Fredrik” Obduktionen visar inga spår vad gäller dödsorsaken, han är bara som avstängd med hjärtat släckt, inga skador på några inre organ. Bara det är märkligt, men inga bevis som man kan peka på. Men det föder misstankar om gift som inte kan spåras.**
**”Mats” Va, gift, vem och hur skulle det ha hänt? Är Styrbjörn inblandad?**
**”Fredrik” Vi tar det sen. Men visst är det misstänkt. För Melker, min farbror, blev skjuten på Falsterbo golfbana och Styrbjörns olycka dödade henne. Tänk på det: en olycka, ett mord och ett dödsfall utan någon tydlig diagnos. Tre nära släktingar döda. Vad är sannolikheten?**
**”Matts” Att de skulle hända kan bara inte vara slumpartat.**
**”Fredrik” Jag har börjat forska runt lite och Styrbjörn hatar Per. Nu är Styrbjörn borta från Sverige. Jag chansade på att han hade rest till Poznan i Polen till de så kallade sambosvärföräldrarna. Samtalet med Sara Jankowski gav svaret ja,**
**han fanns i Poznan för att genomgå Plastikoperationer. Priset är ofta under hälften där jämfört med i Sverige.**
**”Mats” Men hur har han råd med det? Du har ju nästan talat om Styrbjörn som en försupen ”Koling”**

**”Fredrik” Håller med, ingen chans att Styrbjörn kan få fram 25 000 kr för en fettsugning och det nämndes operation av ögonlock, läppar och kindknotor och även ett ansiktslyft. Det verkar kunna kosta 150 000 kr eller mer.**
**”Mats” Vilken ”Koling” kan en hosta upp 1 000 kronor.**
**”Fredrik” Sara berättade att Styrbjörn hade berättat att han gjort en stor vinst på att spela på hästar. Sara trodde som vi att hur hade han råd med operationer.**
**”Mats” Men har du någon uppfattning om att Styrbjörn brukade spela på hästar?**
**”Fredrik” Jag har inte personligen hört det, men man vet ju inte. Man kan ju spontant bara göra det en gång på kul. Jag har gjort det på Lotto.**
**”Mats” Det stämmer ju, jag kastade in en rad på Stryktips förra året, men sju rätt fick mig bara på sämre humör. Chansen att vinna är mikroskopisk. Bilen närmade sig Hammars park och man skymtade de vita bostadshusen till höger. Bra läge om man ville bada på Sibbarp och rasta hunden i Hammarspark, men inte lika bra som centrala Limhamn eller Malmö för butikernas service. Här ute fanns inget sådant, men inte fruktansvärt långt in till Limhamns centrum. Fredrik fällde ut blinkers och körde höger. Vägen hade en viss stigning ut mot Öresund och sedan svängde vägen mjukt till höger och man var framme vid parkeringen. Fredrik hittade en bra parkering och längre bort stod en husbil med tyska skyltar och en äldre Volvo 760. Ingen direkt hotbild för ett samtal i lugn och ro. ”Fredrik” Mats, så långt, vad tycker du man kan göra? ”Mats” Tja, du får inte bli sur på mig nu, jag bara spånar lite. Om det handlar om ett giftmord på Per, så skulle ju Styrbjörn kanske vara en enkel lösning för den som skulle vilja mörda Per.**
**För Per hade tagit emot sin bror för ett kort möte om att Styrbjörn hade en hållbar historia kring nödvändigheten för mötet. Nu blir du väl sur, men tänk tanken att någon betalat Styrbjörn för att släppa in någon i lägenheten. Per kanske behövde gå och kissa?**
**”Fredrik” Mats, jag känner dig, du ser det kanske klarare, jag är mer part i målet.**
**”Mats” Det finns en annan möjlighet, Styrbjörn kan ha utfört mordet och förgiftat något drickbart eller ätbart, eller om det är gift som dödar bara vid kontakt med huden.**

**”Fredrik” Ja, jag har inte vågat tänka tanken, men kombinationen med att Styrbjörn har väldigt mycket mer pengar och väljer något ganska bortkastat för sitt pris, att likt en skådespelare förlänga sin attraktion på filmduken och då investerar i en eller flera operationer, är mer troligt.**
**”Mats” Kan det vara något annat skäl för att ändra sitt utseende? Tänk på att det har mördats en statsminister med ett gift som inte kan spåras, en person som har tillgång till honom är nu utomlands och håller på att förändra sitt utseende. Kommer han kanske att skaffa nytt namn och få ett falskt nytt pass, är det möjligt i Polen? Troligen.**
**”Fredrik” Jag har redan bokat flyget till Poznan och hotell. Jag vet namnet på kliniken och jag har läst in mig på mer om plastikoperationer, så pass som en ny klient skulle gjort. Mats, vad tycker du att jag borde bluffa med för en önskad operation?**
**”Mats” Sorry Fredrik, men din näsa är djävligt ful!**
**”Fredrik” Du har alltid sagt din mening, jag tycker nog det är bästa valet som du säger. Men visst har jag många snygga kroppsdelar, Mats?**
**”Mats” Tja, du har ju ingen flickvän, så det kanske inte är så vackert.**
**”Fredrik” Det var väl ett slag under bältet, Mats?**
**”Mats” Ja, men inte på näsan; det fixade ju han, 100-kilos gossen.**
**Då håller jag dig uppdaterad muntligt, Mats, sade Fredrik.**
**Det är en ökad risk för mig på okänd mark i Poznan. Styrbjörn kan vara styrd av en rysk björn. Rattnalle brukade vi kalla Styrbjörn. Steget stort till mördare.**
## Kapitel 25
**Bente Pedersen besökte Styrbjörn Göranssons sjukrum för en sista genomgång med honom om vilka operationer som skulle genomföras. Förutsättningarna var även att han inte hade feber eller någon infektion.**
**En grundlig undersökning skulle göras innan första operationen genomfördes.**
**Bente hade rullat in en storbilds-TV, och hon hade visat vad man skulle utföra för operationer:**
**Förändra näsan (uppnäsan skulle bli mer neutral och rakare)**
**Ansiktslyft (slätare skinn i panna och andra delar av ansiktet)**

# Kapitel 25

Bente Pedersen besökte Styrbjörn Göranssons sjukrum för en sista genomgång med honom om vilka operationer som skulle genomföras. Förutsättningarna var även att han inte hade feber eller någon infektion.
En grundlig undersökning skulle göras innan första operationen genomfördes.
Bente hade rullat in en storbilds-TV, och hon hade visat vad man skulle utföra för operationer:
Förändra näsan (uppnäsan skulle bli mer neutral och rakare)
Ansiktslyft (slätare skinn i panna och andra delar av ansiktet)
Ögon & ögonlock (påsar under ögonen skulle slätas ut med mera)
Hakan (mindre utskjutande och dominerande, något förminskad)
Underläppen (en mycket smal underläpp blir bredare och fylligare)
Kindknotor (görs mer fylliga och ansiktet ser yngre ut)
Hårfästet får hårtransplantation (glesnande hårfäste fram får en två centimeter sänkt gräns och där det nya hårfästet istället börjar)
Fettsugning i buken (ölmagens rundande gravidliknande profil slätas ut)
Åtta typer av operationer. Det här kan ta många dagar och måste spridas ut över tre veckor för att inte öka riskerna. Eftervården skulle ske på annan plats.
Kliniken hade en särskild lägenhet för eftervården med denna stora omfattning.
Styrbjörn såg allt blekare ut vartefter nya bilder blippade fram på skärmen. Såg ut som en 65 tums skärm, en Samsung. Det fanns ingen chans att följa med.
Styrbjörn var helt mentalt icke närvarande vid genom.
Egentligen var den här genomgången på grund av den polska lagstiftningen, och patienter skulle informeras på denna nivå.

**Patienter skulle upplysas om att de kunde ångra sig eller välja bort utvalda moment. Styrbjörn hade hört sina villkor från uppdragsgivaren och beställaren av mordutförandet (förgiftningen med sockerbiten med gift som hamnade i kaffet som statsminister Per Göransson drack vid mötet med sin bror Styrbjörn Göransson). Ersättningen var 5 miljoner och 1 miljon för operationer. Ingen återvändo. Plan B var klart otrevlig. Någon kom att mörda Styrbjörn om han inte helt genomförde operationerna och sin omflyttning, slutmål Malta. Läkaren som var ansvarig för denna operation var Justyna Pawlic. Hon ägde bolaget, och hon sparade inte på den moderna utrustningen och inte heller på personalens fortbildning.**
**Men riskerna fanns med så här många operationer på relativt kort tid. Nu var det inte helt ovanligt med den här beställningen, utan det var ett bolag som hade betalat det stora förskottet, nästan mer som en deposition på 90 % av hela den beräknade kostnaden. Återbetalning av hälften om patienten dog under klinikens vård. För beställaren var ett alternativ att Styrbjörn dog under operationen. Tanken var att han skulle överleva. Marknadens verkligt efterfrågade yrkesmördare var dyrare än detta alternativ. Det hade märkts vid mordet på Melker Göransson. Priset låg på fyra miljoner i det fallet. Styrbjörn var inte något direkt hot politiskt som Per och Melker hade varit.  Justyna Pawlic var helt ovetande om de verkliga skälen till den här operationen, och hon hade kontrollerat betalningen tidigare under dagen. Den var gjord. Nu var det torsdag, och Justyna räknade med att hinna med två till tre moment i operationsplanen, kanske mer troligt två. Operationen skulle börja kl. 8.00 nu på fredag. Idag skulle undersökningar göras. Ytterligare personal hade kallats in. Justyna hade inte råd att hålla en konstant stab av personal för den här omfattande operationen. Hon hade avtal med tio andra kliniker, och det var som ett biblioteks tänkande: utlåningsverksamhet. Bemanningsföretag inom gruppen egentligen. Extra personalen hade något högre löner än de som inte roterades mellan de nämnda tio klinikerna. Justyna hade en övernattningslägenhet i samma uppgång av fastigheten och hon kunde börja utvilad kring sju tiden nu på fredag. Ingen restid och kraft för att utföra transport av sig själv. Normalt hade hon en timme med bil till sin egen bostad. Hon hade kvar ett strategimöte sent idag och genomgång med hela operationsteamet. De enskilda hade också undersökts för infektioner, feber och blodvärden, blodtryck, syresättning och EKG. Ingen behövde kliva av. Allt verkade normalt och såg bra ut. Nu skulle hon titta in till Tony Nielsen (Styrbjörn Göransson) och några lugnande ord behövdes. Han hade tydligen verkat mycket nervös.**

Vem hade inte varit det, tänkte Justyna, det här är inte riskfritt. Tony skulle väckas redan klockan sju för mer information, och han skulle förberedas inför operationen. Här är några exempel: Vad som ingår i den preoperativa hudförberedelsen. Vilka medel som ska användas för eventuell helkroppstvätt med desinfekterande tvål, och att syftet med denna tvättning är att minska risken för postoperativ sårinfektion genom att minska antalet tillfälliga bakterier på hudytan. Att den kvardröjande bakteriereducerande effekten av desinfekterande tvål kan minska om vanlig tvål, schampo, hårbalsam, hudlotion, hårstylingprodukter eller sminkprodukter används efteråt. Dessa ska därför inte användas efter helkroppsdesinfektion.
Att patienten ska behålla kommunikationshjälpmedel som glasögon, hörapparat och annat som behövs för att kunna kommunicera med personalen på operationsavdelningen. Restriktioner för intag av mat och dryck inför och efter operationen. Smärtlindring. Hantering av smycken och värdesaker. Fråga om patienten har tandprotes, piercing, sår, eksem eller pågående infektion. Dokumentera svaren i patientens journal. Om patienten har en pågående infektion, sår eller eksem, konsultera vid behov ansvarig kirurg för vidare bedömning. Helkroppstvätt och helkroppsdesinfektion. Helkroppstvätt. Före operationen ska patienten tvätta hela kroppen med hudrengöringsmedel (flytande tvål eller duschgel), eventuellt med desinfekterande effekt. Helkroppsdesinfektion. Vid ingrepp där risken är stor för sårinfektion orsakad av patientens egna hudbakterier, eller då en sårinfektion ger svåra konsekvenser, kan helkroppsdesinfektion med desinfekterande tvål (exempelvis tvål med klorhexidin 4 %) ordineras.
Program för helkroppsdesinfektion påbörjas dagen före operationen och fullföljs på operationsdagen. Medlet bör användas minst två gånger för att få effekt.
Förse patienten med rena kläder och ren bäddad säng efter helkroppsdesinfektion.
Hårväxt inom operationsområdet innebär ingen ökad infektionsrisk. Om håret måste kortas av andra skäl, utförs det i så nära anslutning till operationen som möjligt.
Om operationen ska ske i parigt organ ska ansvarig kirurg markera den planerade incisionen på patientens hud alternativt höger eller vänster sida för operationsfält. Använd en märkpenna som inte raderas av hudrengörings- eller huddesinfektionsmedel.
Be patienten ta av smycken, klocka och eventuellt piercing smycke. Förvara smycken och värdesaker i låst skåp på vårdavdelningen. Kontrollera eller hjälp patienten med helkroppstvätt eller helkroppsdesinfektion. Använd hudrengöringsmedel med desinfekterande effekt (tvål med klorhexidin 4 %) om patienten har ordinerats ett sådant hudrengöringsprogram.

**Arbeta så att risken för stick- och skärskador minimeras. Arbeta med fördel enligt "no touch" teknik så att överräckning av skarpa instrument sker med neutral zon, se Vårdhandbokens texter om Stick- och skärskador samt exponering med risk för blodburen smitta hos personal.**
**Häll inte upp vätskor i öppna kärl utan använd slutna kärl. Om öppna kärl behövs av praktiska skäl, häll upp vätskan i direkt anslutning till att den ska användas.**

**Så få personer som möjligt ska vistas i operationsrummet under det kirurgiska ingreppet. Undvik dörröppningar till/från operationsrummet eftersom det försämrar ventilationens funktion.**
**All personal använder dubbla handskar då blodigt material hanteras.**

**Ett ansiktslyft tar ca två till fyra timmar beroende på om andra ingrepp görs samtidigt med ansiktslyftet som till exempel pannlyft eller ögonlocksplastik. Ingreppet sker i en lättare narkos med narkosläkare i kombination med lokalbedövning som innebär att Tony Nielsen skulle sova och är helt smärtfri. Operationen av näsan. Utförs vanligen i narkos och tar mellan 1 och 3 timmar. Näsplastik görs i princip med två olika tekniker. Vanligen sker operationen via små snitt inuti näsborrarna, s.k. sluten teknik.**

**En mindre fettsugning. Operationen görs i narkos och tar mellan 1–3 timmar beroende på vilket/vilka områden som ska fettsugas.**
**Efter en fettsugning mår de flesta bra. Man kan vara lite öm i det behandlade området, men det är mycket sällsynt att man känner någon direkt smärta.**
**Hårtransplantation**
**Beroende på operationens omfattning kan det ta allt från 6-10 timmar att göra en hårtransplantation. Operationen utförs under lokalbedövning. Det transplanterade håret börjar växa efter 3–4 månader. Därefter växer det allt mer hår för varje månad.**

Tony Nielsen hade många dagar framför sig med operationer. Planen var att ge vilotid mellan operationerna. Men man hade avtalat med en klinik på Malta att göra hårtransplantationen. Den kunde då följas upp enklare. Det var en period över fyra månader och etableringen på Malta var viktig. Lägenhet var redan ordnad i centrala Valletta. Gatan Strait Street. En stor trerummare på tredje våningen väntade. Hyrbil var ordnad. Möte med skattemyndigheten kunde inte bokas för tiden för när hela eftervården kunde vara klar kunde inte bestämmas exakt. Olika tider gäller beroende på helt individuella förutsättningar. Man visste inte om något oväntat skulle tillstöta under operationerna. Redan efter första operationerna och för vilotid skulle Tony flyttas till den specialutrustade lägenheten som hade dygnet runt bevakning med sjuksköterska.

Så då låg han där på operationsbordet. Ingen återvändo. Tony hade känt sig som en sorts docka man lekte med. Det var massor med tvättande och klädbyten. Massor med listor som personalen prickade av som inför starten av ett flygplan. Men nu började både de sövande medicinerna att verka och näsan skulle opereras. Uppnäsan hade han blivit retad för, allt från galten till att drunkna inte i duschen. Nu blev det svart och sedan vaknade han efter en sekund, som det kändes, men med en betydande smärta mitt i ansiktet. Han var i ett rum han inte kände igen. Inte konstigt, för han hade transporterats i ambulans till klinikens rehabvåning. Tony hörde att någon rörde sig intill och tittade upp med höger öga. En ung sjuksköterska verkade vara på plats och han hörde henne hälsa på honom på engelska: "Welcome Mr Nielsen, my name is Marie.”

Sedan somnade Tony om och han visste inte om det var dag eller natt. Justyna Pawlic var nöjd med operationen som tog drygt fyra timmar. Teamet hade skött sig bra och inga missöden hade hänt. Justynas toleransnivå för misstag var inte den bästa och det var ingen hemlighet bland personalen. Lite av Darwins tankar passade; den starkaste överlevde och fick behålla sitt arbete. Tappa skålar och instrument gav kraftiga minus i Justynas ögon. Men det var inte hon ensam om att tycka. Andra kliniker hade inte mycket avvikande management av personalen. Ryktet var betydande. Det var svårt att reparera om det skadades. Kunderna hade en förmåga att nosa upp det negativa och man röstade med fötterna. Tony vaknade upp och hade behov av att kissa och kanske nummer två också.

Han hade tryckt på alarmknappen och det tog inte lång tid innan Mari stod vid hans sida och fick höra hans önskemål. Hon hämtade en toalettstol som hade en toaring som sits. Hon fick över Tony på denna sits och rullade in honom på toaletten och körde in rullstolen över själva toastolen. Han skulle larma henne vid behov av hjälp, och Tony var lite osäker på vilken han skulle behöva.

Han hoppades att det värsta, nummer två, och behov av att bli torkad där bak inte skulle behövas. Han testade att vrida kroppen och den var rörlig, och det var armarna också. Här skulle inte larmas mer än när han skulle flyttas.
Han hade behövt bara kissa, så det var inga stora problem och snart var han i sängen igen. Men inte länge. Mari tvingade ut honom i lägenheten för hon hade order om detta, blodproppar trivdes i kroppar som var nyopererade och att röra sig tidigt motverkade risken något och medicin. Bara att vandra runt med lite stöd av Marie. Inte helt en helt ointressant upplevelse. Nödvändig också. Nu hade Tony inte mycket krafter kvar och varken mentalt eller fysiskt, åtta dagars helvete och tortyr och inlindad som en mumie. Farao upp i dagen. Han hade fått reda på att allt hade fungerat och inga oväntade problem hade dykt upp och nu var det viktigt att återhämta krafterna och vila, men röra på sig mycket.
Det hade dykt upp en sjukgymnast som tvingade på Tony en del övningar. Han var lite väl aktiv, tyckte Tony, men det var bara att hänga med så gott det gick. Efter tre dagar började det kännas bättre.
Underläppen var öm och kosten bestod mest av olika soppor, och dagen han kunde tugga, ville han äta pizza. Man lovade att hämta en runt hörnet. Vilken sort hade man redan frågat. Skinka och ost, vad nu man kallade den i Polen?
Tonys vanliga kläder hade hängts in i en rymlig garderob. Bara att klä sig och packa när hälsan räckte till. Kunna gå på egna ben och äta fast föda var ett minimikrav. Resan genom Europa låg framför honom. Den skulle ske så diskret som möjligt. Inga köpta biljetter, inget flyg eller tåg och buss. Husbil hela vägen till södra Italien, till orten Villa San Giovanni, och över till Sicilien, till orten Messina, och från Catania med flyg till Malta. Färden skulle börja tidigare än Tony trott. Transporten var med en ganska stor husbil med toalett, dusch, mini kök och fyra sängplatser. Vilotiden kunde börja även på hjul, och han kunde vila under färden. Det skulle ta några dagar och kanske upp till en vecka, beroende på hans hälsa, trafiken och ytterligare faktorer. Föraren var inhyrd, och han skulle sova i en bädd som fanns i den del som var utbyggd ut över taket, där han hade förarplatsen. Tony fick de bättre sängarna bak i husbilen, och den medföljande sjukskötaren skulle sova mitt i husbilen. Man fällde ett bord, drog ut en skiva och flyttade runt lite dynor, och så fick man en sovplats. Men ännu några dagar skulle vården ske i Poznan, och Tony visste inte att resan med husbil genom Europa snart skulle starta.

# Kapitel 26

Poznan har en historiskt gammal flygplats, och den fanns redan 1913. Ławica heter den. Den ligger 7 kilometer från Poznans centrum. År 1913 användes flygplatsen av militären. Då hade man plats för 30 flygplan i de hangarer man hade byggt.
31 januari 2008 öppnade Wizz Air en förbindelse till Malmö–Sturup.
Wizz Air grundades i juli 2003 i London av en grupp på sju personer med erfarenhet inom flygbranschen. År 2006 hade bolaget 2,8 miljoner passagerare.
Det duger, tyckte Fredrik Göransson. Han var på väg till Poznan där jakten på sin egen farbror Styrbjörn Göransson pågick. Vilken jäkla soppa, tänkte Fredrik, den är helt sjukt. Min egen pappa död, farbror Melker dör och farbror Styrbjörn som verkar fly från Sverige. Något måste vara på gång rent politiskt, tänkte Fredrik. Det är ju en statsminister och hans närmaste rådgivare som har suddats ut från den politiska spelplanen. Vem håller i trådarna i denna Kasperteater som spelas upp? Kanske man borde titta på vem som skulle vinna på hela denna utvecklingen. Men det får bli en senare fråga. Så nära det är i flygtid, Malmö till Poznan en timme och kvart, inte mycket längre än till Stockholm. Bra biljettpris med Wizz Air. Åtta hundra, inte så farligt.
Fredrik valde att ta bilen och parkera på Sturup Flygplats. Lagom tur på en halvtimme. Man körde mot Svedala och sedan fanns det skyltar och det blev som att ha kört österut och sedan växla riktning för att köra rakt norrut. Man skulle få se de gula byggnaderna när man kom fram. Tänker man på den gula nyansen på den skånska flaggan som är röd med gult kors, så är det nog samma nyans på gult. Flaggan är som en kombination av den danska flaggan och den svenska, men skulle man räkna ytan är den mer dansk för det röda är mer yta än det gula i korset.
Fredrik kände sig väl inte så dansk, även om föräldrarna hade valt ett kungligt danskt namn ”Fredrik”. Historiskt så bodde han i en gammal dansk stad, Malmö. Grundad sent 1100-tal, visst av en biskop från Lund. Malmö var bara två byar att bygga det hela runt: Övre och nedre byn. Övre låg ungefär där bostadsområdet Borgmästargården ligger. Nedre låg ungefär där Öresund möter land och kanske kring Norra Vallgatan. Danskarna slarvade sedan bort stora delar av landet. Hela Östdanmark var väl en tredjedel av Danmark? Nu kände Fredrik hur det värkte i öronen, särskilt i höger. Som om en vaxpropp var på väg att tryckas ut från örat och med en kraft inne från huvudet.

Bara att knipa om näsan och pumpa in luft för att ge ett mottryck. Det fick det hela att bli något bättre, och ibland var det som om man ökade volymen på en radio, och så blev det nu. Utropen om att spänna fast säkerhetsbältet och att det var mulet i Poznan hördes nästan normalt. Innan mer som om en kudde hade täckt öronen. Planet skakade till vid landningen, men nog en klar fyra av fem för utförandet. Det var ju ingen riktig lågprislandning, men det man delade ut under flygningen såg inte så ätligt ut. Fast efter en stor frukost hemma så kunde han nog stå ut ända till tolvtiden. Då bör man vara på plats och även ha packat upp på hotellet.
Väntan på resväskan tog kring tjugo minuter, inte så illa tänkte Fredrik. Han hade varit med om värre. På Luton i London dök den inte ens upp och inköpen fick göras: tandborste, underkläder, det mesta man behöver. Men det kom en ersättning efter lång tid och massa att fylla i, ”fylleriblanketter”.
Trots att han var polis så kände Fredrik ändå av det där med att visa pass och sedan gå genom tullen. Han hade klart inte tjänstevapen med sig. Men det hade inte varit helt kul att bli granskad. Man var inte immun mot vad man känner.
Träningen började ju mellan Malmö och Köpenhamn och jag var ju inte mer än sexton år vid första smugglingsbrottet. Vin- och spritbutikerna låg som på ett pärlband när man kom ut från transitbyggnaden där Öresunds båtarna lägger till.
Gripen, Absalon, Öresund var väl namnen på båtarna, Centrumlinjens ingen aning vad de nu hade hetat, tänkte Fredrik. Han hade haft tur och åkte inte fast. Man köpte mindre flaskor formade som fickpluntor, och i den stora och långa jackan fanns det många gömställen, och ett var en extra ficka insydd bakom fodret. Nu fick Fredrik syn på den typiska raden med taxibilar, och det var som vanligt några förare som bråkade om första platsen, så bäst att hoppa in i den längst fram. Luktgranen verkade nyköpt, och grandoft var det inte utan en från parfymdoft. Jo, han föraren fattade vilket hotell han skulle köra till i Poznan, och så iväg. Fredrik hade glömt att fråga om priset. Det fick bli som det blev. Det tog nästan lika lång tid inne i Poznan för kortare sträcka i körtid, så är det alltid. Det tog under en halvtimme, och Fredrik skymtade gatunamnet Bukowska, alltså nästan som ett auktionshus i Sverige.
Kanske namn i Polen efter någon berömd person? Sverige mindes Fredrik att han läst, hade visst ockuperat Poznan i sex år tidigt 1700-tal, Karl den tolfte härjade runt i Europa. Kanske man har glömt bland lokalbefolkningen? Inget att nämna kanske. Taxin tog bara 20 minuter, kortare tid än väntat. Väl inne i foajén såg Fredrik temafärgen grönt. Det fanns även på väggarna i hans rum. Stora blommiga tapeter med grönt i. Kanske för att få gäster att tro på något miljötänkande? Men Fredrik skulle inte vara på rummet mer än för att sova. Nu gällde det att besöka kliniken och spela att han var en ny kund för ett ansiktslyft eller helst fixa nästan först. Han var ganska påläst, men lite obehagligt kändes det klart. Som att ha gått över till fel lag.

Nu gällde det att besöka kliniken och spela att han var en ny kund för ett ansiktslyft eller helst fixa nästan först. Han var ganska påläst, men lite obehagligt kändes det klart. Som att ha gått över till fel lag. Han var ju ändå polis. Fast inte värre känsla än att smuggla sprit mellan Köpenhamn och Malmö.
Chirurgia plastyczna Europa var målet. Inte långt från hotellet men bekvämast med taxi. Fredrik valde att gå ut på gatan och inte ta hjälp av någon från hotellet för att hitta en taxi. Det stod en nästan utanför som just släppt av en äldre dam med en ganska omodern resväska utan hjul. Föraren baxade fram den från bagaget.  Fredrik frågade på engelska om bilen var ledig, som väntat var den det.  Fredrik kastade in handbagageväskan i baksätet och hoppade in i baksätet.

"Chirurgia plastyczna Europa, do you know how to find it? Bukowska 252."
"Yes, I will find the way," kom svaret från föraren.

Föraren verkade inte så glad för en körning på sex minuter, så det var nära, det visste Fredrik. Så Fredrik lämnade 30 % extra, och det borde vara frikostigt.
Skylten var diskret. Man behövde klart inte göra reklam för verksamheten, kunderna hade redan valt att köpa sin operation och ofta på distans. Fredriks spontana besök var närmast ovanligt. Han fick nog slipa på sin inledning. Jo, han hade hört om kliniken förr bland bekanta och han hade lite tid över, för han hade besökt en affärskontakt här i Poznan och ville därför besöka kliniken för att främst rätta till lite kring sin näsa. Den var ju tidigare bruten och läkningen blev lite taskig. Gick det att rätta till? Det verkade som vanligt svårt att komma in. Men nu svarade någon på polska.
”Fredrik” Do you speak English?
Yes, what is your business?
“Fredrik” Just to investigate how to get some service from your company.
Yes please welcome I open for you and will meet you, third floor.
“Fredrik” Thank you!

kring fyra stående personer också. Lukten kändes lite sjukhuslik och det vita golvet såg nästan sterilt ut. Det fick man nog tvätta ofta och det luktades nästan. Bra intryck redan i hissen, smart inledning från inredarnas sida. Kanske det är de små detaljerna som också är viktiga?  De relativt breda hissdörrarna öppnades automatiskt och det hade klart kunnat rullas ut en säng genom öppningen. Bente Pedersen stod där och väntade med ett lagom diskret leende, inte för mycket, inte för lite.

”Welcome, my name is Bente Pedersen! ”
“Fredrik” tänkte till och testade svenskan. Aha, talar du svenska?
”Bente” ja, faktiskt, och dialekten var närmast rikssvenska.
”Fredrik” Mitt namn är Fredrik Göransson och jag är ute efter att handla upp en service för att operera en del av mitt ansikte. Jag fick tid över efter ett tidigare affärsmöte här i Poznan och har hört talas om er tidigare.
”Bente” jag förstår, vill du följa med mig till mitt kontor så vi kan tala mer om våra möjligheter och kring dina önskemål!
”Fredrik” okej, jag följer efter!

Bentes kontor låg nära, för hon tog emot nya kunder och var ansiktet utåt. Med en del besvär hade hon läst in även språket polska, men att prata det var med brytning. Enbart klienter som bara talade och förstod polska, det fanns det annan personal för. Svenska var klart inget hinder, hennes svenska var mycket bra. Bornholmskans inverkan var närmast inte hörbar. Det hade behövts en expert för att spåra den hos Bente. Bente visade in i sitt stora kontorsrum. Mycket ljus flödade in genom det stora perspektivfönstret. Utsikten visade att insynen var obefintlig, inga andra byggnader skymde utsikten. Man skymtade både himmel och en del av en park. Vägarna var vita med en viss brytning till ljusgrått och inte så förvånande fanns det stora bilder på kvinnor med perfekta näsor, kinder, ögon och kroppar. Här verkade det som kvinnor var i majoritet, spegelvänt mot i ett svenskt styrelserum. Möbleringen var lite överraskande svensk. Dux Jettson kostade kring 30 000 kronor för bara en stol, men den gav stöd för hela ryggen och nacken och man kunde snurra på den. . Dessa var i ljusbrunt läder. Slitstarkt. Man kunde sälja dessa begagnade för bra priser. Det fanns att köpa för länge sedan. Redan år 1965. Då kanske de kostade under sju tusen?
Bruno Mathsson, hans möbler var lite av konstverk med status. Man kunde få en pall till Jettson.

**Fredrik slog sig ner i en av fyra Jettson framför Bentes stora skrivbord. Bakom hängde en filmduk.**
**”Bente” Då får du berätta lite mer om dina planer och önskemål. Vad och var skulle du vilja bli behandlad?**
**”Fredrik” Jo, jag har en skada på näsan som bröts för omkring fem år sedan, och jag är inte nöjd med hur den ser ut idag; krokig, en lite väl mycket örnliknande sluttning och även lite sned i sidled, tycker jag.**
**”Bente” Okej, du har kanske rätt, det mesta kan förbättras. Är det mer som kan göras, tycker du?**
**”Fredrik” Jag tror det är experter som ger förslag på det. När man ändå håller på, kanske det är något man kan göra vid samma tillfälle?**
**”Bente” Det med näsan är kanske inte så enkelt att kombinera med samtidiga andra ingrepp, men det förekommer. Kanske det är bättre att bara tänka på vår analys. Men vad jag kan se är du mycket vältränad för övrigt, så då återstår väl inte mycket att behandla; bara om det är hudrelaterat med, har du något sådant?**
**”Fredrik” nej, det finns inget och jag känner mig vältränad och kör tre pass i veckan.**
**”Bente” men då hamnar vi till slut bara kring att det är näsan som bör åtgärdas, och vi har en fotobok med utförda arbeten och säker hundra exempel. Nu har jag dessa i en särskild förvaring och blir borta högst fem minuter om du vill vänta!**
**”Fredrik” inga problem.**

**Fredrik, han tänkte att ta chansen att snoka runt. Korgen med papper aktuella operationer verkade intressant att starta med. Det var ont om tid. Fyra sidor med kring sex namn på varje verkade mest polska namn, men några kvinnonamn som verkade tyska och några engelska. Men där fanns ett manligt namn ”Tony Nielsen”, men ingen ”Styrbjörn Göransson”. Var Styrbjörn på flykt med nytt utseende på gång? Kan det handla om även ett nytt falskt pass och namn?**
**Kombinationen är starkare för att hålla sig gömd, tänkte Fredrik. Det finns nog stor chans att det är han. Tony Nielsen verkar passa med en dansk födelse. Så att byta från Sverige till Danmark skulle göra det ännu svårare att lista ut om någon ville hitta honom. Men det gick inte att fråga Bente om andra kunder, så klart. Det hade genast väckt misstankar. Det här mötet var redan i sig på gränsen. Hur många spontanbesök hade man under året?**

**Nu hördes snabba steg och ljudet var detsamma som fem sekunder efter att Bente gick iväg, så hon var på gång att komma in på kontoret igen.  Dörren svängde upp, jo, det var hon.**
**”Bente” då får vi se om det finns något att härma bland dessa verkliga fall! Bente räckte över två fotoböcker till Fredrik, som började bläddra genom ett av albumen. Varje sida hade flera foton från många vinklar, och det fanns även före- och efterbilder med små texter som berättade vad operationen hade haft för syfte och vad man kirurgiskt hade utfört för ingrepp, samt läkningstider med mera. Plötsligt kom Fredrik på en viktig fråga.**

**”Fredrik” jo, en fråga: vad händer med mig efter en näsoperation? Jag vill inte direkt kasta mig i en taxi och åka till ett hotellrum helt själv, utan bevakning. Det gör ont, men ni har kanske någon lösning?**
**"Bente" Vi har här i närheten en servicelägenhet som har utrustning i sjukhusklass och med dygnet runt bevakning med sjuksköterska. Den kan användas i fall där omfattningen av operationen kräver det, eller om det inte finns fungerande eftervårdställe som ensam på ett hotellrum. Men det blir kort tid i sådana fall, kanske max två dygn. Vi har bara en lägenhet.**
**"Fredrik" Kan vi avrunda med att du visar lägenheten?**
**"Bente" Inga problem, men har du hittat några uppslag vi kan samla? Välj ut maximalt tre fall, så ser vi direkt på vilken som även kan passa din ansiktsform och kanske bättre än de två andra utvalda fallen.**
**"Fredrik" Då är mitt val dessa tre, visade Fredrik för Bente, som antecknade ett kodnummer från övre högra hörnet på sidorna.**
**”Bente” nu till kostnaden, operationstid och andra frågor samt vad som ingår, ansvarsfrågor, risker, försäkringar, och legitimation från utförande läkare. Bara några exempel på frågor. Kostnaden kan hamna kring 5 000 Euro och 1 000 Euro för eftervården. Tillkommer tillval vid transporter mellan kliniken och eftervården. Vi har en försäkring man kan teckna som täcker för tillstötande händelser, rena fel vid operationen, invaliditet på grund av dessa händelser och en hemtransportkostnad, samt en liten livförsäkring.**
**”Fredrik” Hur gör vi nu? Jag måste lämna Poznan inom kort och kommer senare att vara i Sverige. Jag kan återvända till Poznan, men ni kanske kan lämna en offert efter dessa kända fakta. Jag antar att ni har en läkare som redan nu kan göra en första bedömning.**

**”Bente” Läkare är ledig tidigast imorgon kl. 15.00 för 45 minuters konsultation kostnad 200 Euro.**
**”Fredrik” då tar jag den tiden och kommer då. Tack.**
**”Bente” tack, vi ses. Lämna data med adress, hotell, mobiltelefonnummer ute i receptionen.**

## Kapitel 27

**Tony Nielsen (Styrbjörn Göransson) hade återhämtat sig från en serie med operationer för att förändra sitt utseende. Han hade även fått en ny identitet.**
**Påhittat att han hade namnet Tony Nielsen och var född på danska ön Bornholm.**
**Styrbjörn fick fem miljoner av en för honom okänd organisation och arbetsuppgiften var över på en timme. Placera en giftig sockerbit i sin brors kaffe. Statsminister Per Göransson var hans bror och Styrbjörn utförde uppdraget. Per Göransson dog och giftet lämnade inga som helst spår.**

**Av säkerhetsskäl för både beställare av mordet och Styrbjörns chans att hålla sig gömd gjordes en plastikoperation på Styrbjörn. Plats: Polen, i staden Poznan. Klinikens ansvariga personer och de som opererade tror att de opererade Tony Nielsen. Fredrik Göransson tror att det mest logiska valet av mördare är någon som ganska enkelt och diskret kan träffa sin bror Per Göransson. Inga hållbara bevis finns hos den svenska polisen. Fredrik Göransson, som är polis i Malmö, jagar Styrbjörn Göransson och är nära att få tag i honom. Båda är nu i Poznan, Polen. Om några timmar kommer en husbil med en förare och en manlig sjukskötare att dyka upp vid porten till där klinikens eftervårdslägenhet ligger.**

**Tony Nielsen har nu läkt sina sår så bra att han kan flytta genom Europa till Malta. Två förare finns och de kommer att turas om i sextimmarspass och kommer att undvika övernattningar helt. Husbilen har toalett, dusch och fyra sovplatser. Övernattningar innebär registrering hur man än bor och i alla länder.**

**Styrbjörn**
**Göransson**
**Fick**
**5 miljoner**
**För mordet på**
**Statsminister**
**Per Göransson**

**och nu blir**
**hans utseende**
**förändrat**
**genom en**
**Plastikoperation**
**i**
**Poznan Polen**

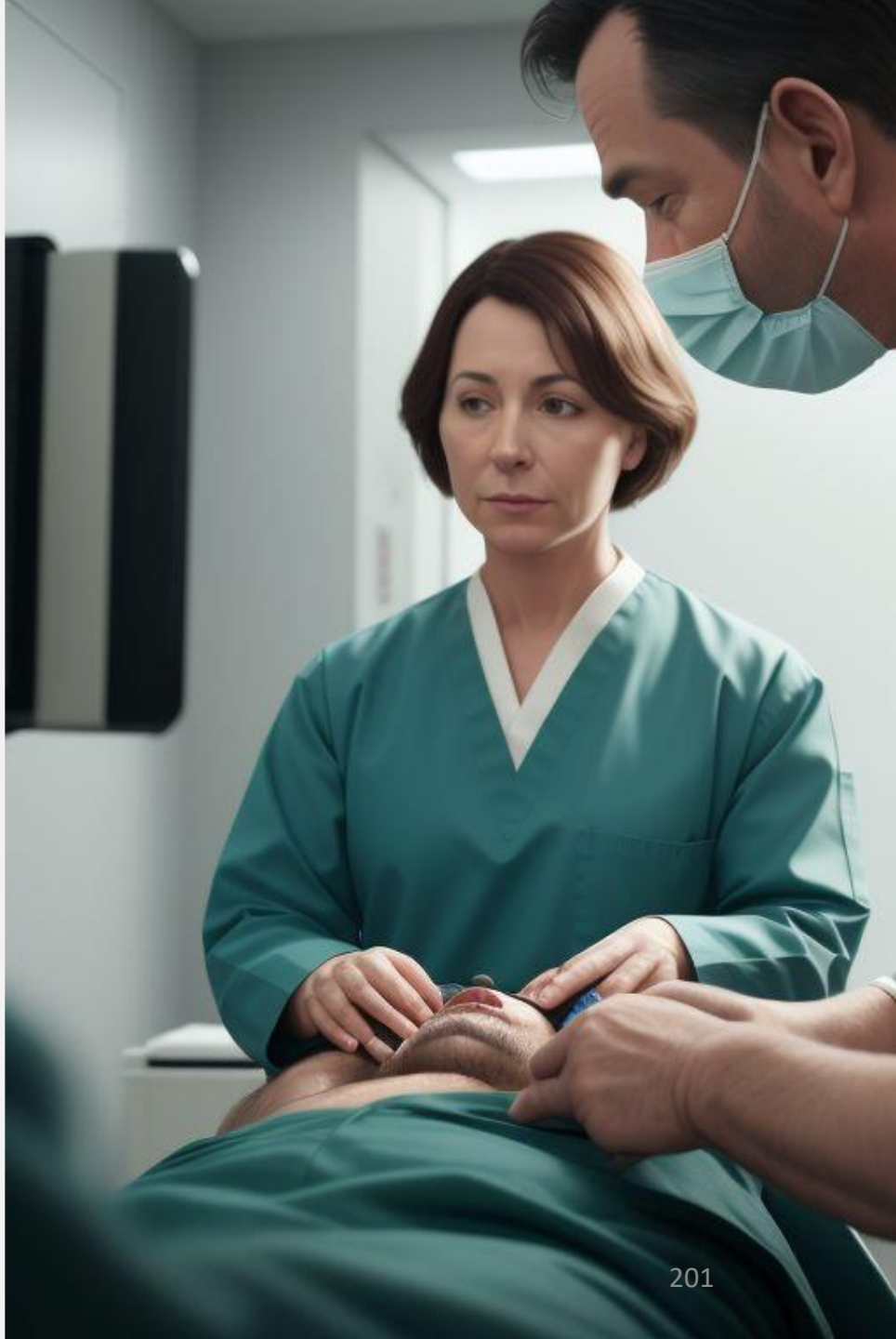

Husbilen är ute och kör och man stannar kortare perioder eller nästan bara kör hela tiden, förutom när man behöver tanka eller husbilen behöver service på annat sätt. Vad som behövde undvikas var enbart övernattningar. Det var olagligt på annan mark och nästan på alla platser utom på campingplatser, men då behövdes registrering av alla i husbilen, vilket lämnade spår. Namnen och passnummer skulle sändas till myndigheterna.
Enligt planen skulle husbilen nå södra Italien och därifrån återvända till Tyskland, där den hade blivit hyrd. Sjukskötaren skulle ledsaga Tony Nielsen på hela resan till Malta, där en lägenhet väntade på Tony och några veckor för sjukskötaren. Han skulle sedan lämna Malta. Tony skulle få uppehållstillstånd på Malta. Kapitalet, 4 miljoner, fördes in till en maltesisk bank. Skattemyndigheten noterade detta och beviljade ansökan från Tony. Den väntade bara på hans underskrift.
Överfarten från södra Italien skulle göras med färja, och den tog 20 minuter till Sicilien. Hyrbilen i sjukskötarens namn, Claus Brescht, var beställd, och den skulle man köra med till Catania från Messina, och där skulle man ta flyget till Malta. Framme på Malta väntade en resa med taxi till Valletta och till den för Tony Nielsens räkning hyrda lägenheten.
Husbilen var nästan framme vid eftervårdslägenheten i Poznan. Om en timme.
Tony hade läst på om Malta, böcker, kartböcker, vägkartor och om rättigheter på ön och transportsystem med mera. Resväskan med sommarkläder var packad.
Maria, den unga sköterskan, skulle rulla fram en rullstol för att sedan köras in i hissen och till gatuplan, men först när husbilen stod utanför porten.  Maria och Tony hade Tony hade svårt att gömma böcker om Malta, och det blev ett samtalsämne. Risken att hon visste om hans kommande resmål var inte hög, att hon kontaktade någon om patienters detaljerade förhållanden. Det fanns tystnadsplikt kring hennes tjänst.
Trots planeringen blev det jäktigt kring överlämnandet. Tony blev nervös och det påverkade hans mage negativt; den blev för snabb och tyvärr behövdes dusch och klädbyte, och det kostade en oväntad halvtimme. Inga problem uppstod mer än att en karta över Malta glömdes kvar på ett bord. Nu var Maria och Tony ute framför fastigheten och Tony kunde gå utan stöd, så han kunde själv kliva in i husbilen. Man behövde inte ens ta med rullstolen. Resväskan och en mindre väska lastades in. Föraren Erik Holst var kring fyrtio år och han hade en svenska med tysk brytning. Sjukskötaren tog blodtrycket och syresättningen när de var inne i husbilen.

**Tony Nielsen**

**(Sören) (Göransson)**

**Körs till Malta från Poznan i Polen**

**Slutmål södra Italien Sedan Malta**

**Husbil med två ytterligare personer**

Tony noterade att det verkade vara en nästan ny husbil. Luftkonditioneringen var effektiv; det var strax under 30 plusgrader ute. Trots att det redan var tidigt i september hade Poznan fått en sen värmebölja. Men inne i husbilen kunde han önska sig den temperatur han ville ha. Troligen kring 20 grader, för det var lagom i lägenheten för eftervården i Poznan. Maria hade fått ändra det i början; det var lite för varmt. Kartan över Malta skulle ha städats bort, men den blev kvar i lägenheten. Maria fick ledigt en vecka, och en ny sköterska skulle hoppa in för henne.

Hon trodde kartan tillhörde det läsvärda som fanns. En ganska stor tidningshylla fanns med ett bra utbud. Det var trist att vara inomhus i lägenheten. Tiden gick långsamt. Påverkades inte synen så kunde man ju alltid läsa lite.

Husbilen, en Hymer Signo årsmodell 2006, var en bekväm husbil med en dieselmotor på 127 hästkrafter. Ovanför förarplatsen fanns en nedfällbar säng.

Där fanns en rymlig sittgrupp och det fanns sex stolar med bilbälte, så man skulle kunna köra med sex personer. Det fanns fyra sovplatser. Köket hade gasolspis och diskho, kylskåp med frysfack. Badrum med toa, vask och dusch.

Tony (Styrbjörn) fick ta sovplatsen längst bak; där kunde man nog få plats med två vuxna och ett barn i mitten.

Först var det tänkt att använda en ännu större modell, men den hade inte varit ledig. Så Tony fick dela med en vuxen till. Sängen var nog 70 cm bred, och mellan den och nästa fanns en smalare madrass, mer för ett barn. Husbilen hade hyrts i Tyskland och skulle köras tillbaka och lämnas inom tio dagar. Poznan i mil till Valetta hade varit 280 mil, men man planerade att ta flyget från Catania till Malta. Catania på Sicilien till Malta hade en bekväm flygtid på under en timme; reklamen var 45 minuter ren flygtid.

Tony skulle få med sig sin sjukvårdare, så han var inte helt utlämnad. Det skulle ta lite längre tid tills han bekvämt skulle få klara sig på egen hand. Tony skull få med sig sin sjukvårdare, så han var inte helt utlämnad. Det skulle ta lite längre tid tills han bekvämt skulle få klara sig på egen hand. Lägenheten i centrala Valletta hade bra med närhet till det mesta: mataffär, klädaffärer, restauranger med olika inriktningar. Även en liten järnaffär och affär med inriktning på textil, som handdukar med mera. Hyran var redan betald för ett år framåt, men han fick klara hyran på egen hand sen. Med fem miljoner på banken hade han en del att ta av. Hyran skulle väl stiga upp över 10 000 per månad; just nu var den 9 885 om man räknade om till svenska kronor. Husbilen hade bra med förvaring, och Tony hade fått en egen liten vrå med skåp att förvara kläder och annat i.

Resan hade börjat och ut ur Poznan. Tanken var att föraren och sjukskötaren skulle köra omväxlande 5 till 6 timmars pass tills man tog en paus och sedan växlade förare igen. Den andre fick passa på att vila och få lite sömn. Tony fick räkna med att det blev lite störande när det kröp in en person i det bakre sovutrymmet. Men han hade fått sömnpiller med på resan. Tony hade även övertalat sjuksköterskan Maria i Poznan att köpa en kontantmobil med laddning, vilket hon hade gjort. Tony skulle inte skylta med mobilen och skulle se tillfälle att få igång den. Husbilen färdades söderut. Ogrodowa hade just passerats och nästa var Dolna Wilda och ut på vägen A2. Man siktade på att köra via Tyskland. Europaväg 45 skulle köras en bit. Planen efter Tyskland var att köra genom Österrike. Sedan skulle man sikta in sig på Italien och Bologna. Väg A1.

Tony hade fått se kartan med rödmarkering hur det var tänkt att man skulle köra. Lite tyst var det väl och samtalen handlade mest om väder och bara enkla ämnen kring vad som dök upp. Husbilen blev omkörd av en grupp med vardera en Harley Davidson; en HD XL 1200 skymtades. Klassiska MC och kommer det så pass många samtidigt och även kör förbi så blev det något att snacka om. Erik Holst hade intresse för motorcyklar och hade en gång ägt en HD, men frun bad honom sälja den, för när första barnet kom tänkte hon på riskerna. Organdonatormaskin kunde det bli med lite otur. Pengarna kunde väl användas till en bättre bil istället. Det sved att sälja den, tyckte Erik. Tony fick lite kontakt med honom, bara det fanns något mer intressant ämne. Gissningarna kring gruppen man såg var att de var ett MC-gäng, inte Bandidos direkt; flertalet klubbar bildades för intresset kring att köra MC och inte för utpressning och misshandel.

Många har nog lite fel slutledningar omgående. Att köra en HD eller vilken MC som helst är en upplevelse. Dragkraften är inte samma som att köra en dieselhusbil med 127 hästkrafter för att förflytta 3 500 kilo på hjul. Vid gränsövergångar mellan länderna skulle alla visa sina pass. En husbil med tyska skyltar skulle inte väcka särskilt mycket uppmärksamhet. Den uppdiktade historien av att de var kompisar på semester och var på väg till Rom. Sedan skulle man ha en ny historia med ett annat resmål. I Italien hade man sedan år 2001 en lag på att alla ställen som hade boende i någon form skulle notera data från passen hos resande.

Var det bara en övernattning, ja då skulle data sändas in omgående; var det längre kunde rapporten ske per vecka. Det var inget som gynnade att utsätta Tony för den lättare spårningen det skulle innebära. Länderna hade väldig koll på exakt vem som kom in i landet och var de hade åkt och övernattat. I princip skulle man kunna rita in den röda markeringen på kartan som redan låg på bordet i husbilen. Osmart i onödan helt enkelt.

Men det noterades klart in- och utresa, men hur mycket det registrerades var inte mycket att göra något åt.
Det ingick inte hur mycket som i paketet för att få Styrbjörn lite mer osynlig. Det hade klart kunnat ske ett annat planerat förlopp med att smuggla Tony över varje landgräns. Mycket dyrare och med högre risk. Troligen skulle Tony hittas även på Malta, men man fick honom ur bilden en tid. Han skulle sedan kunna försvinna för gott. Tony hade nu vid en toalettpaus lyckats bli ensam i husbilen en kort stund. Husbilens tank för kiss och bajs var inte den man ville behöva ta i. Med massor av rastplatser med toa, så var det klart första valet. Tanka behövde man då och då. Tony pillade in simkortet. Han hade laddat mobilen i smyg. Nu kunde han ringa med den. Det var en ganska bra Samsung-mobil.
Kamera och lite annat som han inte förstod. Tangentbordet och ringen var inte allt för svårt. Tony (Styrbjörn) hade slagit sönder sin egen mobil redan samma dag han förgiftade sin egen bror. Lite råd hade han fått från TV-serier, och man spårade alla via mobilen och master som man hade i närheten av mördarens mobil, och att mobilen bara sattes igång var förödande. Nu var denna köpt i Polen och Poznań, och en kontantmobil. Ingen registrering någonstans mer än att Maria köpt den i centrala Poznań. Kanske man kunde spåra var det kort man hade i den hade sålts. Inget Tony kände till.
Tony kände inte samma hat till Pers fru Winny. Han hade ju gjort henne till änka. Samvetet fanns väl i liten form hos en mördare, men det var inte svart och bara vitt, utan olika för olika personer. Winny var inte något hatobjekt och hade inte som Per förringat honom helt.
Ny och senaste informationen var ändå intressant för Tony. Winny skulle ha mer information än Tony hade nu. Att även dra en historia om att han var kvar i Sverige var en fördel. Tony skulle vid en fråga påstå att han bodde tillfället hos en kompis i Malmö som inte hade telefon eller mobiltelefon. Winny hade kunnat tro på det, att kompisar med mest intresse för tillgång till sprit hellre köpte en hel flaska än ett paket med en mobil. Tony skulle kanske få klart för sig om polisen hade börjat fråga efter honom. Hade Winny hört något? Tony (Styrbjörn) ringde Winny. Hon svarade.
”Winny” Hallå.
”Styrbjörn” hej, det är jag, Styrbjörn.
”Winny” oj, är det du, varför ringer du?

**”Styrbjörn” hörde det hemska som hänt, men jag var i Malmö med en kompis som jag fick bo hos. Men jag åkte på en jäkla smäll med feber och frossa och låg däckad ett tag.**
**”Winny” är du säker på att det inte bara var för att du hällt i dig för mycket sprit?**
**”Styrbjörn” det ger väl ingen feber?**
**”Winny” har du verkligen ägt en febertermometer någonsin?**
**”Styrbjörn” kan du inte bara droppa snacket? Vad händer?**
**”Winny” Ok, det är en mardröm, man vet ingen dödsorsak ännu och man har kvar Pers kropp på rättsmedicinska för flera tester igen.**
**”Styrbjörn” vadå tester?**
**”Winny” det mest konstiga är att det inte finns någon förklaring ännu till Pers död och polisen har frågat mig om en massa måltider vi har ätit senaste veckan, vad vi har druckit hemma, på fester och ute på restaurang. Jag har bara lämnat ut vad jag kommer ihåg. Det har inte varit enkelt att komma ihåg allt.**
**”Styrbjörn” har polisen varit hemma hos dig så?**
**”Winny” ja, två gånger och med läkare.**
**”Styrbjörn” så man tror att det är något han ätit som han dog av?**
**”Winny” ja, polisen utesluter inte det, men jag har inte mer information just nu.**
**”Styrbjörn” Jo, jag bara lånade en annan kompis telefon, jag tappade min, så det är inte lönt att du sparar detta nummer. Jag ringer igen med en egen mobil, har ont om pengar just nu, men köper en snart! Ledsen för allt, Winny, han var ju inte i bästa form, så man kanske hittar något som var dödsorsaken? Kram!**
**”Winny” Jo, tack Styrbjörn, hör av dig när du kan. Hej då!**
**Styrbjörn (Tony) fick en del information och lämnade lite förvillande information. Winny var verkligen ledsen, men Per hade varit en jäkla skitstövel hela tiden. Behandlat honom som skit. Betraktat honom som en lägre stående varelse. Styrbjörn tänkte på fem miljoner och ett nytt liv på Malta, det var värt det så långt. Yngre till utseendet på köpet och sen semester året runt. Maltas medeltemperatur utomhus var bättre än Stockholms.**

Mat och sprit var tillgängligt till lägre pris och det fanns väl en samling svenskar på Malta. Man hade berättat att det fanns det. En förening hade bildats och adress hade han fått med telefonnummer. Det skulle nog gå att få några nya vänner. Gamla kompisarna hade tunna plånböcker eller småslantar i fickorna. De nya skulle stå för notan tills de tryckte på att han skulle bjuda på nästa runda. Nu värkte inte näsan på samma nivå och det skulle snart tas bort, det där bandaget som var klistrat över näsryggen. Läppen var redan frilagd och det var inte så mycket värk kring magen som såg mindre gravid ut.

## Kapitel 28

Bente Pedersen ville inte förlora Fredrik Göransson som kanske ny klient. Hon visste att han bara var tillfälligt i Poznan och hon glömde att visa lägenheten för vila och eftervård. Nu hade hon även haft möte med doktor Justyna Pawlic och hon såg det hela som en enkel standardoperation. Priset och offerten var klara, så det var en bra chans att få sluta ett avtal med Fredrik Göransson. Hon beslutade att försöka få tag i Fredrik och övertala honom att göra ett nytt besök. Hans hotell låg ju nära kliniken. Egentligen kunde hon beskriva enbart gångvägen och sms:a till honom; att ta taxi borde vara onödigt. Väderleksprognosen för Poznan var solig och 25 grader i skuggan med måttliga vindar. Hoppas han kunde kl. 15.00. Fredrik hörde hur hans mobiltelefon klingade till; signalen var ganska likt ett klockspel.
”Fredrik” Hello, Fredrik speaking!
”Bente” Hej Fredrik, jag ber om ursäkt, vi ville ju visa den fina lägenheten för vila och eftervård, och vi har en offert klar till dig. Om du kan besöka oss kl. 15.00 så går vi till lägenheten. Vi kan sitta där i lugn och ro och prata kring dina tankar. Fredrik tänkte att det skulle inte vara omöjligt att få mer ledtrådar på plats i lägenheten, för Tony Nielsen bör ha varit den senaste att ha varit gäst där, och man hade aldrig visat den om det redan fanns en ny patient där.
”Fredrik” Jag har tid och det passar bra, och det känns tryggt att få se lägenheten också. Bra om offerten är klar nu innan jag återvänder till Sverige.
”Bente” Jag sänder en sms-text med en enkel punktvis beskrivning av gångvägen till lägenheten, det är nära ditt hotell, så du behöver inte åka taxi om du inte vill. Vädret väntas hålla sig soligt.

**Du verkar ju vältränad också, så det kan väl vara skönt med en liten promenad.**
**”Fredrik” Utmärkt, tack för det. Promenad i solsken i Poznan låter bra, och att inte gå vilse är en klar fördel. Så du får gärna sända gångbeskrivningen.**
**Fredrik han bara låg och så ringde det igen. Mats Svensson nuna kom upp, han låg i telefonboken och med bild.**
**”Mats” Hej Fredrik, tänkte bara ge lite ny info om du har tid?**
**”Fredrik” Hallå på dig Mats, bara kör på, vad har du för nytt?**
**”Mats” Jo, nu har polisen med ansvaret fått fram en del teorier kring mordet eller naturliga döden av Per Göransson, din pappa ju. Man har undersökt i princip vad han har ätit de senaste dagarna och druckit. Det råkade vara noll besök på krogen och det underlättade den utredningen.**
**Att tillföra ett gift i djupfryst paj är inte så troligt; den var köpt på ICA för fyra veckor sedan. Fler liknande exempel fanns. Winny, som du vet, är inte så glad för att göra långkok i köket. Slänga ihop en sallad då och då kanske.**
**Sedan har vi det med att bevakningen skickades iväg någon timme. Det borde de inte ha gått med på. Utskällningar har haglat. Släkten har kontaktats och man vet var de vistades vid den bevakningslösa timmen. Sedan har vi det där med Styrbjörn som man inte fick kontakt med. Nu har han ringt från Malmö till Winny. Tydligen bodde han där hos en kompis och blev sjuk med feber och hade därför inte hörts av. Kompisen ägde ingen telefon, påstods det.**
**”Fredrik” Ok, så det verkar inte hålla med det spåret att någon släkting varit i närheten av Pers bostad. Men varför inte utöka undersökningen till 500 meter radie runt Pers bostad och sortera fram alla gatubevakningsfoton?**
**”Mats” Visst, det pågår har jag hört, men det tar tid.**
**”Fredrik” Är det någon som också kollat säkra bevis för släktens egna påståenden? Var exempelvis Styrbjörn i Malmö den där timmen? Han är ju just nu sitt eget vittne. Vad heter kompisen i Malmö och var bor han? Det går ju inte ens att undersöka om man bara vet Malmö som enda adress. För att inte glömma vem som hatade min pappa mest bland alla i släkten, jo gissa vem, Styrbjörn. Jag har sett hans ögon när de var mycket hatiska, nästan svarta.**
**Han borde kunna vara med på något foto från Stockholm, när han påstods vara i Malmö. Tänk på att Styrbjörn har en favoritfärg på sin basebollkeps, röd, så den syns bra.**

**”Mats”, vi måste ju hitta honom och ta in honom på förhör. Men hur?**
**”Fredrik”, åk till Winny och ta reda på telefonnummer som sparades i hennes mobil. Ring henne omgående för att hälsa från mig och be henne komma in med sin mobil orörd, radera inga nummer.**
**”Mats”, nej, jag kan inte blanda mig i undersökningen. Men jag kan berätta för ansvarig om var Styrbjörn kan vara just nu. Malmö. Även kring samtalet till Winny, och då går jag den rätta vägen. Det blir mindre konstigt så.**
**”Fredrik” Visst, du har helt rätt, förlåt att jag rusar lite fel. Mardrömmen är inte över. Jag vill veta hur det har gått till. Bevisen mot en släkting finns väl inte ännu. Men Styrbjörn kan ju finnas i Poznan, Polen, och med nytt namn Tony Nielsen. Först måste jag spåra upp var Tony Nielsen är. Jag besöker kliniken igen idag och kanske kan få fler ledtrådar. Ringer dig senare. Ha det bra, Mats.**
**”Mats” Vi hörs, hej då.**
**Fredrik hörde hur det plingade till i mobilen och han tittade i inkorgen, det var Bentes sms om rätt väg att gå till lägenheten. Fredrik skulle genast gå dit och undersöka om det kunde finnas några ögonvittnen som brukade kunna se porten till den fastigheten. Det gick inte för sig att göra det med Bente i närheten.  Adress Bukowska 42, Poznan.**

**Fredrik gav sig iväg till adressen. Men han tog en taxi för att vinna tid.  Taxin stannade framför ett höghus med affärer i bottenplan. Apotek, livsmedelsbutik, restaurang och genast på gatan till höger en busshållplats. Bra service för en sköterska.**
**Mat och medicin i huset och kommunikation med buss 15 meter bort. Tyvärr inga chanser till att hitta vittnen för vilka bilar som stannat. Det var inga byggnader mitt emot. Restaurangen i huset hade stora fönster med utsikt mot porten och den enda platsen att stanna, exempelvis en ambulans. Fredrik tänkte att det var värt att gå in och undersöka om kassan var riktad mot fönster så personalen hade utsikt. Över gatan framför porten. Det var så, och rent tekniskt kanske någon uppmärksammat något så dramatiskt som en ambulans som stannar till. Frågan var vilken historia han skulle dikta ihop för fler svar.**
**Inne i lokalen var inredningen lite sliten, men det var ganska många maträtter att välja på, och man kunde tydligen beställa och ta med sig rätterna från platsen till var man ville.**

**Fredrik gjorde ett försök med en servitris och slog sig ner vid ett fönsterbord. Servitrisen, som var kring 25 år, talade bra engelska med tydlig polsk brytning.**
**”Fredrik”: Bra utsikt från detta bord, kul att man kan se trafiken utanför.**
**”Servitrisen”: Ja, man kan inte missa mycket om man har en stund över.**
**”Fredrik”: Min kamrat arbetar som ambulansförare här i Poznań, och han berättade att han hade haft en körning till den här adressen Bukowska 42. Han berättade det för att han hade bott här på fjärde våningen, och han gillade maten på restaurangen. Jag är här och testar maten som serveras, för jag ska bo i en lägenhet för eftervård.**
**”Servitrisen” vi känner till den lägenheten för vi brukar få beställningar och det är alltid en sjuksköterska som kommer in och hämtar maten och på vintern i bara uniformen. Men det är bara några meter till porten så man klarar sig utan kappa även på vintern.**
**”Fredrik” har du sett några ambulanser stanna utanför?**
**”Visst” roterande signalljus på taket blinkade in till oss, det minns man ju.**
**”Fredrik” såg du ambulansen för en vecka sedan, det var min kompis som körde.**
**”Servitrisen” visst det såg jag, man rullade in en man i rullstol till porten.**
**”Fredrik” får man stanna och släppa av någon med en privat bil eller taxi framför porten?**
**”Servitrisen” jag vet inte, men igår stannade en husbil med hämtning av en person i rullstol, men han kunde tydligen gå för han klev in i husbilen.**
**Men det tutas en del från bussarna, för folk använder gärna den breda parkeringen som är för bussar och släpper av passagerare. Bussarna kommer med fri utsikt, så de tutar gärna långt innan. Det blir en väldig massa rivstarter från privatbilar.**
**”Fredrik” Aha kliniken kanske har sådan service att klienter får åka bekvämt om man har lång väg hem?**
**”Servitrisen” Ingen aning, jag tror det var första gången jag har sett en husbil som stannat utanför. Nu får jag jobba vidare.**

**”Fredrik” Tack för informationen, då får jag ta er skinkomlett, hoppas den är god.**
**Husbil, vilken service. Kan det verkligen vara service som ingår från klinikens sida? Troligen inte. Bra fråga till Bente om några timmar.**
**Får väl hoppa av taxin utom synhåll och så gå resten av vägen, för det var lite väl långt att gå ändå och man hade blivit svettig i denna värmen. Solen lyste från en klarblå himmel.**
**Fredrik tog en taxi till sitt hotell. Med en husbil kan man åka långt och bo lite var som helst. Men övernattar man på en camping blir det inte lika anonymt, för man måste lämna och visa sitt pass med alla uppgifter, tänkte Fredrik. Det bör ha varit Tony Nielsen man körde iväg med. Men var? Bente kunde man ju inte ställa fel frågor om husbilar. Kanske man kan fråga lite skämtsamt och linda in frågan som ett skämt. Om man är frisk och färdigbehandlad kan man bli hämtad med husbil och körd till Sverige? Men den servicen får man kanske inte vid en näsoperation? Jag får nog putsa mer på det skämtet om Bente känner till just att en husbil dykt upp för att hämta Tony Nielsen.**
**Bente Pedersen stod där utanför Bukowska 42. Fredrik pustade lite så hon skulle tro att han hade promenerat hela vägen från sitt hotell.**
**”Fredrik” Puh, det var varmt, men en skön promenad.**
**”Bente” Ja, det var det jag sa, skönt att ta en promenad i det fina vädret.**
**Följ efter mig så tittar vi på lägenheten och pratar en stund.**
**Första plan var inte så imponerande, det var en kombinerad bostadsdel och affärslokaler, men väl inne i lägenheten var det hög standard.**
**”Bente” Varsågod och stig på, och öppnade dörren.**
**”Fredrik” Väldigt nytt och fint, ljust och rent.**
**”Bente” Det städas på sjukhusnivå och vi har mycket utrustning som ligger på sjukhusnivå: EKG, hjärtstartare och mycket mer. Låt mig visa sovrummet för patienter.**
**”Fredrik” Visst, det ser väl bra ut, oj en karta över Malta ser jag. På ett litet bord låg en karta över Malta, en sådan man kan se turister ha med sig, vecklar ut kartan och har sedan svårt att vika ihop den rätt. Många har svårt för den tekniken.**

**”Bente” Aha, jag hörde med sköterskan Maria att den förre patienten verkade gilla Malta. Kanske den glömdes kvar. Vi har mest tidningar med mode, skönhet, kläder och inredning, någon enstaka med ämnet historia och vetenskap. Möjligen någon med bilar som tema. Kartor har vi inte.**
**”Fredrik” Kanske ni har tidningar som frisörer brukar ha, jag brukar inte hitta kartor över länder där.**
**”Bente” Kan vi flytta oss till vår bekväma soffgrupp i det stora rummet?**
**Det var verkligt påkostat med exklusiva, hållbara möbler och de såg inbjudande ut. Ljusgröna tyger. Där fanns även en bekväm fällbar stol där en fotpall åkte fram när ryggstödet fälldes med en elstyrd kontrollbox som fästes på armstödet.**
**”Fredrik” kan jag testa stolen, den verkar skön.**
**”Bente” visst, testa allt du vill, men inte våra maskiner och instrument. Kan vi prata lite om vår plan för din näsa? Vi har framtagna bilder simulerat hur det kan se ut efter operationen.**
**Hon sträckte fram tre stora foton med motiv av en näsa från olika vinklar: fram, höger, vänster.**
**”Fredrik” ser ju mycket bättre ut än idag.**
**”Bente” Det tycker jag också. Den är vacker med sin raka linje och lagom stor till ditt ansikte. Vill du gå vidare och ta del av hur stegen ser ut när man opererar? Här är en bok med foto med tjugo bilder och steg. Hon räckte över boken till Fredrik. Han tittade länge på bilderna.**
**”Fredrik” Ser bra ut. Vad kommer totalpriset att hamna på i Euro? ”Bente” Kan du komma över till mig i soffan så kan jag visa lättare här med offerten på bordet. Fredrik tryckte upp ryggstödet, så han kom ur den bekväma stolen och flyttade över till soffan.**
**”Bente” Här nederst ser du summan och längre upp delmomenten för arbeten. ”Fredrik” Här står inget om transporten när man skall lämna lägenheten. Gäller det egen organiserad färd, taxi, bil, husbil, buss? Det verkar finnas en busshållplats just utanför porten.**
**”Bente” Vi har inte ansvar mer än fram till porten när man reser iväg, och husbil har jag nog inte hört om, men bil och taxi är vanligt. Tror ingen åker buss från hållplatsen faktiskt.**

**”Fredrik” Jag kanske överdrev med husbil, men man åker faktiskt långt och bekvämt med en husbil. En gång hyrde jag en i en vecka och åkte runt på Öland. Nu hade jag tur med husbilen, men det regnade i fyra dagar och tältare var mindre glada än de med husbil.**
**”Bente” Husbil, jo, det har nog hänt en gång med en hämtning med husbil enligt Maria, sjuksköterskan hos oss.**
**”Fredrik” Ok, det var väl någon som skulle åka långt och bekvämt. Då får jag tacka så länge och ge mig av.**
**Hittade snart en ledig taxi och åkte tillbaka till sitt hotell. Det verkade som Styrbjörn (Tony Nielsen) var på väg till Malta. Troligen transport med husbil. Bekvämt om man inte har läkt färdigt efter operationen och flexibelt för vila eller övernattning. Antagligen finns det ytterligare personer eller en förare åtminstone som kan köra. Språkmässigt talas det engelska på Malta och maltesiska, så det är klart fullt möjligt att Styrbjörn kan bo där och klara sig med kommunikationen. Troligen finns väl andra svenskar och nordbor som har flyttat dit, tänkte Fredrik.**

## Kapitel 29

**Husbilen hade fungerat bra under resan. Tony tyckte klart att det var tråkigt med sällskapet. I längden var det ju inte många samtalsämnen kvar att ta upp. Föraren och sjukvårdaren var inhyrda för att sköta körandet och eftervården kring Tony (Styrbjörn). Tony skulle själv få klara sig på Malta. Ingen att hålla i handen, så att säga. Nu skymtade man den lilla orten i södra Italien, ”Villa San Giovanni”. Tanken var att åka med snabbfärja från orten VSG till Messina på Sicilien. Gångtid var beräknat till 20 minuter, för sträckan var bara 8 kilometer. Italien har 14 storstadsregioner, och Villa San Giovanni med kring 14 000 invånare låg inom regionen Reggio Calabria. Den regionen omfattade flera uppdelningar. Kalabrien var denna region, en av 20 stycken. Catanzaro med 90 000 invånare var huvudstad i Kalabrien.Italiens administrativa indelning är baserad på 20 regioner, 107 provinser och 7 978 kommuner. Fem regioner har mer självstyre och en av dem är Sicilien. Fast historiskt kan man väl fråga sig hur mycket Maffian styrde. Det kan väl tänkas att utpressning och avgifter i beskyddarverksamhet förekom och även förekommer även just nu.**

**Men vägen på Sicilien tänkte köras med en hyrbil. Hyrd i Messina och målet var Catania, där flyget skulle ta 45 minuter flygtid till Malta. Där skulle taxi användas för turen in till Valletta och den hyrda lägenheten.**
**Fotpassagerare kan resa med Caronte & Tourist färjor mellan Villa San Giovanni och Messina. Husbilen hade för denna delen av resan gjort sitt, och den skulle tillbaka in i Tyskland och återlämnas. Claus Brescht och Tony hade köpt vardera en enkelbiljett till färjan och drog med sig sina ganska små resväskor på hjul. Tony hade inga problem att promenera ombord. Färjan tog även bilar. Färjan var som en korsning mellan en mindre vägfärja för enbart bilar och inga utrymmen för annat; förare kunde gå av bilen eller sitta kvar. Men denna färja i Villa San Giovanni var klart längre och bredare, och mitt i fanns ett plan med utrymme för passagerare. Lite bar och enklare bord och stolar samt enkel servering. Sedan ett plan med däck för passagerare över det plan som var täckt och skyddat.Så färjans första plan var som ett hangarfartygs platta, och så var det som två plan svävade där i mitten, plan 2 och 3 för personer.**

**Tony och Claus köpte inget utan hittade platser att sitta på uppe på övre däcket. Utsikten var fin, och man skymtade redan Sicilien. Närmast kan man jämföra med att åka mellan Helsingborg och Helsingör, som tar 25 minuter, och jämfört med 20 minuter här. Helsingborg och sträckan till Helsingör är 5,3 km. Messina är stort som två tredjedelar av Malmö om befolkningen räknades, alltså kring 240 000 stycken. Men staden fanns redan på 700-talet före Kristus, så med Malmös grundande kring 1200-talet är den 1 900 år äldre. År 1908 kom det en jordbävning och en 12 meter hög våg som dödade 70 000 människor av 130 000. År 1911 fanns 128 000 invånare.**

**På fastlandet i Reggio Calabria dog 15 000 av 45 000 personer. Totalt dog mellan 100–200 000 människor, och det är ännu ett historiskt rekord i antal döda i en naturkatastrof. Messinas flagga är samma som den skånska, röd med ett gult kors. Tony såg Messinas hamn närma sig, och Claus och Tony började röra sig mot trappan till plan två. Bilarna hade företräde att köra av färjan först. Hyrbilen skulle inte vara långt borta. Nästa mål: Catania.**

# Kapitel 30

**Svensk grundlag kan ändras, men då måste två olika riksdagar först ha röstat ja till detta. Det behövs ett nyval mellan, och en ny riksdag röstar på samma nya förslag. En grundlag, konstitution eller statsförfattning är en lagsamling som utgör de grundläggande formella normerna i en stat, beslutade av den eller de som innehar den politiska makten. Grundlag skiljer sig från lag genom att i allmänhet vara kringgärdad av sådana procedurregler att en ändring är omständligare att få till stånd; t.ex. måste godkännas av två på varandra följande riksdagar med val emellan. Sverige har dessa grundlagar:**
**Regeringsformen**
**Tryckfrihetsförordningen**
**Yttrandefrihetsgrundlagen**
**Successionsordningen**
**Dessa lagar är viktiga för det svenska statsskicket eftersom de innehåller normer om hur Sverige ska styras och skyddar den svenska demokratin. Grundlagarna fungerar som en grundnorm som är överordnad andra lagar och bestämmelser. De utgör en grundplan som rikets lagar skall rättas efter och stadgar även överordnade bestämmelser om rikets styrelse och förvaltning. Riksdagsordningen intar en mellanställning mellan grundlag och vanlig lag. Tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen benämns ibland som de två så kallade mediegrundlagarna, eftersom de ger grundlagsskydd åt vissa medier och publiceringar. För att planen på att stycka Sverige skulle kunna genomföras, måste de inblandade länderna följa de lagar som gäller. Sverige har ingen grundlag som skyddar mot att införa lagar som blir mer odemokratiska och som flyttar makten på ett obehagligt vis till få personer. En möjlighet kan vara hur domare väljs ut, polischefer, advokater, fängelsedirektörer. Det kan införas nya regler inom de gällande grundlagarna. Sverige har ingen grundlag för skydd mot att bli en diktatur (envälde) eller en oligarki (fåvälde). Konspirationen fortsatte, men man kände sig inte redo att starta upp för att visa alla korten. Om nya grundlagar skulle komma till, då blev texterna avslöjade och det krävdes inte så mycket juridisk kunskap för att se vartåt det lutade.**

Andra partiledare, riksdagsmedlemmar och massmedia skulle reagera. Planen måste lindas in så att svenska folket skulle köpa det där med förändringarna.
Nya lagar måste innehålla så mycket förbättringar för de som röstade, att de inte kunde tacka nej, för det var bra för den egna plånboken nu eller på sikt. Helst inte alls på sikt. Folk måste få pengar direkt i fickan. Medborgarlön på en högre nivå än dagens socialhjälpsnivå var löjligt liten och den gav en pinsamt svår möjlighet att överleva med en levnadsnivå jämfört med flertalet. Ensamstående mammor med barn flockades redan vid olika hjälporganisationers köttgrytor, eller så erbjöds en blaskig soppa på pulver. Där satt mamman med barnet vid borden i en stor allmän lokal, och barnets näsa hade snor intorkat efter mammans promenad i kylan till där Frälsningsarmén höll till. Medborgarlön på en nivå av 30 till 50 procent mer än den för låga socialhjälpsnivån skulle locka väldigt många. Det förslaget måste bara hållas helt hemligt, och när resten av planen var genomförd skulle det komma lägligt. Den skulle sedan börja sänkas igen, och då skulle samhället inte vara en demokrati.
Medborgarna hade ingen chans att rösta på något parti med andra alternativa program. Planen var otäck egentligen. Hur lurar man ett helt folk? Berätta för folket vad de vill höra och avgudar att höra.
Hitler deltog 1923 i en statskupp, men 1933 hade många avlidit som då 1923 var upprörda över kuppförsöket. Adolf Hitler fick en dom på halsen, fem år i fängelse, men släpptes innan nio månader hade gått. Tiden i fängsligt förvar, då skrev han en massa dynga i skriftlig form: ”Mein Kampf”. Den såldes bra senare, som en senare Maos lilla röda. Statusen att ha rätt typ av böcker i en diktatur är viktig. Böcker som inte passar är listan som var med vid bokbålen.
Visa ett sådant urval? Då bör man inte ha bjudningar hemma. En bok om Hitlers märkliga försök att 1923 bli med på tåget mot Tysklands diktatur redan då, och lindriga straff, och den usla boken han skrev, den hade man bäst förvarat i en öppen spis uppe i murstocken kanske. Nu slipades det på hela paketet ”Hur lurar vi folket” och tar makten sedan. En obetydlig korpral och misslyckad konstnär kom till makten 1933 och höll sig kvar till 1945, men tog sedan sitt liv i bunkern i Berlin. Hustrun följde med Eva Braun, ett lämpligt efternamn med tanke på sin man med många bruna skjortor.
Fredrik Göransson var 95 % säker på att ha hittat sin fars mördare och det måste vara Styrbjörn Göransson. Hur mycket Fredrik än älskade sin mördade pappa Per, så hade han hört hur illa han hade behandlat sin bror Styrbjörn.

Hatet hade odlats av Styrbjörn så klart och det fanns det flera historier om. Men att det skulle gå så här långt.
Fredrik kom att tänka på sin favoritbok, Greven av Monte Cristo. Där hamnade den personen 15 år i ett fängelse, och på ön if. Tanken med fängelset var att fångarna skulle avlida där, och det skulle säkert räcka med 15 år i cell på den fängelseön. Skita i en spann och äta något oätligt från en odiskad skål. Centralvärmen från solen och ventilationen kom genom en glugg med galler. Hämden höll hans tankar vid liv och hur han skulle döda alla tre som låg bakom hans öde.
Styrbjörn hade haft tid på sig, och hatet byggdes på. Vid varje möte med släkten pekades det med hela handen från Per. Dricka sprit och vara alkoholist, det var ingen sjukdom, tyckte Per, men det tyckte inte Styrbjörn heller. Arbetslös och fattig var förr ett brott, och man hamnade på arbetsläger. Barnen också, namnet på fängelset var ”Arbetsstugor”, för kvinnor ”Spinnhus” och för män ”Fängelse”. Till och med de som hade skulder att betala, och om de inte kunde eller gjorde det, hade ett eget namn på sitt fängelse: ”Gäldstuga”. Förmodligen saknade han inte släkten, men han hade älskat sin kära Svetlana. Men hon hade tagits ifrån honom, och Styrbjörn odlade tanken som Greven av Monte Cristo. Per fick skulden i Styrbjörns tankar kring hämnden.
Fredrik tog beslutet att ta sig till Malta, och även om han saknade plan för att hitta Styrbjörn, enkelt.
Men det kanske fanns någon offentlig statistik över nyinflyttade på Malta eller via postverket. Det fick bli en senare fråga och nu var det mest den billigaste flygresan Poznan till Malta. Resan blev billig för WizzAir var billiga. Redan imorgon klockan 6.00 skulle resan börja. Ingen behaglig tid.
Tacka nej till operation av sin näsa kunde göras senare. Inga kontrakt hade skrivits och egentligen kunde han strunta i att höra av sig till Bente Pedersen.
Flygtid kring tre timmar handlade det om, så det kanske inte skulle skilja mycket i tid mellan när Fredrik skulle vara framme på Malta och jämfört med Tony Nielsen, som högst troligen är Styrbjörn Göransson. Fredrik hade inga höga förhoppningar om komforten ombord på planet. Men den fungerade.
Den tidiga flygningen redan klockan sex gav, som väntat, en måltid som skulle likna frukost. Bulle i plast,plastkniv och ett minismörpaket som var svårt att få upp med Fredriks nyklippta naglar. Han fick bearbeta kanten med plastkniven, även det svårt med bara den där tandningen. Val mellan kaffe eller te, pålägg ost och sedan den där märkliga torra biten sockerkaka.

Sätet och benutrymmet som vanligt;det tålde inte att personen framför fällde sin stol helt. Det skulle bli olidligt i tre timmar. Tack och lov så hände inte det. Man kunde göra en del inköp, men det var inget som Fredrik var intresserad av. Kartan i gratistidningen var lite intressant. Malta var flera öar, så Tony skulle kunna ha valt Gozo, en mindre ö.
Fredrik tänkte på Styrbjörns intressen, utbudet av affärer och krogar och rena barer med stort urval av spritsorter. Valletta var mest befolkat och liknade en stad. Kanske var det värt att bara chansa och undersöka Vallettas nya bosättare.
Fredrik noterade nu att planet hade kommit in över norra Italien och man skulle flyga längs med Italien från norr till söder. Inte så långt västerut som över Rom, mer som en linje mellan Rom och Florens. Söderut mot Italiens stövel och den delen som var foten. Kalabrien hette det visst. Sedan ut över Messinasundet. In över Sicilien och över Medelhavet mot Malta.
Maltas flygplats började skymtas och trycket i Fredriks öron hade ändrats när flyghöjden hade sänkts inför inflygning. Fredrik var "bältad." Tydligen var det redan 23 grader utomhus, men värmen skulle öka och vid middagstid kunde den bli 29 grader. Dunsen hördes när landningsställen fälldes ut. Nu skymtades omgivningen kring landningsbanan och det var väl inte jättevackert. Men Maltas stränder lär vara fina. Fredrik hade haft turen och rad tre där framme gav lite flyt ut på trappan. Man såg en transport i form av ett Disney World-liknande minitåg och utan det intrycket, mer som tio golfbilar på rad och kopplade ihop.
Det blev inte direkt bråk om platser. Planet hade bara varit fyllt med kring två tredjedelar av passagerarna, så det fanns platser över med transporten till ankomsthallen. Fredrik fingrade efter sitt pass i ytterfickan. Han brukade känna att man kunde ha förlorat det på något vis. Bara de riktigt självsäkra, berusade eller trötta, utgick från att passet stoppats i ytterfacket. Ingen i hela världen hittade det. För det låg i innerfickan på jackan som hade pressats in i bagageförvaringen över huvudet. I bästa fall hade då passet inte skadats alls. Polis som helt glömt sitt pass var steget värre. Hela den rutinen skulle bli pinsam.
Triq Paolo Debono i Msida Valletta, ett hotell med tre stjärnor, dög bra för Fredrik. Rymlig minilägenhet.

Här fanns 35 lägenheter. Gym och pool på taket, inte stora, men bra utsikt. Byggnaden var väldigt modern, stora ytor med släta vita partier och byggnaden hade rundade hörn med lite drag av Art Deco. Taxin hade inte varit så kall, för föraren körde med rutan öppen. Han berättade på engelska med kraftig brytning att han bara brukade fylla på tanken till hälften, så drog bilen lite mindre med 30 kilo mindre vikt att köra omkring med. Fredrik tänkte att då sparade han ytterligare genom att inte sätta på luftkonditioneringen. Men nu var det bara kring 24 grader ute och en kort resa. Bara kring fem kilometer.

Fredrik steg ut från taxin relativt utan att känna sig svettig. Väl inne i den ganska rymliga lägenheten började han planera för de första stegen för att se om Tony Nielsen hade kommit till Valletta. Men för sin egen säkerhet tog Fredrik reda på telefonnummer till ambulans som var 196, till polis var 191, SOS 112. Lika bra att lägga in dem i mobilen, vilket han gjorde. Riktnumret till Malta är 00356. Så att köpa ett nytt SIM-kort med laddning gav ett nytt okänt nummer, det var mer skyddat för det var svårt att kunna koppla till honom. Fredrik började med att lokalisera skattemyndigheten som en möjlighet att snoka kring en del. På deras hemsida dök det upp adress och vilka olika tillstånd som kunde bli aktuella för olika kategorier av personer.

Pensionärer var exempel på en kategori. Tony skulle nog ansöka med att visa upp förmögenhet på ett bankkonto i en lokal bank på Malta. Gräddfilen skulle öppna sig, tänkte Fredrik. Identità Malta, Evans Building, St Elmo's Square, Valletta var adressen att uppsöka. Tänk om Styrbjörn hade samma plan och vid nästan samma tidpunkt? Fredrik tänkte att teoretiskt skulle han kunna vara här lite före Styrbjörn. Max tur kanske skulle vara att hitta ett ställe att spana från och utanför skattekontoret på St Elmo’s Square. Öppet kl. 8.00 till 13.00. Fredrik tog en taxi till adressen. Visst kunde man spana. Utomhus fanns gott om bänkar att sitta på och med fri utsikt mot ingången, och inomhus fanns 50 sittplatser och lokalen var fylld med 20 till 30 personer.

Man kunde sätta sig och spela att man väntade på sin tur. Det gick även att ta en turnummerlapp och vänta samt gå fram och fråga något vid disken. Hur var det med personer som nyligen kommit till Malta och blivit godtagna att få bosätta sig där, var det en offentlig information? Kan vara en bra fråga. Man kunde hitta på att man sökte en nyupptäckt bror vid släktforskningen, tänkte Fredrik.

Fredrik hade köpt ett nytt SIM-kort, och även en ny mobiltelefon för att inte ta onödiga risker med att den gamla mobilen kunde spåras. Både en ny kontantmobil och nytt nummer kändes bra. Operatören hette visst Melita, det hördes lite som ett kaffefilter, hade Fredrik tänkt.

Tony Nielsen var lite senare än Fredrik, och först dagen efter skulle han dyka upp på adressen där Fredrik nu var. Fredrik väntade till stängning kl. 13.00 och tänkte vara där i tid nästa dag. Mackor och en dricka. Han var som polis van vid långa pass i bilar och på andra ställen. Väntan var polisens vanligaste tid som användes ute på spaning. Andelen tid för gripande och pappersjobbet var betydligt snabbare avklarad. Det gällde att täcka in fem timmar, inget att be för. I längden var det för tröttsamt, men några dagar var det värt. Dök han inte upp inom tre dagar, var det kanske inte Malta som var Styrbjörns mål. Det fanns några andra möjligheter: svenskklubbar och Facebook med maltesiska svenskar. Det fanns aktiviteter, och tydligen bodde svenskarna mest i Sliema; stadsdelen hade fastigheter med bra utsikt över havet, och det gillades klart av svenskar och andra, men inte av lokala invånare som sökte skuggigare stadsdelar.

Fredrik läste på Internet att lokalt, om man ägde sin bostad, behövdes bygglov för fönster med utsikt mot annans tomt, och vanligt var att en fastighet kunde äga luftutrymmet över den våning överst som fanns, och man såg många fall där ytterligare våningar byggdes på. Så det gällde att kontrollera fakta noga. Man kunde få en oönskad våning över sin Penthousevåning.

Fredrik räknade bara med att Tony (Styrbjörn) skulle ha hyrt en lägenhet, och då kanske man borde leta i Sliema stadsdelen först, om det inte blev napp här vid skattekontoret. Fredrik ordnade med en diskret hyrbil; den lilla Nissan-bilen var vit och det fanns många liknande på Malta.

Hade Tony redan egen bil skulle det gå att skugga honom enkelt. Vem vet om han verkligen hade valt Sliema? Det fanns även St. Julian-området intill, också med mycket svenskar i området. Fredrik hade läst om att många spelbolag hade fått stora skattefördelar och gärna öppnade sina huvudkontor på Malta. Svensk arbetskraft var populärt, inte bara i Köpenhamn och i Oslo.

Fredrik hyrde parkering vid sitt hotell för 12 euro dygnet. Platsen hade tak, vilket minskade värmen i bilen. Hade bilen stått i solen några timmar, hade det tagit en kvart innan den var kyld inne i bilen. Luftkonditioneringen var sådär i bilen. Kanske kylämnet hade behövt fyllas på, men det fick duga. Hade Fredrik inte hittat Styrbjörn på en vecka, fick nya planer göras.

# Kapitel 31

Fredrik var tillbaka på sitt hotellrum och tänkte samla tankarna för att kunna förmedla information till sin kollega och vän Mats Svensson hos Malmö polisen. Det hade hänt en hel del nytt.
Fredrik hade beviljats ledigt för studier, men han hade börjat med att ta ut semester. En del övertid hade samlats. Men skulle hans efterforskningar kunna avslutas, så hade han planer på att informera arbetsgivaren om att han hade ångrat att genomföra sina studier.
Frågan var hur mycket han ville berätta för Mats. Kanske aldrig att han verkligen hade hittat Styrbjörn eller ens Tony Nielsen. Helt säker var inte Fredrik ändå. Det borde gå att känna igen Styrbjörns lite släpiga gångstil. Det gick ju inte att operera bort. Börja gå med annan stil, det hade Fredrik svårt att tro att Styrbjörn ville göra. Hotet att bli avslöjad var väl inte så stort, skulle troligen Styrbjörn tänka. Det skulle ta många timmar att spana på skattemyndighetens kontor. Det var en öppen plats framför byggnaden och ingen biltrafik fick förekomma, och det gjorde att det var som mest kring trettio meter att gå fram till ingången block 4 hos skattemyndigheten. Med fri sikt från en bänk mitt emot, så skulle Fredrik studera varje gångart för män kring Styrbjörns ålder. Särskilt om någon bar en röd skärmmössa, en favorit hos Styrbjörn.
Fredrik hade svårt att tygla sitt hat mot Styrbjörn. Det var ju helt sjukt att döda och att döda sin egen bror. Fredrik kom ihåg ljusa minnen från sin barndom. Pappa Per hade verkligen lagt tid och kärlek på honom. Även om Pers sämre sidor dök upp senare, så kunde en del vara hörsägen. Släktträffar var inte alltid bevis för hur man utvecklats, men visst, det var taskiga saker som han hört och riktat mot Styrbjörn. Men var det dödsstraff på det? Var det kanske dödsstraff på mord? Inte i Sverige, men nu var ju Fredrik på Malta. Vem skulle sakna en falsk person med namn Tony Nielsen? Hur bra var bakgrunden, tro? Född var och uppväxt var. Fredrik trodde inte att Styrbjörn skulle finnas i svenska register där DNA förekommer. Tester idag på Tony Nielsen borde vara rena. återvändsgränden för en utredare. Gällde sedan utredningen ett dödsfall, gäller det att kunna utvinna DNA från liket, och fanns inget lik? Anmäld som försvunnen var normalt. Okända hjälpredor måste finnas kring Styrbjörn; han kan inte på egen hand ens ha planerat hela den kedja som Fredrik fått klart för sig. Ta sig ut från Sverige osynligt för svenska myndigheter. Bli plastikopererad i Polen och i Poznan, och sedan med en husbil, med hjälp av två personer, sedan ge sig iväg mot målet Malta.

**Fredrik ringde till Mats och fick tag i honom.**
**”Mats!” hallå! ”Fredrik.” Jo, det är jag, Fredrik. Okänt nummer och från utlandet, det måste väl du ha undrat över?**
**”Mats” nja, inte helt, jag brukar inte få massor med den typen av samtal. Men jag hade ju inte hört från dig på ett tag, och jag vågade inte trycka bort samtalet eller några liknande nu, och så länge du håller på med vad det nu är du snärjer in dig i?**
**”Fredrik” Ok, jag förstår. Men nu är jag i luren och har väl lite nytt att berätta.**
**”Mats” Låt höra då, vad har hänt?**
**”Fredrik” Jo, jag var på en plastikkirurgiklinik i Poznan som Svetlans föräldrar hörde om i det samtal de hade med Styrbjörn, och jag tog mig dit och träffade på Bente som talade svenska, och jag spelade en blivande kund.**
**”Mats” Ok, vad körde du med för typ av önskemål, var det din krokiga näsa?**
**”Fredrik” Jo, det var enklast, och Bente verkade inte särskilt förvånad, men det kändes lite obehagligt kring att spontanbesök var mycket ovanligt, för kunderna kommer till kliniken efter flera andra kontakter.**
**”Mats” Tyckte du att du verkligen var ett misstänkt fall, typ journalist?**
**”Fredrik” Inte längre fram för kontakten blev bättre och näsan var ju inte helt perfekt, tyckte Bente, och historien om skadan var trovärdig. Jag fick även se deras lägenhet för eftervården och hade även turen att se en lista på namn på nyligen opererade; listan låg i utkorg på hennes skrivbord och hon var borta fem minuter för att hämta fotoböcker.**
**”Mats” Hittade du några kända namn då?**
**”Fredrik” Egentligen inte, bara det enda nordiska namnet Tony Nielsen. Klart, Tony är väl inte så där vanligt och från Norden direkt, men Nielsen klingar danskt. Vårt Nilsson ju.**
**”Mats” Då måste väl det vara Styrbjörn, eller hur?**
**”Fredrik” Gissning, det är en ren gissning. Inga säkra bevis ännu. Det är väl tandkort och fingeravtryck och DNA som ger verkligt säkra bevis.**
**”Mats” Det var inte så jag menade, mer som urval. Välja ett nordiskt namn och flytta från att vara svensk till att bli dansk kan ju vara smart om man vill hålla sig undan?**

**”Fredrik” Jag har tänkt detsamma. Hur hållbar sedan hela bakgrunden är, det vet man ju inte ännu. Hur många Tony Nielsen finns det i hela Danmark, det kanske man kan hitta på något vis. Men det är kanske för tidigt att lägga tid på detta. Jag vill helst tillbaka på jobbet inom några dagar.**
**”Mats” Vad gör du nu då!**
**”Fredrik” Jag har en hyrbil och spanar där han måste dyka upp. Man måste skaffa sig tillstånd för att bo längre tider på Malta, och ett får man om man kan visa på fyrhundratusen euro på ett bankkonto från en inhemsk bank. Myndigheterna har inte oron att behöva försörja personen. Man har andra möjligheter, som pensionär, arbete, studier är några andra skäl.**
**Tänkte väl att ett konto måste vara enklast för Tony Nielsen (Styrbjörn) för ingen chans att han mördat bara för flera års sarkastiska kommentarer. Allt verkar som att han bara varit en utförare, en kasperdocka som var perfekt att styra intill Per. För det finns en tidslucka att arbeta med.**
**”Mats”, vi har hittat övervakningsbilder där Styrbjörn tydligt syns nära Pers bostad och nära den tiden då tidsramen inträffade för det möjliga mordet. Inga nya analyser har kunnat hitta en förklaring till Pers död. Det är ju skumt. Nu söker man febrilt efter Styrbjörn och jakten är i full gång.**
**”Fredrik” Mats, du får aldrig nämna allt det här, vi är båda helt inblandade och minst så blir vi avskedade som privatspanare och för att undanhålla information viktiga för utredningen. Informationen måste istället läcka på annat vis och det vet vi båda mycket om, eller hur Mats!**
**”Mats” Ja, det lärde man sig redan på polisutbildningen.**
**”Fredrik” Kan du radera samtalshistoriken från mig och köpa en begagnad mobil på det vanliga stället, du vet, och sända mig ett sms med det numret som den har.**
**”Mats” Fixar det idag! Ha en bra dag då Fredrik!**

# Kapitel 32

Ansvariga för det praktiska kring morden hade nu fått klart för sig att det behövdes en mer handfast plan för att ge uppdrag till utförarna.
Listan över lediga poliser för Malmös poliser hade kunnat tas fram och det dök upp en Fredrik Göransson. Han är ju statsministerns son. Varför var han ledig? Tydligen uttagen semester och sedan skulle ledigheten vara ett år för studier. Så den mest misstänkte borde vara Fredrik Göransson, för han är väl nyfiken på hur utredningen går framåt?
Partiledare för Östdanska Frihetspartiet, Mårten Malmström, hade uppgiften att vara kontakt till "Utförarna". De måste ta reda på exakt var Fredrik Göransson fanns rent fysiskt och vad han sysslade med. Ingen visste just nu och han hade inte svarat i sin mobil för privat bruk. Kostnaden skulle öka för nya uppdrag, men budgeten för hela operation "Styckat Land" låg på trettionio miljoner kronor och hälften var kvar. Kontakten mellan Mårten och "Utförarna" var en lång kedja med åtgärder. Det första steget var att ta sig till Malmö Centralstation och ta med den svarta portföljen och i den skriftligt tacka ja till en inbjudan. Mårten hade kontakt med en ytterligare medhjälpare som köpt en ny mobil som han ringde med till ett utländskt nummer, lät det tinga tre gånger och sedan förstörde han simkortet och hela mobilen. Dagen efter kontakt via telefon skulle Mårten sitta vid en specifik väntsoffa och om den var upptagen stå bredvid. Väntan varade en stund, för sedan skulle han ta tåget till Lund. Exakt avgång kände han till sedan tidigare. I en plastpåse hade Mårten ett kuvert med ett krypterat brev, skrivet av Mårten efter en kodnyckel. Mårten skrev på en äldre elskrivmaskin, med plasthandskar på, och brevet hade inte några fingeravtryck från honom.
Väl inne i Lund skulle Mårten gå in på Grand och sätta sig för att äta lunch och stoppa ner kuvertet, eller egentligen hälla det från plastpåsen ner i portföljen. Mitt i lunchen skulle han gå till toaletten med portföljen, sedan genast utanför dörren ställa portföljen och vända ryggen mot toaletten tills han hörde någon öppna dörren och gå förbi, efter personen växlat portföljen till en likadan, men tom på sitt innehåll. Först då skulle Mårten böja sig och ta med portföljen till bordet och sedan avsluta lunchen. Sedan skulle en bil vänta vid Mårtenstorget och märk och färg och registreringsskylt var känt sedan tidigare. Bilen skulle köra hem Mårten till Centrala Ystad.

**Där skulle Mårten ta sin egen bil hem till bostaden. Deluppdraget skulle utföras och besked skulle komma som talade om nyheter och en rapport över den begärda informationen. Den skulle komma i form av ett brev där texten var krypterad och samma kodnyckel kunde användas. Man hade gjort det enkelt och ändå svårt att knäcka. Ett vanligt bokkrypterat meddelande. Kodboken var Lennart Nilssons Korsordslexikon. Utgiven 1993.**
**5r1b5 var ordet AVGÅNG.**
**Sidan fem slogs upp r1 stod för rad 1 och b stod för från botten och räkna orden från botten.**
**Visst tog det tid att läsa av, men säkerheten var tillräckligt bra. Papper för krypteringsarbete brändes upp. Sedan skrev Mårten ut hela texten på papper med sin skrivmaskin. Kuvert med ett bud till Stockholm användes och på en given tid, med en adress på Kungsgatan, fanns en person som kvitterade ut kuvertet. Brevet lämnades i en förvaringsbox på Centralstationen. Där skulle sedan brevet hämtas av en person som fick betalt för uppdraget att gå för att hämta brevet i förvaringsboxen och för att lämna det till en äldre man i rullstol som väntade vid huvudingången till Centralen.**
**Boxen var för högt upp för den personen, konstaterade det tillfälliga budet. Femhundra kronor för fem minuters arbete, 6 000 kr i timlön, tänkte budet. Mårten Malmström hade nyligen fått senast kända information kring hur det stod till med Styrbjörn Göransson, och tydligen var han på plats i Valletta på Malta. Han fick inte reda på adressen till lägenheten, men att besök hos Maltas skattemyndighet skulle göras imorgon. Tydligen nödvändigt. Sedan skulle ett ID-kort ordnas, men vid en annan adress och byggnad. Besök personligen i banken för ett första uttag med kontanter och för att få ett betalkort.**
**Där skulle en första information ges om deklarationsplikt och hur ränteinkomster beskattades. Även inkomster och hur dessa beskattades från olika länder och hur det i vissa fall fanns dubbelbeskattningsavtal mellan aktuella länder, som Sverige och Danmark, skulle tas upp. Avtalen skulle noga tjänstgöra så att länderna delade på bytet, kan man säga. I Sverige hade man exempelvis lagt sig på en skatt på 25 % för alla inkomster. Men det kunde vara olika skatter på olika inkomster från Sverige. Ränteinkomsterna skulle helt beskattas på Malta. Frågan var klar om Styrbjörn fick förmånen att leva så länge att han skulle kunna förbruka alla sina fem miljoner. Säkerheten för honom kom långt bakom andra intressen.**

# Kapitel 33

Tony Nielsens lägenhet i Sliema hade hyrts fullt möblerad och det fanns två sovrum med plats för dubbelsäng, så man kunde enkelt vara fyra personer boende i lägenheten. Fastigheten var byggd 2001 och hade renoverats senare.
Hyran var 1 000 Euro per månad. Där fanns hiss, balkong på 10 kvm och bostadsytan var 100 kvm. Luftkonditionerad. Ljus lägenhet. Bara 200 meter till havet. Låg på tredje våningen.
Adress var Old College St, Sliema SLM.
Vardagsrummet var stort och soffgruppen var i grått tyg. TV-bänk och bokhyllor var vita. Golven tyckte Tony var för mörka, bruna. Köket hade blandade skåpsluckor med vitt och brunt träslag, nästan brungrått med ådring. Ugn, mikro, diskmaskin, spisplatta med modern glashäll och varmvattenkokare, kylskåp.
Vitt matbord med tre bekväma stoppade stolar. Bordet kunde expanderas så kanske nya vänner kunde ta en öl och sedan kunde man kanske dela på en stor hämtpizza. Sovrummen var stora och skåp och säng var bruna. Badrum till det ena sovrummet och toalett till det andra med dusch och toalett, lite påvert med den lilla duschen med bara ett litet duschdraperi. Men badrummet var fint med brunt kakel. Brunt verkade vara temat här, tänkte Tony (Styrbjörn).
Det hade inte bäddats någon av sängarna, men det var enkelt åtgärdat. Tony valde att bara bädda i ett sovrum. Sjukskötaren fick väl ta hand om sitt rum. Han skulle försvinna inom några dagar. Läkningen gick bra och att röra sig till fots var inga problem. Badet var bättre än att duscha och ansiktet blev inte blött. En klar fördel, tyckte Tony. I badrummet fanns en tvättmaskin. Hoppas den var enkel att sköta. Instruktionerna låg på den.
Balkongens utsikt var mot en annan husfasad, så det var väl ingen höjdare, tänkte Tony, men det var nog en fördel för det passerade inte folk förbi. Skulle någon stå och stirra länge mot honom om han ville ut och sitta i en stol där, hade han väl märkt det. Bäst att inte använda balkongen mer än för att torka tvätt.
Tony skulle åka taxi på egen hand vid kring klockan halv åtta. Skattekontoret öppnade klockan åtta. Förbeställd taxi skulle komma lite före halv åtta.

**Sjukskötaren Claus Brescht var informerad om att bo kvar i lägenheten mellan fem till sju dagar. Efter undersökning varje dag, när bandage och plåster skulle bytas och såren skulle vårdas, så fick han avgöra hur han skulle göra. Tonys allmäntillstånd undersöktes morgon och kväll. Blodtryck och syresättning, men även om Tony hade feber. Tony fick även göra några enkla övningar med armarna och en övning med knäböjningar.**

**Tony hade blivit sur på honom när han nekade att gå och köpa en stor flaska med vodka och sex öl. Ingen alkohol så länge han övervakade. Claus kände att det här var väl ingen person han hade velat ha inbjuden på middag i sitt hem. Det skulle bli skönt att åka hem redan efter fem dagar. Så supa kunde väl Tony syssla med senare. Prioritet var bara hälsan och att lägga om förbanden perfekt. Claus hade bäddat och hängt upp nya handdukar. Han tog en titt på tvättmaskinen och testade att köra den på 40 grader med en ny handduk. Vem vet vad Tony skulle hitta på under sin utfärd imorgon. Claus hade ingen information om program, men hade Tonys nya mobilnummer. Lite krystad stämning blev det när de åt tillsammans och samtalsämnen var det glest med. Bättre blev det när de hade fått igång tv:n. Kanalutbudet med för många udda kanaler som RAI Italienskt var inget första val. Mot förmodan hittade Tony en kanal som visade NHL-ihockey och Toronto mötte Boston.**

**Claus hade spelat ishockey när han växte upp och bodde i Hamburg. Intresset för NHL var mindre än vad det verkade vara hos Tony, så han höll med om programvalet. Tony var både rörligare och ljudligare än när de åt tillsammans. Fördelen var att det inte fanns några direkta behov av att föra något mer detaljerat samtal. Det låg mer kring ”Fan vilken tackling”, ”Djävla kass domare”, ”Det var ju ingen utvisning” och ”Boston är ju bättre”. Ja, Boston var bättre; tydligen pratade Tony om namnet Mats Näslund som verkade ha spelat för Boston. Inget som Claus kände till. Visst kände han till någon man kallade ”Foppa”, tydligen en bra spelare i Tre Kronor, det svenska landslaget. De brukade besegra det tyska landslaget, men det blev rena lyckoruset när Tyskland lyckades besegra svenskarna.**

**Ölkonsumtionen hade visst en tidning noterat hade ökat markant den kvällen. Fotboll var tyskarnas första val och den ölkonsumtion före och efter matcherna var rena flytande guldet för krogägare och särskilt för ställen där supportrar samlades som flugor kring en möglig ost i trädgården. Claus hade läst att av 16 matcher mellan Tyskland och Sverige hade Tyskland vunnit 3 stycken, så det låg kring att svenskarna brukade vinna i 80 % av fallen. Tony sov inte bra under natten.**

Ny säng och den var något hård och det kändes att ansiktet opererade områden inte var läkta ännu och att ligga på rygg var egentligen det enda alternativet, och att inte kunna växla och ligga på sidan var ovant, nästan otrevligt. Men lite sömn blev det.
Claus hade lagat till en tidig frukost med te, apelsinjuice och några brödskivor med lite färdigskivad ost i plastförpackningar för varje skiva och en burk med apelsinmarmelad. Brödrost saknades tyvärr; rostat bröd till frukost gäller. Tony tänkte snarast köpa en brödrost, kanske redan idag. Det beror på orken hos skattemyndigheten och den egna orken att sitta och vänta på sin tur. Dåliga stolar kanske är hårda. Vem vet hur det ser ut? Det blir kanske inte rostat bröd på en vecka, tänkte Tony (Styrbjörn).
Tony tvättade av sig med lite vatten i badkaret, fyllde upp bara till hälften. Det saknades en halkmatta och risken var för stor att stå upp i badkaret. Tvagningen lyckades och att stå på en handduk utanför badkaret kändes inte så illa. Tony hittade ett par jeans och en kortärmad skjorta med lite rutigt mönster och i ljusblå nyans. Han hade en axelväska med innehåll som mobiltelefon, pass och lite annat som en banan och en flaska vatten.
Solen kom inte åt honom idag, för planerat taxi och sedan vänta inomhus och en ny resa med taxi. Men solglasögon på och sin favoritkeps, en röd med skärm. Taxin var på gång, så han sa hej då till Claus, som hälsade hej då tillbaka. Trapphuset hade bara en hiss, och den dök upp till slut. Dörrarna öppnades med skjutdörrsteknik, och hissen var mycket rymlig. Grön knapp trycktes in, och Tony kom ner i första planet och ut genom porten, och där väntade taxin.
Taxin, en Skoda, hade rutorna nedvevade och luftkonditioneringen av. Men byggnaden hade skuggat över bilen, så det var inte särskilt varmt inne i bilen. Tony valde baksätet, och föraren hade en massa småprylar i framsätet, som ju var på fel sida på något visst, ja, vänstertrafik på Malta. De vi hade före 1967.
Trafiken var livlig, verkade som många skulle till sina jobb eller så klart på väg att utföra något ärende. Turister rörde sig även tidigt, för hyrbilar skulle utnyttjas hela dagen. Valletta hade väl inte Maltas bästa stränder. Det visste väl turisterna, utrustade med samma typ av kartor som Tony studerade redan under sin eftervård i Poznan. Djäkla otur att han glömde kartan där, för det blev lite jäktigt när olyckan var framme. Pinsamt att skita på sig och behöva ha hjälp att tvätta av allt och byta kläder. Tänk om det skulle hända i taxin eller hos skattemyndigheten? Tony tänkte på det stora glaset med apelsinjuice.

Taxin körde i en lång färd med en dragning till vänster runt en bukt, och Sliema låg egentligen fågelvägen på andra sidan bukten. Valletta låg över vattnet. Köra runt var det som gällde. Först passerades Gzira och sedan Ta'xbiex, vidare genom Msida och Floriana, sedan skulle taxin komma in i Valletta.
Gatan Repubblika skar genom Valletta. Lite körbar med taxi och mest en gågata hade taxiföraren berättat. Han var ganska trevlig och berättade en del kring några vägval. Han visste var Skattemyndigheten låg; block 4 var det. Det gick inte att köra fram till porten, det var som en liten mur runt platsen St. Elmos Square. Du hittar det; det är max 50 meter du behöver gå.
Tony kom att tänka på att köra bil i Lund, det var lite svårt och nästan omöjligt att hitta ut. Man hade många enkelriktade gator. Det var mer gångvänligt och cykelvänligt. Köra inne i Valletta med hyrbilen verkade inte lätt. Han frågade om parkering och föraren berättade att det bästa var att parkera i det gigantiska parkeringshuset i fem plan, varav tre var under jord. Sedan gällde det att flytta sig till fots. Massor med gågator. Det enda körbara var nästan bara en ringväg som följde stadens ringmur och man kunde ta sig nästan runt centrum.
Taxin stannade längs med en sandstensmur som var kanske tre meter hög och kanske 30 meter lång, med öppningar i vardera änden på muren, som om muren inte nådde fram till husen på vardera sidan. Det var där folk kunde gå in på det lilla torget.
Tony betalade kontant och rundade tydligen upp för mycket i dricks, för taxigubben for ut och skulle öppna dörren. Det fick han väl tycka, tänkte Tony. Hit hade han inte hittat med bil, och rådet att helt bortse från bilen som transportmedel i centrala Valletta var egentligen det rätta.
Tony (Styrbjörn) kände av nerverna; nu var han helt själv. Pass med sig, vatten, en banan och den nya mobiltelefonen. Hur länge skulle han behöva vänta? Skulle hans sår börja värka? skulle magen hålla sig lugn? Hur såg toaletterna ut? Var det som "salondörrar" med bås? Lite snurrig kände han sig.
Men Styrbjörn (Tony Nielsen) siktade in sig på den ingången till torget som låg till vänster. Tony rättade till sin röda keps och började gå. Han hade en högerfot som pekade svagt inåt men ändå tydligt, och det påverkade gången, för det ändrade rytmen i gången, för den andra foten fungerade mer normalt, och tillsammans blev gången lite släpig och högerbenet kom lite efter. Det såg klart även Fredrik, som väntade på andra sidan muren. Han såg även den röda kepsen. Det kunde vara Styrbjörn. Han går lika dant som han gick. Fredrik Göransson satt på en bänk med fri utsikt mot ingången till Maltas skattemyndighets kontor.

**Malta Flygplats**

**Fredrik Göransson**

**Landar med flyg Från Poznan Polen**

**Fredrik Göransson vill hämnas sin pappas död genom mord. Mördaren är Styrbjörn Göransson som kommer att knuffas över bord från en hyrd segelbåt på Malta.**

**Fredrik Göransson står vid sitt Hotell i Sliema Malta.**

**Han följer efter Tony Nielsen som har blivit opererad för att ändra sitt utseende.**

**I verkligheten är han farbror till Fredrik.**
**Namn**
**Styrbjörn Göransson**

Han väntade på att Styrbjörn Göransson skulle kunna dyka upp, men med nytt namn, Tony Nielsen, och där även en plastikoperation hade gjorts. Men hur någon rör sig kan vara bekant. Fredrik hade haft en del kontakter med Styrbjörn; det var ju hans farbror.
ST Elmo Square, där han väntade, hade fått sitt namn efter fästningen i Valletta. Den låg faktiskt i närheten och var inom gångavstånd. Fredrik hade läst på lite om ett betydande slag år 1565.
Belägringen av Malta inleddes den 18 maj 1565, då osmanska trupper landsteg på ön, som då hölls av Johanniterorden, sedan denna, likaledes av osmanerna, hade blivit bortdriven från Rhodos 1523. Belägringen stod mellan trupper ledda av sultan Süleyman den store och en försvarande styrka bestående av johanniterriddare och av maltesisk milis, vilka samtliga stod under befäl av ordens stormästare Jean Parisot de la Valette.
Den 20 maj 1565 landsteg Süleyman den store med en styrka bestående av 28 000 osmanska soldater plus stöd av trupper från Alger och Tripoli, så de var totalt 48 000 man.
Maltas hade fyra fort: Fort St. Elmo, Fort St. Angelo, och Fort St. Michael samt den gamla huvudstaden Mdina. Turkarna hade enkelt lagt beslag på stora delar av öns områden, och lokalbefolkningen flydde till borgarna för att söka bättre skydd från turkarna. Turkarna verkade vilja träna på att först inta det minsta fortet St. Elmo. Det tog ändå en månad att inta St. Elmo. Turkarna hade förlorat 6 000 man. Turkarna dödade alla 1 500 malteserna som hade försvarat St. Elmo. Jean Parisot de la Valette,  var född 1494 i Parisot, och han dog 1568 på Malta. Det var han som var Malteserordens stormästare. Förstärkning till försvar mot turkarna kom från Sicilien med 700 man, och senare kom det 10 000 man. Turkarna fick rejält med stryk, och 30 000 man kan ha dödats, jämfört med kring 10 000 av försvararna. Det tog bara fyra dagar att få turkarna från Malta.
Malteserorden grundades redan år 1099 i Jerusalem. Men namnet har även varit Johanniterorden. Den är uppkallad efter Johannes Döparen. År 1530 hade de makten över Malta. Orden höll mest på med att jaga pirater och turkar. Napoleon intog ön 1798. Fredrik såg nu en man komma in på torget, och han hade en röd keps. Han gick lite släpigt över torget, och högerfoten pekade lite innått. Visst såg det väldigt likt ut jämfört med Styrbjörns typ av gång. Det här måste undersökas lite närmre. Så Fredrik reste sig från bänken där han hade suttit och följde efter mannen med den röda kepsen in i lokalen.

**Fredrik Göransson spanar på Torget Sankt Elmo på Malta.**

**Maltas skattemyndighet block 4.**

**Fredrik väntar att en Tony Nielsen kan dyka upp, och han har en falsk identitet.**

**Det är Styrbjörn Göransson som är den verkliga personen**

Fredrik höll sig borta från mannens synfält. Det verkade som att han gick fram till disken som hade två personer bakom den. Fredrik lyckades ta sig närmre och inom hörhåll. Mannen fick kontakt med en kvinna; hon såg ut att vara kring fyrtio år och hade håret uppsatt. Kolsvart. Hon frågade om ärendet, och mannen berättade att han var Tony Nielsen och att han skulle bosätta sig på Malta och behövde hjälp med detta. Tony lämnade en ansökan över disken. Den fanns i lägenheten han hyrde. Mycket grundläggande uppgifter var ifyllda, och några bilagor med dokument fanns med, samt kopior på passet med Tony Nielsen, född på Bornholm, alltså dansk från början.  Tony verkade behöva vänta bland de andra i väntrummet, som nu var nästan fullt. Fredrik hade hittat en plats en bra bit från Styrbjörn. I Fredriks tankevärld, var detta farbror Styrbjörn och troligen en jävla mördare. Fredrik tänkte allt mindre som polis och allt mer som en blivande mördare.  Nu verkade det hända lite, och ett nummer ropades upp. En av kvinnorna bakom disken hade ställt sig framför en ingång till en annan del av kontoret. Hon skulle troligen leda Styrbjörn vidare till någon handläggare. Men det verkade som att lämna lokalen gjordes genom samma väntrum som det här där Fredrik väntade. Han hade redan sett folk komma ut från den dörren som nu Styrbjörn hade försvunnit in genom.
Fredrik hade ingen ny strategi utan fick bara vänta tills han fick syn på Styrbjörn, men troligen fanns det två olika möjligheter sedan. Antingen att Styrbjörn skulle promenera vidare i Valletta eller skulle flytta sig längre bort, och då via taxi, eller mot förmodan att någon kom och hämtade honom. Om han skulle ta upp telefonen, då skulle Fredrik beställa en egen taxi omgående.
Chansen var att kunna följa efter Styrbjörns bil, taxi eller annan bil. Fredrik fick hämta sin hyrbil senare. Tappade han Styrbjörn ur sikte, då skulle det bli svårt att spåra upp Styrbjörns nya adress. Egentligen kunde den finnas även på annan plats än i Valletta.
Fredrik tittade på laddningen på mobilen, och den var 90 %, bra, och nummer till en lokal taxi i Valletta fanns redan inlagt ikontakter.

## Kapitel 34

Fredrik hade nu väntat fyrtio minuter där han satt i väntrummet hos Maltas skattemyndighet vid St Elmo Square i centrala Valletta. De hårda plaststolarna var organiserade i rader, där man hade valt fem rader med tio stolar, men egentligen kanske tio rader med fem stolar, för raden som verkade ha tio stolar hade en bredare gång rakt genom mellan stol fem och sex.

**Fredrik Göransson skuggar**
**Tony Nielsen inne i Valletta på Malta**

Fredrik tänkte att det nog gav bättre flöde när folk måste resa sig och gå mot disken igen eller blev kallade för att de kommit fram i kön för att få hjälp.
Poliser är vana att vänta, och väntar man på sin fars mördare så betyder det inte lika mycket att stolarna var hårda. Till slut skulle han väl bli klar. Hans ansökan och olika handlingar skulle väl undersökas, och det skulle troligen leda till något. Någon annan kraft än Styrbjörns egen, måste ligga bakom det här. Det är för många steg redan, och Styrbjörn hade aldrig klarat detta.
Pappa Per hade väl varit för taskig mot Styrbjörn genom åren. "Skarpaste kniven i lådan" eller "Alla hästarna hemma" och ibland "Hissen går inte ända upp" hade hörts genom åren. Men Fredrik hade tidigt präglats av pappa Pers tydliga kärlek till Fredrik. "Ögonstenen" var ett betydligt trevligare namn än vad "Rattnalle" var som öknamn på sin bror. Kärleken består, men föremålen växlar; men Fredrik växlade inte sin kärlek till Pappa Per. Kärleken hade aldrig riktigt slagit rot kring farbror Styrbjörn, kanske hade Fredrik ändå blivit påverkad av propaganda.
Tyskland åren 1933 till 1945 hade historiskt visat vilken makt som låg i den tekniken. Tyska staten hade ju närmast reat ut radioapparater till alla medborgarna, så att propagandan kunde nå ut direkt. Egentligen ett Internet för öronen. Hörseln är ett bra sinne, även jämfört med synen. Synen av ständiga massmöten, uniformer och organiserat liv fanns utan att man hade haft hörsel, men med bra syn, skulle man få intryck.
Pappa Per hade inte blivit statsminister utan en planerad marknadsföring av honom för det jobbet. Socialdemokraterna valde ut en eller två som man trodde skulle klara jobbet och även skulle kunna vinna i ett val. Det fungerade och Per fick stå ut med sitt nya namn ”Pill Erik” för han var lite väl intresserad av detaljer och inte bra på att delegera. Fredrik hade väl råkat ut för det flera gånger. Köpa moped och välja märke och var den skulle köpas hade ju Fredrik tänkt på länge, men Pappa Per hade i tystnad tänkt något annat och det blev det som han hade tänkt. Fredrik kunde själv bestämma att han växlade drevet på moppen och fick den att gå i 40 km i timmen med lite medvind och det blandade han inte in pappa i. Trimma moppen var enkelt, det gjorde många.
Äntligen dök han upp med en för glad min för att ha fått krångel med ansökan och det kunde klart vara något annat i hans tankar. Nu gällde det att inte tappa bort Styrbjörn, otur för honom att han gillade röda basebollkepsar.

Fredrik hade mobilen redo, men nu verkade det som om Styrbjörn traskade vidare mot Vallettas köpgator. Han gick in i en butik efter att ha plockat åt sig en karta över Malta, en sån man kan vika ihop, med tonvikt på "kan. Den blev sällan lika bra återvikt som den var från början, och sedan började den gå sönder i hörnen. När man vek upp den var till slut skarvarna slitna och det syntes ibland inte vägnummer som oturligt stod där när kartan var ny. Men en sådan höll oftast även under en 14-dagarsresa, och den stora ytan på kartan var intakt, möjligen lite fläckig av utspilld läsk eller rinnig glass.
Styrbjörn vecklade ut kartan och stod stilla utanför affären, vilket fungerade dåligt på Repubblika gågatan. Trängsel var väl att ta i, men nästan värre än i Gamla stan i Stockholm en junilördag. Styrbjörn fick känna på hur en tysk turist svepte förbi lite nära och träffade kartan som stack ut i tyskens väg.
Nu var Styrbjörns karta i hans väska, och han traskade vidare. Nästa mål var tydligen en affär med stort utbud av vin och sprit. Fredrik följde inte efter in i affären; den verkade väldigt liten, men visst putade väskan ut mer nu än innan. Styrbjörns väska bar han i rem över axeln. Fredrik tänkte att det nog var starksprit i väskan. Öl skulle bli för tungt att bära.
Nästa ärende verkade gälla kontantuttag, för Styrbjörn besökte en bank, och det var stora fönster utåt gatan. Fredrik såg disken, för det var inte mycket folk i lokalen. Styrbjörn verkade bläddra och räkna sedlar, och han öppnade väskan och stoppade ner något i den. Styrbjörn kom ut redan efter en kvart och fortsatte mot något annat mål.
Lite oväntat kom Styrbjörn, och i släptåg kom Fredrik fram till en öppen plats med en mycket stor rondell, och bortom på en stor parkering stod det märkligt gamla bussar som var gula och röda. Enstaka taxibilar stod längre bort.
Styrbjörn styrde stegen mot en buss och gick på den och stannade för att betala. Fredrik började genast att springa till den närmaste taxin och den var ledig. Han hoppade in och pekade på bussen att han skulle överraska sin vän med ett besök, oväntat, så följ den bussen. Tydligen testade Styrbjörn väl rätt busslinje till Valletta, kanske från bostaden?
Lite lustigt var det, tänkte Fredrik, busslinje nummer 13, oturstalet. Fredrik frågade taxigubben: ”Fredrik, vet du vart linje 13 går till?” Svaret blev Sliema. Tydligen ville Styrbjörn bo i Sliema, som lär ha tätare med svenskar där. Det hade Fredrik tagit reda på och det var väl logiskt. Styrbjörn skulle nog inte passa in bland lokalbefolkningen, men troligen bättre med en engelsman utflyttad från England.

Kanske lite förenklat, men konsumtionen av öl per dag, kväll och tidig natt var högre i England än hos svenskar, om man skulle jämföra med den siffran för hela Sveriges medelkonsumtion av öl.
Sverige hade annat som vi konsumerade mer av. Svenskar utflyttade till Spanien; det var nog mer drickande där, och det var väl en och annan artikel om det och samtalsämnet på jobbet. Fredrik hade väl någon kollega som verkade planera för pensionen på Costa Blanca; det var mer behaglig prisnivå där och ändå gott om golfbanor.
Taxigubben hade sagt att det skulle ta en kvart för bussen att komma fram till Sliema, så han började redan prata om kort eller kontant. Fredrik valde kontant, vilket gav även taxigubben mer dricks. Bättre att utmärka sig åt det hållet, än andra som rollen som ”snåla turisten”. Det blev ett närmast tvärstopp bakom bussen. Nitiskt hade taxin skuggat bussen och det slutade lite väl tätt, så Fredrik slog upp sin egen karta så att hans ansikte doldes om någon skulle råka se in i taxin. Skulle Styrbjörn välja att stiga av och gå bakom bussen, då var det lite risk för upptäck, men nog väldigt liten.
Vägen skulle passeras; det var där det fanns hus. Ett verkade vara målet för Styrbjörn. Modern design, lite av det där kända, vad det hette hade Fredrik glömt, men det fanns i New York och ett Spanien. Styrbjörn kom över vägen med livet i behåll. Körstilen på Malta verkade hålla bankrånare efter utförda rån eller misslyckade, och med polisen i "hälarna". Taxiresan hade bjudit på ett långfinger höjt, efter taxins snabba filbyte utan att blinka. En amatörtrafikpolis hade visat sig. Hans framskärm var mycket nära att råka ut för ett blivande verkstadsbesök. Då hade skuggningen misslyckats. Tony vände till vänster och började gå. Längre fram stack det ut en affärsskylt, och det fanns varor utanför butiken, som frukt och grönsaker. Styrbjörn gick in i butiken. Fredrik vände tvärt och gick tillbaka till hörnet av ett bostadshus, och där gick en gång som han kunde stå på och sedan luta sig framåt. Han kunde se vem som kom ut från affären. Det blev Styrbjörn och med en sexpack öl, ingen påse utan han bar den med tummen och långfingret, en klassiker för sexpack, hål genom kartongen som omslöt flaskorna. Den brukade hålla, men med undantag. Trasigt hål med minsta reva i kartongpappen brukade kosta på. Fredrik insåg att han blev tvungen att gömma sig längre in i gången där han väntade på att Styrbjörn skulle passera. Det kunde vara den stora vita byggnaden han var på väg till eller någon annan. Men Styrbjörn var han på väg till i nivå med där han hoppade av bussen. Fredrik hade tagit upp sin karta och stod och studerade den med kartan för sitt ansikte, men han såg benen på passerande och ett par ben hade en fot, den högra som pekade svagt in till höger. Jo, det var mycket riktigt Styrbjörn.

**Styrbjörn öppnade den enda ingången och gick in. Dörren och plan ett hade tonade stora glasrutor och utsikt över vägen och rakt ut över havet. Fredrik väntade några minuter och klev in i foajén. Där fanns en disk med en äldre man, och Fredrik frågade efter Tony Nielsen. Fredrik diktade ihop en historia och påstod att han hade avtalat om att träffa Tony, men det var bara för att lämna en karta till honom. Det kanske ingick i servicen att servicegubben kunde ordna att ge honom kartan eller vilken våning Tony bodde på om Fredrik kunde överlämna den personligen? Det var bättre att lämna kartan här. Fredrik berättade att han skulle äta middag med Tony kvällen efter, så vilken våning var det som han bodde på. Fredrik fick informationen; det kostade bara en vägkarta. Dessutom fanns det kort med namn på huset och med telefonnummer till den bevakade foajén.**

**Fredrik väntade en stund och ringde sedan de nummer som fanns på kortet, och en röst svarade som lät som den äldre mannen som stod där vid disken. Fredrik såg honom genom de stora glaspartierna. Vilket telefonnummer hade Tony Nielsen, för Fredrik kunde bli försenad, och det var en tjänstvillig man som verkade ha missat kursen i säkerhetstänkande.**

**Fredrik behövde hämta sin hyrbil som parkerats i ett stort parkeringshus i Valletta. Bussen gick över gatan, linje 13, vilket var tur. Sedan var tanken att köra till hotellet och att tänka ut en plan. Det var inte enkelt. Var det Styrbjörn, skulle han genast känna igen Fredrik. Så hur skulle han kunna ta livet av honom utan att omgivningen noterade det omedelbart? Inga spår fick finnas efter Fredrik, och Fredrik skulle ha alibi. Om kroppen var helt borta, hade myndigheterna att undersöka var den inflyttade Tony Nielsen fanns. Sådant tar tid, och hur vet man exakt när han saknades? Eller om han ens saknades? Hela Malta kunde inte letas igenom, och det skulle inte läggas massor med tid på ett sådant fall trodde Fredrik.**

**Fredrik var nu på väg till parkeringshuset och tack och lov hade han noterat plan och nummer på parkeringsplatsen. Taxan betalades vid utfarten efter tiden som bilen hade varit parkerad där.**

# Kapitel 35

Fredrik Göransson var tillbaka i Msida och på sitt hotellrum, eller mer som en liten lägenhet. Där var totalt 35 lägenheter.
Steget från polis till mördare är obehagligt. Hybrisen brukade locka till att tänka i banor som handlade om att man inte skulle åka fast. Redan nu fanns det vittnen som kan komma ihåg honom. Värst var även att Fredrik Göransson hade noterats befinna sig på Malta. Sannolikheten att det inte var någon slump om det blev känt att vid samma tid hade Styrbjörn Göransson mördats.
Minimikravet var att Styrbjörns lik hittades på annan plats och inte kunde kopplas till att vara Styrbjörn Göransson. Ett totalt upplöst lik i syra hade inte lämnat spår. En sänkt kropp med tyngder i havet är närmast lika svårt att lösa. Hoffa hittades aldrig.
Ryktet var att liket hade ställts i en stor balja med cement eller mer troligt så hade han levt när han stod där, och sedan hade man dödat honom. Fredrik kom ihåg en ”Helan och Halvan” film och de hade båda råkat ut för just detta. De levde och cementen var härdad. Problemet var att de kärl man hade valt för cement, de liknade jättestora Wokpannor. De fanns på en träbrygga och nära kanten till vattnet. Så både Helan och Halvan började gunga som den där leksaken med en liknande lösning, fast mindre och i plast, och figuren var en clown. Den kunde inte vältas. Kul för barn. Den fanns även i naturlig storlek som en boxare, och den användes just för träning i boxning. Den blev aldrig golvad, hur hårt än slagen träffade.
Problemet med att skaffa massor med frätande syra, är att det kan noteras och inköpen kan ha lämnat vittnen. Tyngder och metallkedjor kan även registreras som köpta, och att stjäla dessa kan ge vittnen.
Lik har många spår för att kunna hitta identiteten: tänder (tandkort), fingrar (fingeravtryck), DNA (spåras i databaser, olika, polis, släktforskning och andra), proteser, delar av reservdelar för ben, ögonlinser.
Förbränning? Kremering fungerar om allt brinner upp. Pulver och aska är svårt att identifiera. Men var hittar man en bra ugn på Malta? Ön är ganska tätbefolkad, och att börja göra upp eld i naturen hade noterats, och risken för brandkår och polis på plats hade varit stor. Aska utkastad över havet hade varit säkert. Att bränna upp något ute på havet kan ge rök, och det larmar; sjönöd ger uppmärksamhet. Troligen syns händelser ute på havet inte mycket under natten. Frågorna hopade sig för Fredrik.

**Till slut fick Fredrik ta betydande risker för att få ut sin hämnd. Han skulle hyra en segelbåt under en vecka, stor för fyra personer att övernatta. Fredrik hade ägt en segelbåt tidigare och hade skepparexamen. Fredrik tänkte chansa på att spela upp att han av ren slump var på semester, och när de träffade på varandra skulle Fredrik påstå att han tyckte att Tony Nielsen var väldigt lik hans farbror Styrbjörn Göransson. Då kunde Tony Nielsen bekänna och berätta en egen historia, eller så spelade han ändå vidare och hävdade att han var Tony Nielsen, född på Bornholm. Målet var att bjuda med Styrbjörn på en segeltur till Gozo, som ingår i landet Malta. Frågan är om det skulle fungera? Det kunde räcka med att Styrbjörn bara kom på besök och kom under däck för en drink. Sömnmedel kunde användas i drycker. Men om han ville berätta sin historia som Styrbjörn kunde den berättas diskret i segelbåten.**

**Det skulle vara misstänkt att inte vilja prata med sin brorson. Risken om Tony Nielsen fortsatte som identitet och att få honom att besöka segelbåten var troligen lägre. Han skulle vara en ny bekantskap som tackade nej till att besöka en okänd persons segelbåt. Säkrast var att ha något säkert bevis som gav Styrbjörn liten chans att hävda att han var Tony Nielsen. Visste han att det var meningslöst att spela Tony, så kunde det fungera. Men skulle det räcka med en fot som pekade inåt? Då slog det Fredrik, hade han inte hört om att Styrbjörn hade en tatuering på sin högra axel? Visst var det Djurgårdens klubbmärke. Styrbjörn var fanatiskt trogen klubbens ishockeylag. Så det var bara att be honom visa höger axel, och gjorde han inte det, var det nästan ändå ett bra svar. Inte lika säkert.**

**Reservplanen måste då bli att ringa till någon direkt som skulle känna igen rösten. Kanske Svetlanas föräldrar. Det kunde räcka. Då hade de fått reda på att han är på Malta. Vilket skulle öka risken att han skulle bli hittad på Malta.**

**Tony hade en färdig historia som skulle förklara sitt nya namn och identitet. Växlad identitet var för att han hotades av ett MC-gäng som visste om hans miljonvinster, och de hotade med att tortera honom och döda honom om han inte betalade dem fem miljoner inom tre dagar. Det var därför han måste försvinna. MC-gänget i Stockholm skulle inte hitta honom. Sedan såg han yngre och snyggare ut. Men det hade kostat 500 000 kr, skulle han avsluta med.**

**Fredrik måste hitta en favoritbar där han kunde stöta på Styrbjörn. Hur det skulle gå till, behövde planeras. Fredrik tittade runt i Sliema efter det bästa utbudet av restauranger.**

A Tavola är en fantastisk liten plats öppen under sommaren. Beläget i Alexandra-trädgårdarna mellan Palazzo Capua och The Palace Hotel i Sliema, är en 'al fresco'-avslappnad restaurang som är perfekt för att njuta av några läckra och färska italienska rätter. A Tavola-menyn består av en variation av pizzor, varav några har en originell twist på sina toppingar. Även på menyn finns ett härligt urval av förrätter, sallader, färsk pasta och desserter. Fredrik hörde sig för om det gick att köpa en förbetald middag som gåva till en släkting. Men det skulle se ut som ett reklamerbjudande där bara tio sådana erbjudanden hade skickats ut i området. Det gick att ordna, men inte att det skickats ut tio erbjudanden; det fick Fredrik ordna själv. Men inbjudan såg ut som ett sådant erbjudande. Det skulle bli enkelt att skriva ett följebrev.
Erbjudandet om en helt gratis trerättersmåltid kanske kunde locka Styrbjörn till att besöka A Tavola? Fredrik tänkte sitta där den kvällen då erbjudandet skulle avnjutas. Fredrik skulle gå fram och säga att han hörde svenska talas och om han fick byta bord och få lite sällskap. Styrbjörn skulle inte kunna dölja sin reaktion. Plötsligt står det ett brorsbarn vid ens bord. Han skulle inte tro att han var säker med sitt nya utseende. Styrbjörn skulle nog börja förklara det hela. Säkert hade någon utrustat honom med ett antal påhittade förklaringar för olika situationer. Vilken organisation var okänt. Fredrik, som var polis, kanske ville spåra upp honom för att han inte skulle missa Pers begravning. Styrbjörn behövde bara en kram från Fredrik för att inte tro på att Fredrik visste om att Styrbjörn var mördaren.
Fredrik beslutade att försöka med planen och han betalade måltiden, fick bevisen på att måltiden var gratis och han skrev ett ytterligare förklarande brev om varför erbjudandet var gratis. Sedan stoppades allt i ett kuvert med adress till Tony Nielsens adress. Fredrik tittade in i foajén på Tonys adress och lämnade in brevet för att snarast delas ut till Tony.
Tony hade nu blivit ensam kvar i lägenheten och sjukvårdaren hade rest hem. Läkningen var bra och Tony (Styrbjörn) klarade sig på egen hand, men det kändes ensamt. Inga vänner och inga bekanta ännu. Han måste ut på kvällarna.
Tony hörde telefonen ringa och han svarade och det var från servicestaben i huset. Han hade fått ett brev skickat till sig, om han kunde komma och hämta det. Tony (Styrbjörn) hade tid att hämta det. Det tog bara fem minuter och han hade en liten fickkniv som han använde med knivbladet som brevsprättare.

**Låt se vad det här kunde vara, tänkte Styrbjörn. Va, gratis tre rätter: pizza, skaldjur med mera. Reklam från restaurangen och inom promenadavstånd. Microugns-pizza var klart sämre. Styrbjörn skulle gå dit nästa kväll, helt klart. Fredrik kontaktade servicekontoret i Tonys hus och frågade om brevet hade lämnats, vilket det hade. Bra, tänkte Fredrik, då finns chansen att han dyker upp. Han fick vara i tid och berätta att personalen inte skulle ge sig in i diskussioner kring gratiserbjudandet, helst nicka till svar. Notan var maximerad till 80 Euro, men det blev gånger två om Styrbjörn lät Fredrik sitta vid samma bord som hans och om de beställde lika dyra rätter.**

**Manoel Island Yacht Marina ligger centralt i Gzira.**
**Manoel Island Yacht MARINA LTD. Manoel Island, Gzira GZR 3013, Malta**
**Tel: (+356) 2134 2618**

**Fredrik hade hyrt en segelbåt i två dygn och den låg färdig för en segling till Gozo. Hela åtta personer kunde övernatta, den hade tre hytter, ett vardagsrum och där kunde man bädda för två personer till. Den hade även en motor, autopilot, soldäck och badramp. Varmvatten, eltoa, kök med ugn, spis, kyl och fläkt. GPS. Namn på båten: Perla. Priset var 429 Euro per dag.**
**Det var promenadavstånd till båten som hade badkläder och en del andra kläder för herrar, tröjor, byxor, handdukar och mer. Den hade utrustats med kylen fylld, och vatten fanns samt ett urval med öl, vin och starksprit. Det skulle kunna gå att övernatta hur lätt som helst, och för två personer, Fredrik och Styrbjörn, hade det varit bekvämt med plats. Lyxigt.**
**Fredrik fick visa bevis för sin skepparexamen, pass, och han fick deponera 200 Euro utöver hyran.**
**Erbjudandet till Tony skulle börja med att bara vara med på en visning och så kunde de ta en öl eller en drink, vad Styrbjörn ville ha. Sedan skulle Fredrik erbjuda en övernattning; klockan var kanske läggdags. Så skulle Styrbjörn även ha fått i sig mycket sömnmedel. Båten skulle lämna marinan under natten.**

# Kapitel 36

Där var han nu, Fredrik Göransson. Restaurangen A Tavola hade ett bra rykte och menyn kunde passa Styrbjörn (Tony Nielsen), och klockan var halvåtta på kvällen. Temperaturen hade blivit kring 25 grader, och man kunde välja att sitta ute eller inne. En liten innergård var uteplatsen, men 20 grader inne var även fint. Nu var det bara att vänta, och Fredrik bara väntade utan att ha valt ute eller inne. Styrbjörns val skulle avgöra. Kontakten byggde på att Fredrik skulle ha hört svenska talas. Se där betet var agnat och Styrbjörn kom in på A Tavola och han fick träffa hovmästaren och tillfrågades om var han ville ha bordet, inne eller utomhus. Det blev inne. Fredrik passade på att gå på toaletten och kikade sedan ut för att se om Styrbjörn hade etablerats vid bordet, och Fredrik kom bakom Styrbjörn och till vänster stod kyparen och han svarade på Styrbjörns frågor och det hördes: ”kommer från Sverige.”
Fredrik vände sig mot Styrbjörn och frågade,
”Fredrik” hörde jag rätt, du är svensk?
”Tony” stelnade fullständigt och han fick inte fram ett ljud på fem sekunder.
”Fredrik” Har du något emot att jag slår mig ner? Sällskap hade varit trevligt.
”Tony” Tveksamt går väl bra, kom över, han läppar.
”Fredrik” Jag har hyrt en trevlig segelbåt, den ligger i Melia. Tänkte ta en tur till Gozo.
”Tony” Så då har du skepparexamen?
”Fredrik” Jo, jag fick visa bevis och pass, fick deponera 200 Euro också, de tror väl att risken finns för skador. Kylen är fylld med mat och dryck. Öl, vin och starkare drycker i massor. Båten har tre hytter med dubbelsängar. Lite onödigt stor båt, man hade ingen mindre ledig.
”Tony” Det verkar som lite slöseri, eller hur?
”Fredrik” Men jag har inte hittat någon att ta med eller ens visa båten för. Jag behöver däremot inget hotellrum. Bara att välja en av tre hytter.
”Tony” Låter otroligt, det låter spännande.
”Fredrik” Kanske vi borde beställa.

Tony tog den dyraste förrätten och temat var just dyraste, och den dyraste pizzan valdes. Fredrik valde hela tiden samma.
Tony verkade börja tro att hans utseende även kunde lura närstående. Är det verkligen möjligt? Det här var ju som lite av den osynlige mannen, eller mer som att Fredrik förlorat sitt bildminne. Det har man hört om för just ansikten.
Både Tony och Fredrik hade nu blivit lite berusade, salongsberusade kanske, och Fredrik frågade om Tony kunde hänga med på en sängfösare, så kunde Fredrik få visa båten. Det var för bra erbjudande för att Tony skulle tacka nej. Det lilla sällskapet betalade var för sig och Tony lämnade bara en pappersbit och visade inga pengar eller kreditkort.
”Fredrik” Vad lämnade du, en värdecheck? Kostade det dig inget?
”Tony” Ren tur, tydligen ett reklamknep, så varför inte.
”Fredrik” Din tur fortsätter ju, jag tar så klart inget för drinkar, öl eller nattmat ombord.
”Tony” Makalöst, jag brukar inte ha sådan tur.
”Fredrik” Turen skiftar, lyckan kommer och går. Jag spelade på hästar och vinsten var 100 000, så därför unnar jag mig lite lyxig semester, men jag fick inte med mig min kompis som inte fick ledigt.
”Tony”, det var som fan, 100 000, det är massor med pengar. Väl ute från restaurangen så tog Fredrik ledningen och började gå i riktning mot Marinan. Det gick inte att missa. Här gick man längs strandpromenaden, och Marinan låg som i en naturlig bukt, lite som ett ögonbryn, med ögonfransar i form av bryggor. Marinan kunde ta emot stora lyxbåtar också, men för Fredrik skulle den han hyrt duga. Han tyckte det rasslade till från burken med sömnpiller. Den hade han i byxfickan. De var enkelt att krossa tio stycken till pulver och röra ner i en stark drink med smaksättare. Där var den, Marinan, skymtades med sin elbelysning, och det var tio minuters promenad kvar. Tony hade klagat på att det var längre att gå än han hade räknat med. Men Fredrik lovade att snart skulle Tony tycka att det var värt det hela. Lyxig miljö och gott om dricka utlovades igen.
Båten låg längst ut på en av bryggorna och det var enkelt att segla ut, för det låg bara en båt längs med den ena sidan, den mot land. Med motor var det enkelt att sakta och nästan ljudlöst glida ut från hamnen. Ingen verkade vara aktiv på någon brygga. Folk var ute och festade eller hade redan lagt sig.

**Fredrik öppnade för att kunna kliva in i det allmänna utrymmet och Tony följde efter. Tony blev imponerad och sjönk ner på en väggfast soffa med bekväma dynor.**
**”Fredrik, vad vill du ha att dricka, en drink gin och tonic, eller en öl?”**
**”Tony, gin och tonic blir bra!”**
**”Fredrik, ok jag kommer med en, har lite glas i hytten så det tar lite extra tid.”**
**Fredrik gick in i sin hytt, krossade tio sömntabletter på en pappersnäsduk och hällde pulvret i ett stort glas, slog på gin och tonic från en petflaska och rörde runt med en sked.Han lämnade snabbt hytten och gick till kylen, öppnade den och tog ut iskuber som han stoppade i ett stort glas. Han öppnade ett skåp, tog fram en flaska gin och hällde upp en stor klunk med gin, säkert 25 % av vad som skulle rymmas nu. Sedan hällde han på resten med sin preparerade tonicblandning och rörde runt.**
**”Fredrik, det tog lite tid. Jag fick ju hämta glas och dricka i hytten, jag tar en öl.”**

**Tony verkade törstig och han tog tre stora klunkar direkt.**
**”Fredrik, vill du ha något annat, jordnötter kanske?”**
**”Tony, går bra! Jäkla lyxig båt. Sa du tre hytter?”**
**”Fredrik, häng med så visar jag runt lite.”**
**Tony baxade ut sin kropp från soffan som hade ett bord framför, så han fick flytta backen i sidled. Han följde efter Fredrik.**
**”Fredrik, här är gästhytten.”**
**Inne i hytten fanns en bekväm dubbelsäng, väggfasta klädskåp med en inbyggd byrålåda. Över sängen, som var färdig att användas, låg en badkappa, kanske XL. Badbyxor låg i en förpackning, en genomskinlig, som avslöjade ett par marinblå shorts.**
**”Tony” Wow, kan man testa sängen?**
**”Fredrik” Självklart, testa på bara!**
**Tony fällde sig bakåt och stönade till, och han hamnade med huvudet på en riktig dunkudde. Han kände sig dåsig.**

**”Fredrik” Du får gärna ”slagga över”, Tony. Här finns allt för några nätters boende, se här finns lite kläder i XL som passar din storlek.**
**”Tony” Frestande, men jag får se vad jag känner för sen, vi tar väl någon drink till?**
**”Fredrik” Då får du väl ut och svepa den du redan har, de andra hytterna ser ut på samma vis, så vi kan skippa att kolla dem.**
**Men vi kan se på toan, en elstyrd sak. Fredrik drog vidare till en dörr som han öppnade, och där fanns toa, en liten vask och man hade fått plats med en mycket trång duschkabin. Tony hade fått plats, men en 3XL-person hade fått vissa problem. Axlarna hade nog.**
**”Fredrik” Tror du det, du verkar helt borta redan och går ostadigt. Tony, du kanske borde hoppa i säng; ser väl skönt ut med egen hytt, eller hur?**
**Tony var nu klart påverkad av sömnmedlet och vinglade fram och höll sig mot väggarna, och Fredrik stöttade honom mot gästhyttens väggar. Han hjälpte Tony att ta av skorna, byxorna och skjortan. Tony hamnade i sängen i bara kalsongerna, och Fredrik drog täcket över Tony. Natti natti, Tony sov gott. Fredrik räknade med att Tony inte ens skulle märka att båten skulle glida sakta ut från hamnen. Det skulle räcka med att åka ut bortom normalt avstånd från kusten, så att det inte räckte med en normal kikare som någon kanske använde från kusten på Malta. Fredrik gick ut tre kilometer. Det var helt mörkt ute. Båtens motor var ganska tyst. Att hissa segel blev det inte tal om. Nu återstod att vänta och sedan sätta på Tony de nya badbyxorna och lyfta kroppen till båtens badramp i aktern. Fredrik hade lyft många kroppar förr, redan under träning på polisskolan. Tony verkade väga kring 80 kilo och det fick bli att baxa kroppen delvis över ena axeln, som träningsdockorna på skolan ungefär. Fredrik gick in i gästhytten och undersökte Tony med handen och det fanns puls. Det var inte helt enkelt att växla kalsongerna till badbyxorna, men till slut var Tony klädd för sin sista vila. Det hela var tänkt att bli en drunkningsolycka. Med olika strömmar kunde väl kroppen hamna lite åt olika håll, bort från Maltas kust var fullt möjligt. Drev kroppen i land, så var det värre men hanterbart. Man skulle till slut hitta att det var Tony Nielsen, men hur skulle liket se ut om en månad eller längre. Köttätare fanns även under vattenytan och man kunde gissa på att ögonen skulle bli ”ögongodis” för en del arter. Väl ute på badrampen, knuffade Fredrik kroppen över bord och den flöt med ansiktet nedåt och en del havsvatten skulle fylla lungorna. En obduktion skulle visa detta. Test av rester av vatten från lungorna skulle göras och jämföras med Medelhavets vatten.**

**Fredrik Göransson och Tony Nielsen är ombord på en segelbåt som Fredrik har hyrt.**
**Tony är egentligen Styrbjörn Göransson**

skulle göras och jämföras med Medelhavets vatten. Det borde vara en drunkningsolycka.
Fredrik gled in med båten och städade sedan av ytor som han trodde Tony rört vid. Glas diskades, Tonys kläder stuvades i en plastsäck och skorna. Fredrik hade hittat ett pass med Tony Nielsen som namn, och Fredrik skrev alla data på en papperslapp som han vek ihop och stoppade i sin byxficka. Ingen såg hur Fredrik lämnade båten vid kajen. Han bar på en svart sopsäck, vilket kunde vara sopor från båten. Var han skulle göra sig av med Tonys kläder hade han inte listat ut ännu, men ingen taxi skulle vara bra för att åka till hotellet med. Fredrik valde att gå och kom fram till sitt hotell under natten. Ingen bevakning, och han mötte ingen på vägen upp till sin dörr.
Fredrik undersökte på morgonen flygtider till Sverige, och det fanns klockan 15.10 till Kastrup. Han lyckades boka en biljett som han skulle hämta på flygplatsen. Han skulle vara så tidig ute att han skulle hinna lämna in hyrbilen. Hur han skulle göra sedan och om han skulle ta sig till Malmö eller inte fick han
Fundera på. Möjligen om det krävdes, skulle klart man kunna flyga till en annan ort från Kastrup.
Han ringde sin vän Mats Svensson som redan var på jobbet vid Malmö poliskontoret i närheten av Värnhem. Fredrik pratade med Mats om att han inte hade hittat Styrbjörn och därför hade åkt hem från Malta.
Mats, som skulle titta till Fredrikas många gröna växter i lägenheten på Södra Promenaden, hade blivit bestört. Någon hade tagit sig in i Fredriks lägenhet och stökat till det. Låset var förstört med frätande syra, och sedan hade man kunnat få upp dörren. Fredrik hade ännu inte beställt extra skjuttillhållarlås. Fastighetsägaren hade inte öst pengar över husets renovering, eller så var det på gång. Mats blev tvungen att anmäla inbrottet, men först hade han tagit foto av alla rummen i detalj, och det blev nog en så där fyrtio foton med mobilen. Teamet för undersökning av inbrott dök upp inom en timme. Särbehandlingen var tydlig. Poliser hjälpte varandra snabbare än allmänheten fick hjälp.
Fredrik kollade några saker med Mats och om den fasta datorn var kvar; det var den inte. TV:n var kvar. Papper och annat var för svårt att undersöka på distans, men Mats skickade över ett tiotal bilder från brottsplatsen. Slinka in där nere i porten hade man tydligen lyckats med, eller ringt på porttelefonen till någon slumpmässigt. Någon kunde säkert utge sig för att vara hantverkare som behövde få tillträde, men glömt nyckeln han fått låna.

**Det borde vara en drunkningsolycka.**

**Fredrik gled in med båten och städade sedan av ytor som han trodde Tony rört vid. Glas diskades, Tonys kläder stuvades i en plastsäck och skorna. Fredrik hade hittat ett pass med Tony Nielsen som namn, och Fredrik skrev alla data på en papperslapp som han vek ihop och stoppade i sin byxficka. Ingen såg hur Fredrik lämnade båten vid kajen. Han bar på en svart sopsäck, vilket kunde vara sopor från båten. Var han skulle göra sig av med Tonys kläder hade han inte listat ut ännu, men ingen taxi skulle vara bra för att åka till hotellet med. Fredrik valde att gå och kom fram till sitt hotell under natten. Ingen bevakning, och han mötte ingen på vägen upp till sin dörr.**

**Fredrik undersökte på morgonen flygtider till Sverige, och det fanns klockan 15.10 till Kastrup. Han lyckades boka en biljett som han skulle hämta på flygplatsen. Han skulle vara så tidig ute att han skulle hinna lämna in hyrbilen. Hur han skulle göra sedan och om han skulle ta sig till Malmö eller inte fick han**

**Fundera på. Möjligen om det krävdes, skulle klart man kunna flyga till en annan ort från Kastrup.**

**Han ringde sin vän Mats Svensson som redan var på jobbet vid Malmö poliskontoret i närheten av Värnhem. Fredrik pratade med Mats om att han inte hade hittat Styrbjörn och därför hade åkt hem från Malta.**

**Mats, som skulle titta till Fredrikas många gröna växter i lägenheten på Södra Promenaden, hade blivit bestört. Någon hade tagit sig in i Fredriks lägenhet och stökat till det. Låset var förstört med frätande syra, och sedan hade man kunnat få upp dörren. Fredrik hade ännu inte beställt extra skjuttillhållarlås. Fastighetsägaren hade inte öst pengar över husets renovering, eller så var det på gång. Mats blev tvungen att anmäla inbrottet, men först hade han tagit foto av alla rummen i detalj, och det blev nog en så där fyrtio foton med mobilen. Teamet för undersökning av inbrott dök upp inom en timme. Särbehandlingen var tydlig. Poliser hjälpte varandra snabbare än allmänheten fick hjälp.**

**Fredrik kollade några saker med Mats och om den fasta datorn var kvar; det var den inte. TV:n var kvar. Papper och annat var för svårt att undersöka på distans, men Mats skickade över ett tiotal bilder från brottsplatsen. Slinka in där nere i porten hade man tydligen lyckats med, eller ringt på porttelefonen till någon slumpmässigt. Någon kunde säkert utge sig för att vara hantverkare som behövde få tillträde, men glömt nyckeln han fått låna.**

Fredrik hade inget hemligt på sin fasta dator; den mest stod där och var klart föråldrad, och hela hårddisken hade han raderat för att köra den till återvinningen. Nu skulle han slippa att göra detta. Men det var obehagligt att själv få vara i fel konsumentled, allmänheten med behov av polistjänster, även om man hade en gräddfil till att få hjälp. Fredrik skulle kalla på en kompis som kunde spåra om lägenheten hade utrustats med avlyssningsprylar.
Slumpen att det här inbrottet hade hänt finns, men var det det? Kunde någon vara ute efter honom personligen och inbrottet hade bara maskerat något farligare? Fredrik hade inget tjänstevapen hemma och inget privat heller. Han hade inget behov av att gå med i skytteklubb för att ”träffa nya vänner”.

## Kapitel 37

Mårten Malmström hade fått senaste nytt från “Utförarna”. Fredrik Göranssons lägenhet var undersökt och man hade tagit en dator från lägenheten, men den hade ingen information. I själva verket var hårddisken redan raderad. Det var en föråldrad dator och den kanske skulle kastas ändå. Inga övriga ledtrådar hade man hittat och man hade utrustat lägenheten med avlyssning i alla rummen utom i badrummet. Avlyssningen sändes röststyrt. När någon talade startade inspelningen som sedan sände till en engångsmobil, och den ringde upp automatiskt till en annan mobil om något nytt hade spelats in. Man skulle spara alla ljudfiler samlade. Ännu hade inget spelats in. Man visste inte var han var, den där Fredrik Göransson.
”Utförarna” skulle nu kontakta Svetlanas föräldrar, för de var delvis ingift släkt, och man skulle tala med Tony Nielsen (Styrbjörn Göransson) på Malta. Tony Nielsen var en delvis påhittad identitet, men man hade ändå hittat en tidigare Tony Nielsen som låg begravd på Rönnes (Bornholm) kyrkogård. Åldern för födseln var ganska nära Styrbjörns, men den redan begravde Tony hade avlidit för fyra år sedan. ”Utförarna” hade släktforskat kring den begravde Tony, och han var ensamt barn. Väldigt ensamt, för föräldrarna hade drunknat under en segeltur mellan Bornholm och Ystad redan år 1989. Visst var väl bakgrunden enkel att hitta, men det fanns lite gjort för en amatör som slarvade med att undersöka alla fakta. Just nu fanns det en Tony Nielsen som bor på Bornholm i Gudhjem. I hela Danmark fanns just nu 79 personer med namnet Tony Nielsen att undersöka, och det kunde ta en del tid att göra detta för att bli lite säkrare på exakt bakgrund.

Men det fanns även utflyttade från Danmark, och det fanns väl strax under tvåhundra länder i världen. Lite förvånande ändå med ett så litet antal "Tony Nielsen", fast Tony? Inte så danskt namn, och det hjälpte inte att efternamnet var Nielsen, som var väldigt danskt; kombinationen var lite udda. Tony Curtis eller någon annan stjärna hade varit ännu sämre som namn. Vem vet vad hans föräldrar hade tänkt på för att välja namnet Tony? Det skulle kunna ha varit just Tony Curtis, för det stämde bra med serien "Snobbar som jobbar", där var han med i den serien. Det kunde kanske blivit namnet Roger istället. Mårten Malmström skulle få mer information efter samtal med Tony Nielsen, som nu var på Malta. Hade han haft kontakt med någon udda eller okänd person som bara råkat dyka upp? Hade han träffat Fredrik Göransson?

”Utredarna” blev tvungna att aktivera en kontakt på Sicilien i Catania. Flyget gick till Malta med två italienska konsulter, eller egentligen kriminella konsulter. Familjerna på Sicilien har till en del kopplingar till Maffian. Leta upp folk för att misshandla, döda, skrämma, eller bara fråga ut, hade ofta ett fast pris. Förskottbetalning via säkra betalningar. Flera mellanled och det framkom inte vem den verklige beställaren var eller från vilket land. Som ett fartyg med många vattentäta skott emellan varandra. Bättre än Titanic 1912, som ju sjönk den 15 april. Vatten strömmade vidare i skeppet när det vattenfylldes, så konstruktionen var inte bra och det var uselt att föra med sig för få livbåtar. Väl på Malta var bröderna Gallos första mål lägenheten som Tony Nielsen hade hyrt och där han borde bo. Men vid förfrågan där, hade han inte synts till på fem dygn. Han var väl på resande fot, gissade man. Bröderna Gallo bevakade lägenheten ett dygn. Man hade blivit hotellgäster i Sliema, bara hundra meter bort, och det var praktiskt för att vila. Bröderna delade upp dygnet i åtta pass på tre timmar, fyra vardera. Men ingen Tony dök upp. Gallos ringde sin tilldelade kontakt för rapport. Tony hade inte lokaliserats. Ordern blev att bryta sig in i lägenheten, avlyssna och även filma i smyg. Utrustning hade de med sig, en standard som gällde ute på uppdrag. Gallos var skickliga inbrottstjuvar med lång praktik. Alla kunde inte hålla på med utpressning, och de hade slagit in på banan att stjäla. Ryktet spred sig, och fler ville beställa uppdrag, och de var fullbokade. Vissa uppdrag gav enastående betalning. Gallos förstod varför. Folk verkar kunna betala bra för den information som de var ute efter. Datorer och mobiltelefoner var ofta byten. Även annat som anteckningsblock, kameror, fickminne och extra hårddiskar, filmkameror förekom som stöldobjekt.

Flyga till Malta var enkelt och man var på Malta inom en timmes flygtid, så de hade inte tvekat att ställa upp. Nyss hade man varit i Malmö på ett enkelt jobb, en lägenhet skulle granskas och en dator skulle man ta hand om.

**Den levererades till en given adress, ställdes utanför dörren och så skulle man ringa på och omgående ge sig av.**
**Hur de skulle kunna leta vidare utan att kostnaderna steg var inte reglerat, och det fick undersökas. Ville uppdragsgivarna lägga mer tid och pengar på det här projektet? Gallos skulle undersöka den frågan redan dagen efter.**
**Mats Mårtensson hade fångat upp gruppens oro kring att mördaren Styrbjörn Göransson inte kunde lokaliseras. Det fanns de som trodde att svensk polis hade hämtat honom från Malta, men då hade de behövt känna till hans hemvist. Svensk polis hade börjat leta efter Styrbjörn Göransson och han var redan kallad till förhör, men han hade inte kunnat delges besked med ordern. Man var tvungen att infinna sig.**
**Förhör skulle hållas kring var han hade befunnit sig vid den tiden då Per Göransson hade avlidit. Hade Styrbjörn Göransson besökt sin bror vid den tiden, eller var det en ren slump att Styrbjörn hade varit relativt nära den lägenhet som Per bodde i? Styrbjörn hade även fastnat på bilder från Stockholms Centralstation. Styrbjörns kända mobilnummer hade man konstaterat, att det SIM-kortet hade garanterat inte varit i bruk de senaste två veckorna.**
**Polisen hade kontaktat de yttre gränserna samt flygbolag, färjebolag och tullverket för att se om Styrbjörn Göransson hade passerat in i ett annat europeiskt land. Inga svar visade på detta. Nu blev det märkligare för var dag som gick. Några avtryck brukade sättas för en person som rörde sig i Sverige. Det fanns övervakningskameror. I Stockholm hade inga nya bilder på Styrbjörn hittats. Man hade även undersökt i Göteborg och Malmö. Inga bilder fanns.**
**Polisen beslutade att utfärda en internationell efterlysning. Det krävde att han var misstänkt för ett brott och en åklagare skulle utfärda en svensk arresteringsorder, för det måste finnas ett brott bakomliggande och det var svårt att åstadkomma. Att vara i Stockholm nära sin brors lägenhet var inget brott. Undanhålla sig förhör då. Väljer du att inte gå på förhöret kan du komma att bli kallad till ett nytt förhör med vite som följd om du inte inställer dig. Det innebär att du kan bli beordrad att betala en summa pengar, vite, om du inte följer myndighetens kallelse, enligt 23 kap. 6 a § RB. Under en förundersökning får polisen hålla förhör med vem som helst som antas kunna lämna information till hjälp för utredningen av brottet, enligt 23 kap. 6 § rättegångsbalken (RB). Det föreligger därför en skyldighet att inställa sig till ett polisförhör som man har blivit kallad till.**

**Det är även möjligt att polisen, i undantagsfall, hämtar en person som inte inställer sig, enligt 23 kap. 7 § fjärde stycket RB.**
**Som misstänkt har du ingen skyldighet att svara på polisens frågor. Du har alltså rätt att svara "ingen kommentar". Under polisförhöret får du veta vilken brottsmisstanke som riktas mot dig och vilka rättigheter du har under utredningen. Du får sedan möjlighet att ge din syn på den inträffade händelsen och ange din inställning till brottsmisstanken (om du erkänner eller förnekar brottet). Om du väljer att inte uttala dig alls kommer det att antecknas av polisen.**
**Det är straffbart att lämna falska uppgifter till polisen, ett exempel på det är att den hörda personen påstår att någon oskyldig gjort sig skyldig till brott; ett sådant påstående kan göra att personen gör sig skyldig till falsk tillvitelse enligt 15 kap. 7 § brottsbalken.**
**Nu var det svårt att kunna lämna en delgivning till Styrbjörn, för han måste personligen skriva under en handling. I annat fall kunde han inte räknas som delgiven att komma till ett förhör hos polisen. Att ens gå till Åklagaren och efterlysa Styrbjörn var inte lönt. Ingen Åklagare skulle gå med på att hitta på ett brott. Grundkravet var solklart: arresteringsorder, då måste det finnas ett brott. Nu handlade det om en försvunnen person och ingen hade ännu anmält Styrbjörn Göransson som just detta, försvunnen. Dryckesvänner undrade lite, men inte gillade de honom så mycket att de skulle vilja ha med polisen att göra. Styrbjörn skulle kunna anmälas som försvunnen av Peter-Niklas Göransson, och han var även åklagare. Polisen kontaktade därför honom.**

**Peter-Niklas Göransson, som inte hade tät förbindelse med Styrbjörn, tyckte inte att tiden räckte för att kalla det för försvunnen. Han hade hört om hur Styrbjörn hade bott hos polare i flera månader. Till slut hade han ändå beslutat sig för att göra en personlig anmälan. Först hade han ringt den enda kända mobilen som man visste om och som fanns, eller hade funnits, kopplad till Styrbjörn. Inga svar kom efter tio försök över en 10-timmars period. Under insatsen, då polisen söker efter den försvunna personen, bedömer en räddningsledare vilka polisiära resurser som behövs vid sökandet, till exempel hundar, hästar, helikoptrar, motorcyklar och båtar. Polisen samlar information om den försvunna personen och tar fram en individuell profil. Den hjälper polisen att söka på rätt sätt och på rätt plats.**

I Stockholm var det vanligt att 5–6 000 ärenden om försvunna upprättades. Prio 3 ärenden där det inte bedöms som fara för den försvunne, då blir det inte lika behandlat som de akuta fallen med klara risker. Många Prio 3-fall där har personen lämnat landet. Det har i många fall senare kunnat bevisas. Många fall har varit frivilliga resor från Sverige. Styrbjörn var inte heller en 15-årig flicka som tagits till Iran för tvångsgiftermål. I medeltal brukar i hela landet kring 30
personer förbli försvunna för alltid. Man brukar hitta de flesta inom sex månader. Teamet inom polisen som höll i utredningen kring statsminister Per Göransson kunde inte längre få behålla kroppen. Man hade uttömt sin förmåga att hitta en förklaring till hans plötsliga död. Kroppen hade nu lämnats ut. Hustru Winny hade dragit i alla trådar till sina kontakter. Tidpunkten för en begravning kunde inte bestämmas i annat fall. Det handlade om en make och även en svensk statsministers begravning. Myndigheter måste hålla sina förberedelser i tid och det var inget litet projekt. Troligen skulle ceremonin hållas i Storkyrkan i Stockholm; det var det man visste.
Men Winny Göransson ville inte ha någon statsbegravning. Staten skulle då betala kostnaderna. Statsminister var ett tillräckligt högt ämbete för att få en. Det finns en oskriven regel att statsbegravning inte utförs om den avlidnes familj inte vill det. I Sverige finns det inga författningsbestämmelser om statsbegravning. Av tradition har kungar och deras gemåler i Sverige erhållit statsbegravningar. Som exempel från andra länder: Australien! Statsbegravningar kan tilldelas australier som anses ha givit ett betydande bidrag till nationen. De ges oftast till premiärministrar och guvernörer, men även artister, skådespelare och idrottare kan i vissa fall få statsbegravningar.
Slarv hade tyvärr upptäckts i utredningen kring Per Göranssons misstänkta fall med risk att det kunde vara ett mord. Rapporten från en medarbetare om ett telefonsamtal till Svetlanas föräldrar i Poznan i Polen, hade blivit liggande utan åtgärd. Det var så att där fick man reda på att Styrbjörn påstod att han var fysiskt i Poznan. Ny kontakt togs och det fanns ett spår och det var en plastikkirurgiklinik i Poznan. Polisen utsåg två personer att snarast resa till Poznan för att följa det spåret. Personer som skulle intervjuas var Peter och Sara Jankowski. Kontakt hade tagits i samarbete med den lokala polisen i Poznan. Tolk skulle finnas på plats och ett tillgängligt förhörsrum med möjlighet till inspelning av ljud och film. Peter och Sara skulle hämtas om två dagar. Den polska polisens regionala högkvarter i Poznań leder garnisonen i Wielkopolska, som är uppdelad på 27 distriktspolisstationer.

**Poznań Nowe Miasto, Poznań New Town, ul. Polanka 24, 61-131 Poznań var adressen till det poliskontor där intervjun skulle hållas. Polisinspektörerna Olof Eklöv och Karin Hellgren dök upp i tid kl. 10.00. Intervjun skulle hållas kl. 10.45. Lite tid avdelades till information från Eklöv och Hellgren. Statsministern Per Göranssons död väckte Polens uppmärksamhet, och närvarande poliser från Poznań hade förstärkts med en mycket högt uppsatt polis, många grader högre än polisinspektörsgrad, som hos Eklöv och Hellgren.**

**Major General Roman Koslowski hade varit förvånad när han hade fått klart för sig kring den i hans ögon låga rangen på de svenska poliserna, och han hade frågat om de verkligen hade befogenhet från den svenska polisen. Olof Eklöv kände det lite besvärande att behöva visa brevet en andra gång. Det var på engelska och även en polsk upplaga. Roman Koslowski läste den polska upplagan noga. Nog hade det drag av maktdemonstration. Sedan följde en förmaning från Koslowski på engelska som handlade om rättigheter för polska civila vid frivilliga förhör. Vad man inte fick fråga om, med mera. På gränsen till tröttsamt tyckte Karin. Men det var bara att hålla sig lugn, inget hade sagts som var stötande, och det var väl nödvändigt att få informationen, men kroppsspråket förmedlar 70 % av språket. Koslowski hade man inte velat bjuda hem på middag, tänkte Karin och drog in extra luft. Rummet höll nog 25 grader.**

**Roman Koslowski stannade bara tjugo minuter, och det verkade alltmer som en demonstration mer politiskt. Polen tog Kanske Sverige skulle skickat med en höjdare från oss. Jag hade gärna lämnat min plats, tänkte Karin.**

**Förhöret blev inte långt och inget nytt kom fram, men nu var det ordentligt dokumenterat. Svensk polis kunde inte annat än att följa rutinerna. Polsk polis skulle inte få det enklare i Sverige.**

**Makarna och Svetlanas föräldrar berättade att Styrbjörn hade ringt upp dem och där berättat att han var i Poznan för en operation. Det var billigare där än i Sverige. Svetlana hade väl nämnt det någon gång, men hade inte råd till att göra det minsta ingrepp. Nu var hon död i en tragisk olycka ute i Waxholm.**

**Namnet på kliniken skrevs ut av en sekreterare och polsk polis skulle boka tid där, och Eklöv och Hellgren skulle följa med. Doktor Justyna Pawlic och Bente Pedersen tyckte båda att det kändes olustigt.**

Polisen skulle hålla ett förhör och man krävde att få besöka kliniken. Justyna lät stänga kliniken helt på besöksdagen, inga risker med en enda klient på syn- och hörhåll. Ryktet kunde spridas om polisbesök. Nu var det bra att det fanns ett antal andra företag i samma uppgång. Utanför kunde man se poliser komma in genom porten, inte mer. Med antal besökande poliser skulle ingen utomstående få åka i samma hisstur.

Nu satt man där och kunde inget annat. Men det återkommande namnet som polisen var intresserad av hette Styrbjörn Göransson, men när foto visades såg man en tydlig reaktion hos både Justyna och Bente. Justyna berättade att en patient med det utseendet hade blivit opererad hos dem. Pass hade visats och kopia hade tagits. Nu kunde man inte bråka om tystnadsplikt och rörde det brott som misstänktes, det var bäst att medverka utan att krångla.

Bente Pedersen hade hört att Tony Nielsen var född på Bornholm i staden Rönne. Tony hade flyttat till Sverige med sina föräldrar. Bente var livrädd och nämnde inte att hon själv haft samma historia. Hon kunde ju bli misstänkt för att ha medverkat. Nu kanske kliniken skulle skärpa sina rutiner och få ett aktuellt födelsebevis utöver pass. Men polsk lag följdes just nu.

Nu lämnades alla data, foto och handlingar ut till polisen som skrev ut ett kvitto. Kliniken hade kopior kvar. Bente höll tyst om annan information som att Styrbjörn hade nämnt Malta och att han hade läst en karta. Det var inget man frågat om direkt. Glömde man det, så var det säkert okej. För egen del.

Radarparet var tillbaka i Sverige, Olof Eklöv och Karin Hellgren, och a Foto, operationsfoto, kopia på pass med namnet Tony Nielsen, uppenbart var det ett falsk pass, och nu hade man ett brott att referera till. Internationell efterlysning skulle bli av. Allt hade högt tempo och åklagaren tvekade inte; han skrev ut och undertecknade alla dokumenten. Ingen nu levande i Danmark hade den födelsetid som passet visade, i kombination med namnet Tony Nielsen.

”Slaktat Land” projektet behövde genomföras och nu gavs nya order att döda Tony Nielsen (Styrbjörn Göransson). Problem fanns, för ingen visste var han fanns. Han kunde egentligen befinna sig i något av nästan 200 länder, men minskat med länder som typ Nordkorea, och det fanns en del ändå. Hundra länder? Inte enkelt problem, och de goda nyheterna kanske var att myndigheterna inte hade det mycket enklare. Om Styrbjörn lyckats bli insmugglad i ett land och då inte visat pass. Men vid en internationell efterlysning hade svenska myndigheter ett stort övertag; de fick reda på om Tony Nielsen hade passerat något lands gränser.vrapporterade sina fynd.

Men om Styrbjörn hade ordnat med ett annat pass i ett annat namn. Om han hade lyckats åka från Malta till Nordafrika med båt och dold och kunde ta sig i land eller till Sicilien. Inget namn och inget land att söka i. Utsikten att hitta Styrbjörn skulle inte vara god. Historien visade vilken tid det tog i liknande fall; Mosad hämtade en känd massmördare från Sydamerika, drogade honom och satte honom i en rullstol. Sedan blev det till en känd rättegång och domen blev döden, sedan avrättning.
Svenska SÄPO och svensk polis var inte i Mosads klass. De hittade även de skyldiga för dödandet i Olympiaden i München och flertalet dödades.
Massmorden på armenier kring 1,5 miljoner låg på tre personer som spårades upp och dödades. Armeniska intressen på hämnd hade organiserats. En naiv plan för de som var skyldiga var att visa sig för mycket. En dödades i Berlin. Intressant med ordet naiv, för de tre var med i ”Young Boys”, låter lite naivt, tills man inser vidden av 1,5 miljoner dödade år 1915 i skarven mellan det Osmanska riket och Turkiets framväxt.

## Kapitel 38

Fredrik Göransson var hemma i Malmö och det var en del att göra i lägenheten. Adressen var Södra Promenaden 23, ett gult tegelhus med fasad mot kanalen och utsikten mot tre olika byggnader med koppling till länsstyrelsen, och man kunde även se ut mot Malmös huvudbrandstation. Det var även gångavstånd till polishuset som låg där kanalen böjer av 90 grader mot väster, vilket många som åkt ”Rundan” märkt. Rundan var ungefär ”Paddan” i Göteborg. Åka runt i kanaler och titta på staden och böja huvudet om det är Paddan man åker.
Fredrik fick börja med att undersöka noga om det fanns något mer stulet, och det fanns det inte. Det var inte lönt att städa ännu, för han väntade på sin kontakt som hade verktygen för att hitta avlyssningsutrustning i en lägenhet och kameror. Tyvärr visade det sig att alla rum hade buggats. Utrustningen var ganska modern, och den kunde köpas i handeln från ett annat land. Sverige hade inte samma nivå, så tillverkningen tyder på Kina. Det var inte lönt att spara på, utan Fredrik tog bilder, och sedan tog han fram en hammare och tog med alla enheter ut på balkongens cementgolv, där han mosade allt. Sedan sopade han upp resten och hällde i en plastpåse, som han räckte över till sin expert på buggning.

Fredriks äventyr hade tydligen väckt de eller den som låg bakom pappa Pers död. Även om inget kunde bevisas så var Fredrik säker på att han hade hittat mördaren. Hans lik flöt kanske kring ännu. Hur strömmarna inverkade i Medelhavet påverkade riktningen var omöjligt att veta. Men hotet, egentligen även för de som hyrt in Styrbjörn, måste ha sjunkit i styrka, för Fredrik var bara ett hot om han hade träffat på Styrbjörn. Att jaga en polis i Sverige och efter ett inbrott och efter att ha buggat lägenheten verkade mer som att få ut mer information. I annat fall hade han väl redan varit mördad och hotet var mycket starkt. Då var det väl enklare att döda mördaren Styrbjörn; de okända borde veta att han hade en lägenhet på Malta. Men de visste inte att han förvandlats till ett drunkningsoffer. Nyheter från Italien och Malta studerade Fredrik dagligen, och det verkade inte som att någon hade drunknat på några dagar. Fredrik var inte rädd och började med att städa upp i lägenheten.

Fredrik Göransson funderade på att besöka Rönne på Bornholm för att se om det fanns något spår kring Tony Nielsen. Skulle den falska bakgrunden hålla till en del? Inte troligt, men det kunde finnas något som gav en ledtråd. Någon måste ha kommit på att just placera den falska Tony Nielsen på Bornholm. Fredrik köpte biljett på internet och tog bilen till Ystad. Det var drygt sex mil, och väl framme skulle det finnas långtidsparkering vid hamnen, på Sjöfararegatan. Biljetten för gående utan bil eller cykel var billig. Bil i Rönne var inte lönt; det var gångavstånd till det mesta. Överfarten tog under en och en halv timme; det var visst kring 10 mil ut från Ystad.

Åren 1658 till 1660 hade man kunnat åka till Bornholm utan att lämna Sverige. Ön var Sverige då, men köptes av danska kungen år 1660. Sverige fick ön gratis i Roskildefreden, år 1658.

Fredrik hade sina egna anteckningar med sig. Tony Nielsen var namnet på Sören Göranssons falska identitet och född på Bornholm. Kunde det finnas ledtrådar kring det namnet? Varför Bornholm och varför det namnet?

Bornholms Ö – Arkiv låg på Pngels Allé 1. Inte långt att promenera från färjan dit. Öppet från kl. 10.00. Fredriks tidiga färja hade kommit fram kring halv nio, så det var gott om tid att titta runt i Rönne. Ingen storstad direkt med under 10 000 invånare, men ändå största orten. Ö – Arkivet hade även uppgifter på gravstenar och namn på avlidna, födelsedag och dödsdag. Även om vilken ort och exakt namn på kyrkogården. Letar man efter en Tony Nielsen skulle man hitta den eller flera om det hade funnits en. I hela Danmark fanns det nu bara 79 med det namnet. Det borde inte vara stor chans att hitta många, eller kanske bara minst en, historiskt på Bornholm

Någon måste ha hittat på kombinationen, kanske den ändå hade en gnutta sanning den där profilen.
Bornholms Ö – Arkiv lämnade gratis service och hjälp vid släktforskning, och Fredrik hade tänkt utnyttja tiden i arkivet och släktforska kring namnet. Gå bakåt i tiden, i sidled och framåt. Särskilt framåt och i sidled kunde kanske ge ledtrådar. Vilka var mer okända och det var mer på planet om man kände igen några namn kopplade till namn som Fredrik kände till, och med koppling till Sverige.
Fredrik ändrade sig och ville inte trötta ut sig med att gå runt i Rönne, utan han valde att uppsöka ett café. Vid torget hittade han ett.  Café Gustav såg mysigt ut, vid torget där serverades fika, lunch och à la carte till bra priser enligt deras skylt. Rönnes torg hette visst ”Store Torv”, Stortorget på svenska. Inte helt ovanligt. Något torg eller det enda, då var det ett passande namn.
Fredrik hittade ett bord. Det var ett litet runt bord för tre personer, och lokalen var en kombination av bord och stolar och disk med inglasad förvaring för färdiga smörgåsar och allt från dyrare med räkor och lax, men även lite enklare.
med bara någon ostskiva. Men varför inte ta sedan dit man kommer, tänkte Fredrik och valde ut en räkmacka. Kanske lite stor, men det skulle jobbas på arkivet och någon lunch kunde inte hinnas med. Fredrik ville inte behöva bo över på hotell. Det gick frekvent med färjor. Mer än tre timmar skulle det nog inte ta i tid. Söka ett namn bland gravstenar och släktforska på det namnet, skriva lite och se vad som dök upp.
Fredrik åt, mot förmodan, upp allt; den var jäkligt god, tyckte Fredrik. Danmark var ju känt för sina "smörrebröd" och det fanns tusentals upplagor på deras vanligaste. Rejefyllning var en vanlig, ibland med ägg, men även utan och med röd fiskrom och en klick grädfil, citronskiva snittad och vriden och sedan vid sidan av mackan. Leverpastej, stekt fläsk, inlagd gurka, olika sorters sill, skinka. Listan kunde göras lång.
Fredrik kom fram lagom i tid till Ö – Arkivet och personalen var vänliga. Anne lovade tydligen hjälp. Hon visade en plats vid en dator och sedan slog hon in något, och det syntes sökrutan för namn. Tony Nielsen skrevs in, och det dök upp bara ett namn. Så enkelt, det tog inte lång tid. Födelsetid 1967 den 12 februari och död år 2004 den 13 oktober. Begravd på Rönne kyrkogård, inom gångavstånd. Nu kunde Anne byta till en annan databas med en ny sökruta. ”Tony Nielsen”, han hade inga extra förnamn.
Föräldrar och syskon dök upp.

Sedan fanns ett flödesnätverk med olika grenar. Klickade man på Tonys syster Birthe, så dök det upp en make också och länkas två barn. Här kunde man bränna alla tre timmarna utan plan. Anne föreslog att söka mer i sidled efter andra efternamn, och Nielsen fanns så klart, men även Hellvig, Olsen och Pedersen. Fredrik tänkte på Bente Pedersen, hon från Poznan på plastikkliniken. Varför inte söka på Pedersen? Anne hittade släktträdet.
Hon hittade även Bente Pedersen. Fredrik drog in lite extra luft. Bente Pedersen, det var otroligt. Kusin med den döde Tony Nielsen. Det kunde ju inte vara en slump. Antingen hade någon nära Bente eller hon själv kommit med förslaget att använda kusinens identitet. Men det verkade mer troligt att Bente var mer inblandad med gänget som verkade i bakgrunden. Men det skulle bli svårt att hitta kopplingen. Även om man ringde till Bente och frågade, så skulle hon neka och man hade förvarnat både henne och hennes kontakter. Däremot hade svenska SÄPO nog nytta av den informationen. Gör någon sig av med en svensk statsminister och en bror, som har en bror som sedan visade sig vara mördaren av sin bror Per, då var det krafter som krattade gången för någon som skulle komma gående. Extremt parti, vilka fanns just nu i Sverige? Egentligen bara ett, ”Östdanska Frihetspartiet”. Hur det partiet hade fått 30 procent av rösterna och hamnat med makt i regeringen var ännu en gåta för Fredrik. Radikala populistiska program och många rötter till utdöda partier med nazistiska förlagor. Släktforskade man där såg det allt mer extremt ut. ÖSF, en nästan ensam trolig länk till ett sådant dåd. Redan kända misshandelsfall var det späckat med på nyhetssidorna, och varje gång hade personen som misshandlat blivit utesluten från ÖSF. Men det bara höll på, och löften om att nu var det städat verkade inte alls stämma. Mårten Malmström upprepade samma uttalande. Beklagade och fråntog sig helt ansvaret som enbart låg på den privata personen som nu hade fått lämna partiet. Slå någon med ett järnrör räckte till att uppnå den utgången. Det fanns inte samma problem i andra partier, just med frekvensen av fall med misshandelsfall. Vad kunde Mårten Malmström planera, inte bara skoluniformer och förbud mot slöjor för kvinnor i skolan, sjukvården och inom statlig och kommunal förvaltning. Nu var det visst en massiv kampanj för allas rätt till en rejäl medborgarlön och på nivå klart över socialhjälpsnivån. Inte konstigt att 30 % hade trott på det.
Morot och ingen piska. Hälften av väljarna såg sig själva vid valurnorna och sedan på soffan framför TV:n med en kall öl. Men hade inte ÖSF även på programmet att rösta om att hela Östdanmark, alltså Skåne, Halland och Blekinge, skulle tillhöra Danmark? Hade inte även det danska partiet ”Danskt Folkeparti” samma tankar, tänkte Fredrik. Vad kokas i grytan just nu?

**Det började lukta illa. Farligt och extremt, död och inbrott. Falska identiteter och någon drog i trådar. Kasperteater i hemlighet. Fredrik fattade ett beslut. Han måste på något vis få över information till SÄPO, men han ville inte att han skulle skylta med sitt namn. Det kan bli svårt att få över så pass mycket information trovärdigt. Men det kunde fungera. Ett brev skrivet på en skrivare som skulle kasseras och slängas, och på ett pappersark utan fingeravtryck. Ingen poststämpel och inget bud som fastnar på foto. Kan det göras? Alternativen då kunde vara att brevet hamnade i en SÄPO-anställds ficka, ytterrock kanske. Inlagd i en dagstidning som öppen.**
**dålig skrivare hade han hemma och den skulle ändå skrotas. Papper fanns att köpa med många ark inslagna. Men Fredrik ville inte köpa något paket, så polisens eget pappersförråd skulle bli av med ett oöppnat paket. Men hur skulle hans alibi kunna stärkas? Åka till Stockholm och befinna sig där när brevet dök upp eller lämnades för upptäckten var lite självmål, tänkte Fredrik. Tyvärr kunde inte leden utökas, kom Fredrik fram till. Besöka Stockholm av en trängande anledning var allt kring pappa Pers dödsfall. Angripa honom för ett väl motiverat besök i Stockholm var inte troligt. Det var säkert nog. Då gällde det att närmast bli kallad till Stockholm, av Winny eller annan släkting. Där var lite att jobba med. Kanske farbror Peter-Niklas kunde besökas, åklagare också. Även om han inte kunde vara inblandad i fallet med sina bröders död.**
**Fredrik hämtade sin bil i Ystad, och utflykten till Bornholm hade avslöjat en koppling från den påhittade identiteten, och det var hög sannolikhet att Bente Pedersen var inblandad, för hon hade råkat få Styrbjörn Göransson som patient för en plastikoperation, och just där hon arbetade på denna, som låg i Poznan, Polen. Fredrik körde hemåt till Malmö. Mer jobb fanns att göra.**
**Rikets säkerhet verkar hotas, tänkte Fredrik, och personliga risker fick nog bli priset. Hamna med en regering som hade ännu mer ÖSF-prägel var hemskt. Redan nu var deras makt för stor. Fegheten hos moderater, liberaler och kristdemokrater var tydlig. För tio år sedan skulle de aldrig bilda regering med ÖSF; nu satt man där i knät på arvet efter det nazistiska partiet ÖSF. Önskar Sverige (inte) fanns kanske ny slogan, tänkte Fredrik.**

# Kapitel 39

Malmö polisen Fredriks arbetsgivare hade fått en ansökan om ledighet för Fredrik Göransson, och först semester, och den delen hade bara en semesterdag kvar. Den andra delen var att Fredrik Göransson skulle bli ledig för ett års studier.
Fredrik dök upp på sitt kontor och fick tala med personalansvarig Greta Andersson om sitt fall. Fredrik återkallade sin begäran om ledighet för studier. Det fanns inga krav på att ange orsak, och den ledigheten hade sin början först nu och om en dag. Fredrik berättade ändå att, med tanke på sin fars död, att annat blivit viktigare och att åter vara i tjänst skulle vara bäst för honom. Det skulle spridas, för Greta talade ofta lite för mycket och för ofta, kanske även över gränsen för vad hon borde. "Intercom" hade hon fått i öknamn. Fredrik behövde mer skrivarpapper och kvitterade ut ett paket från pappersförrådet som var stort. Produktionen av skrivelser låg på hög nivå och det papperslösa kontoret var lika troligt som att folk tvärt skulle sluta upp med att köpa och läsa pappersböcker. Fredrik råkade stoppa det nya paketet med skrivarpapper i sin väska. Sådant händer. Malmöpolisen hade ingen färdig rutin med individuella mätningar kring vad varje medarbetare förbrukade i antal paket skrivarpapper. Man skulle klart kunna hitta data över vad varje person hade kvitterat ut. Fast ibland var det för gemensamt bruk, eller som en tjänst till en arbetskollega som hörde att man ändå skulle hämta för eget bruk.
Fredrik visste även var plasthandskar fanns. Det var inget litet behov av huvudändamålet. Stänga ute risken för polisens fingeravtryck där de inte skulle finnas och att stänga ute smittorisk, eller stänga ute risken för behov av att tvätta händerna. Fingrat på bajs, exempelvis, och sedan behöva greppa ratten på sin bil, det var ingen som ville. Några handskar kunde Fredrik ta från ett redan öppnat paket. Ingen skulle kunna spåra dessa få exemplar. Han stoppade dem i en tre-liters plastpåse, så de inte fick fingeravtryck från honom och på utsidan också. I kväll skulle ett långt brev skrivas ut och helt utan fingeravtryck.
Fredrik tyckte väl att skriften såg lite blek ut när skrivaren arbetade, men det var fullt läslig text. Han hade valt Arial storlek 12. Ganska lätt att läsa utan en massa svängningar i stilen. Rak som en fura på tvären och höjden. Skrivaren skulle sedan snarast köras till SYSAV återvinningstation. Där fanns en container för elektronik. Gamla datorer och skrivare hamnade där i en salig röra. Återvinning gjordes av vad man hade nytta av. Dyra metaller var en del av innehållet och det kunde återvinnas och användas på nytt.

**Fredrik hade fått kasta en del på grund av röran vid inbrottet. Det var väl mest att Fredrik fick en annan vy av vad han hade samlat på sig. Behövde han ha kvar den äldre vattenkokaren, nej det behövde han inte. Hur var det med den äldre trådlösa telefonen som kasserats. Det fanns några trasiga lysrör. Två armaturer med hemska skärmar som han fått ärva. Så det blev inte en helt onyttig runda.**
**Fredrik ville inte chansa utan tog ut en halvdag ledigt och packade in lite säckar och valde att köra till SYSAV ute vid Limhamn. Infarten dök upp lite plötsligt efter en rondell och mer än en hade nog kört rakt fram i fel fil.**
**Nu hade Fredrik varit där förr och ofta hade han sedan kört vidare till Limhamns södra fiskehamn. Där låg ett fiskrökeri som sålde en massa goda rätter, fiskbaserat, och man hade även servering. Lukten spreds från det egna rökeriet. Fiskare sålde sin fångst till rökeriet, men delar av den såldes direkt vid kajen, och bara man var i tid, så skippades alla onödiga affärsleden och färskfisk var inköpt.**
**Fredrik var tillbaka kring ett på kontoret och skulle möta Mats Svensson. Han hade delvis lämnat Mats information om olika händelser, inte alla och särskilt inte om sitt eget utförda mord på farbror Styrbjörn. Den upplevelsen förväntades Fredrik ta med sig i graven. Däremot måste någon larmas kring det som verkade vara ett hot mot Sverige. Fredrik räknade med att kunna skrämma upp Mats medvetande till tankar kring ÖSF-partiet och Mårten Malmström, och det var enligt Mats rena avskummet. Nazistparti eller nära, tyckte redan Mats. Tyvärr verkade det som om 30 % av kollegorna röstade på ÖSF.**
**Vilka tider att leva under brukade Mats säga. Prata politik vid en fika var det inte tal om. Dölja sina åsikter var klokast. Vad skulle hända om en ÖSF-kollega blev den nya chefen? Inget kul om man hade många hatiska åsikter om ÖSF.**
**Fredrik och Mats kunde inte ta risken att någon skulle höra dem samtala om Polen och Malta. Ord som var enkla att komma ihåg. Rörsjöparken ligger mycket nära polishuset och det fanns flera pizzerior kring Värnhemstorget. De köpte med sig varsin pizza och gick in i parken, där fanns flera alternativ till bänkar och kartongen kunde man ha i knät. I närheten fanns även en offentlig toalett. Om nöden trängde på. Fredrik kom ihåg från sin barndom att pappa Per hade åkt till plaskdammen i Rörsjöparken med Fredrik. Där var på den tiden ingen rening av vattnet, men det var andra tider då. Kul var det och en uppblåsbar badring som liknade en fisk var en favorit.**

**Det fanns många andra barn att leka med, oftast stänkte man vatten på varandra. ”Fredrik” Jo Mats, det är illa! ”Mats” Vilket då? ”Fredrik” Jag är nu mycket övertygad om att det som verkar som en kraft är att det planeras en politisk omvälvning i Sverige. ”Mats” Nu tar du väl ändå i, det tror jag inte alls!**
**”Fredrik” Ta det lite lugnare och lyssna nu! Jag har hittat kopplingar mellan en person som medverkat till Styrbjörns nya identitet och som även hittat på hela den nya identiteten och medverkat kring Styrbjörns operation i Polen. Spåret leder till Bornholm. Jag har varit där personligen på Ö-Arkivet och där hittade jag länkarna. Tony Nielsen fanns historiskt men är död. Han ligger på Rönnes kyrkogård. Bente Pedersen är ganska nära släkt med den döde.**
**Släkten hade både Nielsen och Pedersen som grenar i släktträdet. Jag skrev inte ut något. Det finns att hämta via Internet, helt offentligt.**
**”Mats” Oj, tar tillbaka, visste inte att du hade varit på Bornholm, men kopplingen vidare då?**
**”Fredrik” Till ÖSF-partiet. Det enda så extrema partiet som kan begå våldsdåd som mord, tror jag.**
**”Mats” Det har ju jag med sagt länge. Mårten Malmström döljer nog sina verkliga planer. Det gjorde även Hitler 1933.**
**”Fredrik” Mats, jag måste skydda mig och kan du posta brevet diskret, det till SÄPO, exempel på Linnégatan finns några postlådor utan övervakningskameror i närheten. Sätt lite vatten bak på frimärket med en tops. Ha handskar på dig hela tiden och köp något att käka i Limhamn. Gör det under din lunch.**
**”Mats” Jag fixar det gärna!**
**”Fredrik” Tack Mats. Jag tänker besöka släkten i Stockholm och är inte i Malmö när brevet postas, så jag kommer att få ett bra alibi. Du blir inte exponerad för att du gillar att äta fisk i Limhamn och på din lunchrast, eller om du gör det efter jobbet. Postlådorna tömmer man nog inte efter kl. 16.00, så ta och välj helst under lunchen.**
**”Mats” Stannar du flera dagar, så kan jag posta när det är mörkt ute och offra en dag för postgången. Det påverkar nog inte risken för Sverige, men jag syns inte i neutrala svarta kläder med svart skidmask. Jag kan cykla till en postlåda på kvällen.**

Jag är borta fyra nätter. Fredrik gick lite före Mats, så de kom inte tillbaka samtidigt till kontoret. Fredrik gick till sitt trånga kontor. Han hade några ärenden att ta tag i. Frågan om hur efterverkningarna hos SÄPO skulle undersökas. Hörde man något i massmedia om höjd hotnivå, så kunde man nog gissa att brevet hade kommit fram till SÄPO. En viss möjlighet var en kontakt med en vän som jobbade inom SÄPO. Benny Lundström hade gått samma årgång som han vid polisskolan och en tid som ny polis i Malmö, och han var verkligen effektiv. Inte konstigt att SÄPO hörde talas om honom. Lite tur var det nog, för ärendet utvecklades till ett SÄPO-ärende. Benny hade haft semester i Karlskrona och fick syn på en kille inom ett militärt skyddsområde, och killen hade en drönare med kamera som just skulle skickas upp. Benny närmade sig honom. Benny hade bara fällt killen med magen före och så tog han av ett skosnöre från sina jympadojjor och band killens händer på ryggen. Benny körde in honom till Karlskrona.
Sedan när man tittade på vad som fanns filmat, så var det taget över militärt område och känsliga byggnader.
Benny blev bjuden på middag i Karlskrona, så det var ju något extra. Lokala polisen blev imponerade. Förmodligen letade sig historien vidare uppåt i rangordningar och riktnummer 08 kanske var inblandat. SÄPO hade ringt och tackat, och det ena hade väl lett till det andra och de hade hoppat i säng med Benny. Erbjudandet var för bra för att tacka nej till för Benny.

## Kapitel 39

”Utförarna”, egentligen ÖSF-gängets inhyrda mördargäng, hade tagit sig till Poznan i Polen. Fredrik Göransson hade av en händelse varit där kring tiden för Styrbjörns operation. Kliniken var ju känd, den var utvald av ÖSF efter olika förslag. Man hade även lyckats med att placera sin kontakt Bente Pedersen bland sin personal. Hon behövde inte göra mycket för 100 000 svenska kronor. Hålla ögonen öppna och öron fick gärna lyssna. Sköta jobbet som vanligt och notera det som var ovanligt och stack ut bland den dagliga rutinen. Bente hade råkat höra i samtal med en kontakt från "Utförarna" att de talades om en täckmantel, ett alias för den som skulle opereras. Bente kom att tänka på sin släkting som hade drunknat. Tony Nielsen hade en gravsten på Rönne kyrkogård. Hon bara föreslog det, det var inte hennes sak att fixa. Men hon blev inte illa behandlad.

Lite förvånad blev hon, för det hade tydligen varit ett bra uppslag. Bente hade läst på mer kring Tony Nielsen, födelsetid, föräldrars namn, födelsetid, syskon, samma data. Skolgång, adress i Rönne. Vilka levde av föräldrar och syskon. Vilken skola hade han gått i. Vilka jobb hade han haft, hur hade han dött, sjukdom eller eller olycka? Det tog lite tid, så Bente ville ha 50 000 kronor till. Hon fick det också.
Bente hade gjort sitt jobb och lyckats hålla ”Utförarna” väl uppdaterade. Extra mobilen hade hon ordnat på egen hand. ”Utförarna” hade kontakter i Polen och dessa blev aktiverade. Fredrik Göransson hade spelat att han skulle operera sig. Sedan hade inte mer hänt. Inga nya kontakter med Bente kring en lagd offert. ”Utförarna” hade ringt till Svetlanas föräldrar, och där hörde man att Fredrik Göransson hade frågat om de visste var Styrbjörn fanns, för det skulle kanske bli begravning av hans pappa, och man ville att Styrbjörn skulle komma. Det var klart inget konstigt med det, och Fredrik fick höra om kliniken den vägen. Troligtvis fiskade han bara. Bente hade inte lämnat ut information mer än vad som handlade om en möjlig operation av Fredrik Göranssons näsa, den var lite ful efter en skada.
”Utförarna” ville inte berätta för mycket för Bente och inte om Tony Nielsen boende på Malta. Ingen verkade just nu veta var han (Styrbjörn) fanns. Fredrik Göransson var i Malmö och på arbetet. Planer på att döda Fredrik avblåstes.
Mårten Malmström höll noga kontroll på juristernas arbete med att skriva nya texter att foga till de nuvarande grundlagarna. Målet var att underlätta så att valen skulle verka vara demokratiska och lagliga. Man skulle kunna få rösta om en uppdelning av Sverige och därefter nya val om man skulle tillhöra Danmark, Norge eller Rysslands intresseområde.
I Sverige finns fyra grundlagar: regeringsformen, tryckfrihetsförordningen, yttrandefrihetsgrundlagen och successionsordningen. De utgör Sveriges författning, eller konstitution. Ett lands konstitution reglerar landets statsskick.
Kungörelse (1974:152) om beslutad ny regeringsform:
1 § All offentlig makt i Sverige utgår från folket.
Den svenska folkstyrelsen bygger på fri åsiktsbildning och på allmän och lika rösträtt. Den förverkligas genom ett representativt och parlamentariskt statsskick och genom kommunal självstyrelse. Den offentliga makten utövas under lagarna. Ny text: All offentlig makt i Sverige utgår från folket och från en av regeringen utvald expertgrupp. Den svenska folkstyrelsen skulle ha en betydelse av 50 % och expertgruppen skulle ha 50 %, samt vid lika röster men olika val, då skulle expertgruppen ha utslagsröst.

**Tryckfrihetsförordning (1949:105) 1 § Tryckfriheten syftar till att säkerställa ett fritt meningsutbyte, en fri och allsidig upplysning och ett fritt konstnärligt skapande. För det fall Sverige är hotat i någon form skall en expertgrupp kunna begränsa information som kan skada landet. Tryckfriheten innebär en frihet för var och en att i tryckt skrift uttrycka tankar, åsikter och känslor samt att offentliggöra allmänna handlingar och i övrigt lämna uppgifter i vilket ämne som helst.**
**För det fall staten Sverige är hotat i någon form skall en expergrupp kunna begränsa information som kan skada landet. Ny text: Kursivt och understruket. Bara två exempel från en tjock lunta. Mårten Malmström visste att det skulle krävas mycket för att få folk att rösta på mindre demokratiska skrivningar. Men det gick bra både i Ungern och Polen. Dessutom påverkades inte kärnväljarna. Kring 30 % av väljarna var trogna, även om man hade hört att grov misshandel hade utförts och ÖSF hade fått medlemmar i fängelse. Förslagen om medborgarlön och på femtio procent högre nivå än dagens socialhjälpsnivå var ett smakligt bete. Enkäter pekade på att det kunde få ÖSF att nå 45 % av rösterna. Friställningar när 70 % av socialkontorens anställda friställdes gav statskassan lägre kostnad. Medborgarlönen var lägre än lönen och den kostade ingen pensionsavgift, så det handlade om en vinst på 50 000 kr per 100 000 kr i tidigare lön. Hela vinsten skulle gå till budgeten för integrationskostnader. Danska skulle införas i skolorna.**

**Men efter några generationer skulle det språkligt ha blivit en betydande integration. Visserligen räknade man med att en ny dialekt av danskan skulle utvecklas i de tidigare svenska områdena. Den skulle troligen bli mer lik den bornholmska dialekten. Flera områden skulle förändras; bara vägskyltar på danska, och andra skyltar skulle kosta pengar. Tidningar och böcker på danska i nya stora upplagor. Registrering av bilar och nya registreringsskyltar. Medborgarlönen skulle sedan sjunka efter hand och det skulle bidra till att täcka ökade kostnader årligen. För Norges och Finlands del gällde ungefär samma arbete, men i Finland skulle landet helt ingå i det nya stora ryska väldet. Ryssland hade lovat att inte angripa varken Norge eller Finland. De skulle få tidigare svenska Norrland för en försäkran. De skulle även få hela Finland. Totalt skulle Norge och Danmark ha utvidgat sina landytor och Finland och Sverige hade upphört som länder, och Ryssland skulle bli större; det var redan landet med störst landyta följt av Kanada.**

**Demokratin efter folkets val skulle minska drastiskt och oroligheter skulle kväsas omgående. Nya befattningshavare med högsta befattningar skulle tillkomma. Listan med namn var klar redan. ÖSF trogna enbart.**
**Snapphanar dök upp när Östdanmark blev svenskt. Alla dödades till slut och många spetsades på pålar och liken sattes ut längs vägarna. Det kunde bli omvänt nu. Svenska motståndsmän skulle dödas snarast.**
**Mårten Malmström ville få till ett möte med partiledare Pia Sörgaard. Vad som skulle diskuteras var grundlagar och planerna att ändras i Sverige, Danmark och Norge. Temat var genomgående att förskjuta makten mer och mer till ett auktoritärt styre av länderna. Redan i Grekland och under Antiken hade olika varianter av hur länder regerades. Det talas mest om demokrati och vaggan för den skulle ha stått i Grekland, vilket är tveksamt. Det finns spår som leder till andra gissningar. Diktaturer fanns även i Grekland och det gick lite cykliska trender genom historien.**
**När en diktator förargade folket över en viss gräns, förekom det att man såg till att avrätta diktatorn eller mörda honom. Sedan blev det på modet att välja demokratiska former igen.**
**Platsen för mötet fick bli i Skåne. Mårten hade en vän i Ystad som var specialist på att mäkla korsvirkeshus i Skåne. Olle Karlsson hade fått intresset för korsvirkeshus och läst in sig på historien kring hur tekniken var uppbyggd. I grunden handlade det om att det inte gick åt särskilt mycket virke för att bygga den typen av hus. Man kunde sedan använda lera, halm och hästskit i en salig blandning och kleta in mellan träramverket. Redan på 700-talet fanns tekniken. Tydligen fanns historik som var ännu äldre. Olle hade bara på hemmaplan kring 300 hus i Ystad som var korsvirkeshus. Ystad var ett ovanligt bra exempel på det danska i Skåne. Korsvirkeshusen var en del av den danska miljön och det var samma i det nuvarande Tyskland, Frankrike, Österrike och England. Staden Colmar hade bland annat äldre bebyggelse vid torget.**
**Exempel 1400-talshuset Koifhus.**
**Colmar är en stad i departementet Haut-Rhin i Frankrike. Colmar var förr en del av Tyskland före 1679 och igen mellan 1871 och 1918.**
**Colmar grundades på 800-talet som en karolingisk kungsgård, och fick stadsrättigheter. Colmar hölls av en svensk armé 1632 och i två år.**

Trettioåriga kriget var ju skälet till det här. Samma år 1632 hade han Lejonet från Norden ridit in i Dimman. Olle fick rysningar, han var en äkta historienörd.
Mårten kände sig ofta ganska uttråkad när Olle spånade ut i långa trådar med spontana berättelser om korsvirkeshus och ämnet historia var inget för Mårten. Sövande helt enkelt, varför lägga en massa tid på det, historia hade ju passerat.
Kvarngården skulle bli ett gratis lån, Olle hade nycklarna. Kvarngården låg ganska nära Skurup och Pia skulle ta sig över Öresundsbron och köra mot Skurup och sedan plötsligt skulle det dyka upp skyltar som på huvudvägen pekade in på en avtagsväg till vänster och den skulle hon köra ca 500 meter och vägen av. Sedan, efter kring 800 meter, skulle vägen svänga mjukt till höger och övergå till att bli en grusväg. När hon hade passerat en gård på höger sida var det bara 400 meter kvar och det var som en återvändsgränd. Kvarngården låg där och hade inga nära grannhus. Närmast var 400 meter bort och utsikten från varje rum i huset var fri. 360 graders sikt. Ingen skulle kunna smyga sig på och närma sig huset om fyra personer fanns i hörnrummen och var vakna för att speja.
Mårten hade varit nöjd med Kvarngården och han var lite väl detaljerad kring hur bra han var som hade hittat mötesplatsen, tyckte Pia, men hon hade hört på Mårtens pladder och adressen var som en vägbeskrivning och hon fick svårt med alla höger och vänster. Till slut läste hon upp sin egenhändigt skrivna text; jo, Mårten hade sagt att den var rätt.
SÄPO hade redan buggat både Mårtens och Pias telefoner. Det var mycket arbete med det. PET, den danska SÄPO, hade fått uppdraget från SÄPO; inga svenska SÄPO-agenter fick trampa in på dansk mark, och PET var inte sämre på att ordna avlyssning än vad SÄPO var. Kvarngården hade legat öde när två SÄPO-agenter, specialister på att utrusta byggnader med avlyssning och kameraövervakning, valde att i gryningen ta sig fram till gården. Det tog lite tid att ta sig förbi den larmade ytterdörren, och huset hade ett billigt standardlarm som kunde köpas i lågprishandeln; det var inte så mycket tid som det tog att komma in i huset. Nu gällde det att se vilket rum som skulle vara mest troligt för gästerna att uppehålla sig i. Efter att ha gått igenom husets planlösning verkade det ligga kring 95 % chans för att det skulle bli ett stort vardagsrum; det var 50 till 60 kvadratmeter stort, möblerat med två soffgrupper och ett stort matbord.
Stolarna var med stoppade dynor och ryggstöden hade stoppning. Det såg bekvämt ut. Soffgruppen hade för låga bord för att bekvämt böja sig fram och läsa dokument.

**SÄPO-gänget valde att lägga kraften på att se och höra allt runt matbordet. I taket hängde en tung belysning, en smidesarmatur med små korgar där ljuskällor fanns. Åtta stycken. Där stoppades två sändare in. Matbordet hade nära till en stor bokhylla som tronade längs ena väggen och där var det bra med plats för en redan standardkamera som var inbyggd i en verklig bok. Hela ryggen hade fått plats för den utrustningen och boken verkade fungera att bläddra i. Linsen var svår att upptäcka ens på nära håll. Titeln handlade om Medelhavets öar. I ordet ö fanns linsen. SÄPO-agenterna valde att sätta en kamera högt och en mer i bordets höjd. Kameran överst skulle med tur kunna filma dokument med text som låg över bordet. Det kunde inte vara bättre om man ville filma och även ta upp ljud.**

**Den andra väggen hade inte någon bokhylla men ett skåp med två hyllor under skåpsdelen, och där fick man plats med en kamera i en liten skål man placerade på den ena hyllan. Det borde bli möjligt att filma ansikten på två personer som skulle sitta bredvid varandra eller mittemot varandra. SÄPO fick chansa på att det inte skulle bli en undersökning av huset och svepning efter spår kring utrustning för avlyssning. Mårten hade tänkt på det, men det skulle ge fler personer information om mötet, och den risken trodde Mårten var mer skadlig än att chansa på att Kvarngården skulle vara avlyssnad. Gården hade även larm. Olle hade varit där ute för tre dagar sedan. Mårten fick fel; alla samtal, dokument och omnämnda inblandade i detta landsförräderi blev noterade. Listan blev ganska kort, för det nämndes bara en del högt uppsatta från Norge.**

**Men några i Sverige. Oturligt för Bente Pedersen som arbetade med plastikoperationer i Poznan, Polen, så var det hennes uppslag med namnet Tony Nielsen. Morden på Per Göransson och Melker Göransson hade diskuterats ganska mycket i detalj. Oron för att man just nu inte kunde hitta Styrbjörn Göransson eller med alias Tony Nielsen på Malta var oroande. Mordplaner med offer Styrbjörn Göransson hade man fångat in vid ljudinspelning. Pia hade bara nickat, och det räckte inte för att veta om hon känt till detta tidigare. Det skulle kunna vara helt ny information till henne från Mårten som nu hade en diger lista att svara för. Fängelsetiden skulle bli lång, och frågan om han skulle hinna avlida i fängelse skulle vara uppenbar. Även huvudaktörer i Norge, Danmark, Sverige och Finland låg illa till. Däremot var kontakter och inblandade från ryskt håll omöjliga att komma åt för SÄPO, om de höll sig borta från att besöka Norden. Den här ballongen var på väg att smälla. "Stycka Sverige" skulle inte fungera som plan.**

**Mårten och Pia var nöjda med sitt möte, och allt hade fungerat smärtfritt. Någon blänkare kom in i en dansk tidning om att Pia hade rest till Skåne. Tydligen hade en dansk gränsvakt känt igen henne när hon kom körande. Han hade gjort en sökning i bilregistret för fordon till särskilt känsliga bilar. Det var Pias bil. Ingen säkerhetsbevakning. Hon hade frihet att köra till Malmö om hon ville. Nu noterade även att Pia återvände till Köpenhamn samma dag. Vad hon gjorde under dagen var väl hennes privata sak. Men gränsbevakaren bad ändå en kompis ringa tidningen från en nyköpt kontantmobil; pengar skulle överföras till tipsgivaren, 10 000 danska upp till max 20 000. Bytet skulle delas.**

**Andra söndagen i september skulle det hållas val i Sverige. I Danmark blir det i praktiken statsministern som väljer datum. I Norge val i september. I Finland var valdag för riksdagsval alltid den tredje söndagen i mars eller, när nu presidenten beslutade om nyval, en söndag 50 till 75 dagar från det att det blev känt och förmedlat att man skulle hålla nyval.**

**Allt skulle göras för att populistkamraterna i länderna skulle få så många röster som möjligt. Rösta om ny grundlag skulle kräva ett val till.**

**I Sverige är det regeringen som beslutar om att utlysa extra val. Ett extra val kan tidigast beslutas tre månader efter att en nyvald riksdag hade sitt första sammanträde.**

**Danmarks grundlag är från den 5 juni 1849. Innan var Danmark styrt med ett kungligt envälde. Danmark har, till skillnad från Sveriges fyra, bara en grundlag som är fundamentet i den danska lagsamlingen på över 1300 enskilda lagar. Den har ändrats fyra gånger: 1866, 1915, 1920 och senast den 5 juni 1953.**

**Norges grundlag är från 1814. Finlands grundlag trädde i kraft den 1 mars 2000. Den bygger på våra fyra gamla grundlagar: regeringsformen, riksdagsordningen och de två grundlagarna om ministeransvarighet. De kom till redan de första åren av vår självständighet.**

# Kapitel 40

Fredrik Göransson skulle resa till Stockholm. Alla tråkiga händelser krävde uppmärksamhet. Han hade hört en del kritik redan om sin frånvaro, som om det var skolplikt. Malmö till Stockholm är ändå ett geografiskt hinder. Fredrik hade inte svängdörrar från Malmö polisen som redan var överbelastad och man hade för lite folk. Ärendena fick allt längre tid som dessa låg och bara väntade.
Men nu var Fredrik framme vid Sturup, Malmös flygplats, fast Kastrup var ännu mer Malmös flygplats. En enkel tågresa över bron och man hade en bättre flygplats att använda och utbudet av resande och målen var klart mer omfattande. Men för att resa till Stockholm var det helt OK. Arlanda nästa, med andra ord. Fy vad tidigt, tänkte Fredrik, flyg kl. 6.45 och 53 mil på en timme och tio minuter, låter bra. Tiden att vänta och restid i Malmö och sedan Arlanda-tåget in till Stockholm, det blev många timmar ändå.
Fredrik skulle nog stanna mellan tre till sex dagar i Stockholm. Allt gick inte att planera, och särskilt inte om tre till fyra andras tider skulle passas in på så kort tid.
Han fick prioritera pappa Pers andra hustru Winny. Fredrik hade inte fått en så där djup relation med henne. Fredrik bodde i Malmö och det handlade om tillgänglighet. Träffas man sällan och det handlar om någon som hade övertagit sin pappa, hade den verkliga mamman kastats, så kändes det för Fredrik.
Plikt var väl nyckelordet. Man kunde ju inte berätta om det, men åttio-tjugoregeln gällde. Åttio procent plikt och tjugo procent ”kunde ju vara trevligt”.
Folk pratar inte om sånt alltför öppet och rena lögner belönas. Man kan ju inte förstöra stämningen från början. Fredrik var nu en mördare. Vem vill egentligen träffa en? Nu hoppades Fredrik att ingen någonsin skulle få reda på det. Visst fick han intala sig att Styrbjörn fick vad han bad om, liv för liv. Polis och mördare? Fredrik kände att livet inte var lika kul längre. Men vad skulle han göra nu? Det var för sent. Gilla läget var kanske fel uttryck och makabert. Göranssons verkar bli utrotade. Tre av fyra bröder borta. Märkligt, det hela. Obehagligt, olustigt och farligt. Vad skulle en polis få för liv i fängelse? Titel polis var en klar nackdel.
Fredrik fick rysningar längs med ryggraden, magen värkte.

Fredrik var i tid på Arlanda. Lite kaffe och en ostmacka på flyget som vanligt.
Skräcken hade avtagit för inköpen av biljetten till Arlanda Express.
Första gången hade Fredrik råkat illa ut. Teknikföraktet fanns där väl, men har du över fem steg i rutin hade Fredrik det svårt. Har du femton personer i ryggen och du trycker fel? Vad händer då? Ju, paniken sprider sig och man trycker fel igen. Den gången kom det fram en gubbe med rutin och hjälpte till, inte direkt av vänlighet utan för att han var näst på tur. Fredrik kände inte till hur länge han höll på med att försöka köpa en biljett, men det kändes som tio minuter, vilket det klart inte tog. Femton gånger tio minuter och köande nummer sexton, tänk på det i total tid. Det kanske i teorin kan köpas och få fram en biljett på en minut. Fredrik klarade det nu på två minuter. Efter flera års träning.
Ämnet teknikfientligt gällde i Fredriks värld även för att förnya virusprogram, installera en ny dator eller TV. Ändra klockan på ugnen och mikron. Välja bort appar i den nya mobilen. Listan kunde göras lång. Han hade senare råkat se en bok om ämnet. Bilden var kul. Fem personer hade till synes blivit förvirrade där de stod vid ingången till en offentlig stor byggnad och det skulle först passeras in genom en glasdörr som var ganska lik ytterligare fyra fönster, mark till tak och på vardera sidan dörren, som skulle öppnas med att trycka dörren in. Väl inne i luftslussen möttes folk av en ny dörr som var utan märkning, så den liknade åtta andra glasytor som inte var dörrar. Plötsligt skulle alla som kom in i det utrymmet till synes välja på åtta ytor att trycka på, och då skulle man ha hittat dörren. Det tog onödig tid att välja, och då fylldes luftslussen under onödigt lång tid av folk som använde metoden försök och misslyckas. Man skulle klart ha haft en färgglad bred remsa tvärs över det som var Dörren och med texttryck eller på annat språk. Redan färgen hade räckt långt, kanske grön färg som på skylten "utgång", grön botten och vit text.
Kognitionsvetenskap är ett tvärvetenskapligt forskningsområde där forskare från så olika fält som filosofi, psykologi, neurovetenskap, datavetenskap, lingvistik och socialantropologi studerar det mänskliga tänkandets natur.
Det visste Fredrik nu.
Om Olof Palme: ”han gick genom livet skjutande på dörrar märkta drag.”
Citat från okänd. Fredrik hade lärt sig det makabra skämtet redan före 1986.

Fredrik var för egen del på väg till Sälen från Malmö med bil när nyheten kom. Statsminister Olof Palme var mördad. Vilken mardröm. Fredrik fick ta av sig sina varma kläder och tittade på TV någon timme. Men kom sedan iväg mot Sälen.
Resan man kom ihåg som den då man hade skjutit Palme. Den resan kunde han plocka ut och kom ihåg även stugan i Sälen. Bond hette ägare, det var märkligt egentligen, ren slump. Bond? 007 med rätt att döda. Makabert slumpartat.
Fredrik kom fram till Stockholms Centralstation. Resan tog kring 20 minuter. I rusningstrafik avgår tåget var tionde minut. Det är kring fyra mil från Arlanda till Stockholm, och man kommer in till spår 1–2 i Stockholm, och det är platser för 190 personer per normalsätt med vagnar. Maxhastigheten är 200 km per timme. Fredrik hoppade av på perrongen och började gå mot taxibilarnas samling. Arlanda Express har en egen utgång mot taxibilarna. Fredrik hoppade in i den främsta taxin i kön. Taxigubben reagerade inte. Sagerska huset, Strömgatan 6, det var väl inget alla hade så där direkt reagerat på. Men kanske reaktionen skulle komma inom en kvart, för det borde räcka för att komma fram. Men vem vet om han skulle haft någon körning till Sagerska förr. Taxin rullade igång i riktning söderut längs med Vasagatan mot Gamla Brogatan. Fredrik gäspade till; han hade fått stiga tio över fem, ingen skön tid, och han hade ställt både mobilen till väckning och en väldigt ljudlig klocka med klingande ljud. En liten arm stack, inte arm, en peg med kula och mellan två miniskålar av metall, och ringde klockan. Så började pegen röra sig med en jäkla frekvens, och den träffade båda metallminiskålarna fram och tillbaka. Det hördes och var en säker klocka; den hade aldrig inte ringt.
Taxin tog av mot Gullmarsplan, och sedan höll den vänster mot Huddinge.
Påfarten 75 mot Årstatunneln skymtade förbi. Resan var bara sju kilometer och kunde väl ta en kvart bara. Fredrik hade bara varit där vid adressen, men inte besökt huset förr. Hus och hus, mer ett palats, faktiskt det sist bebodda privatpalatset i Stockholm av familjen Sager. Byggt till diplomaten Robert Sager. 1988 hade den siste privatpersonen flyttat ut. Staten passade på att hosta upp drygt 45 miljoner för huset, och 1995 var det ämbetsbostad för svenska statsministrar. Men det var bara delar av huset som var privat utformat för statsministern med familj. Överst fanns en etagevåning och det var typ vindsvåning i lägenhetens övre plan. Huset fick kring 1894 en våning till.
Då var det andra dispositioner av huset. Häst och vagn som transport och en del tjänstefolk. Palatset nåddes genom de två körportarna i husets flanker.

Den västra var förbunden med vagnsboden och selkammaren, medan den östra porten under baldakintaket leder in till bostaden och gården. På gården låg stall, kök och serveringsrum i en flygel. Marmortrappan i det centrala trapphuset ledde upp till rum för familjen. Här låg herrns respektive fruns sängkammare och Sagers arbetsrum. Representationsvåningen med sällskapsrum i fil mot Strömgatan låg två våningar upp. Burspråket hörde till stora salongen och matsalen sträckte sig ut i flygelbyggnaden. På översta etage fanns gästrum och tjänarrum.
Då Vera Sager dog 1988. Bortsett från rivningar av köks- och stallbyggnader på gården, för att lämna plats för UD:s arkivbyggnad, hade få moderniseringar skett under åren och katolska kyrkan bjöd då ut fastigheten för försäljning. Statsministerns privatbostad är inredd i tredje och fjärde våningen som en vindsvåning i etage med kök, vardagsrum och två sovrum i det undre planet och två sovrum i det övre planet samt utgång till en terrass som vetter mot gården. I källarplanet under de gamla 1700-talsvalven inreddes en bastu och statsministerns hobbyrum. Allt var klart först 1995. Då 1899 hade huset fått sin inredning. Den fasta inredningen var inspirerad av fransk rokoko, Ludvig XVI-stil och samtida engelska stilideal. Resultatet blev en blandning av ljusa interiörer med mycket stuckatur och mörka ombonade engelska miljöer.
Byggnaden utrustades med ett sinnrikt ventilations- och uppvärmningssystem som var typiskt för det sena 1800-talet. Robert Sager levde resten av sitt liv i Sagerska huset tillsammans med sin hustru Marie Motke-Huifeldt. Deras gemensamma son Leo övertog huset, och även han blev långvarig i huset. Den som bott allra längst i huset är trots allt Leos hustru Vera Sager, som efter Leos bortgång 1948 bodde kvar ända till 1988.
Taxin var framme, och Fredrik steg ut ur taxin efter betalning med sitt privata betalkort. Frågan var hur man kom in i huset ens. Tid var bokad. Bara det blir intressant. Hur ser säkerheten ut? Plötsligt tänkte han som polis igen.
Fredrik fick först gå in mot porten på en ganska låg gång, kanske tio meter.
Han ringde på en klocka och en väktare öppnade dörren och visade bort mot en disk som var bemannad. Han var väntad och en dam följde med i hissen upp till privatvåningen. Hon ringde på och Winny dök upp. Fredrik såg hur sällskapet i hissen åter var på väg mot den. Här kunde man inte springa runt utan bevakning.
”Winny” Vad trevligt att du kunde komma Fredrik, kom in!

**Fredrik Göransson hälsar på Winny i Sagerska huset.**
**Pappa Per var statsminister men mördades.**

**”Fredrik” Tack, Winny!**
**”Winny” Det är hemskt tråkigt att du har förlorat din kära pappa, Fredrik.”**
**”Fredrik” Jag beklagar att du även har förlorat honom. Hur är det med dig?**
**”Winny” Det är inte bra, för lite sömn och jag tar medicin. Jag fick en panikattack för tre dagar sedan. Men jag mår bättre.**
**”Fredrik” Hoppas du snart mår ännu bättre och slipper den akuta ångesten. Vi får försöka kämpa oss genom denna mardröm.**
**”Winny” Vi går in i vardagsrummet, men jag måste berätta att om en stund får jag besök av vice statsministern, du vet Ulrika Horn, och hon ville tvunget träffa dig när hon hörde att vi pratade lite privat i telefon och jag råkade nämna om ditt besök.**
**”Fredrik” Oj, det var lite oväntat, men det är väl bara att få det gjort. Hon vill väl beklaga sorgen personligen?**
**”Winny” Jo, men det är lite praktiskt också, för jag kan ju inte bo kvar här längre, du vet säkert varför.**
**”Fredrik” Visst, det är bara för att det finns en statsminister boende här i samma hushåll. Har du tillgång till er gamla våning på Strandvägen?**
**”Winny” Ja, det fungerar, för hyresgästen har flyttat ut förra månaden.**
**”Fredrik” Hoppas flytten går bra och att du inte slängs ut brutalt?**
**”Winny” Nej, jag har blivit lovad 30 dagar till, och jag tänker ringa till flyttfirman nu efter en sista koll med Ulrika.**
**”Fredrik” Får hoppas att porslinet håller, har ni inte en liten samling med Ming-porslin?**
**”Winny” Den flyttar jag i min egen bil, så klart.**

**Fredrik satt i finsoffan med Winny när interntelefonen ringde och hon var på ingång, vice partiledare Ulrika Horn.**
**Fredrik hade hört att hon hade en del fina släktingar. Arvid Horn från 1600-talet var visst greve, militär och statsman. Hade varit motsvarande talman för ståndsriksdagen in på 1700-talet. I praktiken fungerade han som landets verklige regent under 1720- till 1730-talet. Kopplingar fanns till Ekebyholms slott, hade Fredrik hört.**

**Arvid Bernhard Horn af Ekebyholm, född 6 april 1664 på godset Vuorentaka i Halikko, död 17 april 1742 på Ekebyholms slott, var en svensk greve, militär och statsman. Som riksrådets kanslipresident (1710–1719 och 1720–1738) och adelsståndets lantmarskalk (talman) i ståndsriksdagen (1720, 1726 och 1731) var han den ledande svenske politikern under frihetstidens första skede och fungerade länge som landets verklige regent.**
**Ekebyholm låg visst norr om Stockholm, lite väster om Norrtälje.**
**Ätten Horn var en svensk–finländsk ätt och huvudgrenen var känd sedan 1380-talet. Stamfadern var Olof Mattsson till Åminne i Halikko.**
**Ätten är första delen av huvudgrenen av Hornätten, en svensk-finländsk frälseätt känd sedan 11 februari 1381. Det blev sedan 1625 en lottning för adelskap med namnet Horn af Kanckas.**
**Den adliga grenen av ätten Horn introducerades genom lottning mellan 10 mars och 4 april år 1625 med namnet Horn af Kanckas under nuvarande nummer 12, men utgick på svärdssidan 1728. Arvid Horn dök upp 1664 till 1742. Det blev en ny upphöjning 1700 av Karl XII, och faktiskt i Malmö. Titel: friherre. Men det blev lite krångligt och först 1719 hade Arvid Horn fått af Ekebyholm med i ättens namn, som sedan slocknade ut 1798. Sist ut var Gustav Horn.**
**I Sverige är friherrlig värdighet den näst högsta adliga värdigheten efter greve och räknas som högadel och i rang före obetitlad adel. Titeln infördes vid Erik XIV:s kröning 1561.**
**Winny gick och släppte in Ulrika Horn och presenterade henne för Fredrik.**
**”Ulrika” Hej Fredrik. Låt mig beklaga från mig och regeringen, din pappas bortgång. Vi blev bestörta över hans frånfälle.**
**”Fredrik” Tack för deltagandet, det var vänligt.**
**Ulrika tog plats i en ensam fåtölj mitt emot den tre-sits-soffa som Fredrik satt i.**
**”Winny” Jo, det är så att jag har berättat för Fredrik om att jag har 30 dagar på mig att lämna lägenheten? Stämmer detta nu, och har jag redan något skriftligt på detta?**
**”Ulrika” Egentligen inte, för vi har en flexibel inställning och olika händelser kan göra det svårt att avgöra vilken tid som behövs. Klarar du inte flytten inom 30 dagar kan nya 30 dagar utverkas, men inte längre.**

**”Winny” Kan jag då få 30 dagar till och få det skriftligt på något vis?**
**”Ulrika” Jag ordnar med det redan idag, Winny!**
**”Winny” Skönt, för tiden rinner iväg och jag har inget bokat datum med flyttbolaget. Nu har jag mer bufferttid, tack!**
**”Fredrik” Får jag fråga något, Ulrika?**
**”Ulrika” Kanske om det inte är om vissa uppgifter!**
**”Fredrik” Visserligen är jag polis, men jag får inte mer tillgång till ny information om min pappa Pers fall, och det är trist att hans kropp inte har lämnats ut och det går inte att ordna med begravning.**
**”Ulrika” Jag känner till det, men kan inte lägga mig i det som händer med polisutredningen och kan inte påskynda ärendet eller hitta på genvägar, så tyvärr Fredrik, kan jag inte vara någon hjälp för dig. Men hör jag om nyheter som du borde ha rätt att få, kommer jag att se till att du får den samma dag som någon sådan information är på bordet.**
**”Fredrik” Tack, det är snällt; information kan ju stanna upp i byråkratin.**
**”Ulrika” Fredrik, jag kommer att kontakta chefen för utredningen kring Pers dödsfall och höra om det finns nyheter som borde överföras till dig, Fredrik!**
**”Fredrik” Det vore snällt, tack för det.**
**”Ulrika” Tyvärr, Winny och Fredrik, det är mycket jag skall hinna idag, så jag måste lämna er. Men kontakta mig för viktigare ärenden om jag kan hjälpa till.**
**”Winny och Fredrik” Tack då!**
**Ulrika reste sig ur sin fåtölj och gick mot utgången; en personlig livvakt skymtade när dörren öppnades. Fredrik gick sedan till ett fönster med utsikt nedanför gatan framför huset, och där stod en ganska stor svart bil.**
**”Fredrik” Jo, Winny har mycket att stå i och är på väg till farbror Peter N.**
**”Winny” Visst, men det förstår jag, bara ring om jag kan hjälpa dig på något vis.**
**”Fredrik” Tack, det gör jag gärna.**
**”Winny” Förlåt, jag glömde ju en viktig sak, Fredrik, och det blir ingen statsbegravning; jag känner inte att det kan fungera just nu, som jag mår.**

**”Fredrik” Oj, det är inget jag ens har tänkt på, men det förstår jag om det blir mer en mindre omfattning på en begravning inom familjens krets.**
**”Winny” Så bra, för Peter-Niklas tyckte detsamma.**
**”Fredrik” Då är det inga problem med den frågan, nu måste jag iväg.**
**Cityåklagarkammare i Stockholm ligger på Kungsbron 21. Där skulle Fredrik åka till. Farbror Peter-Niklas hade sagt att han kunde träffa honom max 30 minuter. Fredrik ville ta chansen och hälsa på honom och utbyta lite tankar och information. Fredrik valde att lämna Sagerska huset och han gillade inte att stå kvar framför ingången. Lite för mycket uppmärksamhet och onödigt. Han promenerade längs med husraden. Snart skymtade Fredrik Gustav Adolfs torg och en taxi skulle kunna köra upp enkelt och hämta upp honom. Fredrik hade ringt efter en taxi redan under promenaden mot torget. 08 150 000 var lätt att komma ihåg till Taxi i Stockholm. Fredrik hade redan lagt in taxibolagsnummer för ganska många städer. Praktiskt om det blev skarpt läge för att behöva ta en taxi. Göteborg, Stockholm, Malmö, Lund, Helsingborg, Uppsala, Norrköping, men även Köpenhamn och Helsingör. Löftet om att taxin skulle komma om sju minuter höll inte; det tog säkert en kvart. Men Fredrik var i tid och var van vid att planera egna körvägar och han hade alltid med sig en bärbar GPS via appen i mobilen. Resan skulle ta kring tolv minuter till Kungsbron. En svart Mercedes hade dykt upp med loggan och telefonnummer mitt på dörren. Servicen från Taxi Stockholm låg högt högt hos Fredrik. Jämfört med i Malmö var det bättre service. Värst var det i Köpenhamn, när svenskan flödade fram från baksätet så förstod föraren inget och man fick övergå till engelska. Ofta hade föraren varken bra danska eller engelska. Brytningen var oklar. Men det fanns kanske många akademiker som körde taxi på Köpenhamns gator. De få Danmark hade släppt in i det lilla "yndiga landet". Det som man bara ville ha för sig själv. 1658 och 1864, hemska år att lära sig. Då förlorades massor med landmassa i öster och söder.**
**Fredrik valde att bli avsläppt med taxin på Kungsgatan. Det var bara en kort promenad till Kungsbron 21. Så han var inte varken svettig eller trött när han kom fram. Byggnaden skulle inte behöva ny fasad på många år; den var klädd med påkostade stora och fyrkantiga stenplattor som liknade marmor. Grå toner. En fyrkantig byggnadsstil men små burspråk vid fönster, bara små bågformade som ett ögonbryn.**

Fredrik krånglade sig upp till Åklagarmyndigheten och det var inte så enkelt att komma in, bra säkerhet tyckte Fredrik. Cityåklagarna i Stockholm handlägger brott som begåtts i Stockholms city, innanför tullarna, och i Lidingö stad. Fredrik lyckades komma in före klockan 12 och det var stängt till klockan 13. Peter-Niklas dök upp och ville helst sitta i fikarummet med sin medhavda matlåda. Han ville träffa Fredrik, men var lite jäktad och nu brändes ingen arbetstid. Fredrik fick chansen på en egen för farbror PN hade fixat med sig två. ”Peter N” Kul att se dig Fredrik, jag beklagar klart att du förlorat min bror och den pappa Per, allt är hemskt. Märkligt. Styrbjörn verkar vara försvunnen och bror Melker är mördad. ”Fredrik” Vad är chansen, har du ingen information som är ny? Det måste vara någon hemlig kraft som ligger bakom allt det här. ”Peter N” Ja, men jag kan inte avslöja vad som händer, men du får reda på det snart, så håll tyst med vad jag säger. Sverige går upp i en högre nivå i säkerhet och viktiga punkter skyddas. Militär och polis står på tårna. Det ändrades igår och man går ut med nyheten redan i eftermiddag.
”Fredrik” Men då har fler tyckt samma som jag, men man måste mer än tro, för bevisen får nog finnas innan man gör något så här drastiskt?
”Peter N” Nu har jag inte tillgång till detaljer, men jag har vissa kanaler utan att nämna vilka.
”Fredrik” Jag förväntar mig inte att du ringer mig om sådant. Men hur är det med Styrbjörn? Jag har själv ringt till Svetlanas föräldrar och hört om de kände till något, och då berättade de att han var i Poznan och skulle fixa något med plastikoperation. Lite oväntat, har han ekonomi till det? Ja, jag har anmält honom som försvunnen. Jag vet inte mer. Märkligt, det hela.
”Fredrik” Jag ville förbereda på att det kan ju bli begravning och vi vill att Styrbjörn ska vara med.
”Peter N” Ja, det förstår jag. Jag vet faktiskt inte om vi kan göra så mycket. Han borde ju komma hem från Polen.
”Fredrik” Men det där med plastikoperation verkar konstigt, jag har aldrig hört att han pratat om något så plötsligt det här?
”Peter N” Enda chansen som jag ser är att bara råka vinna pengar och flera miljoner för att lägga pengar på sitt utseende. Men han kanske vill hitta någon ny kvinna, han är ju helt ensam igen.
”Fredrik” Så du har hört att han spelar en del?

”Peter N” Nu vet jag inte, men Per berättade att Styrbjörn gillade att lägga lite pengar på att spela på hästar och Lotto. Inga stora slantar, för det hade han aldrig, så vinna är väl hans bästa chans att bli rik.
”Fredrik” Kärlekstörsten är väl stark, och det är väl möjligt att se fem till tio år yngre ut om man får en lyckad operation. Man kan väl göra en hel del nu, och i Polen lär det kosta bara hälften. Riskerna verkar väl vara högre i Polen, några har väl fått men av sina operationer; var det inte även en kvinna som dog?
”Peter N” Du kan ha rätt analys, men Styrbjörn lär väl ha bandage efter en sådan operation, och då har han väl inte raggat upp någon ny kvinna i Polen?
”Fredrik” Men vad är det som säger att han inte gjort det innan och att hon är med honom just nu och att de kanske har rest vidare med vinstpengarna? ”Peter N” Du låter som en polis. Fredrik, du med din analys. Kycklingsalladen blev uppäten. Farbrors Peter lunchtid gick åt. Högarna med fall som låg på Peter – Nicklas skrivbord växte. Fredrik tog farväl av farbror Peter. Scandic Hotell ligger på Kungsgatan 53 och det hotellet hade Fredrik valt och han hade valt fyra övernattningar. Hotellet ligger centralt, bara femhundra meter från Centralen, och Fredrik brukade bo där när han var i Stockholm. Hotellet hade bra priser och frukosten brukade vara god. ”Vete Katten”, ett café som låg nära, och deras bakelser hade han gillat. Det var kanske inte nyttigt men gott. Inte särskilt billigt, men han hade råd. Fredrik unnade sig en halvdag i Stockholm och tog sig ut till Narvavägen för ett besök på Historiska Museet. Museet ligger i en gul byggnad till vänster, inte så långt in på Narvavägen, och om man stod och hade ryggen mot Djurgårdsbron. Bron hade invigts 1897 samtidigt med en Stockholmsutställning. Oscar II hade invigt både utställningen och bron. Ute på bron hade man bra utsikt och till höger såg man någon form av uthyrning av trampbåtar. Narvavägen lär ha en del gravar under gatan. Pestoffer kanske, Fredrik släppte tanken, han var osäker på fakta. En yttre trappa fanns framför ingången till Historiska. Väl där inne möttes han av en runsten. Vikingen på en bild på väggen var bara en modern bild på en kille som hade kläder som liknade dem från Vikingatiden. En utställning fanns med vikingatema. På första planet till vänster fanns en butik med böcker och turistigt utbud, lite småsaker som pennor, spel, nyckelringar, kylskåpsmagneter. Utbudet av böcker var det bästa. Han köpte inget utan vandrade vidare. Han hamnade i ett rum med bänkar med dynor. Långa bänkar längs med ena väggen. Fredrik var helt ensam och sjönk ner i soffan och tog upp bägge benen och låg nu nästan rak lång. Utsikten var tre stora klockor. Antagligen från en kyrka. Bredvid fanns en gammal kyrkorgel från Gotland, den var från 1300-talet och tydligen världens äldsta enligt en skylt.

Texten hade en historia om hur man hade tagit bort själva orgeln och gjort om skåpet som den liknade, till en plats för prästen och för klädbyte. Men det såg ut som att maxlängden behövde vara högst 1,60 meter lång. Fredrik gäspade och tog sig vidare genom andra rum. Väldigt många altarskåp fanns att studera. Klara färger och guldfärg också. Många upplagor av en plågad Jesus på korset. Fynden från Gotland var intressanta, men det var inte då en trevlig händelse. Danskar hade slaktat en amatörenhet med bönder som hade velat söka skydd innanför Visbys murar. Borgarna valde att inte ta risken att öppna portarna, så bönderna blev enkla byten, och ben, hjälmar och brynjor hade grävts fram i modern tid och här låg några. Efter en timme började Fredrik tröttna, men han hittade ut på en innergård och där hade man byggt upp en del på temat Vikingatiden.
Utklädda kvinnor i kläder som såg ut att vara från 800-talet hade några barn runt en eldstad och höll på med någon form av hantverk; kul för barnen som verkade trivas. Historiska hade även byggt upp ett vindskydd gjort av hudar och under det hade man fyllt på med en massa bohag som tillverkade kopior.
Fredrik stannade upp vid en skylt som var megastor, och där visades en karta över Europa med röda streck som visade Vikingarnas olika resor som dokumenterats. Svenska vikingar, eller mer rätt, där Sverige ligger idag, åkte österut; danskar for till England, där Brittiska öarna ligger idag. Men Vikingar hittade till Paris också. Där man hotade staden och bedrev utpressning, som handlade om att bränna och plundra staden. Betala eller så dödar vi er och bränner allt.
Fredrik tog sig till sitt hotell på Kungsgatan. Lite vila behövdes och sedan skulle det bli en dusch, och hårtvätt behövdes. Stockholmsvädret hade varit soligt och varmt i tidiga augusti. Trettio grader i solen. Svettigt värre. Han passerade biografen Rigoletto.
Rigoletto är en biograf belägen i Kungshuset på Kungsgatan 16. Den är från 1939, så man kunde roa sig med annat än det andra världskriget. Sverige var neutralt, men fick gradera ner sig till icke-stridande nation. Man hade känt sig utpressade av nazistgänget i Tyskland. Ockupation eller låt oss köpa 2 miljoner biljetter till våra soldater. Med mössan i handen och den nakna svenska bakdelen vänd mot Tyskland, så bjöd man in tyskarna på flera miljoner resor och det tog som mest upp tio procent av hela järnvägsnätet.

**Tyskarna fick även sjukvård längs vägen. Nej, neutrala länder ger inte främmande länder dessa förmåner som ger fördelar i deras krig mot andra länder. Men Sverige var tvingat att handla med alla länder. Järnmalm såldes via Norge. Tåg gick från Kiruna till Narvik. Det blev till stål för Tysklands vapen. Tvånget för handel med alla gällde i villkoren för att vara kallade neutrala. Svenska regeringen blev allt modigare ju sämre det gick för Tyskland i kriget, och efter 1942 blev det inte fler tågresor. När USA 1941 gick med i kriget så var det för sent för Hitler. Krig vinner man redan i fabrikerna. USA kunde ställa om sin industri och spottade ut stridsvagnar, skepp och stridsflygplan i en takt över vad tyskarna fick fram. Hitler och Göring var inga lysande strateger. Hitler hade utbildning på nivå korpral och Göring var en knarkande gammal flygare från det Första Världskriget. På tal om knark så proppade Hitlers läkare i honom knark dagligen, piller som idag skulle ha klassats som narkotika. Tyska soldater fick amfetamin för att kunna strida under långa pass.**

**Fredrik skulle gå på bio och efter en middag ute på stan. Efter renoveringen av Rigoletto finns det totalt 937 platser, fördelade på fyra salonger. Salong 1 är för närvarande Sveriges största biografsalong med totalt 756 platser. "The Last King of Scotland" väntade. Filmen är en fiktiv berättelse om läkaren Nicholas Garrigan från Skottland som åker till Uganda och blir diktatorn Idi Amins personliga läkare. Dagen efter skulle det bli ett möte kvällstid med Benny Lundström. En kompis på SÄPO. Fredrik hade bokat bord på restaurang med historisk och spännande miljö sedan 1722. Namn: Den Gyldene Freden.**

**Den Gyldene Freden är en restaurang i kvarteret Argus på Österlånggatan 51 i Gamla stan, i Stockholm. Restaurangen öppnade år 1722 på sin nuvarande adress och är därmed en av världens äldsta kontinuerligt existerande restauranger på samma plats, samt Stockholms äldsta bevarade stadskrog. Fredrik ville känna på de historiska vibbarna. Här hade Bellman även hängt. År 1859 kunde man få lite kryddsill för 18 öre. Fredrik hade noterat det från en artikel. Fredrik hade fått ett bord en trappa ner i det gamla valvet, och där fick man den rätta känslan, som en tidsresa. Men inte för 18 öre, tänkte Fredrik. I menyn fanns Brynt-smörbakad laxrygg med Gulbeta, pepparrotsvelouté, Arënkha-caviar & kroppkaka och fylld med rökt lax. Han skulle bjuda Benny Lundström, SÄPO-agenten och en gammal kompis redan från polisskolan. De skulle träffas där och det var öppet till elva på kvällen. Så de tyckte 20.00 räckte långt för kommande kulinariska äventyr.**

Om det skulle räcka för att få ny information från Benny, var det väl inte så troligt. Fredrik skulle känna av om ett visst brev hade rört om i grytan hos SÄPO. Mats Svensson, Fredriks kompis vid Malmöpolisen, hade skickat brevet, så det hade troligen redan öppnats. Fredrik hade under dagen hört att Sverige skulle höja sin beredskapsnivå. Terrorhotnivån har höjts till näst högsta nivån. Det motsvarar en fyra på den femgradiga skalan. Bakgrunden är ett försämrat läge avseende attentatshot mot Sverige. Säkerhetspolisen bedömer att hotet kommer att bestå under en längre tid. Fredrik hade beställt en taxi och räknade med att hinna till restaurangen på en kvart. Men tidsmässigt valde han taxi till klockan halv åtta. Taxin stod där förbeställd och i tid. Färden gick mot Målargatan, men först österut längs med Kungsgatan. Taxin svängde in på Sveavägen och snart var Sergels torg synligt. Taxin svängde in på Hamngatan. Efter ett tag körde taxin in på Gustav Adolfs torg. Vidare färd på Strömgatan och sedan avverkades Slottskajen och Slottsbron. Packhusgränd passerades. Taxin tog runt en kvart, men Benny hade inte dykt upp ännu, så det var bara att vänta. Lite luft skadar ju inte, tänkte Fredrik. Valven i lokalen på Gyllene Freden gav inte så luftigt intryck, men väl historiska vingslag. Hoppas ventilationen var bra. Källarplan är redan från början svalare. En fördel. Men där såg han Benny som skulle komma i tid, och Fredrik log mot Benny när han kom allt närmare. Inga handslag behövdes; det blev en ”Björnkram” direkt. Tyvärr hade de inte träffats på fyra år.

## Kapitel 41

Mats Svensson har postat ett brev till Säpo, och det var ett trovärdigt brev om en befarad statsvälvning som hotar landet Sverige och demokratin. Säpo tar varningen på allvar och utlöser höjd beredskap för terrorhot.
Brevets innehåll skapades av Fredrik Göransson, och Mats hade lovat att posta brevet medan Fredrik var i Stockholm. Det skulle ge alibi från Winny Göransson, vice statsministern, egentligen den nuvarande statsministern Ulrika Horn, och en SÄPO-agent, Benny Lundström. Det skulle ge ökad trygghet för Fredrik. Brevet hade inga DNA-spår från varken Fredrik eller Mats.
Brevet kom verkligen fram till SÄPO. Man hade kontor i Solna och postadressen är en boxadress. Det finns även ett särskilt telefonnummer för att lämna tips. Säkerhetspolisen tar emot information från allmänheten, och ett brev utan avsändare och underskrift har lägre trovärdighet. Men den otroligt detaljrika. Beskrivningen av hotet skulle nog få uppmärksamhet.

Några händelser hade redan hänt, men vissa detaljer i brevet visste ingen om med undantag för vissa inom SÄPO som hade den informationen. Brevet lämnade helt ny information som SÄPO inte kände till. Säpos analytiker trodde på informationen i brevet. Vem på SÄPO ville göra misstag? Det var bättre att inte ignorera brevets information. Beslutet var att inte tveka. Agera som om informationen var helt riktig. Man började med nivån på beredskapen; den skulle upp till en fyra av fem. Betydande terrorhot och varaktigt. Ledigheter drogs in. Försvarsmakten och polisen kontaktades snarast. Brevet fick önskad effekt.
Beredskapen kan höjas för att stärka Sveriges förmåga att försvara sig. Vid höjd beredskap ska hela samhället hjälpas åt för att se till att det viktigaste fungerar.
Regeringen kan besluta om höjd beredskap för att stärka Sveriges möjligheter att försvara sig. Det kan ske vid till exempel krig och konflikter i vårt närområde, eller om läget i omvärlden allvarligt påverkar vårt land eller hotar vår säkerhet och självständighet. Vid höjd beredskap ska man följa myndigheternas råd och hålla sig uppdaterad om vad som händer. Om allmän tjänsteplikt införs ska den som är krigsplacerad omedelbart infinna sig för tjänstgöring. Höjd beredskap är ett samlingsnamn för beredskapsnivåerna "skärpt beredskap" och "högsta beredskap". Högsta beredskap är den högsta av de två beredskapsnivåerna. Automatisk om Sverige hamnar i krig. Om regeringen beslutar om högsta beredskap kan det även handla om att det finns krigsfara. All samhällsverksamhet som bedrivs ska då stödja totalförsvaret. Myndigheter och kommuner ska krigsorganiseras och allmän tjänsteplikt införas.
Fullt den nivån kommer brevet klart inte ge. Efter flera decennier av minskad krigsrisk har det för många svenskar blivit otänkbart att landet kan hamna i krig. Det var under kalla kriget en ständig källa till oro, men bleknade successivt bort efter Sovjetunionens sammanbrott. Att Sverige skulle ha en uppenbar risk att upphöra som ett självständigt land är inte trovärdigt ens hos allmänheten. Vad vet massan om att före år 1815 hade Europa 105 självständiga och suveräna stater och nu 49? Så kunskapen i ämnet historia är låg. Kring 95 % av befolkningen brinner inte för ämnet historia, och det ger dem en mycket dålig förvarning med signaler från förr. Mängden röster på partier som uppträder som nazisterna redan gjorde 1933 passerar helt som in genom ena örat och ut genom det andra. Ungern, Polen, Italien, Tyskland, England, Sverige, alla har de partier med värderingar som ligger för nära partiet som segrade i tyska valet 1933, och de fick drygt 33 procent av rösterna, och det räckte för att ge Hitler nycklarna till det tyska våldsmonopolet, krigsmakten, polisen, brandväsendet, sjukvården, kustbevakningen, lagren, och det skapade möjligheter

**Redan 1933 var Tyskland en diktatur med en av världens galnaste ledare. Vem startar en industri och utrotar ett folkslag, sjuka, obekväma politiker? Bygger dödsläger. Arbetsläger var etablerade 1934. SÄPO kunde inte informera allmänheten hur som helst. Ingen hade kunnat ta till sig sanningen. SÄPO hade behövt hålla helt tyst och få tag i de skyldiga.**
**Brevet gav en bra början och häktningar och förhör planerades i stor skala. Utökade lokaler aktiverades. Ingen insyn från massmedia och allmänheten. Man tänkte sköta detta ute på rena landet, öde, ingen i närheten, och under jord. Inga bilder på något skulle hamna på första sidorna. Informationen begränsades till fem personer under de nästa tio dagarna. Åtgärder fick andra skäl och utfördes med den förklaringen. Lokaler var ett behov i beredskapssyfte. Utökad bevakning av vissa politiker var livvaktsskydd. Man kunde vinna lite tid. Nu hade man kontroll, avlyssning mot kända mål. Vad de pratade om hördes och var de flyttade sig geografiskt visste de fem.**
**Fredrik och Benny hade hamnat i valven under Den Gyllene Freden och Bellman hade befunnit sig där under 1700-talet. Trubadur och författare, och beskyddad av Gustav III, fick Bellman även arbete och en befattning av Gustav III, mer som en inkomstlivränta. Bellman dög inte till en hög tjänst.**
**Hans liv och lust låg åt det konstnärliga hållet, och han var långt ifrån en byråkrat. Bellmans sånger är en skatt och kulturgärning som är underskattad. Fredmans Epistlar skrev han ute på Söders höjder, adress Urvädersgränd, och huset står kvar, högst upp under takåsen där var hans lägenhet. Efter Gustav III blivit mördad 1792 gick det utför mot döden. Ingen höll Bellman under sina vingar.**
**”Fredrik” Hur är det på SÄPO nuförtiden, Benny? Lugnt just nu?**
**”Benny” Tvärtom skulle jag vilja säga.**
**”Fredrik” Har det blossat upp något som oroar?**
**”Benny” Du vet säkert redan att jag inte kan gå in på detaljer. Jag bara menade att det är aldrig lugnt, inte att det blivit mer att göra.**
**”Fredrik” Förlåt, jag tycker vi skippar allt jobbsnack och njuter av laxen. ”Benny” Håller med, varm mat får inte kallna. Kvällen gav ingen information från Benny och Fredrik som rörde SÄPO:s arbete. Det var inte så troligt, visste Fredrik.**

Benny var en bra agent. Fredriks bjudmiddag uppfattade Benny säkert som en verklig kompismiddag, för det var det också. Men Benny kunde inte dölja sitt kroppsspråk; det gav Fredrik en del svar. Något i blicken hos Benny var ren rädsla, särskilt när han försökte avstyra att det skulle ha hänt mer än det brukade. Fredrik visste att brevet var läst.

## Kapitel 42

SÄPO, Polisen och Försvarsmakten har höjt sin beredskap. Landets strategiska platser har fått trupper i mängd man aldrig har sett. Reservister har kallats in. Finlands, Norges och Danmarks regeringar har varnats. Dessa länder gör som Sverige.
Benny Lundström på SÄPO hade tidigare genomfört studier av ÖSF, Öst Skånska Frihetspartiet. Partiet hade klara rötter i tidigare partier som hyllade nazistiska partiprogram. Benny hade ritat upp en bild som flödeschema vid släktforskning. Varje fyrkant med namn var ett partinamn.  Namn på högt uppsatta personer i styrelser och grundare studerades. Det var så pass illa med vissa partiers skrivningar av sitt program att SÄPO började bevaka partiet eller partierna. Texterna handlade om utrotning av folkgrupper, vissa personer med handikapp och att vinna val demokratiskt för att sedan avskaffa demokratin i Sverige.
Adolf Hitler hade redan gjort den resan, men tyvärr hade han lyckats. År 1923 deltog Hitler i Ölhallskuppen, som skulle störta den dåvarande Weimarrepubliken i Tyskland. Trots att kuppen misslyckades, blev de som då var ledarna för NSDAP förbrytare. Hitler deltog i första världskriget, och 1919 gick han med i partiet DAP. Han blev partiets ledare två år senare och bytte partiets namn till NSDAP. I november 1923 genomförde Hitler och hans anhängare ”Ölkällarkuppen” i München, som misslyckades och slutade med att Hitler dömdes till fängelse. Under fängelsetiden skrev han Mein Kampf, som sammanfattade hans politiska mål och världsåskådning. Efter att ha frisläppts i december 1924, med ett kortare verkligt straff kring 9 månader av utdömda 5 år, inledde han en flerårig framgångsrik agitation för nationalism, antisemitism och antikommunism, som gjorde NSDAP till Tysklands största parti 1932. Den 30 januari 1933 utnämndes Hitler till rikskansler för en koalitionsregering och inledde omvandlingen av Tyskland till en totalitär diktatur. Detta genomfördes under året 1933. Vissa partier i Sverige hade Hitlers väg till makten som ett manus för sina egna planer. SÄPO var bara tvungna att hindra hela utvecklingen, för slutmålet var att sätta sig i ledningen över Sverige och styrelseformen en renodlad diktatur.

**Ett sådant parti var Nationalsocialistisk front (förkortat NSF) som var ett svenskt nynazistiskt politiskt parti med, enligt den framträdande medlemmen Björn Hellkvist, kristna grundvärderingar. Partiet bildades i Karlskrona 1994 och hade i slutet av 2008 sex länsavdelningar och nio fristående stadsavdelningar. Partiet hade som mål att avskaffa demokratin på parlamentarisk väg. Enligt partiprogrammet stod man för rasbiologiska skyddsåtgärder, statlig raskontroll, utträde ur EU och FN, repatriering av flyktingar och invandrare, samt skattelättnader för personer med många av vad man ansåg vara genetiskt friska barn. I NSF hade man även en militant grupp kallad SoS (Skydd och Säkerhet).**

**Rena rama kopian av Nazisternas planer 1923 till 1933 i Tyskland, där det tog tio år att nå målet. Man kan helt enkelt lura delar av ett helt folk. Man fick drygt 33 procent av rösterna från det tyska folket. Hur tappade väljarna förståndet och trodde på en redan straffad kuppmakare? Nya väljare kom inte ihåg 1923 års händelser. Adolf Hitler lovade allt de ville ha: mer pengar, mer arbete, mindre bekymmer, ett framgångsrikt Tyskland, återupprättelse efter förlusten i det första världskriget.**

**Med andra ord, populistiska partiers vanliga grepp. Det går att lura en ännu högre andel, och 51 procent räcker för att alltid få makten. För att öka ett lands säkerhet och kunna styras med demokrati, gäller det att vingklippa alla populistiska partier. ÖSF hade man lyckats dåligt med, och andelen av svenska folket som hade ”fördummats” var en oroväckande stor andel. Grogrunden för väljarkåren och anhängare till populistiska partier är komplex. Det finns rika som garanteras att bli rikare, och de blir lovade mycket lägre skatter och beskyddas rent fysiskt. Det kan fortsätta att reta upp 90 % av den fattigare delen av befolkningen, som hade velat ha deras pengar.**

**Med andra ord, populistiska partiers vanliga grepp. Det går att lura en ännu högre andel, och 51 procent räcker för att alltid få makten. För att öka ett lands säkerhet och kunna styras med demokrati, gäller det att vingklippa alla populistiska partier. ÖSF hade man lyckats dåligt med, och andelen av svenska folket som hade "fördummats" var en oroväckande stor andel. Grogrunden för väljarkåren och anhängare till populistiska partier är komplex. Det finns rika som garanteras att bli rikare, och de blir lovade mycket lägre skatter och beskyddas rent fysiskt.**

**Det kan fortsätta att reta upp 90 % av den fattigare delen av befolkningen, som hade velat ha deras pengar.**
**Benny höll just på med att organisera den stora svepande rörelsen som skulle sopa rent nu. Fånga in alla de som var delaktiga i den värsta planen för att införa diktatur och ännu värre medverka till hela Sveriges undergång. Nationen hade en gång grundats av Svealand och Götaland. Länder är ingen skapelse för evigt. Länder uppstår och sugs upp som företag fusioneras. Polen var ett exempel på ett land som hade varit avskaffat under många år. Finland gick åt andra hållet och blev ett eget land först 1917, och före dess var det Sverige och 1809 blev det Ryssland. Före 1815 fanns det 105 länder i Europa och nu 49. Enandet av Italien och Tysklands enande sopade bort en massa småländer på kort tid. Dagens valmanskår är för outbildad i historia för att ens begripa att de blir lurade på samma vis som tyskarna blev 1933. Kan du ingen historia och inte har mallen för hur man blir lurad, så blir du lurad. Men inte alla är fördummade utan förstår vart det är på väg. Benny visste.**
**Den svenska Nationella insatsstyrkan hade blivit utskrattade på ett SS-möte i Tyskland. Var det 70 personer? Det är ju löjligt. Den hade bara bevakat en stadsdel i Berlin.**
**Benny kunde inte ens nämna vad han tyckte. Han fick gilla läget och det skulle räcka för att skrämma skiten ur Mårten Malmström. Man skulle ta honom i Ystad i gryningen och troligen skulle han minst pissa på sig. Tänk, man ligger där och är redan jävligt nödig vid fyra tiden och så hör man en djävulsk smäll, dörren bara rasar in och man tittar in i fyra automatkarbiner och det blänker i ögonen av ficklampor och man blir brutalt dragen ur sängen och blir fängslad med händerna på ryggen. Släpas ut till en bil och körs bort. Det rinner något varmt längs låren. Helt vanlig urin. Men det är inte säkert det räcker. Nr 2?**
**Långa listor med personnamn på kända medlemmar i ÖSF var klara och adresserna stod där. Totalt hade polisen och specialgrupper kunnat räknas till 951 personer för att klara hela projektet. Varje adress skulle kunna ge en fängslad ÖSF:are.**
**och de fanns över hela Sverige lokaler fördelade från Ystad till Kiruna och dessa skulle fyllas med nyvakna ÖSF-medlemmar. Lokalerna hade ingen egentlig adress, någon var inte mycket mer än en övergiven kasern eller hangar. I modern tid skulle det inte ha funnits ett liknande gripande. Alla ÖSF:are kunde inte fångas, några skulle kunna vara utomlands på semester och de skulle kunna hämtas.**

Men inte enkelt. ÖSF hade nu klassats som en ren terrororganisation och som politiskt parti var det avskaffat med tvång och enligt lag. Hade du förra veckan lämnat ÖSF skulle du inte gripas. Få hade lämnat och bara två hittades. Benny tänkte på kostnaden, den skulle nog bara den få ett eget rekord.
Klagan på de låga polislönerna hade man hört i många år, men övertiden skulle gå i taket nästa vecka. Bra syfte också att säkra demokratin i Sverige och många hade velat ställa upp utan lön för den planen. Benny tänkte att 700 vältränade poliser i den Nationella insatsstyrkan hade varit mer värdigt ett land med 10 miljoner invånare. 70 var som en söndagsskoleklass på utflykt, lika försvarslös. Man hade kunnat överta bussen med bara en person, beväpnad med en pistol eller leksakspistol och en kniv. Investera i säkerhet borde vara viktigt, men i ett land som haft fred i flera hundra år så var folket inrullade i bomull. Faran hade inte uppmärksammats i tid. Sverige hade nedrustat historiskt och en gång hade vi ett flygvapen i klass och det kunde kallas in 800 000 personer till tjänst för att försvara Sverige, även om de inte var i klass med de i Nationella insatsstyrkan och kunde göra 10 marklyft med 120 kilo eller klättra upp för ett rep fem meter på några sekunder. Många skulle kunna skjuta en kula mot en ny fiende som kom från öster. Politiska program med planer på höjd skatt för upprustning, det var länge sedan det hade lyckats, om det ens lyckats någon gång. Svenska folket hade en gång samlat in pengar för att bygga ett stridsskepp. Men det var frivilliga och inte en väljarkår.
Benny hade även varit inblandad i den information som skickades till kollegor i Danmark och Norge. I dessa länder skulle, samtidigt med de stundande gripandena, deras polis ingripa. Pia Kjergaard skulle få ett märkligt uppvaknande. Hon hade pratat som om hon inte var avlyssnad och samtidigt med Mårten Malmström. Hon hade även hamnat på film och hennes mobiltelefon blev avlyssnad. Hennes partikamrater skulle få samma behandling som ÖSF i Sverige.
Samma i Norge och delvis i Finland. Totalt skulle det röra sig om flera tusen gripanden. Kriminalhistoria skulle skrivas i Norden. Försvarsmakten var även den i beredskap. Utbrott av protester skulle kunna hända. ÖSF hade en stor styrka som röstade på partiet och en del ”Vit Makt”-personer ägde vapen och troligen sprängmedel. Kontrollen av just sprängmedel i Sverige var för låg. Inbrott och stölder var det gott om under senare år. Beredskapen var inte liten och den skulle räcka. Pansarfordon skyddade militären och motståndet hade västar med namn, inget som stoppade en kula. Sedan var ”Vit Makt”-folket undertaliga den stående beredskapen just nu. Klassning som terrorhot då kunde man agera, men inte militärt mot fredliga demonstrationer. Det tog slut 1932 i spåren av händelserna i Ådalen.

**Polisen kommer att gripa**

**Mårten Malmström I Ystad**

**Han finns i sin bostad**

**Mårten Malmström**
**Partiledare**
**För**
**Östdanska**
**Frihetspartiet**
**som har**
**historik från parti**
**med Nazistiska**
**förtecken i sina mål**

**Bostaden i Ystad syns**
**I bakgrunden**

Militär var närvarande och dödade ett antal obeväpnade och fredliga demonstranter. Lagar stiftades och ingen militär fick användas mot civila. Terrorangrepp fick en annan klassning. Sverige måste försvaras med alla medel. Räcker inte polisen till kan militär kallas in. ÖSF hade en plan B och den skulle användas om man inte kom över makten via nästa val i september. Även om den inte kunde bli aktuell på några år. Vapen och träning av deltagare i ett kuppförsök; det skulle ta tid. SÄPO hade lite turligt kommit över en slarvigt noterad skrift på en liten pappersbit som räckte för att inse plan B. Fängelsevistelsen skulle kunna bli lång för de före detta partiledarna. Domstolarna skulle bli underbemannade och det skulle nog ta mycket lång tid innan alla kommande rättegångar skulle bli helt genomförda.

## Kapitel 43

Vädret var bra i Ystad och klockan var bara tre på natten. Truppen hade körts mot Ystad och det var bland annat tio man från den Nationella insatsstyrkan. Man kunde se det på de avvikande uniformerna om man jämförde med polisens. Sörentorp, ett område i Ulriksdal vid Solna, var deras ”hemmaplan”. Under 1940-talet låg det i området även kaserner från en annan tid. Under 1970-talet fanns där polishögskolan. Den fick sedan nytt namn, Polishögskolan, och ingick under Rikspolisstyrelsen. NI hade organiserat utbildningen för att få fram rena specialister och några exempel är prickskyttar, dykare, fordonsspecialister och forceringsgrupp. På plats fanns inga dykare, bara från de andra nämnda grupperna av specialister. Malmöpolisen hade också några poliser på plats och två från Ystads polisen. Lokalkännedom var nu en merit. Visst, det var en överdriven styrka för att gripa en person, men det handlade även om en markering. Grannar skulle vakna, foto skulle bli tagna och någon skulle sälja dessa till en tidning som skulle visa bilder på första sidan. Bilderna skulle visa ett närmast krigstillstånd. Vilken reklam för beslutsamhet. Budskapet var: vi är redo för att skydda Sverige.  Nationella insatsstyrkan hade ett eget motto. Det är:  ”Att vara beredd innan det händer, och våga när det väl inträffar.”
Mårten Malmströms hus var ett korsvirkeshus, en äldre skånelänga med vita väggar och träramverk med mörkbrunt trä. Huset var ett en-och-en-halvplans med taktegel och det fanns kupor på taket. Framför huset fanns parkeringar för allmänheten och gatan var därför dubbelt så bred just där, inte en trång gata som namnet ”Gränd” pekade på.

Rörligheten framför huset var inte störd; man hade i tysthet kört bort två parkerade bilar, så nu var sikten fri mot ytterdörren. Den var av trä och en dubbeldörr. Inte särskilt hållbar; det fanns två små fönster i övre delen av varje dörrhalva. Dörren skulle brytas upp, och dörrarna skulle passeras inom högst 10 sekunder från klartecken att gå in. Klockan var nu 3.55, och Mårten var inte vaken. Han hade sitt sovrum på övre plan, och det skulle ta under 10 sekunder från ytterdörren till trappan och 10 sekunder till Mårtens säng.
Mårten skulle kunna vara i bilen på under fem minuter, och klockan 4.07 skulle han vara på väg mot en för honom okänd plats med maskerade ögon och mask. Bara fem från motståndarlaget skulle gå in i huset. En skulle bryta upp dörren och svänga upp den, och fyra skulle rusa in; en skulle stanna där trappan började och tre skulle smyga upp för trappan. En skulle tyst öppna den olåsta dörren, och sängen skulle stå längs med väggen som var fem meter lång; rummet var 20 kvadratmeter enligt ritningarna man hade studerat innan. Nu stod det tre från NI framför Mårtens säng, och en hade lagt sitt vapen på golvet bakom sig. Han böjde sig fram och slet bort täcket, och med ryggen mot honom låg Mårten på sidan, och ett svagt snarkande hördes. Jo, Jan pissade på sig. Mårten blev verkligen rädd, så det var klart inte helt oväntat med den gula vätskan som kom ut, och man var nöjd över att nummer två stannade kvar. Luktmiljön skulle hålla sig på bättre nivå i skåpbilen. Den svarta hade redan backat till mot ytterdörren, och Mårten stuvades in i bilen. Den hade bänkar med stoppning längs med sidorna, och två poliser på ena sidan och en med Mårten på andra sidan. Dörrarna stängdes av en polis, som dunkade till på taket som signal till föraren att köra. Bilen körde iväg, och övriga fordon följde efter, ytterligare två liknande skåpbilar. Man var på väg mot ”Revingehed” i Skåne.

Revingehed är Sveriges största pansarövningsfält och ligger vid Revingeby, ungefär 20 kilometer öster om Lund. Fältet har en yta på cirka 4 300 ha och är ett av få övningsfält där flera pansarbataljoner kan öva samtidigt.
Benny Lundström hade varit där på övning, men det var som värnpliktig och nu av helt andra skäl. Nu fanns han i det gamla Tvedörarförrådet, en tvåvångsbyggnad med gult handslaget tegel. Ganska likt det på Sankt Pauli kyrka i Malmö. Lomma tegelbruk hade levererat tegel till kyrkan som ligger i stadsdelen Rörsjöstaden.

**Kyrkan är en vacker rundkyrka ritad av arkitekt Langlet. Han har lämnat många spår i Sverige och fler orter har rundkyrkor. Tvedörarförrådet hade gotiskt formade dubbeldörrar och gotiskt formade fönsterluckor som passade fönster med samma form. Södra skånska infanteriregementet hade funnits här åren redan 1888. I 7 fanns i Ystad med sin förbandsledning. Regementet var verksamt åren från 1811. Södra skånska regementet, P 7, är ett pansarförband inom svenska armén som verkat i olika former åren 1963–1997 och återigen från 2000. Förbandsledningen är förlagd i Revinge garnison i Revingeby. Från den 1 juli 1982 övertogs större delen av kasernerna av Skånska luftvärnsregementet, Lv 4, vilka omlokaliserades från Malmö. Den 31 december 1997 avvecklades Södra skånska regementet samt Skånska luftvärnsregementet. Hela kasernområdet, som då bestod av drygt 40 byggnader, såldes då till Ystads kommun och kom senare att förklaras som statligt byggnadsminne. Sedan den 1 juli 1982 är regementet lokaliserat till Revingehed.**

**Inför operationen med gripandet av ÖSF hade man plats för skånska gripanden och de häktade transporterades till Revingehed som har 40 byggnader. Området runt Revingehed hade stängts av för allmänheten och bostadshus som låg i närheten hade hastigt informerats om en stor ny övning på fältet. Häktesceller brukade vara kring 6 kvadratmeter och vanliga 10. Så det var samma nu och det var mer som tillfälliga burar. Man hade golvytan men inte riktigt rätt utformning men hade kört dit C6G-burarna som kunde monteras på omkring en halvtimme. Nu hade man en häktningsavdelning, vanliga celler med C10G-status. Toaenheter T4G kunde fogas till varje cell. Intrycket blev ett slags fängelse för ett fall med naturkatastrof som hade förstört ett riktigt fängelse. Efter förhör skulle flertalet släppas, för om de inte kunde kopplas till planerna som var klassade som terrordåd, då hade de bara varit medlemmar i ÖSF och de skulle tvingas skriva under på att de lämnat den nu förbjudna terrorgruppen ÖSF. Om inte skulle häktningen bestå. Flera skulle nog skriva under A4 stora kontraktet och få lämna området när klartecken för detta lämnades. Ytterligare ett kontrakt med tystnadsplikt om projektet och deras inbjudan till Revingehed. Olika metoder och tekniker har genom historien användts för att få fram information från vittnen eller misstänkta. Man använde psykiska varianter och där man försöker nå fram till den förhörda mentalt. Förr handlade det om olika fysiska tillvägagångssätt. I Skåne spetsade man Snapphanar från anus och upp genom kroppen och skallarna spetsades på träspett som man satte upp vid vägar där många av lokalbefolkningen passerade.**

**Nu skulle inga spetsningar förekomma, bara metoder som var lagliga. Hanns Joachim Gottlob Scharff var en tysk förhörsledare under andra världskriget. Han höll på med förhör med tillfångatagna amerikanska krigspiloter. Utmärkande för Scharffs förhörsmetod var hans försök att utveckla en personlig relation till den förhörde. Han trodde inte heller på trakasserier utan behandlade fångarna med värdighet och respekt. Genom att ta med den förhörde på aktiviteter som bio, promenader, teater och andra tillställningar, lyckades han luska fram information och detaljer via vanliga konversationer. Scharffmetoden sammanfattas i fyra olika steg eller delar. Först ser man till att skapa en vänskaplig relation till den förhörde eller tillfångatagna, oftast genom att utföra ovannämnda aktiviteter. Därefter främjar man fria konversationer och undviker att pressa fram information. Förhörsledaren ska skapa en falsk bild av att hen redan vet all information. Slutligen brukar man lägga fram olika påståenden som förhoppning som antingen bekräftas eller förnekas av den förhörde. Benny Lundström hade blivit utbildad och var en van förhörsledare. Under sin tidigare utbildning i förhörsteknik förekom flera olika metoder. Sharffmetoden skulle räcka långt. Men att få Mårten Malmström som kompis var säkert extremt svårt nu. Försöka duger. Några boxar som fanns i den lokal som låg intill hade fått ljudisolerade boxar som även dessa kunde monteras på så där 30 minuter. Här fanns film- och ljudupptagning som standard. Man hade även möjlighet att spela svag musik som verkade lugnande. Stolen som snart Mårten skulle sitta i var bekväm. Det hade en bättre effekt att kunna få mer fokus på frågor än smärta i svanskotan. Så dök han upp och blev insläppt till Benny som hälsade artigt och nickade. Mårten hade inget biträde. Benny började först med att berätta att brottet klassades som ett terrorbrott och andra regler gällde då. Mårten försökte skratta och protesterade, och han ville ha en advokat. Men det hjälpte inte.**

**Benny ignorerade gnällandet från Mårten. Reglerna kring häktning i det fallet vid klassning som misstänkt terrorist, det fick Mårten information om. Han såg allt blekare ut. Mårten hade fått duscha och han hade fått nya kläder, en grå tvådelad dress bestående av mjukisbyxor och tröja. Frukost hade serverats på bricka. Det såg inte bra ut, kände Mårten. Vad hade de för bevis?**

**”Benny” Jag har följt din tid som partiledare för ÖSF, det är en del bra förslag som jag hört.**
**”Mårten” Vilka förslag då?**
**”Benny” Att begränsa invandringen och skärpa plikten att visa försörjningsmöjlighet är ju bra!**
**”Mårten” Jasså, och vad gör jag här då?**
**”Benny” Vi kommer strax till den frågan.**
**”Mårten” För jag har ingen som helst aning, det är rena mardrömmen som har hänt. Helt sjukt, som ur en film.**
**”Benny” Ja, fy för, jag har hört hur det gick till, det verkar tufft för dig, Mårten.**
**”Mats” Så du menar att jag kan klaga någonstans på behandlingen?**
**”Benny” Garanterat kan du klaga någonstans, säkert på många ställen, men effekten vet jag inte mycket om, för jag vet inte vad du hade tänkt dig.**
**”Mats” Det är gripandet och allt som hänt nu idag, det vill jag klaga på.**
**”Benny” Tyvärr Mårten, så har mina kollegor informerat mig om alla bevisen mot dig, och det finns ljud- och filmupptagningar som direkt pekar ut dig som både landsförrädare och terrorist. Du hade inte fått samma typ av gripande, och du har stulit hela ÖSF-kassan. Jag bara måste sköta mitt jobb att förhöra dig. ”Mats” Jo, det begriper väl jag också, men jag vill se bevisen.**
**”Benny” Det får du vid din rättegång. ”Mats” Rättsvidrigt tycker jag, det kan inte stämma.**
**”Benny” Jag skriver inte lagarna, men lita på mig, jag har läst lagtexten.**
**”Mats” Börja fråga då?**
**”Benny” Varför lät du döda Per Göransson och hans bror Melker Göransson? ”Mats” Nonsens, det har jag klart inte gjort!**
**”Benny” Det tar bara en massa tid i onödan. Vi har redan bevis och vi kommer inte med påståenden som vi inte redan kan bevisa.**
**”Mats” Men då kan vi väl avbryta nu direkt?**
**”Benny” Då gör vi det om det är det du vill?**
**Förhören avbröts och Mårten överfördes till sin cell.**

# Kapitel 44

Fredrik hade varit i fikarummet på polisen när en kollega berättade att en extra TV-sändning rullade på just nu och om det förhöjda säkerhetsläget i Sverige. Nivå fyra var näst högst.
Alla flyttade sig till det stora rummet för just föredrag med mera. En 75-tums TV hängde på väggen och den var på med ett nyhetsprogram från kanal 4.
Man hade samtal med tre olika experter och ingen från polisen hade medverkat. Man hade fått en kort intervju bara via telefon med ÖB.
Jo berättade ÖB att främmande makt hade höjt beredskapsnivån och det handlade om en kraftfull påverkanskampanj som såg ut att hota demokratin i Sverige, mer ville ÖB inte informera om. Nu blev det ett avbrott för det blev krav på en akut genomgång med högste chefen och det tog plats som vanligt inför den typen av möten. Man stängde av TV-apparaten genast. In klev Bodil Henriksson, Regionpolischef syd. Bodil Henriksson talade med personalen i kring 45 minuter och lämnade sedan ordet vidare. I korta drag så var landet hotat med politiskt betingade och extrema rörelser och farliga för den svenska demokratin. Det omfattade politiska mord och Per Göranssons och Melker Göranssons plötsliga dödsfall var från början misstänkta som en del i en större plan och den var nu avslöjad. Även Styrbjörn Göransson, bror till dem, var försvunnen sedan tre veckor. Förlåt hade Bodil Henriksson sagt och vänt sig till Fredrik Göransson och beklagat deras död och ursäktade det känsliga med dessa ord så här i gruppen. Fredrik viftade bort det och kontrade med att informationen måste förmedlas nu. Bodil verkade lite nöjd med svaret, hon kunde nästan inte ha svarat bättre om hon hade varit i Fredriks kläder. Det här var mycket känsligt och makabert. Hon skulle inte glömma dagens genomgång.
Gruppchefen tog vid och ledigheter drogs in och övertid kunde utökas. Ytterligare byggnader skulle bevakas med tyngre beväpnad polis. Kommunalråd skulle få personligt skydd snarast. Det var inte mycket fritid som kom att gälla från och med nu.
Värre skulle det bli på mer global nivå för Norge, Danmark, Finland och Sverige reagerade gemensamt på hoten. Inblandade länder utfärdar undantagstillstånd och utlöser utegångsförbud, samt skjuter upp alla politiska val. Finland mobiliserar trupper längs med hela gränsen till Ryssland, samt informerar USA/Eu om händelserna.

Fredrik Göransson och Mats Svensson hade ett tretimmarspass utanför Malmös stadshus. Det var nära den gamla saluhallen och arbetarkvarteren Lugnet. Bostadsområdets hus ansågs inte få vara kvar, och slummen tilltog i området, men de som bodde där höll inte med alla gånger. Även de som var lite mer etablerade flyttade dit trots att de skulle ha råd att göra andra val. Där fanns lärare och konstnärer. Även äldre som bodde kvar för att de inte orkade tänka på att flytta. Hade varje hus renoverats, hade massor velat bo där idag. Det hade sett ut som en del av Limhamn, och där ville just massor bo. Välmående Limhamn.
Lugnet fick se nya hus på plats och alla såg ut som kuber i mörkrött tegel och femmor på 125 kvadratmeter var nog de rymligaste och planlösning en mer ensam fyra, men med en etta med egen ingång integrerad, Inbyggda balkonger från början. Även dessa husen var en bit av Limhamn, närmast Grönalundsgatan där bostadsrätter på ofri grund hade byggts, alltså på Malmös mark. Tegelvalet och design var ganska lika.
Malmö började se mer bevakat ut, men mest vid strategiska platser som tänkta mål vid en kupp som 1923 en på amatörnivå. SÄPO hade inte skäl att tro ÖSF hade någon pansarbataljon gömd i de djupa skogarna i Värmland eller Småland. Däremot kunde ÖSF kontrollera sina mest hängivna Nazister som ännu flockades i leden. Redan på tidigt 1930 tal hade SA trupper i Tyskland misshandlat vem de inte gillade och judar hade redan börjat.
känna av tilltagen och under Kristallnatten slogs nytt rekord i krossade rutor och mest för judiska butiker och synagogor brändes. Bränna stadshuset i Malmö var möjligt. Högre risk än att tutta på Sankt Petri kyrka. Men högre risk för brand i Rådhuset vid Stortorget och alla olika domstolar. Ingen risk för de danskbyggda korsvirkeshusen på Östergatan. ÖSF var förstört som parti men en person med hämndbehov kan hetsa okända att hämnas ÖSF. Snart visste många att Mårten Malmström och hela ledningen för ÖSF verkade mystiskt helt borta. Ingen visste var de fanns och då måste det vara ofrivillig förvaring på statens bekostnad. Det skulle räcka som skäl att kasta lite handgranater i riktning mot, polis och andra man ville hämnas mot.
Därför syntes polis ute på Malmös gator, Stockholms, Göteborgs, men sedan inte på samma nivå i Svedala. Där var inte mycket effekt att kasta handgranater jämfört med att träffa polishuset i Malmö, vilket hade varit mycket enkelt. Bara ställa sig på hörnan där kanalen böjde av och sedan hade en handgranat kunnat singla in genom fönster på plan ett och två, såvida inte glasen var pansarglas.

Ett kontorsrum hade blåsts ut och hade trettio kastare agerat hade det blivit många offer. Så nu bevakades fasaden med tre tungt beväpnade poliser. Trafiken längs med Amiralsgatan såg detta på väg ut från Malmö och på vägen ut mot motorvägen. Bevakningen kunde även stoppa trafiken ut från Malmö via Amiralsgatan. Övriga huvudvägar var bevakade på vissa punkter.
Öresundsbron hade man valt att stänga en tid. Flygplatser och hamnar hade fått ökad bevakning. Alla personer i regeringen hade livvakt. Massmedia hade många reportage och spekulationer. Polisen hade ingen direkt förklaring till varför ÖSF-medlemmar hade varit svåra att nå. Men sedan, efter en vecka, släppte man mer information. ÖSF var nu förklarat som en terrororganisation och förbjudet i Sverige. Valet som normalt skulle hållas i september skulle skjutas upp till senast november. Med omedelbar verkan infördes under 10 dagar utegångsförbud efter 20.00 på kvällen. Allmänheten var uppskrämda, ingen hade i sin livstid varit med om något liknande. Det liknade ett krigstillstånd just nu. Polisen hade ingen chans att bevaka alla Malmös gator och att det skulle röra sig folk ute efter 20.00 räknade polisen med. Bara att få bort 70 procent från gatorna skulle vara bra.
Okända ÖSF-hämnare skulle få det svårare att utföra sina hämndplaner. Knepet från staten Sverige var mest likt en bluff. Fredrik Göransson var hemma sent i sin lägenhet; det var 12 timmars dagar i tjänst just nu. Han tänkte på vilken tur i oturen han hade haft. Inte ens bäste kompisen Mats Svensson misstänkte att han faktiskt var en simpel mördare. Visst kändes det hemskt, men en tröst var att landet Sverige kanske räddades från att klockan skulle gå baklänges drygt hundra år, för demokratin var inte äldre. Förenklat hade det varit en auktoritärt styrd nation i 90 procent av dess historia. Demokrati var ett ganska nytt påhitt rent historiskt. Redan Grekland hade haft demokrati under antiken, men Ryssland har nästan alltid varit auktoritärt styrt, och nu med en galen ledare i form av Vladimir Putin som mördade vem han ville i alla länder, med undantag av USA, men han hade vågat i England och bara som ren hämnd.
Redan 2007 höll han ett tal om hur han skulle återupprätta Sovjets historiska gränser. Det har ännu inte lyckats. Men det gick i fel riktning. ”Styckat land”-planen hade betalat sig med Svenska Norrland och hela Finland. Sedan skulle han ta Norge och Danmark. Putin tänkte hålla nya avtal med Norge och Danmark. Även 1938 var Englands statsminister naiv; ”Fred i vår tid” var ett avtal om fred med vem? Adolf Hitler, han som bara förstod ett språk: våldets språk.

Samma med Putin. Utbildad mördare hos KGB och en betydelselös figur, som även Hitler var. Korpral och misslyckad konstnär, kuppmakare och fängelsekund. Båda hade råkat hamna i ledningen av länder. Putin på grund av en alkoholist och Hitler på grund av att han grundlurade folk, till 33 procent.
Fredrik kunde inte ropa hej ännu. Men om inget lik fanns att hitta och hans farbror Styrbjörn kunde dödförklaras, så skulle inte dödsorsaken vara känd, vilket är grundkrav för att hitta ett mord. Det kan ha varit sjukdom eller olycka, och risken fanns för även självmord. Polis och mördare och mord på en släkting. Låter inte bra och kändes inte bra. Men troligen hade ÖSF låtit någon undanröja Styrbjörn ändå, för hans belastande agerande och att han kunde vara en säkerhetsrisk skulle kunna ha räckt för ytterligare ett mord. Tre av fyra bröder Göransson mördade ett hemskt facit. Fredrik trodde inte ÖSF var någon fara för honom längre.
Fredrik hade börjat med en ny rutin. Att studera nyheter i lokalpressen på Malta och Sicilien. Även små notiser.
The Malta Independent, Times of Malta, och Quotidiano di Sicilia skulle passa.
Fredrik följde artiklar på Internet och från dessa tidningarnas hemsidor. Tyvärr hade det ännu varit meningslös, men vem vet var medelhavets strömmar förde en kropp. Tillbaka till Malta eller till Italien? Eller hade kroppen blivit fiskmat eller Hajföda. Hade kroppen hamnat i ett nät och uppfiskat?
Quotidiano di Sicilia
Marzamemi, den lugna lilla fiskebyn i sydöstra Sicilien, där fick två fiskare en skrämmande och oväntad fångst. Man hade gått ut tidigt på måndagen och skulle tråla med sin fiskebåt, och allt var som vanligt. Men inte länge till. Man drog upp näten och det fanns mycket fisk. Däremot hittade man även ett lik med badbyxor. Liket hade varken fingrar, fötter eller huvud. Makabert fynd, och de kände inte för att sälja fisken. Så de tog med fisk och lik i båten och kontaktade polisen, som stod på kajen när de gled in i hamnen. Polisen hade en bil med sig från det kriminaltekniska laboratoriet för vidare transport till Syracusa. Fiskarna Tony Perisconi och Alberto Conti hade aldrig förr fått en sådan fångst. Nu var de rädda att köpare inte skulle vilja köpa deras fisk. Näten hade polisen tagit med sig och hela fångsten också. Vi får hoppas de får nytta av sitt andra nät som de berättade om att de ägde.

Marzamemi den lugna lilla fiskebyn i sydöstra Sicilien, där fick två fiskare en skrämmande och oväntad fångst. Man hade gått ut tidigt på måndagen och skulle tråla med sin fiskebåt och allt var som vanligt. Men inte länge till. Man drog upp näten och det fanns mycket fisk. Däremot hittade även ett lik med badbyxor. Liket hade varken fingrar, fötter eller huvud.

**Italienska**

**Marzamemi, il tranquillo paesino di pescatori della Sicilia sud-orientale, dove due pescatori hanno fatto una pesca terrificante e inaspettata. Lunedì erano usciti presto e sarebbero andati a pescare con la loro barca da pesca e tutto era come al solito. Ma non per molto. Tirarono su le reti e c'erano molti pesci. È stato però ritrovato anche un cadavere con il costume da bagno. Il cadavere non aveva né dita, né piedi, né testa. Trovata macabra e non se la sono sentita di vendere il pesce. Quindi hanno caricato pesci e cadaveri sulla barca e hanno contattato la polizia che era sulla banchina quando sono entrati nel porto. La polizia aveva con sé un'auto del Laboratorio Forense per il trasporto a Siracusa. I pescatori Tony Perrisconi e Alberto Conti non avevano mai avuto una cattura simile prima. Adesso avevano paura che gli acquirenti non volessero comprare il loro pesce. La polizia aveva portato con sé le reti e l'intero pescato. Speriamo che utilizzino la seconda rete che ci hanno detto di possedere.**

**Fredrik trodde inte sina ögon. Dåliga nyheter med inslag av tur för Fredrik.**
**Fredrik läste och använde gratistjänster för att översätta italienska till svenska. Han hade fått skriva ledord på italienska som täckte in döda kroppar, död, fiske, fångster, brott, fynd, en lång lista för att välja ut artiklar.**
**Den här verkade passa. Delar av ett lik hade fiskats upp och förts till en liten fiskeby i södra Sicilien. Fiskebåten hade gått långt ut i medelhavet i riktning mot Malta. Liket hade inget huvud, så tänder kunde inte ge ledtrådar, och det var inte troligt att italiensk polis hade trott på mer än en badolycka. Tveksamt om att göra en blodanalys, kanske maginnehåll, rester av lax kanske. Inga märken på kroppen mer än okänd påverkan. Något hade slitit av huvud eller fötter. Hajar eller andra fiskar eller båtar som påverkat är okänt. Möjligen skulle tidningen följa upp sin första artikel. Läsare skulle läsa om vad polisens tekniker hade upptäckt. Även om de skulle tro det var mord, hur skulle de hitta identiteten nu med liket i så dåligt skick? Fredrik skämdes för sina tankar som omfattade orden ”vilken tur”. Exakt när en kropp hade drunknat och med ledning av resterna man hade fiskat upp, var nog svårt att hitta dagen, men vem vet, inom två veckor kanske. Man hade säkert gamla tester med en tabell. Kött i Medelhavets vatten och hur det ändrades per dag. Visst, det fanns kanske. Men nu var ju Fredrik inte längre på Malta, ingen såg dem mer än på en restaurang när de åt Styrbjörns sista måltid före den rena avrättningen. Nu mådde han illa, polis, domare, och bödel, och kvar i tjänst som polis.**

Fredrik slog upp en stor skvätt 12 år gammal vodka och slog i lite apelsinjuice.
Inte jättegott men lugnande. Alternativet till frihet var förnedring, ofrihet och sämre ekonomi, och släkt och vänner skulle försvinna. Vilket pris för att rädda Sverige. Frågan är: hur hade historiker analyserat ett mord på Hitler år 1934, det året de första lägren var i bruk? Nu vet vi att det kanske hade räddat 60 miljoner liv.
För mänskligheten ett godtagbart pris. Prästen som drog upp unge Adolf hade löst problemet också. Men en annan diktator kunde ha dykt upp och flera liv kunde ha släckts. Men 60 miljoner? Mao, Stalin och Hitler, i den ordningen, har i världshistorien tagit död på flest människor, direkt eller indirekt. Märkligt, hör man inte om deras brott: Mao 60 till 70 miljoner döda.

# Epilog

Efterdyningar sker i Sverige. Rysslands ambassadör utvisas. Norges och Danmarks regeringar avgår och nyval hålls samma i Finland. Skyldiga i Danmark, Norge och Finland fängslas.
Valfusk har hänt i verkligheten. I länder med diktaturer sker val som diktatorn för att bevisa att folket väljer rätt ledare, den nuvarande. Exempelvis så användes i tyska val under Nazitiden valsedlar med bara Adolf Hitler att rösta på, och väljaren kunde kryssa i inom en cirkel framför namnet Adolf Hitler. Han fick 96 % av rösterna och några få vågade att inte rösta eller röstade blankt.
Problem med att skydda ett land är svårt för att ingen vet framtiden och 1933 visste ingen om de kommande dödade i tyska förintelseläger. Men lägren startade redan år 1934, och någon kanske borde ha stigit fram för att göra sig av med Hitler. Kända fall med mordplaner och mordförsök på Hitler är hela 40 stycken, men inget lyckades.
Men några gjorde analysen att världen skulle vinna på att Hitler inte fick leva vidare. De hade rätt. Världen hade varit mycket bättre. Idag, 2025, finns kanske redan kandidater som historieskrivare kommer att beskriva som massmördare? En ung man siktade och sköt på ett öra. Han är död nu, men han med örat regerar i USA. Det finns över 300 miljoner vapen i USA. Kommer nya försök mot Donald Trump?

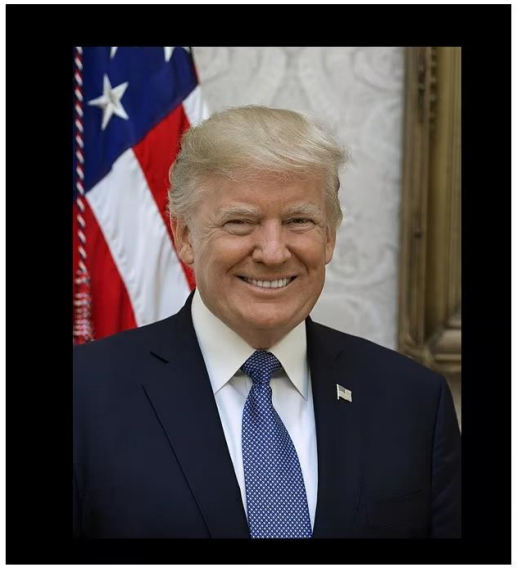

Was it the best choice?

Convicted criminal

Suspect of coup d'état

Against free abortion, which can cost many women their lives if that right is prevented.

Psychologists have warned about his mental health.

Don't want to respect Democratic rules.
His former chief of staff classifies Trump as a Facist.

Trump has tried to silence the press.
65% of statements are lies or inaccuracies.